

ВЕЛИКА СРБИЈА

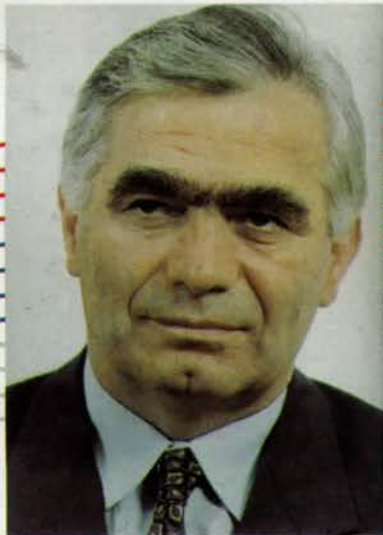
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БАЊА ЛУКА, АВГУСТ 1998.
ГОДИНА IX, БРОЈ 562
ЦЕНА 3 ДИНАРА

СВЕ ЗА СРПСТВО, А СРПСТВО НИЗАШТА!

Коалиција

**СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
И
СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ**

мр Момчило Крајишник
Кандидат за члана Председништва у Унији БиХ

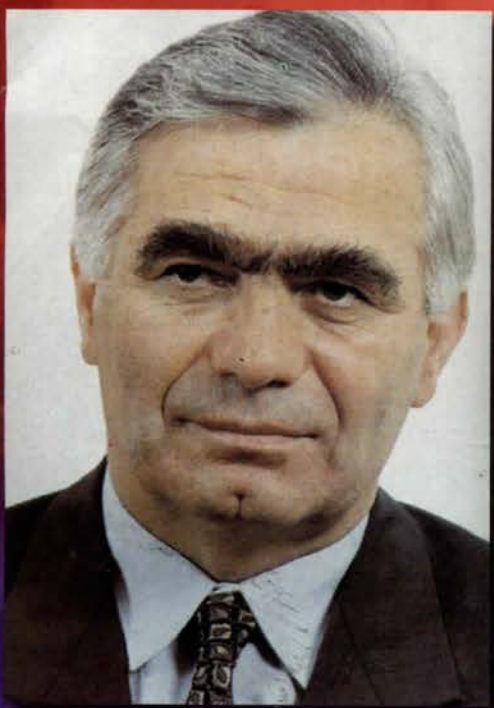

др Никола Појлашен
Кандидат за председника Републике Српске

Мирко Шаровић
Кандидат за потпредседника Републике Српске

САЧУВАЋЕМО РЕПУБЛИКУ СРПСКУ!

**КОАЛИЦИЈА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
И
СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ**

ЗА

**ОПСТАНАК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!**

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Издање приредио:
Огњен Михајловић, Огњен Тадић и
Марко Поплашен

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весич

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Бурђевић,
Коста Димитријевић, Јасминка Олујић,
Весна Арсић, Јана Живаљевић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
Димитриј Јанковић, Огњен Михајловић

Лектор:

Зорица Илић

**Технички уредник, компјутерски
прелом и дизајн корица:**
Драган Перић, Емил Бели

Секретар редакције:
Љилана Михајловић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:

НИГП „АБЦ - ГРАФИКА“ д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
„Велика Србија“, Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Репу-
блике Србије 19. августа 1991. године да-
ло је мишљење број 413-01-551/91-01 да се
„Велика Србија“ сматра производом из
Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алине-
ја 10. за чији промет се плаћа основни по-
рез по стопи од 3%.

САМО СЛОЖНИ ПОБЕЂУЈЕМО

Изборни услови диктирани Републици Српској правим патриотским снагама нису оставили много простора за размишљање. Дошао је тренутак да се у одбрани народних интереса удруже Српска радикална странка и Српска демократска странка. Нормално је да су ове две странке најчвршћи борци за опстанак Српске јер су и једине, директно, учествовале у њеном рађању. Сада су, по први пут, и формално удружене у борби за опстанак најмлађе српске државе.

А наш опстанак западно од Дрине је заиста изложен великим искушењима, чак већим од оних ратних. У рату смо имали непријатеља испред себе, сада нам долази и са леђа, из наших редова, а о оном који је са друге стране ентитетске границе не треба трошити речи.

И док у Федерацији нема неизвесности, нити страха, да омражени српски непријатељ из комшилука може да уђе у њихову власт, за нас важи потпуно обрнути принцип. Мада, ни са овим данашњим Србима на власти нема битне разлике. Ако се Србима још увек могу звати.

Нови избори, као и сви претходни чији је тутор била тзв. међународна заједница, имају стари циљ: учврстити на власти домаће извршиоце њихове воље. Наравно, уз солидан додатак врлих нам комшија, како би што пре улетели у „цјеловиту, мултиетничку, суверену БиХ“. Тепају они њој на још стотину начина, али знају Срби чему се од ње могу надати.

Одлично знамо ко нас од те лепоте може и заштити. Зато у овом броју објављујемо разговоре са тројицом кандидата за кључне функције у Републици Српској, да их сваки Србин што боље упозна и да им без икаквих дилема да свој глас.

То су, на листи за председника и потпредседника Републике Српске, др Никола Поплашен и Мирко Шаровић, а за српског члана у председништву БиХ кандидован је мр Момчило Крајишник.

Да победе, упркос фантомским врећама непостојећих гласова и силним притисцима којима су изложени, потребно је да излазак на гласачка места схватимо озбиљно. Треба гласати, не сме се пропустити прилика да сопственим гласом сачувамо Републику Српску.

Дали смо за Српску и много више.

Огњен Михајловић

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ НАРОДУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ДРЖАВНИ УДАР И ОКУПАЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Република Српска иде у сусрет парламентарним и председничким изборима у најкриптијем историјском тренутку, сучена са невероватном издајом, завером великих сила и практично окупираном сопственом територијом. Сва зла овога света као да су се окомила на српски народ, посебно на западне Србе, а одолети можемо само ако на време схватимо, препознамо и предупредимо оно што нам прети, ако концентришемо патриотске снаге и раскринкамо националне изроде.

1. Предигра издаје

У јуну 1996. године са својим најближим сарадницима боравио сам на Палама и покушавао да убедим Радована Караџића и комплетан државни врх Српске да

Биљана Плавшић није добро решење за кандидата за председника Републике. Навео сам низ разлога субјективне и персоналне природе: непромишљена је, чангризава, емотивна, сујетна, неударна, без потомства, стара, често даје небулозне изјаве које наносе политичку штету и Српској демократској странци и српском народу у целини.

Истицао сам да нема никаквог политичког талента, да не познаје суштину политичких процеса итд. Караџић је остао непоколебљив. Наравно, много му је значила наша најављена подршка у предизборној кампањи, али већу или мању дозу подозривости према српским радикалима увек је имао, убеђен сам, углавном под утицајем београдске псеудоинтелектуалне чаршије и испамећених бивших дисидената који су се прописно обрुकали у активностима страначкој политици.

Мислим да је Караџић рачунао да му је Биљана Плавшић најбоље решење управо због тога што је нико није озбиљно третирао. Био је убеђен да ће послушно извршавати све његове налоге, представљати му продужену руку преко које ће наставити да руководи свим државним институцијама, с обзиром да су му западне силе забраниле да се лично поново кандидује, стављајући га на списак најтраженијих ратних злочинаца и прогањајући га као дивљу звер.

После осмочасовног разговора, чијем се другом делу прикључила и Биљана Плавшић, одустали смо од даљег убеђивања, срдечно смо се поздравили и обещали да ћемо за све кључне функције здушно подржати кандидате Српске демократске странке, ма ко они били. Реално смо им на својим леђима изнели целу ка-

Др Војислав Шешел је први указао на све лоше особине Биљане Плавшић

мпању, темељитом разарајућом критиком разбили у парампарчад официјарску булументу са политичким амбицијама, коју је предводио одметнути генерал Милан Гверо, и потпуно распршили конкурентске политичке партије.

Али, Српска демократска странка се, посебно под утицајем Алексе Бухе, некоректно понела према српским радикалима у кампањи и медијски нас грђе блокирала него што је то радио режим у Србији. Сигурно су се плашили невероватне масовности наших предизборних митинга која је надмашивала скупове владајуће странке.

Биљана Плавшић је, вероватно, након сазнала за садржај нашег разговора и након тога је показивала крајњу не-

трпељивост и злобу према српским радикалима. На јесењим југословенским савезним и локалним изборима, изричито је и јавно подржала издајничку коалицију „Заједно“, на чијем су челу стајали Вук Драшковић, Зоран Ђинђић, Војислав Коштуница и Весна Пешћ, док је Алекса Буха, са свом млакошћу сопствене личности и мртвачким бледилом, подупирао на врат - на нос скрпљени политикантски башибозук, који су предводили Слободан Ракић, Никола Милошевић и слични.

Ми радикали смо мирно прешли преко свега. Савладали смо лако сопствену љутњу, али нас је мучила зебња да се нешто нездраво дешава у Српској демократској странци. Нажалост, нисмо се преварили. Биљана Плавшић је ускоро кренула путем без повратка.

2. Трагање за реалним упориштем издаје

Српска демократска странка као владајућа политичка партија, направила је неколико великих грешака, које су произвеле несагледиве политичке последице. Једна од њих је запостављање бањалучких и, уопште, крајишких кадрова у врху државне власти, које ће довести до стварања извесних регионалних суревњивости и пружити прилику политичким спекулантима да сталним и тенденциозним продубљивањем и сами нешто ушибаре. Биљана Плавшић је, очигледно, тешко преживљавала чињеницу да је годинама била у политичком запећку, иако је носила звучну државну функцију.

Делимичну популарност је стицала честим бомбастичним изјавама и чезнула да избије у први план. Чим јој се шанса указала, оберучке је шчепала и одмах по избору за председника Републике, заиграла на карту несугласица Пала и Бања Луке. Преселила се у Банске дворе и прихватила улоге слепог спроводитеља политике западних сила. Међу аналитичарима Плавшићкиног понашања најдубља су спорења око процене да ли је она организовани агент постала много раније, с обзиром да је била и Фулбрајтов стипендиста, или се продала непријатељима свога народа тек после избора.

Први озбиљнији издајнички потез Биљане Плавшић било је пристајање да се мандат Организације за европску безбедност и сарадњу прошири и на септембарске локалне изборе 1977., мада то није предвиђено Дејтонским споразумом. Није се претходно консултовала ни са Владом, ни са Народном скупштином, а уз то је прихватила и промене изборних правила, које су очигледно биле против интереса Републике Српске. Према Дејтонском споразуму држављани бивше Босне и Херцеговине могли су да гласају лично или у одсуству у било ком месту за које се определиле и обавесте о томе Привремену изборну комисију. То је омогућавало српским избеглицама са територија под контролом муслиманско-хрватске федерације, који су се склонили у Савезну Републику Југославију да се пријаве за гласање у неком месту у Републици Српској и тако тамо поправе етничку структуру становништва како муслимани не би својим гласовима повратили предатну већину, иако је дошло до масовне размене становништва. То је било посебно важно у Брчком и Сребреници.

Западне силе су се латиле посла да Републику Српску угрозе ревизијом Дејтонског споразума и поново је утопе у мултиетнички и мултиконфесионални лонац, тако што ће српске избеглице натерати да гласају само на локалним изборима у местима у којима су раније живели. Највећи део избеглих Срба, тако је демотивисан да уопште гласа, а и гласови оних који су на изборе изашли, у политичком смислу ништа нису значили, о чему сведочи трагичан пример Дрвара, Гламоча, Грахова и других српских градова под окупацијом Хрвата или муслимана.

Биљану Плавшићу је, 1. јуна 1997. године, под своје узела Медлин Олбрајт и судерила је да јавно напада прогоњеног Радована Караџића. Плавшићка је јавност обмањивала да је Караџићу нуђен престанак гоњења под условом да напусти Републику Српску, а онда га оптужила да свесно уништава западну српску државу, за чије је стварање најзаслужнији. Дајући интервју немачком „Шпиглу“ који су пренели и многи српски листови, изјавила је за Караџића: „Понаша се као мајка која је родила дете и после за себе узима право да то дете убије. Оно што чини, јесте убијање народа. Од пара који има, могао би да купи читаву болницу и да поново ради као лекар.”

3. Психолошки корени издаје и постепени државни удар

Та нетрпељивост према Радовану Караџићу није се могла родити преко ноћи. Она је, очигледно, годинама тињала због повређене сујете, осећаја о стављању у запећак, комплекса инфериорности, али и вероватно личном љутњом, због различитих финансијских трансакција и малверзација у које су се упуштали неки високи државни функционери, а потпредседница Републике, као маргинална политичка личност, није могла да има битног удела у подели плена. Преузевши председничку функцију, одмах се окренула против онога који је био најзаслужнији или најкривији што се те функције дочекала. Наступила је и против сопствене политичке партије, јер је није могла ставити под пуну контролу, а да би њена власт била ефективна и максимална, окренула се оккупатору, прихватила да му служи против интереса сопственог народа и под окупаторским окриљем почела да спроводи државни удар.

Американци су српског националног пребега оберучке дочекали и Биљану Плавшић прихватили као главну полуку у сламању Републике Српске. Она је отпочела верну службу главним српским злотворима. Лично је на противуставан начин 13. јуна 1997. године издвојила област Брчко из правног поретка Републике Српске и, стављајући га под сопствени председнички надзор, отворила пут успостављању међународног старатељства над територијом која је за српски народ од егзистенцијалног значаја. Уз помоћ окупатора, преузела је контролу над обласном полицијом и практично поделила Републику Српску на два дела.

Тим потезом је сузила уставну и законску надлежност Народне скупштине, Владе и Министарства унутрашњих послова. Како је то исправно приметно др Коста Чавошки, „на првобитног састављача ове одлуке, а тиме и правог наредодавца, указује њен језик. Она је првобитно била написана на енглеском, а потом лоше преведена на српски. Закључак који из тога следи, очигледан је: први налогодавац био је туђинац, који не зна ни наше право ни наш језик.”

Државни удар у фазама и уз директ-

ну западну оружану помоћ Биљана Плавшић је наставила незаконитим актима о поништавању решења министра унутрашњих послова о реорганизацији службе и кадровским променама, а како је министар одбио да се повинује њеним противуставним и незаконитим поступцима, председница га је једноставно суспендовала, с образложењем да је омаловажава, тако што се с њом не консултује приликом доношења важних одлука.

Следе затим пропагандне ујдурме, с оглумљеним задржавањем Биљане Плавшић на београдском аеродрому, оптужбе да иза тога стоји Караџић, као и директан улазак британских командоса у Банске дворе. Оружана подршка Северноатлантског пакта председници Републике показује да је Плавшићка већ увелико непосредни инструмент моћног војног савеза, чији је главни циљ разарање Републике Српске и уништење српског народа. Амерички министар иностраних послова Медлин Олбрајт је и отворено говорила да Американци Биљану Плавшић помажу оружаном, новчано и медијски.

4. Распуштање Народне скупштине

Западњачким спонзорима председница Републике се одмах одужила противуставним распуштањем Народне скупштине 3. јула 1997, јер је у њој апсолутну већину имала Српска демократска странка, упркос силним фалсификаторским подухватима западњачких медијатора и контролора на претходним парламентарним изборима, на којима су накаркали одзив од 103%, чега се ни Енвер Хоџа својевремено није могао досетити.

Када је Уставни суд Републике Српске пресудио да је распуштање Народне скупштине противуставно, а смена министра унутрашњих послова незаконита, Плавшићка је изјавила да је таква судска одлука ни на шта не обавезује, па је чак именovala и новог министра. Европска правна јавност је једноставно занемела, док је амерички дипломата Дим Хогленд отворено изјавио: „Сједињене Државе и Британија силно држе страну госпођи Плавшић и настоје да овај раскол преобрате у одлучујућу отворену игру карата. Вашингтон подржава Плавшићкино несумњиво противуставно распуштање парламента босанских Срба и њено расписивање октобарских избора за ново законодавно тело.”

Биљана Плавшић даље даје пристајак да Привремена изборна комисија ОЕБС-а организује и контролише привремене парламентарне изборе из 1997. године, а касније и редовне 1998, иако су то по слову Дејтонског споразума требали да раде надлежни државни органи Републике Српске. Како каже Чавошки у књизи „Лутка у туђим рукама”, тиме је Биљана Плавшић створила у јавности лажан утисак да страна контрола над српским изборима и бирачким списковима није силом наметнута и уцењом изнуђена, него ствар слободног избора и мал-

тене усрдне молбе, којој Карлос Вестендорп и Роберт Фровик великодушно излазе у сусрет. Такође је овим Плавшићкиним потезом унапред обесмишљена и поништена будућа пресуда Уставног суда Републике Српске о уставности председничке одлуке о распуштању Народне скупштине, јер су са страним господарима парламентарни избори углављени и практично заказани пре него што је ова пресуда донета и објављена.” Пошто је ОЕБС постигао потпуни монопол у пословима око састављања бирачких списка, што је искористио да би десетине хиљада Срба избрисао, поготово оне који су избегли из окупиране Републике Српске Крајине и одлучили да се трајно настане у Републици Српској.

Западне силе су одредбама Дејтонског споразума успеле да неутралишу српску војску, стављајући је под своју стриктну контролу и затварајући у касарне, па су интензификовали напоре да растура српску полицију, како би Република Српска остала без икакве озбиљније одбране. Планирано је да се број српских полицајаца сведе на једну четвртину у односу на затечено стање. Дејтонски споразум је предвидео да ће међународна полиција организовати обуку за домаће полицијске снаге, ради ефикаснијег успостављања реда, као и поштовања људских права и слобода. У пракси је то спроведено инсистирањем на поновној регистрацији српских полицајаца на основу полагања испита и тестирања, од чијих резултата би зависило издавање дозволе за рад. Тиме су западњачки окупатори инаугурисали заправо принцип провере морално-политичке подобности.

5. Отимање полицијских станица

Државни удар је спроведен и постепеним заузимањем полицијских станица. 17. августа 1997. око педесет телохранитеља Биљане Плавшић, уз отворену подршку окупаторских трупа и међународне полиције, преотели су Центар јавне безбедности у Бања Луци. Уследила је читава серија насилног преузимања полицијских испостава, кроз коју су српски полицајци сведени на пук извршиоце окупатора. Дубок и очигледан несклад Плавшићкиних способности, личних карактеристика и интелигенције и улоге, коју су јој намениле западне силе, створио је невероватну гротеску, коју је функционер Уједињених нација Крис Хедис, у „Њујорк тајмсу” од 27. августа 1997. године, прокоментарисао на следећи начин: „Она је креатура коју смо ми произвели и то почиње многе од нас да плаши.”

Али, западне силе нису имале избора. И раније су покушавале свим средствима да заваде српске политичаре, изазову расцеп у државном врху (упечатљив је случај бившег премијера Рајка Касагића), али по први пут су, уз помоћ Биљане Плавшић, имале успеха, па како год им се она као личност гадила, грчевито су је шчепале и инструментализовале, јер другог избора није било. Уосталом, нигде у свету окупатори нису могли рачуна-

ти на подршку и помоћ озбиљних, часних и поштених људи, него само психолошких слабића, карактерних никоговића и моралних наказа. Уосталом, јавна је тајна да се темељитим испитивањем личности актуелних политичара на Балкану баве читави тимови психолога и психијатара, практично прави институти, како би се сви резултати искористили у специјалном психолошком и пропагандном рату, ради изазивања неповерења, мржње, раскола и сукоба међу њима. А, често повлађивање људским сујетама, подстицање славољубивих тежњи и властољубивих амбиција, лечење личних комплекса и задовољавање новчаних апетита, изазива на противничкој страни разорније ефекте него тенковске дивизије и бомбардерске ескадриле.

Кад већ створе ривалство, подгреју супарништво, изазову подозрење, вербална надигравања и сучељавања, стратези специјалног рата, томе настоје пружити опипљивију идеолошку подлогу анализом реалног незадовољства народа, подгревајући класне и социјалне противречности, слабости функционисања државне управе, корупционашке и друге криминалне афере, регионалистичке разлике и суревњивости, локалистичке искључивости.

То Коста Чавошки дефинише на следећи начин: „У земљи потпуно сиромашној и на ивици неподношљиве беде популарност се најлакше стиче, ако се властити супарници представе као бездушни поквартираци и шићарције, који се богате на рачун свог гладног и ојађеног народа. Убојита парола нађена је у синтагми: поштена Биљана против лопова са Пала... Када је наступио тренутак да се Биљана Плавшић и јавно одвоји од преосталог дела српског руководства, она је то извела као да постоји оштра, црно-бела разлика између паљанских лопова у источном и либералних демократа у западном делу Републике Српске. И она и њени страни саветници добро су знали да су различити људски карактери свуда неразлучиво измешани, па да лопова и комуниста - тоталитариста можда има чак више у великој Бања Луци, него на самим Палама. Но, како је овај раскол изазван у намери да се ослаби и подали цела земља, у страним поверљивим саветима и Плавшићкиним говорима црних ђавола и бестидних лопова, морало је бити само на Палама.”

И новчано подмићивање учинило је своје. Послушници Биљане Плавшић могли су се разметати већим износима нов-

ца и изазивати завист својих колега, који част и обобраз нису хтели продати. Али, упркос громогласним обећањима, значајнија финансијска помоћ Републици Српској никада није стигла. Кренула је акција преузимања потпуне контроле над медијима. Брутална окупаторска војна сила није примењивана само ради заузимања полицијских седишта у Бања Луци и Брчком, него и главног телевизијског предајника Удригово.

6. Изборна еквилибристика

Локални избори у септембру 1997. године, одржани су уз пуно демонстрирање војне силе НАТО-пакта, бришуће летове његове авијације и пробијање звучног зида, с претећим намргођеним војницима западне алијансе на скоро сваком бирачком месту, као и уз заглашујућу информативну и пропагандну харангу западњачких дипломатских гласноговорника. Наступили су са отвореним претњама да ће они који се сврстају уз српске издајнике бити награђени, а они који им се супротставе примерно кажњени.

Напокон се приступило отвореним фалсификатима изборних резултата, који су били најфлагрантнији и најупечатљивији у оним општинама у којима је постепеним државним ударом преузета контрола над полицијом. Након тога је кренуло форсирање повратка муслимана и истеривање српских избеглица из станова у које су пре неколико година уселавани. У пракси почиње спровођење пројекта стварања мултиетничког и мултикултурног друштва уз свесрдну подршку Плавшићкине и Додикове странке. Свако непокоравање оштро је кажњавано.

Народном вољом изабрани функционери локалне власти по кратком поступку су смењивани, док су окупатори свуда инсистирали да српске политичке странке праве коалиције с муслиманским у поступку формирања органа локалне извршне власти. Само се Српска радикална странка томе енергично супротстављала и радије добровољно повлачила у опозицију како не би дозволила да буде инструмент у рукама непријатеља српског народа.

Пошто, ипак, западне силе нису могле голим уценама и претњама сломити отпор патриотских српских странака и њихово енергично супротстављање противустановном распуштању Народне скупштине и заказивању ванредних парламентарних избора, оне су прибегле отвореној превари. Привидно је постигнут компромис да се у исто време држе и председнички и скупштински избори, па потом да председнички ипак буду три недеље касније, да би по окончању парламентарних Биљана Плавшић уз пуну подршку својих западних ментора потпуно одустала од председничких. То што је лично потписала обавезу да по питању своје функције провери вољу народа, Биљани Плавшић ништа није значило. Када се до краја морално срозала, одмећући се од сопствене партије, захваљујући чијој се кандидатури и масовној подршци дочекала председничке функције, а да јој ни на крају

Др Шешељ: Српска радикална странка се добровољно повлачила у опозицију како не би дозволила да буде инструмент у рукама непријатеља српског народа

памети није била етичка обавеза да партији врати функцију, све дубље је тонула у благу нечовечности и отворене издаје.

Ванредни парламентарни избори одржани су у скоро потпуној медијској блокади. Фалсификовање изборних резултата било је још бескрупулозније. Нове десетине хиљада Срба су брисане са бирачких спискова. Вештачки је повећаван број муслиманских бирача. Из Беча је на хиљаде гласачких листића стигало скоро без икакве документације, а хиљаде других муслимана је двапут уписивано у бирачке спискове. Српски посматрачи су установили да је на изборе у муслиманско-хрватској федерацији изашло око 45.000 људи, док је ОЕБС тврдио да их је било више од 90.000.

7. Реперкусије издаје и државног удара

С великом халабуком најављивана борба против корупције претворила се у масован прелазак највећег броја оптужених управо у Плавшићкину странку. Скоца и конопаца, највећи пробисвети напали су тамо упориште, као и сви они којима је користољубље изнад части, достојанства и отаџбине. Чак је и Крис Хеџис, 17. октобра 1997, у листу „Њујорк тајмс интернешенел” приметио: „Страначки званичници, које је оптужила за корупцију, нису ухапшени, него су уместо тога променили страну, па сада управљају њеном странком, извргавајући подсмеху њена обећања да ће очистити државну власт.” Како томе додаје др Коста Чавошки, „исповестило се да, наводно, храбра и одлучна борба Биљане Плавшић против корупције има само један циљ: да ојача и осрамоти Српску демократску странку, којој је до тада припадала, тако што ће јој смањити изгледе на предстојећим наметнутим изборима и преотети добар део водећих људи, стављајући им у изглед амнестију за почињене лоповлуке. Боље упућени додају да је на сличан начин - нуђењем амнестије, тајно оптуженима за ратне злочине - придобила и један број ратних команданата и ратних председника општина.”

Оваква ситуација у Републици Српској омогућила је западним силама да битно ослабе њену војну моћ и постепено је припреме за утапање у унитарну Босну и Херцеговину. Непрекидно јачају гувернерска и протекторска овлашћења западњачког намесника Карлоса Вестендорпа, да је на крају он као појединац постао и главни законодавни фактор, прокламујући, између осталих, закон о држављанству. Управо западне силе смишљено крше Дејтонски споразум, овог пута изразито на штету српског народа, а Биљана Плавшић и Милорад Додик им у томе свесрдно потпомажу. Слично се десило и по питању регулисања нове монете и регистарских таблица.

Али, највеће понижење од својих западњачких ментора Биљана Плавшић и Милорад Додик су доживели кад су привољени да уђу у отворену коалицију са

муслиманском странком, која је вештачки угурана у српски парламент. За своју верну службу, српски издајници су добили обећање о огромној финансијској помоћи и гаранцију да ће међународна арбитража пресудити да Брчко припада Републици Српској. Преварени су и по једном и по другом питању, али ћуте и праве се да се ништа није десило. По ко зна који пут се показало да издајнике свога народа не трпе, не цене, не поштују, ни они који су највећу корист имали од њихове издаје.

Пред септембарске парламентарне и председничке изборе у Републици Српској, ситуација се додатно компликује. Режим показује велику нервозу и нечисту савест. Боји се воље сопственог народа и прибегава најподмуклијим средствима, да би сузбио опозицију. Полиција просто дивља. У ислеђивању политичких противника користе се инквизиторска средства. Мучки је убијен прослављени јунак отаџбинског рата, четнички војвода Радован Радовић, а Биљана Плавшић и данас ефикасно штити његовог убицу и блокира правосудне органе. Убијен је и Срђан Кнежевић на Палама, а убиство

се медијском халабуком покушава приписати Српској демократској странци и искористити за компромитацију Момчила Крајишника. Међутим, све очигледније се показује да је реч о перфидној режији иза које стоји Плавшићкин послушник Љубиша Савић Маузер, који је претходно и на себе инсценирао атентат, подмећући експлозив под сопствени аутомобил, а двојицу људи је ликвидирао, да би све било убедљивије. Атмосфера страха и неизвесности шири се на муњевић начин.

У таквим условима Српска радикална странка и Српска демократска странка склопиле су коалицију и одредиле заједничке кандидате за кључне функције у Републици Српској. Те две партије очекују да ће народном вољом освојити већину посланичких мандата и формирати нову владу, а и Социјалистичкој партији остављају отворена врата, да им се прикључи, као и Српском народном савезу, кад се отараси Биљане Плавшић и осталих издајника и криминалаца из својих редова.

Др Војислав Шешељ

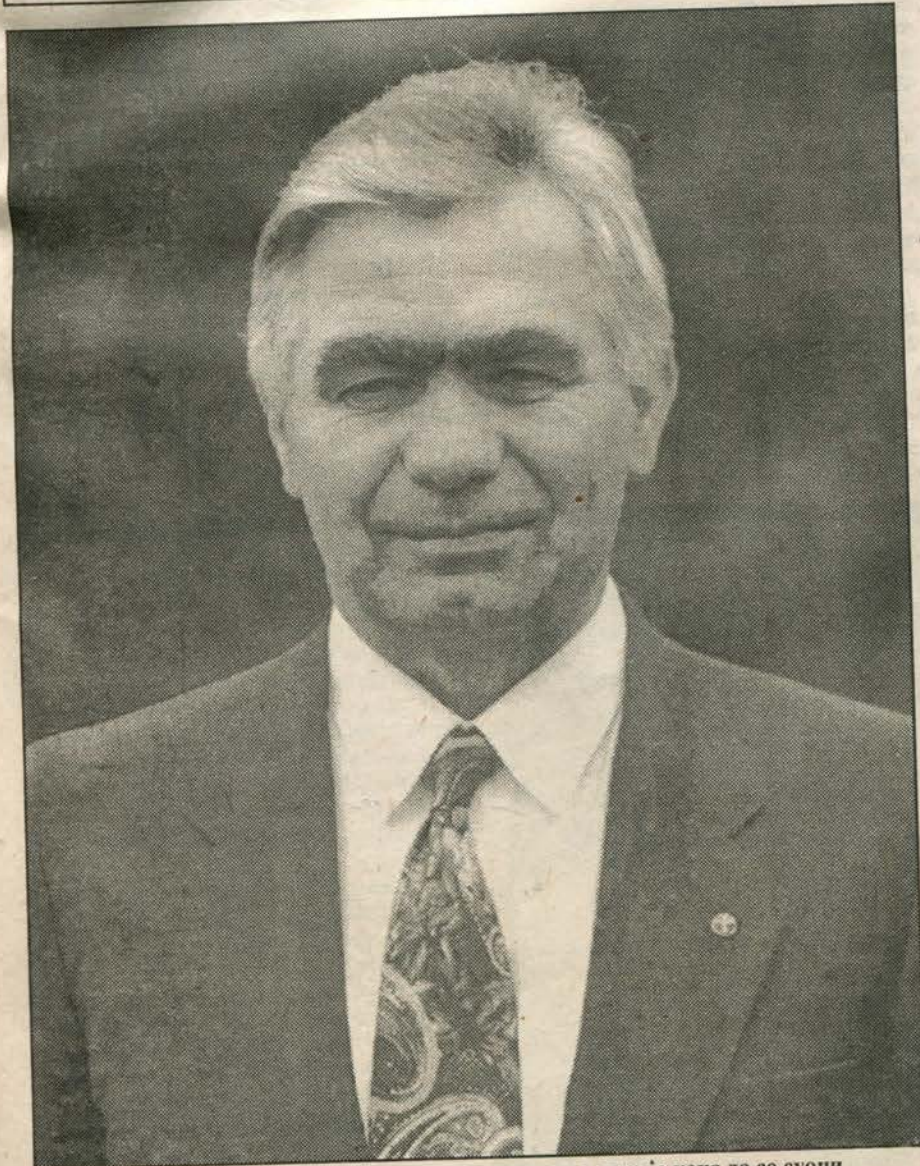

Др Шешељ: режим се боји воље сопственог народа и прибегава најподмуклијим средствима да би сузбио опозицију

ИНТЕРВЈУ: МР МОМЧИЛО КРАЈИШНИК
ЗАЈЕДНИЧКИ КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
И СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ
ЗА СРПСКОГ ЧЛАНА ПРЕДСЕДНИШТВА БиХ

САМО СЛОЖНИ САЧУВАЋЕМО СРПСКУ

Актуелна власт поделила је Републику Српску на западни и источни део. Капитуланти и расколници су смели двојицу Срба и довели муслимана, све у нади да ће умилостивити налогодавце. Уверен сам да су наивни, њихово додворавање само користи онима који праве унитарну БиХ за какву се нисмо договорили у Дејтону. Имамо обавезу да сачувамо своју републику, овај рат нам је био поправни за 1941. годину

Мр Крајишник: упркос спутавањима режима знао је како да се суочи са непријатељима Републике Српске

Име мр Момчила Крајишника је несумњиво значајно у српском народу са обе стране Дрине, тако да Српска радикална странка и Српска демократска странка нису имале дилема ко ће им бити заједнички кандидат за Председништво БиХ. Мр Крајишник је показао своју способност на овој функцији у протеклом мандату иако му је актуелна власт на све начине отежавала рад. У интервјуу за „Велику Србију” један од најпознатијих српских лидера отворено говори о проблемима и будућности Републике Српске, којој је посвећен сав његов политички живот.

● Господине Крајишник, ево приближавају се избори у септембру за Републику Српску и Федерацију Босне и Херцеговине. Када је реч о Републици Српској сви процењују да су ови избори од историјске важности, чак их упоређују у погледу значаја са изборима 1991. године. Имајући у виду садашњу вашу функцију и кандидатуру за ту функцију за Председништво Босне и Херцеговине, како ви оцењујете значај ових избора?

Крајишник: Ја сматрам да је нашем народу суђено да у овом времену, од првих избора од 1990. године до данас, у више наврата буде у пресудном тренутку као што је данас, а то је да иде на један српски референдум и да одлучи да ли је за одржање Републике Српске или не. Ови избори су поново само један излазак Срба на српски референдум да се одлуче у пресудном тренутку када је угрожена Република Српска и да дају свој глас за Републику или за нека лажна обећања која се данас пласирају. Сматрам да ће на овим изборима у септембру бити народу презентиране две опције, два кошицета. Један концепт је онај који је народу презентирао 1990. године. На челу тог концепта су биле Српска демократска странка и све патриотске странке и сви патриотски оријентисани људи. То је

Интервју: мр Момчило Крајишник

био српски покрет да се тада 1990. године одупре уништењу државе, да се одупре геноциду, да се одупре мајоризацији и да се боре да буду грађани равноправни, Срби да буду грађани равноправни са друга два народа, а да не дозволе себи да буду мајоризовани и да буду у другом плану.

На челу тог концепта су две странке: Српска демократска странка и Српска радикална странка које су се удружиле у коалицију и које се боре да се очува Република Српска, и боре се за државу. Значи, народ ће имати могућност да подржи тај концепт на челу кога су Српска демократска странка и Српска радикална странка и тај концепт подржава велики број мањих патриотских странака као што су Српска странка Крајине и Посавине, Спас господина Жуљана, Демократска странка господина Радића, Народна странка господина Брђанина, и странка за Бања Луку и Крајину господина Шпирића. Подршку овој опцији дао је и господин Купрешанин и многе друге личности које јасно виде да је данас угрожена Република Српска.

● Који је тај други концепт?

Крајишник: Овај други концепт је, како смо га ми назвали, „флексибил Срба“, то је, у ствари, концепт лажних обећања које данас протежира актуелна власт, односно коалиција састављена од бивших реформиста, онда неокомуниста, то су социјалисти, то су расколници. Њих подржавају странке из Федерације. Тај концепт заснован је на тешком социјалном стању уз лажна обећања говорећи како ће отворити Републику Српску, а, у ствари, ради се о једном концепту где се за нека лажна обећања око великих средстава преноси сувереност Републике Српске на Босну и Херцеговину. Тај концепт је толико сличан концепту већ виђеном у

бившем систему где се једноставно каже, ако елиминишемо ове тврде Србе, ове који су створили државу, ако елиминишемо овај концепт онда ће међународна заједница позлатити Републику Српску. И зато народ треба јасно да се определи. Нормално има и других странака које излазе на изборе. Између два концепта народ треба да изабере онај који ће му сачувати државу, а све остало је у другом плану.

● Који су то основни индикатори угрожености Републике Српске?

Крајишник: За ове две године ми смо много тога урадили, а за много тога смо спречени да урадимо. Ја морам рећи да смо 1996. године обећали народу да ћемо санирати последице рата, а то је да ћемо сместити избеглице, да ћемо обновити Републику, да ћемо се борити за помоћ борцима и породицама палих бораца, да ћемо помоћи да се на неки начин све оно што је рат створио санира, како би грађани осетили да је ово држава сваког од нас. У ове две године, противници Републике Српске су од почетка, када смо ми стартовали на власт свим средствима ударили на Српску демократску странку, Српску радикалну странку и имали смо један велики удар од актуелног председника Републике који је хито по сваку цену да то заједништво Српске демократске странке и Српске радикалне странке елиминише распуштањем Народне скупштине.

Тако смо се ми у те две године борили, нарочито у првој трећини тог мандата, за имплементацију Дејтонског споразума јер су многе снаге из међународне заједнице желеле да наметну Босну и Херцеговину као унитарну државу. А ми смо се борили у тој трећини да Босна и Херцеговина буде сложена државна за-

једница, конфедералног типа или типа уније, а нисмо желели да то буде унитарна држава. Значи, трећину смо се борили са међународном заједницом и успели смо да Босна и Херцеговина буде сложена државна заједница.

А другу трећину смо се борили са актуелним председником Републике који је једноставно хтео да распусти Скупштину обећавајући све, чак је обећала и да ће ићи она на изборе само да би распустила једну хомогену јаку Скупштину у којој је национална опција имала потпуну доминацију, и све остало је маргинализовано. Маргинализовани су они који су желели, свеједно им је да ли су у руководству Босне и Херцеговине, у некаквој влади у сенци Босне и Херцеговине или Републике Српске. Маргинализовали су министре који тада нису имали јаку снагу и снаге из федерације које јасно кажу, ми се боримо да Брчко не буде у Републици Српској. Све те снаге које су биле против Републике Српске биле су маргинализоване.

Е сада, госпођа Плавшић је желела по сваку цену, да ли је то из њене главе или из других глава, да распусти ту Скупштину. Јер Скупштина је била амбијент за време рата и после рата, амбијент у коме су се решавале најважније ствари, у коме су сви могли да суче своје аргументе и да народ буде судија. Она се значи, борила за распуштање. И сада да би добила народ за распуштање Скупштине тада је рекла да и она иде на изборе, на првој седници те нове скупштине ће поднети оставку и ићи на изборе. Нормално чим је распуштена скупштина, изабрана је нова. Ту је био велики изборни инжењеринг, велика пропаганда, и нормално застрашан је народ итд. Тако да смо се ми у тој трећини борили око конституисања нове скупштине, борили смо се да се прихвати одлука Уставног суда, и једноставно када смо прихватили да иду и једни и други избори, онда смо ишли на изборе, али су били само избори за скупштину, а председник Републике није прихватио да иде на изборе. Чак је потписала и споразум са председником Југославије да ће ићи на изборе, и чак је у присуству патријарха прихватила у Бања Луци да иде на изборе, али није испунила обећање. Катастрофално је сазнање да један председник Републике да обећање, да реч, потпише споразум па после прекрши.

У трећој трећини овог мандата када смо требали да имплементирамо обавезе и да реализујемо обавезе које смо обећали народу, ми смо са позиције власти која је завадила народ, која је једноставно преместила све институције из једног дела у други део Републике, да би посвађала српско Сарајево и Бања Луку, и радили су све оно што је један део међународне заједнице желео, да ослаби симболе рата, а то су, Пале су језгро зла, како они кажу, који је био против унитарне Босне и Херцеговине, да то елимини-

Др Калинић и др Поплашен: смењени у једној мистериозној ноћи уз превагу једног посланика Хрвата

Интервју: мр Момчило Крајишник

шу и да направе раскол у Републици Српској. Неки дан сам чуо нешто што је врло битно да се објасни.

Када су рекли знате ова актуелна власт, да су успоставили јединство Републике Српске. Колико је то нетачно.

Прво они су успоставили поделу Републике Српске на источни и западни, запоседајући силом и уз присуство оружаних снага са стране, полицијске станице, запосели су репетиторе, и све су мимо Устава и мимо закона радили. И када су поделили Републику Српску тада су дошли на власт у оној једној мистериозној ноћи уз присуство и превагу једнога Хрвата као посланика, тада су они успоставили јединство захваљујући нама. Када кажем нама, мислим захваљујући прво снагама Српске демократске странке и Српске радикалне странке. Када ово кажем, хоћу да образложим да су тада молили да ми не правимо проблеме, да нема протеста, да нема отпора, једноставно су на један перфидан начин преносили институције и вршили смене. И када нам неко данас приговара зашто смо дозволили да на тај начин преместе све институције, да преузму власт онда треба испричати једну Соломонову причу.

Када су се две жене свађале и препирале око једног детета и обе су говориле како је њено дете, а Соломон мудри је тада рекао знате ја ћу то решити. Преполовићемо дете па ће пола детета бити једној мајци, пола детета другој. А она која је крива мајка одмах је рекла преполовите. Дајте мени пола детета, а она права је рекла немојте мучити дете, дајте њој нека оно живи иако је оно моје.

Ми нисмо желели да половимо државу, нисмо желели да утичемо на поделу државе, рекли смо нека они преузму власт, јер смо ми веровали да они не могу ова сва зла учинити, јер су Срби. Сада оволику поделу, оволике расколе, оволике антагонизме сигурно није ни комунизам створио као што је ова актуелна власт. Једноставно актуелна власт је радила на расколчима и слабењу источних дела Републике Српске. И хвали се премијер Републике Српске како је он чуо да међународна заједница неће да улаже на Пале, а уложиће у све делове источних дела Републике Српске. Јер Пале су симбол, то је ратна престоница Републике Српске и сада неко жели са стране да укине тај симбол, а у ту борбу се укључила наша актуелна власт. Мислим да је актуелна власт све радила за противнике са стране, који су желели да ослабе наше јединство. Они су помагали да се то јединство разбије и да се успостави, у ствари, раскол.

Додворавањем
се не спасава држава

● Шта је суштина или позадина коалиције „Слога“, три партије које сасвим идеолошки и осталим принципима не могу

да се нађу на једном месту. С обзиром да је то Социјалдемократска, Социјалистичка партија и партија Српски народни савез, која себе декларише као националну партију?

Крајишник: Видите два стања су, у ствари, ненормална. Велика љубав и велика мржња. А и велика љубав и велика мржња су велики покретачки механизам да се дође до неког циља. Заједнички им је именитељ искључиво мржња. Мржња која је против бивше власти, против Српске демократске странке у првом реду. Наиме не ради се ту о три странке ради се, у ствари, о четири странке, само што се та четврта не види, и што ће учествовати на изборима.

Прва странка су социјалдемократи господина Додика. Ако њих описујемо, замислите једног човека који је до пре годину дана писао латиницом, који је јавно говорио ја сам атеиста, после иде код Патријарха, човека који је био министар у сенци те власти заједничке Босне и Херцеговине, који једноставно каже мени је сасвим свеједно ја само хоћу новац. Њему је битан бизнис. И тај човек данас се бори за Републику Српску. Он нема једноставно митова да се бори за оно што народ хоће.

Друга група су ти неокомунисти. Они су се, једноставно поставили у ту улогу да сами себи приговарају ми смо како они кажу 1990. године, наивно препустили власт, а имали смо власт 50 година и сада је њима битна по сваку цену власт. Не мислим ја да су они толики антисрби, али њима је власт дража него што је национална ствар. Они сада знају да је највећи добитак да се понашају као национално опредељени, они пишу ћирилицом, они се јавно оглашавају да су за српску православну цркву. Они раде оно

што не воле и оно што не раде, да би се одржали на власти. И ево данас они немају своју изборну базу, али имају и користе ове друге снаге да би преварили и социјалдемократе и друге да би дошли на власт. А онда ће они знати ту власт да држе. Што су и показали са осам месеци.

Трећа група су посланици Српског народног савеза, то су расколници. Они су, у ствари, и језгро око кога се окупљају ове две странке, јер највећа снага је у расколу. Када су дошли у раскол онда су желели оне изборе, да униште оно своје корење, порекло своје из кога су проистекли. Они су сада највећи критичари прошле власти, значи, Српске демократске странке, јер они су били учесници те власти, али желе по сваку цену чак негирају да је било шта створено, и тај раскол, та мржња је костур који користе ове друге две странке да би дошли до циља. То је СНС. За СНС не мислим да су они антисрби, не мислим да они баш свесно раде све наопако, него су наивни Срби, оно што у Срба има то је инат, постоји љутња и они сада једноставно не желе да виде истину. Они желе стално да живе у својој заблуди јер су се отисли и одвојили од Српске демократске странке, ићи ће и црном Циганину што каже наш народ, а неће са Српском демократском странком и неће уз националну опшину. Они су пристали на све коалиције, све оне коју су против Српске демократске странке.

Четврта страна о којој желим да кажем а која ће снажно утицати на изборе јесу странке из федерације које се сада не могу чуду начудити да су успели да поделе Србе и да Срби скупа са њима праве коалицију против Српске демократске странке и Српске радикалне странке и то тако да промене двојицу Срба, двојицу

Бањалука, највећи град Републике Српске: данашњи режим настоји да завади Бањалуку и Српско Сарајево како би се очувао на власти

Интервју: мр Момчило Крајишник

челних људи две странке, а то је Српске демократске странке господина Калинића и Српске радикалне странке господина Поплашена, да би довели једнога Бичу. И то све они, ови из СНС који су страшно препадути, који само говоре наметнуће нам се, наметнуће нам се, морамо, плашимо се, морамо, морамо и тиме они покушавају себе да правдају. Имунитет одбрамбени нарочито немају у Српском народном савезу, су потпуно капитуланти, расколници и то је проблем што вероватно међу њима има људи који су се сада већ остварили али не могу да се врате. Јер су увек кроз историју расколници ишли у већи раскол а врло ретко су се враћали на почетак. Зато сматрам да је заједнички циљ њима различит, а заједнички именоватељ јесте да сруше и супроставе се власти која им смета да се онда они међусобно обрачунају.

Уверен сам да су сви наивни. Нити ће ови из СНС-а спасти Републику додваравајући се муслиманима, Хрватима, комунистима, нити ће комунисти да опстану јер народ неће комунизам. Само ће се њима окористити снаге које данас користе ово све да на мала врата пренесе део институција, део ингеренција од Републике Српске на Босну и Херцеговину и да тиме праве унитарну Босну и Херцеговину за какву се нисмо договорили у Дејтонском споразуму. Праве Босну и Херцеговину онакву како је замислио један ужи круг фанатика у Федерацији и у муслиманском народу у Федералној Босни и Херцеговини.

● Да се вратимо месту за које сте ви кандидат на предстојећим изборима и функцији коју и сада обављате, председник Председништва из Републике Српске. Не чини ли вам се да је протеклих година дана међународна заједница исфорсирала супротно својим опредељењима место председника Републике Српске дајући тиме фантастичан значај државном руководству ентитета на уштрб заједничких органа Босне и Херцеговине мада сте и сами рекли коначан циљ је, у ствари, Босна и Херцеговина. Само да би тај раскол унутар Републике Српске више дошао до изражаја, шта је опредељење међународне заједнице уколико на предстојећим изборима прође та мекша струја за место члана Председништва. Да ли сте ви као персона били кочница одређених процеса интегративних у Босни и Херцеговини који су изван Дејтонског споразума?

Крајишник: Каква ће Босна и Херцеговина бити договорено је да се одлучи у току имплементације Дејтонског споразума. Ми смо у Дејтону, били битку да ли је Босна република, федерација, конфедерација, унија па се нисмо могли договорити шта је Босна. Онда је речено назовимо је само Босна и Херцеговина. Да би се дошло до решења једну причу су причали српским члановима, другу муслиманским и свакоме су презентирали шта ће то бити у постдејтонском периоду. Нама је тада презентирано да је Босна и Херце-

Др Војислав Шешељ, Жан Мари Ле Пен и мр Момчило Крајишник на Палама, на конференцији за штампу испред тадашњег председништва

говина сложена државна заједница, да су унутар Босне и Херцеговине две државе, Република Српска држава српског народа и Федерација држава, по Вашингтонском споразуму, муслиманског и хрватског народа. Да ми имамо један танки кров и да ће Босна и Херцеговина бити један сревис који ће сервисирати две државе, што говори да је она чак много лабавија него икаква конфедерација или унија.

Ово што је урађено у Дејтону то је ентитети имају право да се договоре о свакој ствари. Ми би имали право да Република Српска федерацији сада каже укидамо председника Републике Српске и председника федерације. Укидамо парламентар. Хоћемо заједничку војску, хоћемо заједничку полицију. Имамо право све да ујединимо. И сада та могућност зависи шта ћемо ми добровољно прихватити, добровољно имамо право да прихватимо шта хоћемо. И то није против Дејтона и то ће поздравити све снаге у међународној заједници.

Оно што ми морамо урадити то је тај минимум, а оно што не морамо то се можемо договорити. И ови су тражили, а имплементација стварања Босне и Херцеговине иде преко заједничких органа Босне и Херцеговине, првенствено Председништва. И ми смо у време те трећине свог мандата имали подлогу, то је парламент Републике Српске. Ја сам увек могао да ставим вето уколико неко нешто жели предозирати да уради тако да смо ми напарвили темеље конфедералне, значи, сложене државне заједнице. Направили смо све ингеренције које нападају Републици Српској, и учињено је све да се имплементира Дејтонски споразум преко Председништва и савета министара, нормално подлога је парламентарна скупштина.

Оно што су они у трећој трећини учинили јесте да су притисли на ову сервилну владу или власт и рекли, хајде да направимо заједничке таблице, иако су таблице искључиво надлежност ентитета. И када питамо странце што сте нам наметнули таблице, они одговарају, нисмо вам наметнули то је договор ваше власти и федерације ради боље комуникације. Па су прихватили заједничку корпорацију једну и другу и много тога.

Они су у тој трећини ишли на модел који постоји у Дејтону, то је да се ми договоримо. И оно што се нисмо могли договорити то је због наше неслоге. Господин Вестендорп је приморао актуелну власт да прихвати све што јој се наметне као добровољно. Налози Вестендорфа су кратки, они су привремени они се морају ревидирати и ми се морамо сложити и поништити их. Али оно што ми прихватимо, што прихвати наша власт то је трајно. У федерацији никаквог значаја нема председник Републике, нема потпредседник, нема председник Владе федерације, они раде унутрашње ствари што и јесте њихова ингеренција. А главну власт у федерацији чине два члана Председништва који су фактички представници два народа и ниједна се ствар не може решити на нивоу Босне без њих. Код нас, због тога што се примењује други мреханализам, они су узели и мимо Устава и мимо Дејтонског споразума сада спољну политику, која је искључиво у надлежности Босне и Херцеговине, дали су у надлежност господину Доду и госпођи Плавшић.

Они су њима дигли значај због тога што преко њих могу у заједничком договору пренети све институције на Босну и Херцеговину. Нормално на њих врше притисак, јер им обећавају новац, јер су

Интервју: мр Момчило Крајишник

им дали новце да се одрже на власти, што су их довели на власт и што су им дали наду. Уколико ви сада будете слушали и радили ово што вам кажемо даћемо вам новац да спасите Републику Српску. И друго, даћемо новац да добијете симпатије народа да вас они изаберу септембра. Тако да је ово вештачко дизање угледа ове две личности.

Ја ниједног момента нисам указао на то због тога што ми је било и драго јер се на неки начин кроз овакве личности, које су потпуно штетне за српски народ, Републику Српску, и председник Републике и премијер који једноставно нисам вични том послу, нису кадри да раде, али ми је драго да се на тај начин ипак несвесно и мимо воље међународне заједнице афирмисала Република Српска. Ипак се видело да је Република Српска у овој трећини мандата добила значај и сада ће се то врло тешко у неком наредном времену поништити. Ипак Република Српска постоји, а маргинализована је федерација, јер видели сте нико није протежирао федерацију Босне и Херцеговине, него се протежира Босна и Херцеговина и Република Српска што говори да постоји, у ствари дуализам, постоје сукобљени интереси између Републике Српске и Босне и Херцеговине, не између ентитета Босне и Херцеговине. Сасвим је свеједно и муслиманима и Хрватима да ли ће бити нешто на нивоу Федерације или Босне и Херцеговине, а нама није свеједно. Ми желимо да остане оно што је, што припада Републици Српској на нивоу Републике Српске, а оно што припада Босни да буде на нивоу Босне и Херцеговине.

Морам да нагласим да је ово, у ствари, вештачко подизање значаја и надлежности председника Републике и премијера. И не дај Боже уколико би победила опција ових расколника неокомуниста онда би дошли у ситуацију да би међународна заједница имала два избора. Преко Председништва директно да све имплементира онако како види имплементацију господин Изетбеговић, и имала би могућност преко органа Републике Српске. Јер наш народ врло тешко прихвата када ми преносимо део ингеренција из Републике Српске на Босну и то узима као велики минус актуелној власти. Најважнија улога може бити Председништва ако то буде у функцији оних који желе да праве унитарну Босну и Херцеговину. Зато је врло опасно да се доведу људи којима је сасвим свеједно каква ће застава бити, какав грб, какав пасош, да ли ће бити чврста Босна и Херцеговина, да ли ће то бити унија или република.

Какво образовање и да ли ће бити на екавци или ијекавци, сасвим је то њима свеједно јер они не разликују шта су најважније симболичне функције и симболика и симболи једне државе. За њих симболи не представљају ништа, за њих су неке ствари животне много важније и они све то што чини државу државом маргинализују. А ја постављам њима питање, ако су то-

лико неважни и грб, и застава и пасош, зашто онда и међународна заједница и муслимани толико инсистирају на неким решењима која су потпуно противна нашим интересима. А они то раде да би увеличали Босну и да би то остало на нивоу Републике Српске и да би ми били држава српског народа, много више него што су рецимо, Тексас или Вашингтон, државе у Америци.

Злоупотреба председничке функције

● Господине Крајишник, морам да признам да је ова материја о којој говорите доста компликована. Колико ја знам ваша идеја рекао бих темељна је била да у заједничким органима Републике Српске добије што више овлашћења, што више државности, што више власти. Десило се оно што се десило, оно што сте ви требали да радите у Председништву један део ингеренција је пренешан на органе Републике Српске и по Дејтону сте ви као члан Председништва имали многа овлашћења која сте ви свесно пренели на неке институције Републике Српске, да би људи у Републици Српској на важним функцијама на погрешан начин радили на штету Републике Српске. Је ли то још једно искуство о коме би ваљало размислити?

Крајишник: Ви сте то добро рекли. Ми на почетку, када смо требали да приђемо имплементацији Дејтонског споразума, када су избори извршени ја морам то сада да откријем, тада је један ужи круг људи у коме је био и данашњи актуелни председник Републике, био сам и ја, и друге личности, направио договор и стратегију како да имплементирамо Дејтонски споразум.

Тада смо, поред осталих ствари које се тичу овог вапег питања, рекли све што међународна заједница прихвата да остане на нивоу Републике Српске што је у нашем Устав ми морамо дати у руке председника Републике и актуелној власти Републике Српске, а не у руке члана Председништва нити парламента Босне и Херцеговине. Конкретно то је било командовање војском, то је спољна политика, то су многе ствари. Мени ни данас није жао што је тако урађено, јер не би требало нешто да зависи од личности него од функције.

Нормално, председник Републике је то злоупотребио, једноставно је те ингеренције узео. Али је радио на штету интереса Републике Српске и по оној народној знате, што је моје то је моје, а што је што је твоје то је и моје и твоје. Тако да је председник Републике узео ингеренције које припадају, да кажем, лично мојој функцији и радио то на погрешан начин, а оно што припада њој она је стално покушавала да увелича и да се представи као једини представник, као властодржац у најортодокснијем краљевском систему, у монархистичком систему.

Зато ја сматрам да је велика штета када се направи нешто и када се погрешно са једне стране јер требало би свако да ради по Уставу и поготово ако се залаже за Устав и закон. Али ми смо свесно урадили због тога што смо желели да део ингеренција које је међународна заједница прећутно оставила на нивоу Републике Српске да остане тамо, а то нам се у пракси страшно осветило.

● Господине председниче, многи аналитичари данас процењују да је укупна политичка ситуација у Републици Српској веома сложена. Наравно, кажу да се ради о томе да је такво усложњавање ситу-

Др Војислав Шешељ, мр Момчило Крајишник и Владимир Жириновски после састанка у Зворнику

Интервју: мр Момчило Крајишник

ације дошло и услед предизборне кампање која се води. Међутим, у току су безприворни ја бих рекао напади на Српску демократску странку на њене активисте, чланове, наравно, и на коалиционе партнере Српске демократске странке, Српску радикалну странку. Све је то довело у једном тренутку до тога да Српска демократска странка прекине предизборну кампању. Како ви гледате на те ствари и наравно, да нам прокоментаришете и све ове нападе актуелне власти на вас лично.

Крајишник: Када смо ми били на власти онда су нам многи приговарали, нарочито социјалисти ви вршите дискриминацију, ви тамо не дате просторије, ви неког човека желите да смените. Тако да смо ми имали један хендикеп и једноставно комплекс да то десет пута проверимо ако неко стварно жели да смени неког човека који је на директорском месту или ако је неку неправду учинио због политичких потреба, што се на крају никада није искључивало на локалном нивоу.

Али, та власт састављена, као што сам мало пре навео, у једном хетерогеном саставу, све оно што је нама приговарала, она је фактички спровела. Преко 5000, 6000 људи је смењено. Смењени су врло стручни људи који су изнели рат и створили много тога, уништене су институције, премештене институције. Само је било битно разградити и уништити. Десило се нешто што ни у најпесимистичкијим предвиђањима нисмо могли да предвидимо.

Ја сам имао овде разговоре са господином Додиком, са госпођом Плавшић обежавали су да неће сменити, изместити институције, неће људе без разлога елиминисати, у ствари све оно што су рекли све су преварили. Све су преварили због тога што су они имали план потпуног уништења досадашње власти. Последња фаза јесте када су направили то што су урадили онда су направили коалицију, у ствари, реализовали последњи један задатак коалиције, а то је да су поставили за потпредседника Републике председника странке за целовиту Босну и Херцеговину. И када су видели да и то пролази, анкетирали су јавно мњење Републике Српске и добили поразне резултате, видели су да народ то не одобрава. Да народ сада почиње да прави анегдоте, а то је последња фаза незадовољства стањем којем више немате излечења. Онда су видели да народ само чека изборе.

Е, у тој фази када су видели какве поразне резултате очекују, почели су правити скандале. То је цели један сценариј блаћења свега онога што није њихово. Прво те флоскуле криминал, лоповлук итд. почеле су разне истраге, велике истраге не знам колико људи нису позвали, али малом броју људи су могли да докажу. И када су почели доживљавати неуспехе, кренули су на лични кредибилитет одређених људи. Једноставно су неке људе из Српске радикалне странке пронашли, али су се нарочито окомили на Српску демократску странку.

Морам рећи да је мени познат сценарио који су они направили за мене, срећом да сам тај сценарио знао па сам могао да се одупрем од самог кандидовања, до данас. Они су по сваку цену желели да елиминирају мене као кандидата за ово место. То је Српској демократској странци било јасно, зато смо се ми и ангажовали и одупрли том сценарију. Желели су по сваку цену да разбију јединство између Српске демократске странке и Српске радикалне странке, и да направе и ту раскол. И да онда оголе само Српску демократску странку која је лоповска и криминална и да прибаве и чак придобију за себе Српску радикалну странку.

Морам рећи да се Српска радикална странка коректно цело време понашала, они су и у току борбе за парламент и у току ове кризе јасно и конкретно остали на националном путу скупа са Српском демократском странком. Сада је почело блаћење људи, од тога да смо украли велике милионе сећате се, када су почели кампању како је 32 милиона однето на неко острво Фуђи, у Тихом океану или где. Сада су људи морали узети географску карту и тражити то острво, и то су огромни напади. Један наш Србин каже, Боже ако су ови људи овако сиромашна земља, а оволико се оплачкало и однело значи ови људи имају чаробни штапић, видите колико пара, милиона има које су оплачкали тамо и однели, а ми тешко живимо сада замислите ви како је то умеће имати паре, а у једној сиромашној земљи. Анегдоте су почеле да се стварају. И оно што је најстрашније, нико се не извине нити ко кога зарезује.

Користе светиње

Онда нове измишљотине, нове ствари, нови проблеми и ко да се ништа није десило једносативно криминал је остао актуелан. Али оно што је катастрофално што је мене пренеразило је да су они почели да користе нешто што је свето. Убиство једног легендарног јунака на Палама, човека који је био појам и људи су га волели, он је убијен на један врло свиреп начин, они су то покушали да искористе у политичке сврхе што је потпуно недопустиво. Све што су смислили око тога је једна обична измишљотина, једна лаж невиђена којој би вероватно данас, да се појави и Гебелс позавидео.

Морам да упознам јавност шта је истина. Они су са 20 полицајаца опколили кућу напег директора дирекције Српске демократске странке и његова два пријатеља са Пала, то је господин Бијелица, и у једном стравичном некоректном приступу они су похапсили људе и одвели у Бијелину. Нико не зна због чега. Постоји само папир на коме је написано хапси те људе због тога што постоји сумња тероризма. Мене су звали, заправо то јутро када се то десило, звали су господина Калинића у Слатину и замолили да се хитно види о че-

Мр Крајишник: тероризам није својствен Србима

му се ради због тога што је хитно сазвана Скупштина општине у Сокоцу, сазван је Општински одбор СДС-а и сав народ се узбунио ради тога што је то било хапшење и то на најбруталнији начин.

Пошто је господин Калинић отишао на један састанак позвао је мене и каже можеш ли ти да разговараш са министром Станковићем, у Слатини код Бања Луке. Ја сам позвао Станковића, дошао у Слатину у хотел, разговарали смо и ја сам питао шта се десило о чему се ради. Он је рекао да нема појма, да није у току, ради се свашта и много тога ми је рекао за актуелну власт што нећу овог момента да злоупотребљавам. Али ме је замолио, пошто ће то после подне ићи у Бијелину, да се нађемо у 19,15 часова у Бијелини и да ћемо тамо добити праве информације о чему се ради.

Господин Калинић и ја, по његовом договору смо отишли у Бијелину и на том састанку, у 19,15 часова, био је и господин Бојић и господин Станковић, и тада је Станковић рекао ја сам дошао пре 10 минута ево нека Бојић каже о чему се ради. Бојићу су дрхтале руке, био је нервозан. Питао сам да ли се ради о неком тероризму, ако се ради о тероризму треба човека осудити свакога, тероризам је нешто најлошије и нешто што се мора осудити свим средствима, и то није својствено Србима и не дај Боже ако се будемо бавили тероризмом. Тада је Бојић рекао не не ради се о ни о каквом тероризму ради се о томе да је он био директор, и да ни-

Интервју: мр Момчило Крајишник

су плаћене акцизе и порези, да роба као роба није отишла у Федерацију него остала у Републици Српској. Тада сам рекао молим вас ако треба то да плати то је државна фирма и није он директор, обрачунајте порезе, обрачунајте доприносе, обрачунајте акцизе немате разлога да тако брутално хапсите човека. Немате разлога да хапсите због тога што то држава дугује држави. То никакав криминал није.

Сваки правник зна да би се прогласило неко кривично дело мора бити мотив да се прибаве себи или другима нека имовинска корист, што се овде није остварило. Ја сам видео господина Бојића који се једноставно фратирио и није знао о чему се ради, и тада сам ја њему рекао, немојте да радите наопако, немојте да следите политику актуелне власти, ова политика коју води госпођа Плавшић и господин Додик то је издајничка политика, они раде, у ствари, наопаке ствари. Ја верујем да то они раде несвесно, али наопако раде и ја вас молим, хоћу вечерас да видим господина Бијелицу, имам право да га видим јер је узнемирен цео Соколац. Отишао сам и растали смо се пријатељски и господин Станковић и господин Бојић. Рекли су дођите вечерас у 23 сата када се вратите са трибине у Зворнику, и ми ћемо вам омогућити да разговарате са господином Бијелицом. Ја сам позвао Соколац и рекао немојте да правите никакве проблеме, видећемо Бијелицу, договоримо се.

Позвао сам господина Тошића, посланика и господина Тупајића, посланика са Соколца и Хан Пијеска. Они су дошли и ми смо у 24 сата били у Бијелици. Сачекао нас је господин Бојић, код њега је седео господин Бијелица. Господин Бојић је рекао - ево молим вас ја сам само добио изјаву од господина Бијелице, он иде кући, све је репено. Хвала лепо, ми смо пријатељски причали и господин Бијелица је отишао у кола, ја сам замолио - можемо ли да видимо ту двојицу момака које сте ухапсили, довео је једнога на врата. Поразговарали смо, рекао сам ви ћете лепо дати изјаву, све ће господин Бојић водити рачуна да не буде никаквих проблема. Ако је изјава у реду и јесте у реду, ако није, свако мора обављати свој посао. Дошао је други и ми смо отишли.

Ја сам се фратирио, за два дана дошла је информација од господина Станковића који је рекао овако: Господин Крајишник је дошао у Бијелицу, вршио притисак на нас да се пусти господин Бијелица, али ми нисмо под тим притиском попустили. Ми смо само узели изјаву, господин Бијелица ништа није крив и пустили смо га.

После два дана добијам саопштење које је срамно, за које ће господин Станковић морати да положи рачун после септембра, да каже ко му је то наредио да тако бескрупулозно слаже и да измисли ствар, а ја знам тачно шта је разлог. Измислио је ствари да веже за убиство господина пок. Срђана Кнежевића, а ја знам

шта је разлог. Господин Станковић, када је дошао да положи рачун својим шефовима, пустио је господина Бијелицу, и онда је рекао како сам ја рекао много лошије него што сам рекао о госпођи Плавшић и господину Додику да сам рекао да је њихова политика на штету српског народа и да је фактички на издаји српских интереса.

Онда су рекли, да треба укинути мени обезбеђење. Да они мене обезбеђују, а ја тако лоше о њима мислим. Је ли они приватизују своје обавезе које по закону постоје. Пошто господин Станковић није знао разлог, онда је рекао знате шта, а десило се у међувремену то убиство пок. Кнежевића, онда је рекао како сам ја у том моменту рекао како ће њега неко убити као пса.

То није мој речник, а друго, то је толико срамно измишљено, а онда конотација сада господин Крајишник нека објасни ко су то они.

Ја се никада ружније нисам осећао, никада се никоме нисам правдао и овде се нисам правдао, него ми је тешко било ради породице пок. Кнежевића који су једноставно у том моменту у своме болу изманипулисани. Био сам тужан, нисам могао веровати да постоје Срби који тако нешто могу измислити и могу вам наметнути лагу у овој борби. Срамно је било гледати и слушати разне странке од социјалиста, од Српског народног савеза, од социјалдемократе који су се једноставно утркивали да ја положим рачун шта сам тиме мислио, иако сам јасно рекао да је то све измишљотина.

Сетио сам се једног случаја који се у рату десило где је погинуо наш пок. Горан Зекић када се возио аутом, упао у заседу са једним човеком, Србином, који је возио ауто. Муслимани су пуцали на њих, убили Горана, а овај други је једва извукао главу, и неко је протурио вест из војске како је онај ко је возио пок. Горана, убио пок. Горана. Родитељи и фамилија пок. Горана цели рат су сумњали да се то десило.

Морам још да нагласим после тога шта се десило на Палама, то није виђено ни у време 1948. године. Људи су привођени, људи су малтретирани, људи су тако доведени у тешку ситуацију, ја сам зато срећан ако се утврди прави починилац злочина. То је неопростиво, никакве самилости, али оно што је после МУП урадио, то је да сакрије да они који су похапшени да су то били у току рата припадници елитне јединице МУП-а, да су били у просторијама МУП-а, да су били под надзором МУП-а, да су радили специјалне задатак по налогу МУП-а. Они су желели чак да се ограде као да су то беспосличари, што је потпуно недолечно.

Ја нећу да примим ни господина Маузера, ни било кога, мораће господин Станковић да положи рачун од кога је добио налог и ко му је рекао да ове ствари измишља и чији је ово план, јер ово није план једног човека. Чак ме једном развеселио један наш пријатељ који каже А или је господин Станковић натеран, или је уцењен, или је наглув, јер он стално каже како не чује у току рата, како слабо чује. Да није то озбиљна ствар, човек би се насмејао у муци шта се ради, како човек мо-

Срамота актуелне власти: гашење медија који су у отаџбинском рату дали велики допринос

Интервју: мр Момчило Крајишник

же смислити такву монструозну ствар.

● Господине Крајишник, дозволите, овај догађај захтева ваш коментар који сте заправо почели да нам причате. Тај догађај потпуно превазилази персоналне српске проблеме о којима говорите, и превазилази борбу за власт око избора. У свету не постоји пример да једна полиција два дана после неког догађаја, као што је ова смрт, директно оптужи државника једне земље, јер сте ви један од потпуно три равноправна члана Председништва Босне и Херцеговине. Ту лежи неки главни узрок овога о чему говорите, било би добро да нам појасните шта је главни узрок ове кампање која се води против вас?

Крајишник: Можда ће то испасти претенциозно ради тога што говорим о себи, али све је усмерено да се на чело Председништва испред муслимана доведе господин Изетбеговић, а да се испред српског народа постави човек коме је свеједно да ли ће то бити Босна и Херцеговина као држава, или као сложена државна заједница и да ли ће Република Српска бити само један формални ентитет или држава. То је суштина целог проблема.

Нечасно је, ја нисам ниједну ружну ствар рекао нити је моја странка рекла о господину Радишићу, али се толика кампања води са свих страна да би се потурио господин Радишић због тога што они сматрају да ће много лакше завршити посао уколико дође бивши комуниста, човек који је једноставно прихватио сарадњу са муслиманским странкама, који је прихватио одлуке Уставног суда, иако су обећали да ће доћи у парламент, да не дођу, који је

прихватио да му се поставе и диригују решења, и нормално они имају сигурно обећања да ће то много лакше бити имплементација онакве Босне и Херцеговине каква је замишљена у глави и коју стално протезира један део Међународне заједнице и муслимански лоби.

Гашење медија

● Господине председнице, у последње време многи кажу да су у Републици Српској медији били послушни. У овоме о чему сте сада ви причали, јасно је, међу њих се сада убрајају оне куће које су раније биле понос српског народа, како ви то све коментаришете?

Крајишник: Ево и ви сте новинари, сви новинари то знају, сви знају све. Постоје купљени новинари и постоје прости новинари. У току целог овог рата никада ниједним својим гестом нисмо утицали на савест, на креативност и на улогу објективног извештавања свим медијским кућама. Једноставно, ти медији су служили држави, служили народу и ми смо поносни на све оно што је рађено током овог рата. Ово што се дешава данас, то је невиђено да се укида српска радио телевизија и ствара се марионетска телевизија, која нема право да носи тај назив. Друго, локални медији, који су искључиво у надлежности општина, стављени су под патронат актуелне власти. Сви они који једним својим делом негирају и супротстављају се политици која је сада на власти, проглашени су за непогодне, и они који нису државни

и они се на неки начин игноришу и над њима се врши тортура. Кулминација свега овога шта се дешава у последње време, а то је борба за локалне медије. А круна те кулминације јесте укидање српске агенције. Та Срна је формирана у току рата, она је толико, да кажем, објективности и толико важну улогу одиграла и била подлога за многе медијске куће, и сада због тога што је неко утврдио или неко схватио да није баш најафирмативније, а ја мислим да јесте афирмативно говорила о њиховој валсти, и што је некада дискретно нешто рекла да се томе супротставља, једноставно сада је атак на Срну. Прво је потпуно закон то урадио и прекинуо њен рад, министар Васић, да би после Управни одбор подржао Срну. И сада, да кулминација буде већа, јесте да се смени руководство, мимо одлуке Управног одбора, мимо закона и постављају се нови људи мимо закона због тога што треба Управни одбор да предложи нове људе.

Једноставно, све се и ради да би се ућуткало и то задње слободно државно медијско острво на коме се говори другачије него што актуелна власт каже, или боље, није потпуно послушна. Ти људе из Срне су учинили свашта да би се одржали, и много тога су компромисно радили, али то изгледа није било довољно да се одрже и да опстану. То је нешто што поред многих пропуста који су чинени које историја никада неће моћи да им опрости, и ово што сада утиче на слободу медија, то је, у ствари, једна невиђена тортура, једна срамота актуелне власти. Али, изгледа да њима то ништа не пада

Др Драган Калинић и Мирјана Шајиновић: сарадња Српске радикалне странке и Српске демократске странке је једини пут за очување Републике Српске

Интервју: *мр Момчило Крајишник*

тепко, они раде свој посао и даље.

● **Молим вас председниче да се вратимо оном питању од мало пре, само кратко. И поред свега што сте рекли да је урађено и вама, и странци, и народу, ви ипак кажете да ће министар Станковић то објаснити после септембарских избора. За што не идете и ви директно у главу да се то догоди пре избора? Да народ заиста добије једном јасну слику о догађајима.**

Крајишник: Ја сам рекао да ће министар Станковић морати да објасни, нисам рекао да ће објаснити због тога што је министар Станковић сада на власти да не мора објашњавати ништа. Он мора да каже ко му је наредио, то није било из његове главе, ја сам тачно рекао како се десило, и мислим да је направио једну катастрофалну грешку, да је човек који нема своје ја и нема снаге да се одупре притисцима и мислим да је то план који није из његове главе. Ја сам само рекао да ће морати да објасни, а не ради се ни о каквој освети, ми ћемо се борити против свих освети и да се за сва времена прекину расколи који су се поново активирали, али да ће морати господин Станковић да каже ко су његови ментори који су му тако наложили, натерали га или га стимулисали да он овако бескрупулозно лажи изјави.

● **Осећате ли се имало одговорним за одређене кадровске пропусте и промашаје који су се догодили а који су се ето и вама, и као човеку и као политичару, вратили на начин на који су се вратили?**

Крајишник: Ја себе понекад оправдавам, некада кривим. Оправдавам се да је издаја ако тако ружну реч могу да кажем, и смрт две појаве које, никада предвидети не можете. А кривим себе што сматрам да је велики број пропуста направљен и сигурно да сам ја у томе учествовао, јер и има неких који су шампиони, а ја сам одмах до њих. Тако да у пропустима заузима високу лествицу јер сам веровао неким људима, а данас видим да су они сасвим издали наше интересе.

● **Господине Крајишник, доста смо говорили о стању, анализирали, мислим да је ово што сте говорили заправо препорука народу како треба да се понаша. Али ове новине ће се читати код великог броја људи Републике Српске који треба да се определе и за Републику Српску и персонално за људе који ће њом руководити. Било би добро да профилишете, поједноставите шта је то на чему ћете ви insistирати као наш кандидат у Председништво Босне и Херцеговине, и какву ми то државу и власт треба да имамо?**

Крајишник: На више скупова сам то рекао, хоћу и да поновим. Ја никада нећу издати Републику Српску и српски народ. Али ћу све учинити да се одужимо свим оним који су створили Републику Српску. То је да избеглице добију право на три избора: на повратак, располагање имовином и на правичну надоканду, као треће право.

Борићемо се да сви они који су дали део себе, или који су пали за Републику Српску, борци, породице палих бораца,

спрочад, да им буде надокнађено колико се може надокнадити њихове жртве за рат. Борићемо се да се инвалиди, запарово пензионери, своје старачке дане проведу мирно. Желимо да деца којој смо украли младост помогнемо да заврше школу и да као учесници рата схвате да смо основали државу. Желим да у току целог овог наредног периода тамо где су нас прекинули да наставимо и да ово завршимо као што смо обећали 1996. године. На спољном плану или на оном делу где представља Босну и Херцеговину, Републику Српску у Босни и Херцеговини, ја ћу се борити за потпуну имплементацију Дејтонског споразума. Ја сам против наметнуте ревизије Дејтонског споразума, али све модалитете побољшања Дејтонског споразума прихватићу и залагати се ако будем изабран на ово место.

Борићу се да свету покажемо да смо ми народ који не мрзи ни муслимане ни Хрвате, да ми не желимо поделу Босне и Херцеговине. Да ми само желимо да будемо господари сами над собом. Желимо партнерске односе са муслиманском и хрватском страном. Желимо да имамо специјалну везу са Србијом и Црном Гором односно Југославијом. Желимо да имамо двојно држављанство, имамо пр-

ава. И желимо оно за себе што имају муслимани и Хрвати у Федерацији.

Сматрам да таквим односом равноправности партнерских односа, консензуса, да што боље превладају економски односи између Федерације и Републике Српске, сачуваћемо интересе три народа и сачуваћемо на крају Босну и Херцеговину. Ја верујем да ћемо ми тиме разuverити међународну заједницу, одбацити страх да смо ми неки сецесионисти, да смо ми људи који су против Босне и да смо ми људи који желимо рат. Ми нисмо, ми желимо свету будућност нашем народу.

Лажне наде
угрожавају мир

● **Ја сам само желео још неколико ствари да питам, али све пошто ћемо скратити ову причу, из свега што смо рекли видљиво је да међународна заједница на неки начин подржава садашњу актуелну власт у предизборној кампањи, види се то по сликама које емитују сваки дан на Српској Радио телевизији. Мислите ли, господине председниче, да постоји нека могућност, на то посебно указују активисти Српске радикалне странке, за неке изборне манипулације током пребројавања гласова и**

Др Војислав Шешел и мр Момчило Крајишник:
сарадња патриота датира још из 1991. године

Интервју: мр Момчило Крајишник

уопште током самог избора? Како се борити против тога?

Крајишник: Видите, увек изборни инжењеринг постоји, ја сам уверен да је у претходна два избора било одређених неправилности посебно на гласању у Федерацији. Али, ми ћемо предузети све мере да се то што више онемогући, да дође до правог изражаја слободно изражене воље наших грађана. Можда би у овом нашем питању требало да коментаришем једну заблуду да је међународна заједница подржала, да подржава актуелну власт, јер то је, у ствари, један, да тако кажем, периферни приступ и периферна спознаја која нема суштинску позадину.

Наиме, цела међународна заједница до нашег раскола је подржавала власт Српске демократске странке и Председништво. Јер, актуелна власт је само дошла и почела да враћа то назад. Наиме, зашто се тај привид прави? Зато што постоји одређени лоби међународне заједнице који тако протежирају и протежирају актуелну власт да је та власт погодна и да ће преко ње моћи у наредном периоду све урадити, а у ствари ова актуелна власт није компетентна да спроведе оно што обећа. И вероватно да одређена група људи у међународној заједници направила један превид мислећи да су то људи који могу да спроведу.

Они, у ствари, оно што обећају не могу спровести и међународна заједница ће се суочити са једним нерешивим проблемом, а мораће га решавати са онима са којима може да спроведе. То је да сва обећања која даје актуелна власт, су обећања која они можда и мисле да ће спровести али нису погодила у пракси.

Једноставно, то се не може спровести јер нису реална и народ то не жели. Тако да ће се брзо ови људи који су протежирали за ову власт, а подршку су дали

првенствено муслимани из Федерације, они су мислили да ће лакше добити уз Биљану Плавшић, брзо ће утврдити да она неће моћи најосновније ствари имплементирати, једноставно то је у пракси неодрживо.

Зато сматрам да је већ дошло до разочарења у међународној заједници да се ради о неодговорним људима на власти у Републици Српској, да се ради о људима који су непредвидиви, који данас говоре једно а сутра друго, који једноставно ако су издали своје концепте онда ће издати и њихове, и да преко њих, као слабог материјала, неће моћи спровести оно што желе.

Ово је све било заваривање, испитивање ових осам месеци, а брзо ће утврдити да се морају вратити реалној политици јер ако они мисле да ће спровести то у Републици Српској оно што не могу спровести у Федерацији и да имају програм правника Мостара, и ако тамо не могу спровести, а спровеће у Републици Српској, варају се. Ово су само почетни удари на Републику Српску, једноставно ће доћи до бунта народа који то неће прихватити. Као што неће прихватити онај народ у Федерацији и нико га не може натерати на нешто што није реално.

Једноставно, ја предлажем и предлажем међународној заједници и људима са којима будем контактирао да ми треба да спроведемо реалну политику, а не замисљену политику, а не нереалну. Јер, ако будемо нереалну политику спроводили и лажне наде гајили, онда ће пасти целокупан пројекат што би било катастрофално, јер тиме би дошао у питање мир.

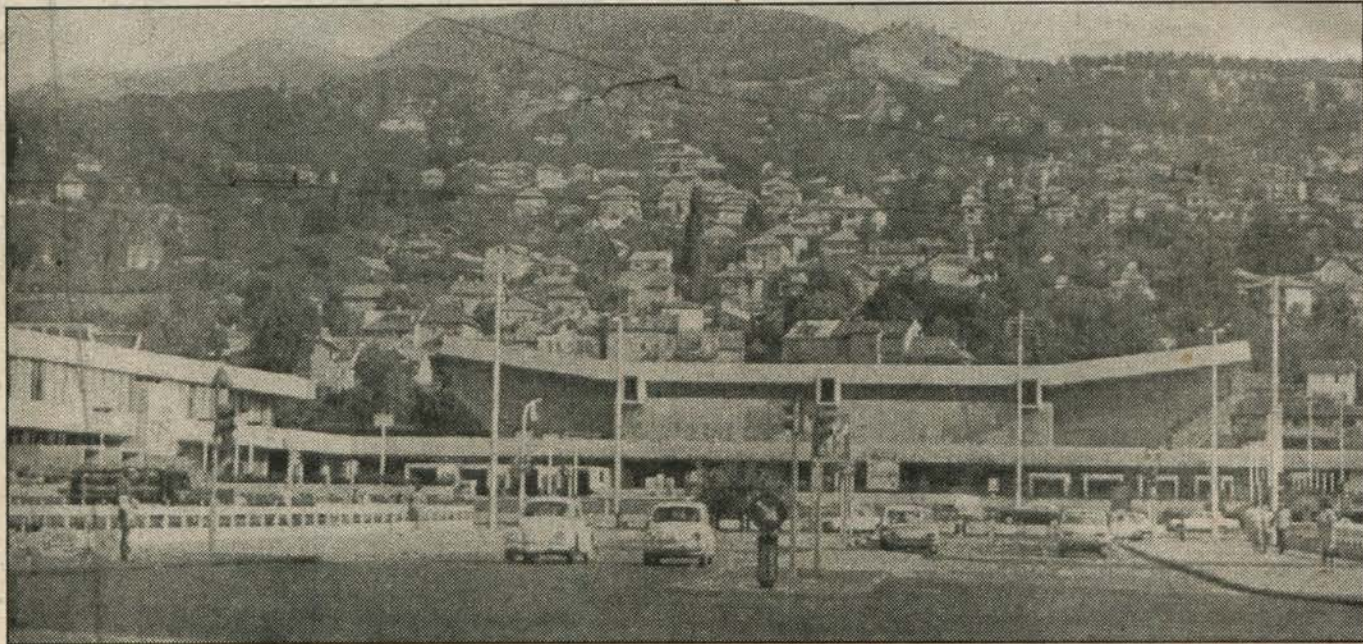
● **Господине Крајишник, стицајем околности које су, чини ми се, потпуно историјске, имале терет одговорности за судбину српског народа, те одговорности су биле важне 1991. године, а чини ми се да су**

сада веће јер већа је одговорност ако изгубимо оно што имамо, него одговорност да се створи оно што се не може створити. Како ви, као верујући човек и Србин, процењујете судбину Републике Српске и српског народа у контексту укупне приче о којој смо говорили?

Крајишник: Ја прво сматрам да ако би сада направили анкету, или да смо направили анкету пре три године, и када би питали народ шта жели, да ли желите да се ујединимо са Србијом и Црном Гором или желите да се ујединимо са федерацијом? Ја верујем да 99,9% Срба би желело да се ујединимо са Србијом и Црном Гором. То је реалност и то је нешто што народ жели. Тако исто је био концепт муслимана и Хрвата да желе унитарну Босну или да желе подељену Босну, сви би желели унитарну Босну. Да су питали Хрвате да ли желе да се уједине са Хрватском или да остану у Босни, сви би желели да се уједине са Хрватском. То су три сукобљена интереса и сада да се вратимо на Србе. Ми смо прихватили реалност, а то је да смо рекли прихватамо компромис, ми хоћемо да се прво успостави мир, цена мира јесте попуштање.

Попуштање и прављење компромиса. Ми смо прихватили да Република Српска буде држава српског народа са једном ограниченом суверености, значи, и одустали смо сада у овом историјском моменту. Да ли ће то бити 100 година овакав историјски моменат или ће не знам колико трајати, то не зависи од ове генерације. Ова генерација је пристала на једну ограничену сувереност да на танки кров Босне и Херцеговине и наспрам онога што смо желели, једну државу, сви Срби да живе у једној држави, ми смо прихватили један компромис да направимо уместо државног национални компромис.

А то су специјалне везе са Србијом и

Скендерија, у срцу Алијиног Сарајева: овде ће нас најбоље заступати мр Момчило Крајишник

Интервју: *мр Момчило Крајишник*

Црном Гором и желели смо да етнички, национално Дрина не буде граница. И да ми прихватамо да је Босна и Херцеговина један танак кров, али да у нас, и у Србији и у Црној Гори, буде један наставни програм, да буде једно образовање, једна култура, да су Срби тамо и овамо, да имају једна обележја, једноставно да имамо осећај да смо у једној држави. Значи, ми имамо један национални етнички простор. Е, тај је компромис, значи, да имамо национално јединство уместо државног јединства, да имамо ипак везе са Федерацијом, за нас Србе у овом моменту је велико достигнуће и задовољење наших интереса. Мислим да су Срби због тога велики добитници у XX веку.

Зашто је ово велики добитак. То је велики добитак због тога што смо ми само равноправни муслиманима и Хрватима у Босни и Херцеговини, исто то право што ми имамо, ми прихватамо да Хрвати имају са Хрватском и прихватамо да муслимани скупа са њима имају са Хрватском, Србијом са киме год хоће. И желимо да и они направе своје етничке просторе и желимо да никада граница не буде између нас, да буде етничка линија. Желимо да можемо да будемо партнери у Босни и Херцеговини.

Притисци неће сачувати БиХ

Ја Босну и Херцеговину видим као компромисну сложену државну заједницу у којој се сва три народа осећају добро. У којој су обадва ентитета равноправна. У коме сви, из Босне и Херцеговине, а мислим Срби из Републике Српске и Хрвати из Федерације првенствено, а и муслимани, имају право да праве паралелне везе. Ја бих се сложио рецимо, није нам суседна држава да муслимани направе специјалне паралелне везе са Турском. Нека направе, ја сам се чак сложио да се отворе амбасаде, да сваки ентитет тражи, да сваки народ тражи са киме жели амбасаду да формира, и ако желе муслимани да праве са Либијом, Кувајтом, Емиратима, ја сам чак спреман да у тој њиховој амбасади буде наш представник због економских потреба, а њима због религијских и можда других потреба. Значи уколико свима нама буде добро, онда Босна и Херцеговина може да опстане и ја сам уверен да таква Босна и Херцеговина може бити за добробит свих. Уколико буде притисака, ја сам уверен да Босна и Херцеговина неће опстати. Ако би направили опет мајоризације, онда би дошли у ситуацију затегнутих односа, то би била велика штета дошло би се у фазу да смо у некаквим полуратним условима.

Ја сам спреман на опроштај између народа, на једно трајно помирење. Уверен сам да тај концепт може проћи. Уколико буде предлога, а постоје врло озбиљни предлози, да се направи побољшање Дејтонског споразума, ја сам за свако побољшање које би одржало мир, а задовољи-

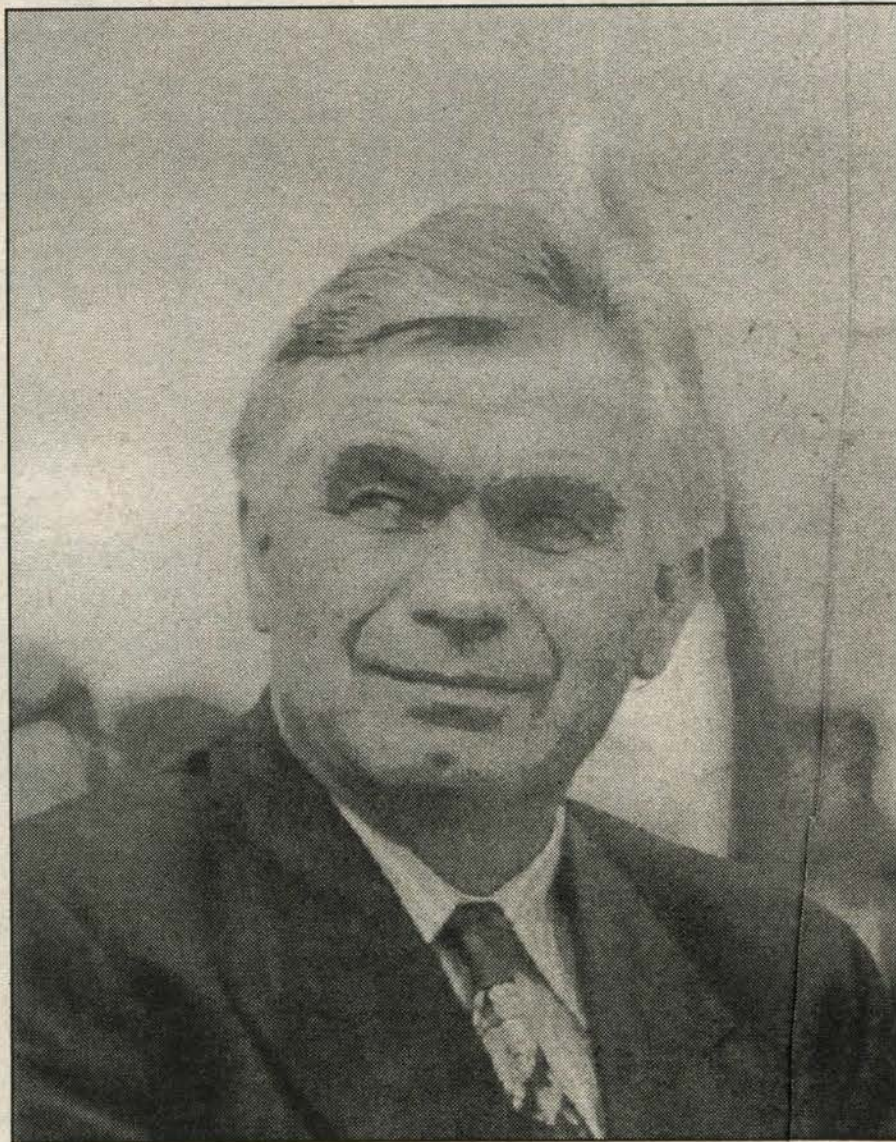
ло што више интересе сваког од народа, или једног од народа ако то није на штету друга два народа. Ја сматрам да свако своју перспективу, своју будућност не може правити на штету друга два народа.

Ако могу још да кажем поруку нашем народу. Ми смо велики добитници из Дејтонског споразума, много тога нисмо остварили, много тога смо имали право али смо ми добили пола Босне, ми смо добили своју Републику. Ми сада имамо обавезу да то сачувамо. Ми можемо имати светлу будућност, али треба, значи, јединство, наша слога. Не квази слога, него српска слога. Морамо измирити народ који је ова актуелна власт сада опет поново завадила. Странацка борба мора да буде у другом плану, а национална да буде у првом плану. Мислим да ми треба да градимо што чвршће везе дозвољене према Србији, а све оно што нам не смета и што је корисно, треба радити у Федерацији. Моја је порука да се народ добро одвага за кога ће гласати.

Завршићу једном малом причом ко-

ја о овоме баш каже за кога ће гласати. Када сам 1993. године шетао са мојим пријатељем пок. Николом Кољевићем, тада нам је рекао А овај наш рат за Републику Српску је толико сличан ономе из 1941. године, а толико различит. Тада у 1941. години били су муслимани и Хрвати и Срби, а само муслимани су се тада борили за друге, а сада су за себе. Хрвати су се тада борили за себе, а данас су реприза оних из 1941. године. А када сам питао, а шта смо ми? Зашта се ми боримо? Знаш, ми Срби тада смо били завађени, ми данас имамо поправни. Ако се не завадимо у току рата створићемо државу. И ето, због тога што смо били сложни ми смо створили државу, сада смо положили поправни. Оно што Срби 1941-1945 нису успели. Хвала Богу, сада морамо имати поуку, не смемо дозволити да у рату будемо победници, а у миру да будемо губитници.

**Марица Лаловић
Драго Вуковић
Зоран Жуџа**

Мр Крајишник: морамо измирити народ који је ова власт завадила

ИНТЕРВЈУ: ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН
ЗАЈЕДНИЧКИ КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
И СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ПРЕДСЕДНИК ПО ВОЉИ СРПСКОГ НАРОДА

Садашње изборе карактеришу недемократска правила ОЕБС-а са много ограничења и једностраном подршком неким странкама у Републици Српској
Створити државу, макар је у овим приликама звали и ентитом, је посао који се у историји може само једном обавити, једном догодити и то је нешто што не смемо изгубити ни по коју цену

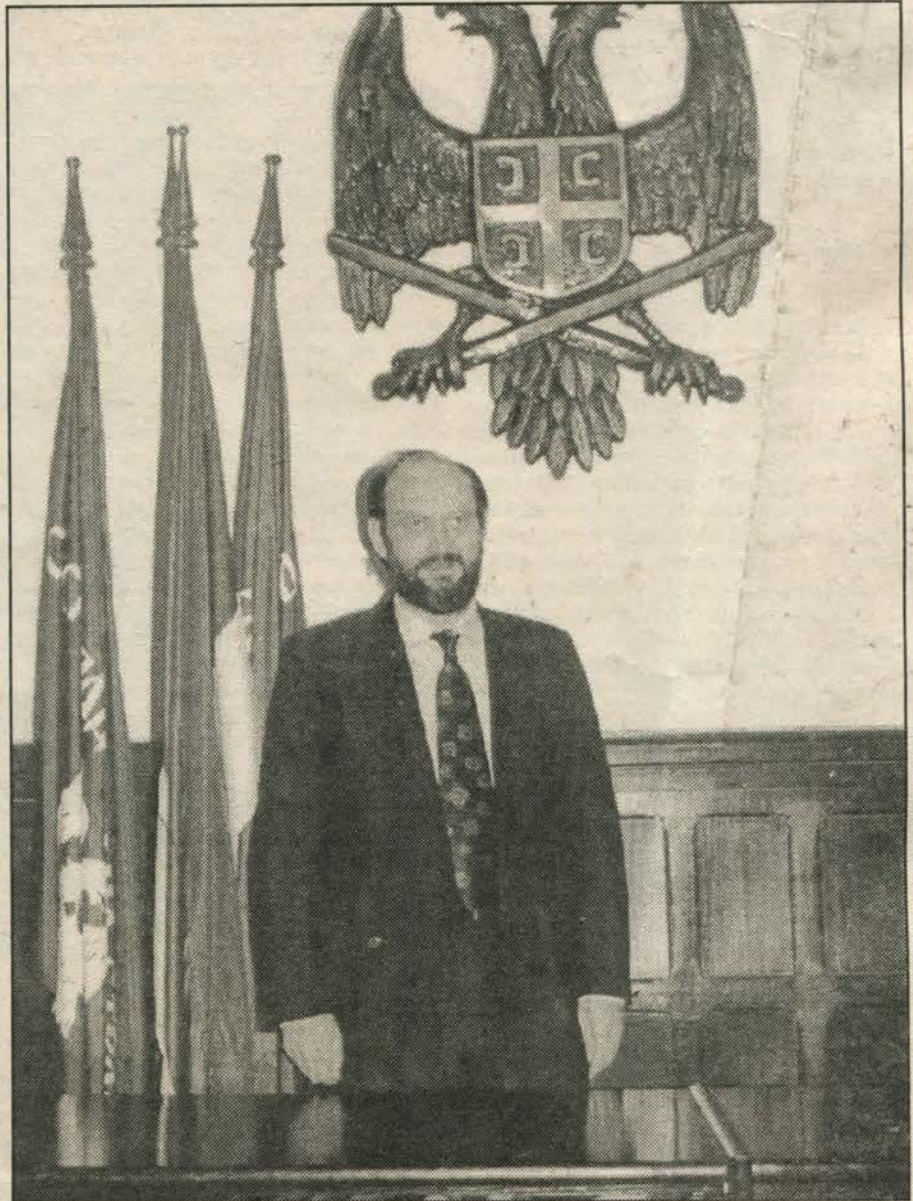
Једино име и једина странка, која пред налетом „демократских“ промена у Републици Српској, настоји са сачува и одбрани бар оном мало српског достојанства и морала је Српска радикална странка Републике Српске и њен лидер др Никола Поплашен.

Давно је почео, овај демократски мурлук, ваљда је сад и нека годишњица свега тога, али мало ко је тада помислио да ће све то узети толиког маха и да ћемо за тако кратко време добити право луткарско позориште од кога се сада борцима погинулим за ово што се данас зове и што јесте Република Српска померају кости у гробовима.

Најтрагичнији догађај у овој трећој години после Дејтона, свакако је трагична и за ове дистанце је то сада и уочљивије, смена председника и потпредседника Народне скупштине Републике Српске. Два за једнога, рекао би наш народ. Али, ни тоније толико страшно. Срби су у протеклим ратовима мерени и у далеко већим размерама, а одмазде над Србима су се мериле и троцифреним бројкама.

Смена која је обављена уз помоћ српских гласника, да би се удовољило муслимајско-хрватској мањини у српском парламенту, ући ће у историју бешчашћа. Није др Поплашену до лидерстава, лидерских амбиција, владарских преокупација. Нему је до људскости, не до среброљубља већ до србољубља. А, ако је то мана, већош ако му то за зло узимају браћа по нацију, браћа по историји, ни тада не мрзине презире, него сажалава и заблуделезбраћа на прави пут. Спашава их од њих самих.

И у његовом штапу, којег је носио након рехабилитације од повреда задобijenих у сбраћајној несрећи било је више људскости и љубави него у срцима оних који су механички дизали руке и гласали за Сафета Бичу. Скупштинску говорницу није пуно користио. Ни на једну дискусију или реплику, испровоциран, није са потпредседничког места одго-

Др Никола Поплашен: народ се није помирио са његовим смењивањем од стране данашњих властодржаца

Интервју: др Никола Поплашен

Београд, конференција за штампу у Француској 31: Српска радикална странка демократским путем жели да уједини све српске земље

врио, већ устајао и са заједничке говорнице одговарао. И тада их је чувао и онако неуке никад их није руглу извргавао, чувајући брата као брата.

Сви лидери су без лидерских амбиција, бар тако кажу. Др Поплашен никад није рекао ни једно ни друго. Али када би рекао сигурно је да једини коме би се могло веровати.

У политику је ушао са срцем, са човекољубљем, а ако је ту мало више србољубља, што не крије, а што му противници приговарају и за грех узимају, за то нема одбране и признаје „кривицу“.

Народ је забораван, али не толико, поготово када су у питању његова национални интереси, традиција, историја, култура и православна вера. Зна то и др Поплашен, који је у српским срцима и душама и даље потпредседник Народне скупштине Републике Српске, а од овог септембра, с бољом и вољом српског народа, нови председник Републике Српске.

Недемократска правила

● Господине Поплашен, како оцењујете досадашњи ток предизборне кампање за изборе који ће се одржати 12. и 13. септембра ове године?

Поплашен: Предизборна кампања у Републици Српској, у главним цртама произилази из правила и прописа ОЕБС, из политичке ситуације у Републици Српској и због тога смо могли углавном претпоставити да ћемо имати ситуацију какву имамо.

Дакле, ту ситуацију карактеришу недемократска правила ОЕБС-а са низом ограничења и једностраном подршком неким странкама у Републици Српској. Очигледна су и настојања да се снажно и де-

монстративно подрже они политичари и оне политичке снаге које недвосмислено играју марионетску улогу према неким међународним организацијама.

Са друге стране, могли смо претпоставити да ће доћи, као што је дошло, до поларизације српског гласачког тела између политичких снага које су привезак или додатак неким међународним организацијама и фундаменталистичком Сарајеву и политичких снага које се боре за очување слободе и независности Републике Српске и српског народа у складу са Дејтонским мировним споразумом.

Тешко је, ипак, било претпоставити да ће суровост и ароганција владајућих странака у Републици Српској достићи ниво и праксу којој присуствујемо. Дакле, није се могло ни претпоставити да ћемо имати друштво које у политичкој димензији има класичне карактеристике тоталитарних друштава са свакодневним елементима државног терора и државног насиља иза којег стоји председник Владе и председник Републике, што је видљиво у многим областима.

Полицијски медији

● Два-три дана уочи почетка званичне предизборне кампање, ресорно министарство у Влади Републике Српске донело је одлуку о смени 24 директора и главних и одговорних уредника у 16 локалних радио и телевизијских станица. Колико се овакав потез може уклопити у прокламована настојања за демократске, слободне и фер изборе?

Поплашен: Доношење одлуке о смени директора и главних и одговорних уредника у локалним медијима представља, пре свега, једну противзакониту од-

луку. На то нема право нити Влада нити Народна скупштина Републике Српске, изузев у случају када настане ванредно стање или у ситуацији када се прогласе непосредна ратна опасност. Тада се помену-те надлежности мењају.

Према томе, ради се о директној узурпацији овлашћења скупштине општина и директном кршењу Устава и закона. Наиме, Устав гарантује надлежности скупштине општина као што гарантује надлежности Народне скупштине Републике Српске, Владе Републике Српске и других државних органа. То је један елемент који се мора имати у виду. Други елемент јесте да је та противзаконита одлука Владе Републике Српске индиректно подржана од неких представника међународних организација. Истина, првих дана они су се ограђивали, али су онда изнели јавну политичку процену да не виде да је та одлука у сукобу са уставом. Тиме су дали политичку подршку незаконитим и противуставним радњама Владе Републике Српске.

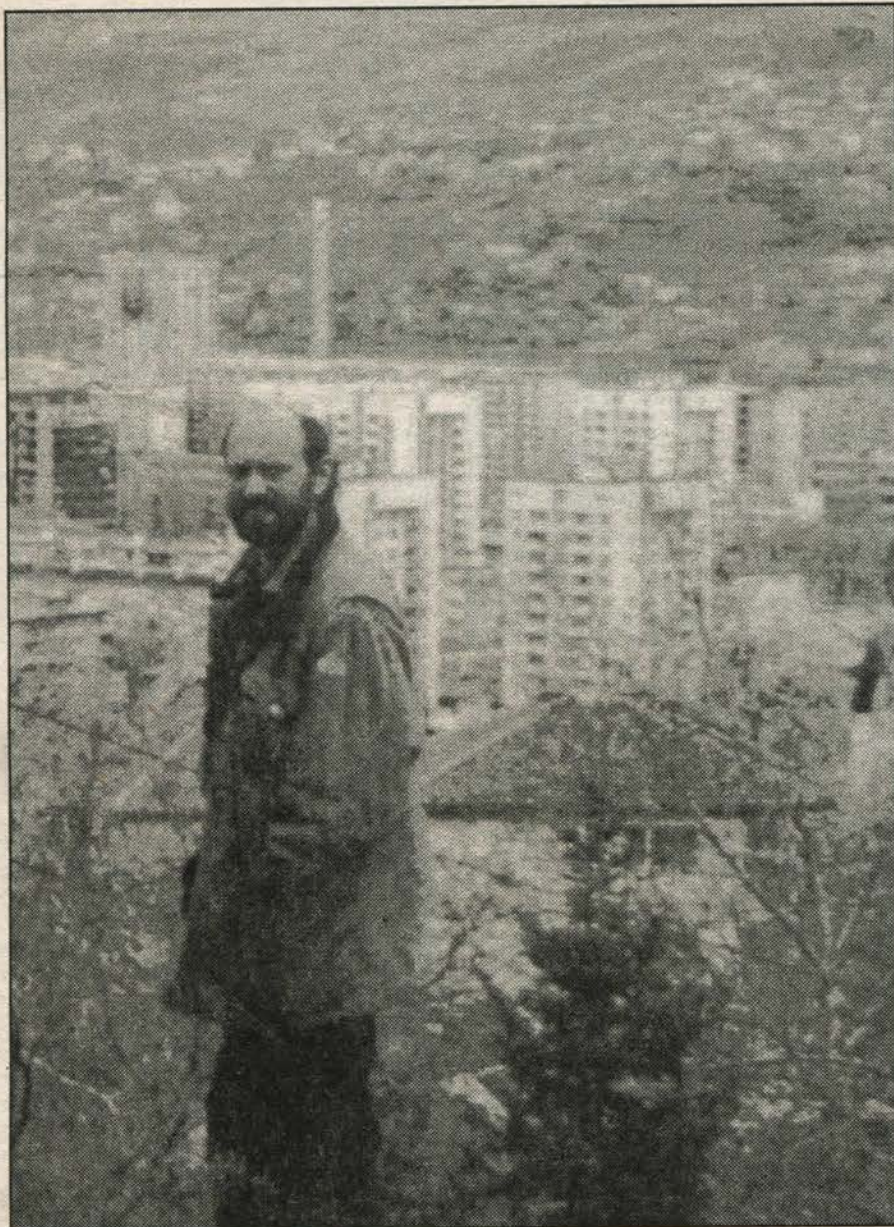
Треба, такође, запазити да Влада Републике Српске злоупотребљава полицију Републике Српске за реализацију такве одлуке. Морам да кажем да највећи број полицајаца у Републици Српској представља искрене патриоте, а највећи број њих је био у борби у протеклим годинама у Војсци Републике Српске или полицијским снагама. Али, у страху да ће остати без посла и на улици, ти људи су били присиљени да слушају наређења виших команди и да тако стану иза реализације једне такве незаконите одлуке. А, таква ситуација, када легална власт користи инструменте власти, пре свега полицију и војску, за реализацију нелегалних одлука свугде се у свету зове државни терор и државно насиље. Не видимо ниједан разлог да то тако не окарактерисемо и у Републици Српској.

Државни терор и насиље

Ради се, дакле, о ситуацији државног терора, који се подржава и од понеког извана, а то говори и о ситуацији у којој се налази актуелна власт у Републици Српској. Такође, треба поменути да је највећи број медија чије је руководство смењено радило веома коректно у складу са законом, па и у складу са правилима ОЕБС о раду медија. Неки уредници су добили и усмене похвале као, на пример, у Градишци од представника међународних организација. Међутим, то није ништа вредело и они су смењени у једном замаху тоталитарне косе у рукама госпође Плавшић и председника Додика.

Што се тиче законских одредби јасно је да закон прописује да директоре и главне и одговорне уреднике локалних медија именују управни одбори, а управне одборе именују скупштине општина које су оснивачи тих медија. Дакле, није постојало ништа недемократски јер је са-

Интервју: др Никола Поплашен

Српска судбина: поглед на Сарајево, град из којег је истеран

свим уобичајено да управни одбори људе за те функције предлажу према ситуацији у општини и према расположивом кадру и политичком укусу локалне власти, која има легалитети и легитимитет у одређеној општини.

Овде се ради о смишљеном поступку разарања легалне и легитимне власти у 42 општине у којој већину одборничких мандата имају Српска радикална странка и Српска демократска странка и сада се на тај начин анулирају легитимни резултати локалних избора. То је већ попримило димензију о којој сам говорио и ту се ради о једном тоталитаристичком приступу, који је карактеристичан за Немачку и Италију пре Другог светског рата и за период тоталитарне владавине болшевика у бившем Совјетском Савезу. Ни методе нису много различите пошто се користе чисти фалсификати и ла-

жи, које се припремају у кабинетима за ситан новац, односно за коју марку или долар.

На „бурету барута“

На нашу несрећу један број Срба се укључио у такве антидемократске процесе. Мени је драго што је већина народа запазила такву ситуацију и што постоји страховит отпор једној тоталитарној и узурпаторској власти Биљане Плавшић и Милорада Додика. Додуше није ми драго што све ово личи на буре барута које може да експлодира и није ми драго ако се унутарсрпски проблеми опет буду решавали на улици, мада је ситуација у том погледу врло напета.

Ја се, ипак, наддам да неће до краја, и, апсолутно, бити поништена свака кри-

тичка реч. Такође, се наддам да ће, ипак, у следећим данима и недељама, бити могуће изговорити различите политичке ставове. Те ставове народ би требао да самостално запази и да се определи на изборима, који су заказани за 12. и 13. септембар.

● Који су по вама главни разлози који су навели Владу Републике Српске да донесе одлуку о смени досадашњих директора и главних и одговорних уредника да би поставили 16 повереника у локалне медије?

Поплашен: Ми смо, у једном броју локалних медија, имали такву ситуацију и могућност у којој су представници свих странака могли да слободно говоре и изнесу своје мишљење. Српска радикална странка и Српска демократска странка су користиле ту могућност, у складу са законом и по правилима ОЕБС, износећи слободно своју критику поткрепљујући их аргументима и чињеницама. Сада је, међутим, требало затворити и ту могућност како би се створила једна нова ситуација у којој би информације биле потпуно редуковане, цензурисане и филтриране. Заправо, очигледно је да се ради о сугестији која долази од оних људи који воде државне медије и који имају управу из иностранства и потребу да се суспендује и отупи свака критичка реч.

Рејтинг на силу

На тај начин, ако се понављају лажне информације и ако се кривотвори чињенично стање, актуелни владооци рачунају да ће повећати свој рејтинг у народу и доћи до оне ситуације у којој би евентуално могли остварити већину на изборима. Међутим, сасвим је јасно да се овде ради, са једне стране, о спрези са најцрњом оријентацијом, са неким људима из међународних организација, а са друге стране, и о класичној коалицији са СДА Алије Изетбеговића.

Очигледно је да се ту ради о свакодневном поништавању Републике Српске и да тај притисак и репресија одузимања елементарних слобода постају све видљивији и оријентацију народа у том погледу неће моћи нико да заустави.

● Након реаговања, на која очигледно нису рачунали представници Владе, односно министар информисања је најавио да ће се у локалним медијима где су смењени директори и уредници формирати вишестраначки управни одбори, међу којима ће се наћи и представници странка које немају своје одборнике у локалним парламентима. Шта то, у ствари, треба да значи?

Поплашен: Формирање вишестраначких управних одбора у принципу је демократски чин. Таква оријентација требала би да подразумева да постоје вишестраначки управни одбори на нивоу Републике у државним медијима, које контролише Скупштина и Влада Републи-

Интервју: др Никола Поплашен

ке Српске. Ту пре свега мислим на Српску радио телевизију, лист „Глас српски“ и „Ослобођење“, који су републички медији. Међутим, ту су изабрани управни одбори у којима уопште није изражена посланичка структура у Народној скупштини Републике Српске што би био демократски приступ.

Патриотски гласови

Дакле, у тим управним одборима од 83 посланика инкорпорирани су представници само мањине и то 26 посланика, то јест коалиције на чијем је челу Сафет Биџо, а 39 посланика Српска демократска странка и Српска радикална странка уопште не партиципирају. То је једна ствар. А друго ту се ради да ми захтевамо нашу партиципацију у управним одборима у складу са законом и демократским правилима.

Ако имамо већину у Народној скупштини Републике Српске, или, скоро већину онда би у тој сразмери морали бити заступљени и у управним одборима. Ја прихватам да се иста ствар уреди у Републици и на локалном нивоу.

Међутим, на локалном нивоу већину имају Српска радикална странка и Српска демократска странка, али и у том случају ми нисмо против тога. Али, како могу да подржимо оријентацију да Странка независних социјалдемократа Милорада Додике именује главног уредника на радију када је на локалним изборима у одређеној општини та странка добила 0,3 или 0,4 одсто гласова. На тај начин они су дерогирали резултате локалних избора и политичку вољу народа који је издвојио паре да оспособи и плати, да редовно плаћа и одржава локалне медије.

Дакле, ја немам ништа против да се на основу одборничке структуре скупштина општина именују управни одбори медија, који треба да именују директоре и главне и одговорне уреднике. То би био демократски поступак, али не могу прихватити као демократски аршин, као демократски приступ једно мерило са двоструким стандардом. Дакле, један принцип на нивоу Републике, где су на власти представници марионетског режима и издајници попут СНСД, Српског народног савеза и Социјалистичке партије, а други на нивоу општина где треба инсталирати патриотске странке и оне странке које нису уопште добиле поверење народа и тако им предати власт у руке. Очигледно је да се тако може, али то се чини уз помоћ најављене употребе страних тенкова и авиона, али и то има своје границе.

Бесмислица од консензуса

● Колико је у свему томе прихватљив принцип одлучивања консензусом на седницама управних одбора у локалним ра-

дио и телевизијским станицама, како је најавио министар информација Републике Српске Рајко Васић?

Поплашен: То је крајње бесмислено! Управни одбори обављају функцију управљања одређеним власништвом и они одлучују већинском бројем гласова, као и свугде. Када је реч о једном предузећу ту се не ради о неком телу или органу у федерацији или конфедерацији где је потребно увођење консензуса како би се заштитили интереси одређеног народа.

Према томе власништво не може да се оплођује, не може да функционише ако трпи стална одлагања и блокаде у доношењу оперативних и свакодневних одлука.

Сасвим је логична оријентација која важи свугде да се одлучује већином и да ти управни одбори буду изабрани у складу са законом и демократским одређењем. Све остало је бесмислено и представља ситне трикове.

Фалсификати

● После свега може ли се повући нека паралела у вези са стањем у медијима у време владавине Српске демократске странке и актуелне власти?

Поплашен: Па, док је Српска демократска странка била на власти ми смо имали низ примедби на начин структурирања и употребе те власти. Међутим, ту и тамо смо, ипак, имали прилику да кажемо шта мислимо. Трпели смо разне последице, али овакав обим пљувања и лажи, фалсификата и терора тешко је било икоме претпоставити.

Ја често разговарам са члановима Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и мојим сарадницима, који су у току рата, и одмах након рата, више пута истицали да једва чекају дан да се монопол Српске демократске стран-

ке каналише и доводе у склад са вишестраначком демократијом и словом закона. Међутим, они сада о владавини Српске демократске странке причају као периоду јасног нестајања Републике Српске у њеном демократском издању. Све ово за многе представља један изузетно ружан сан и тешко би га неко могао антиципирати, негде пре годину дана.

Сурова употреба медија

● Када се говори о медијима намеће се и логично питања у којој мери медији могу утицати на крајње изборне резултате?

Поплашен: Медији су врло утицајно средство којим се обликује свест и изборно понашање. Међутим, медији су као и свако рафинирано средство утицаја и треба га користити много опрезније са једном далеко прихватљивијом мером. Како би наш народ рекао, чак и оно што је проблематичног садржаја морало би бити округло па да се котрља.

Међутим, једна сурова и арогантна употреба медија, а пре свега државне телевизије, радија и оно новина што су под контролом владајућих политичких партија, прави један контра ефекат и мора допринети да се већина људи потпуно другачије о томе одређује, па се причају вицери о измишљотинама и лажима које гледамо свакодневно.

Овове доприноси и нова офанзива актуелне Владе која или милом или силом, уз подршку неких људи из међународних организација, уценама, притисцима или доларима и маркама подводи под своју политику и своју оријентацију и приватне радио станице и приватна телевизијска студија.

Тако да се сада мрак употпуњује и не видим да више има игде неке сијалице.

Ништа без породице: др Никола Поплашен са старијим сином Марком

Интервју: др Никола Поплашен

Можда још понегде гори која воштаница, али не баш велика.

Неравноправно представљање

● На који начин ће Српска радикална странка и ви, као председнички кандидат, искористити свој медијски наступ, барем што се тиче равноправног представљања у предизборној кампањи?

Поплашен: Што се тиче равноправног представљања тај проблем се једноставно не може превазићи. Јер, иза неравноправног представљања, и иза неједнаког приступа за једнаке кандидате већ већ стоји ОЕБС и актуелна власт која у том смислу употребљава и/или, а пре свега полицију. Примера ради ја морам да кажем да као председнички кандидат на државној телевизији у читавој изборној кампањи имам планиран наступ од укупно седам и по минута.

Значи за седам и по минута ја треба да изговорим оно што ће сатима и сатима, па и данима, изговорити други председнички кандидати, а нарочито из такване коалиције под називом „Слога“. Али, ми ћемо искористити и ту прилику да учествујемо на свим локалним медијима где нам буде омогућен приступ. Користићемо и нашу штампу, а пре свега „Велику Србију“, а користићемо могућности да, у директном контакту са народом, путем јавних трибина и других непосредних облика, објаснимо и предочимо наш став и укажемо на стање у коме се налази Република Српска, као и наша очекивања након септембарских избора.

Играрије са алијансама

● На два изборна нивоа излазите са заједничким кандидатима у коалицији са Српском демократском странком, а на трећем нивоу за избор посланика у Представнички дом Парламентарне Скупштине БиХ формирали сте изборну алијансу, такође са Српском демократском странком. Шта у ствари представља нова могућност политичког удруживања кроз изборне алијансе?

Поплашен: Алијансе су изненада укинуте за челне функције у Републици Српској и у Председништву БиХ из простог разлога што су се организатори избора уплашили да ће се гласови патриотских странака слити на једно место. То нам је сасвим јасно, јер треба обезбедити госпођи Плавшић додатни број гласова, поред већ спорног броја муслиманских гласова.

На нивоу парламената алијанса значи да не изгубимо једно посланичко место приликом одређивања броја освојених мандата. То практично значи да се вишак гласова ређимо Српске демократске странке или Српске радикалне странке, којима се не може добити следеће посланичко место прелива странци са ко-

јом је потписана алијанса, у овом случају то је Српска демократска странка. Тако да нећемо губити једно посланичко место, јер онај ко има већи остатак гласова њему се придодaje остатак гласова странци у алијанси са мањим остатком чиме се обезбеђује још једно посланичко место. Према томе, вишак гласова се неће разводњавати на општим изборима.

● Као кандидат за председника Републике Српске за шта ћете се залагати на унутрашњем плану, а чему ћете дати приоритет у спољној политици?

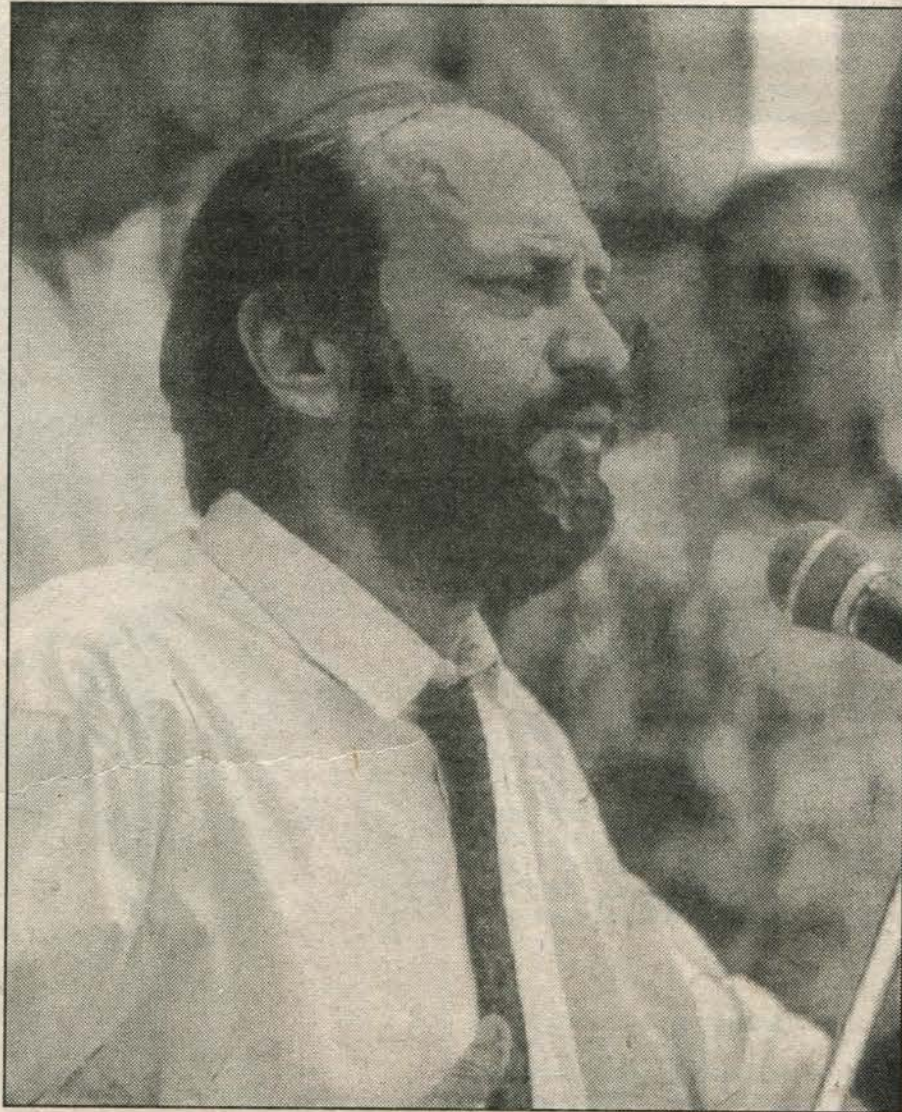
Патриота и патриотска политика

Поплашен: Што се тиче унутрашње политике мислим да у програму Српске радикалне странке нема ништа што је супротстављено, или је у сукобу са политиком коју патриота мора да води на подручју Републике Српске. Такође, нема ништа што је у сукобу или конфронтацији са Дејтонским мировним споразумом и са међународним нормама, које обаве-

зују и Републику Српску и народ у Републици Српској на коректно и цивилизовано понашање.

Председник Републике има овлашћења која је дефинисао Устав и за њега важе закони као и за сваког другог грађанина. Према томе, мој труд ће бити уложен у правцу поштовања Устава, уставних норми и закона Републике Српске. Велики напредак ћемо направити ако сви државни и политички субјекти своје понашање и своје одлуке буду темељили на Уставу и законима, за разлику од праксе коју тренутно имамо.

Разуме се да је један од најважнијих и првих задатака председника Републике да одреди мандатара и да постигне потребан политички договор како би се избрала Влада Републике Српске, која ће одговорно, професионално и компетентно обављати послове, који по Уставу и закону припадају Влади Републике Српске. Мислим да морамо, такође, доћи до решења у којима ће бити избрана Влада иза које стоје сви и већина свих српских политичких странака, односно

Др Поплашен: каква је то Влада Републике Српске коју подржава Изетбеговић

Интервју: др Никола Поилаиен

У програму Српске радикалне странке нема ниједан детаљ који је у супротности са патриотским и националним осећањима српског народа

ске. Биће јако лоша ситуација, односно лош знак, ако се поново изабере влада коју ће морати подржавати СДА Алије Изетбеговића.

Поред тога председник ће имати могућност да оспорава, у складу са његовим уставним надлежностима, и сутерише извесна решења у законским пројектима који су на дневном реду Народне скупштине Републике Српске. Мислим да би и ту могућност користио и враћао Скупштини на поновно разматрање неке законске пројекте уколико са најближим сарадницима будем оценио да су потребне измене и допуне. Међутим, Скупштина то може усвојити, те сугестије и примедбе, а може их и одбити. Код поновног разматрања разуме се да је председник Републике дужан да потпише указ о том закону који је поново разматран.

Противуставне одлуке

● Како, међутим, коментаришете последњу одлуку о распуштању Скупштине општине и Извршног одбора општине Миличи?

Поплашен: То су директно противуставни акти. Јер, именовање повереника за поједину општину је могуће у условима ванредног и ратног стања када то дозвољавају законске норме. У редовном стању, које је наводно сада код нас, Влада у Републици Српској би скупштину општине могла да распусти уз сагласност Народне скупштине Републике Српске, уколико су испуњени услови које предвиђа закон. Иначе, што се тиче распуштања скупштине општине Миличи не постоје никакви разлози, а не постоје ни у Српској Костајници иако је најављено да ће председница Републике следећег

дана распустити и ту скупштину.

Напросто се ради о томе што су налагалан начин на власти или политички противници госпође Плавшић и господина Додика и због тога је требало анулирати и дерогирати ту власт како би се створили услови за другачију атмосферу и да би дошло до другачијег одређења гласачког тела у тим општинама.

Но, нажалост, то нису једини примери кршења Устава јер смо такве случајеве имали и у Народној скупштини РС. И поред упозорења посланика, па чак и посланика владајуће коалиције Скупштина је под притиском Сафета Биче, уз благослов госпође Плавшић и господина Додика, изгласала те противуставне одлуке.

Морам да подсетим да је, примера ради, господин Васић, министар информисања за скупштинском говорницом рекао да странац не може бити члан Управног одбора по закону, али када је то дошло на двени ред посланици коалиције Сафета Биче у којој су СНС, социјалисти и независни социјалдемократи, гласали су за ту противуставну одлуку. Резултат тога је да је странац апсолутни господар СРТ, да новинари не могу да раде свој посао док не добију одговарајућу потврду или сертификат од странаца или њихових представника као да се ради о ветеринарској служби и изласку на сточну пијацу.

Неуверљиво образложење

Изгласано је још низ закона противуставно, а донет је реџимо закон о формирању Агенције за банкарство иако није била укинута Народна банка Републике Српске, што је претходно требало да се учини итд. Дакле, једна противустав-

на и притивзаконска пракса је постао уобичајени укус политичког рада властодржаца у Републици Српској.

Подсетио бих и на смену председника Народне скупштине Републике Српске и мене као потпредседника, када се инсистирало на образложењу за смену. Ја не оспоравам право скупштинске процедуре да се то спроведе, али Пословник Народне скупштине захтева и образложење таквог захтева. Међутим, у конкретном случају никаквог образложења није било, а на наше инсистирање да се чује образложење поменуто је да смо вршили опструкцију рада Народне скупштине. Ја сам оптужен за опструкцију седнице на којој уопште нисам био присутан, јер сам био на болничком лечењу у Београду у том периоду. Дакле, све то илуструје колико се поштују Устав и закони Републике Српске и то је један од основних недостатака укупне политичке ситуације у Републици Српској.

● Уколико будете изабрани на септембарским изборима, а Српска радикална странка добије већину у Парламенту Републике Српске, које ћете прве потезе повући и чему ћете дати приоритет у сређивању свеукупног стања?

Слобода и достојанство

Поплашен: Прво и најважније јесте да се одржи мир у Републици Српској и да се ништа не чини што би водило у ново буђење конфронтација, напетости и сукоба.

Други важан посао јесте да се вратио поверење народа у државу и државне органе и њене институције, у Устав и законе који регулишу понашање свих, ограничавају их и представљају норму која се мора поштовати.

Трећи важан посао јесте да у складу са Дејтонским мировним споразумом очувамо нашу слободу и достојанство. Јер, заиста, немамо никаквих разлога да се сукобљавамо са нормама Дејтонског мировног споразума, са међународним организацијама и са људима из иностранства који су, на овај или онај начин, због овог или онога, присутни у Републици Српској и Федерацији БиХ.

Наравно, када кажем да немамо разлога за сукоб и конфронтације и да поштујемо Дејтонски мировни споразум не мислимо да ћемо ми на захтев петоразредних службеника из страних амбасада рушити државне елементе Републике Српске. Напротив, инсистираћемо на њиховом очувању и договараћемо се о раду у заједничким органима БиХ онако како је то прописао и предвидео Дејтонски мировни споразум, без потребе за било каквим опструкцијама, на начин који је логичан и којим се не доводи у питање интерес ни једног народа, то јест ни Срба, ни Хрвата ни муслимана.

Следећи важан задатак јесте стимулација привредног погона у Републици

Интервју: др Никола Поплашен

лација привредног погона у Републици Српској, стварање стабилних политичких и других услова и сасвим сам сигуран, да ћемо створити простор за инвестиције и доток свежег капитала, и да ћемо бити на путу ка привредном просперитету.

Привредни просперитет, свакако, мора стимулисати, односно мора бити стимулисан убрзаним процесом приватизације. У вези са тим процесом имамо већ одговарајући сет закона, које је усвојила Народна скупштина и то консензусом. Ако буду потребна нека законска решења можемо те законе и да поправљамо. Но, у сваком случају тај процес мора бити убрзан ради привредног просперитета и ради општег просперитета који произлази из привредног раста у Републици Српској. Јер, као резултат привредног раста мора бити богатији и буџет Републике Српске, који треба да има много ширу пореску основицу, те из тога мора произаћи и много већи степен сигурности, бољи живот и стандард свих буџетских потрошача у Републици Српској.

То значи већа примања за просветне раднике, пензионере, војску, полицију, запослене у државним службама и оних људи који раде на различитим државним функцијама. То је нешто што је реално, а неореално би било обежавати огромне плате у маркама и доларима за недељу

или месец дана. Ради се о једном дугорочнијем процесу и ми га као такав схватамо, а све остало је трик и превара који је срачунат на краткотрајан резултат.

Приватизација консензусом

● Готово је извесно да нови закон о приватизацији неће практично заживети пре септембарских избора. Да ли се након септембра могу очекивати нове промене ових законских аката с обзиром да је у првој верзији била предвиђена бесплатне подела, а новим законима се заговара продаја државне имовине?

Поплашен: Ви сте добро приметили да је овај пакет закона у Народној скупштини изгласан консензусом и по мом сећању нико од посланика није био против. Посланици Српске радикалне странке су имали извесна незадовољства и са блоком закона о приватизацији који је својремено донешен, када је Српска демократска странка имала посланичку већину у Народној скупштини Републике Српске. Али, наша програмска оријентација нас обавезује да не чинимо ништа чиме би тај процес блокирали и зауставили даљи развој друштва.

Очекујући вероватним да ће Српска радикална странка и Српска демократ-

ска странка имати посланичку већину након септембарских избора сигуран сам да нећемо радити на укидању закона о приватизацији који су усвојени. Могуће је да ћемо тражити извесне корекције или поправке, које су у интересу народа и који би уопште чинили сврсисходнијим процес приватизације. Потпуно сам, међутим, сигуран да се неће радити о укидању него ћемо уложити напоре на реализацији тих процеса. Друга је ствар што се проблем са процесом приватизације у Републици Српској неким чини проблематичним, с обзиром на процес приватизације у Федерацији БиХ и инсистирање неких представника међународних организација да у том процесу буде много тога заједничког.

Дакле, у нашем закону је већ предвиђено, то јест о пакету закона о којима говоримо, да је процес приватизације ствар ентитета као што је то предвиђено и у Дејтонском мировном споразуму. Ми смо у принципу тиме задовољни јер нас је то и определило да подржимо те законе. Ако је то ствар ентитета значи да Народна скупштина у складу са својим уставним надлежностима и у складу са Дејтонским мировним споразумом може трагати за бољим решењем. То нас задовољава и не видим да ћемо променити овакав однос према овом проблему.

Равноправно са комшијама

● Уколико ви лично и Српска радикална странка добијете поверење бирача на септембарским изборима, какав ће однос Република Српска имати према Федерацији БиХ, а какав према окружењу у наредном периоду?

Поплашен: Наш однос према Федерацији БиХ је, мање-више, дефинисан Дејтонским мировним споразумом у правном и ужем политичком смислу. Постоје заједнички органи које ми морамо поштовати и немамо разлога да их не поштујемо. Представници Републике Српске у раду заједничких органа морају бити коректни, праведни и нећемо радити на опоравану интереса Федерације, односно муслимана и Хрвата, који су већинско становништво у ФБиХ. Сви други односи произлазиће из интереса народа и грађана који живе у Републици Српској, односно Федерацији БиХ.

Ми те односе нећемо блокирати јер сами субјекти, а пре свега привредни субјекти морају проценити шта им није у интересу. Од трговачких до других пословних веза то је нешто што је природно и бесмислено је заустављати један придорни процес, који представља обострану корист како Републици Српској тако и Федерацији БиХ. Разуме се да је наша позиција да не дерогирамо државне елементе Републике Српске и да без разлога не преносимо суверенитет Републике Српске и њене надлежности на заједничке органе јер за то, заиста, немамо никаквих мотива.

У складу са Дејтонским споразумом морамо се борити да сачувамо нашу слободу и достојанство

Интервју: др Никола Поплашен

Српски радикали на Дрини: ако победе патриоте, све снаге ће бити усмерене на учвршћивање односа са браћом на другој обали

Ми не можемо заборавити да је на овим просторима до јуче било крвопролиће, да је много крви проливено, јер су тако желели наши непријатеља. Дакле, све се одиграло против воље српских народа и независно од српских политичких циљева и више не можемо прихватити да се ствари враћају у оно стање које је карактеристично за претходне деценије, а које је унутар себе довело и до ове ратне експлозије. Дакле, у свему томе мора ми бити опрезни и мора бити баланса како бисмо избацили из нашег политичког понашања све оно што би оспоравало припаднике других нација очекујући и од њих сличан приступ.

Чврсте везе са матицом

Што се тиче земаља у окружењу Републике Српске и шире у Европи и свету ми ћемо имати потпуно отворену политику и сарадњу у свим областима на принципу равноправности и немамо разлога за блокаду и комплексе било којег народа или било које земље у свету. Разуме се да је наша политичка, историјска и људска жеља да најчвршће будемо повезани са Србијом и Црном Гором, односно Југославијом. Наравно, све то треба остварити у складу са Дејтонским мировним споразумом и Споразумом о специ-

јалним паралелним везама и да свакодневно развијамо врло свестране и блиске односе, то јест односе повезаности у свим друштвеним областима живота.

Наш дугорочни циљ јесте уједињење са Србијом и Црном Гором и ми ћемо се за тај циљ борити демократским, политичким и легалним средствима у складу са међународним нормама и у складу са Дејтонским мировним споразумом. Једног дана ће вероватно бити могуће државно политичко уједињење. За сада смо у ситуацији да ту блискост можемо изразити и остварити у свим областима без државног политичког уједињења и то није у складу са ниједном међународном нормом. Шта више то афирмише принцип људских права и слобода, како оних индивидуалних тако и колективних.

● **Многи сматрају да је Република Српска у овом тренутку удаљенија од Србије и Црне Горе више него у време највеће блокада на реци Дрини. Да ли се ви слажете са таквим констатацијама?**

Без границе на Дрини

Поплашен: Па, видите, актуелна власт у Републици Српској чини све да продуби границу на Дрини, да се што пре створе непрелазни царинске баријере и створи погранични режим.

Шта више, отвара се непотребно, без разлога и против политичке воље, муслиманима и Хрватима из Федерације па и у Хрватској. То се може показати на низу примера и је не бих помињао низ промашених политичких потеза и у Србији у протеклим годинама, који су направили дистанцу између Републике Српске, Србије и Црне Горе. Али, тај период је иза нас и не морамо га увек евоцирати по лошијој и тамнијој страни, ради наше будућности и морамо искористити ако ништа друго онда Споразум о специјалним паралелним везама да би продубили, отопили и зближили Србе из Републике Српске, Србије и Црне Горе.

Међутим, под очигледним захтевима спољних инструктора и диригентском палицом САД гледамо сваки даг другачију праксу, али она још увек није довела до озбиљнијег прекида свестраних односа са Србијом и Црном Гором. Ја сам чврсто уверен да ћемо такав тренд зауставити након септембра и усмерити наше односе у складу са нашим братским и рођачким односима са делом српског народа који живе у Србији и Црној Гори.

● **Поједине странке су оптужиле Владу Републике Српске, да је, уместо домаћим фирмама или предузећима из Србије и Црне Горе, уступила реконструкцију пута Бањалука – Градишка једној грађевинској организацији из Загребa. Како је ваше мишљење о овом потезима?**

Интервју: др Никола Поплашен

Сумњиви аранжмани

Поплашен: То је само један од негативних примера. Потпуно су непотребне заједничке регистарске границе са Федерацијом БиХ. Ја не кажем да заједничке таблице обарају Републику Српску као државу, али су сасвим поуздан знак да Влада ради на том обарању и да је то један од детаља који се сабирају у нестанак Републике Српске.

Тренутно се ради на програму заједничког образовања, на програму заједничког информисања и све је то директно против Дејтонског мировног споразума. Наиме, Дејтонски мировни споразум и образовање и информисање и саобраћај итд., нормира као искључиво надлежност ентитета унутар Босне и Херцеговине и нема никаквог разлога да се то утврди у Сарајеву и заједничким органима ван компетенције државних органа Републике Српске.

Шта више, ту су зурпирани компетенције Народне скупштине Републике Српске и Владе Републике Српске и предале у наручје, непотребно рушителима Дејтонског мировног споразума.

Разуме се да то иде и даље. Отворен је низ шверцера са Хрватском, и очигледно се нова власт у тај посао добро укључила и у том погледу има и подршку неких људи из иностранства. Па, и најновији пример, који сте поменули, поред хиљаде и хиљаде незапослених радника у Крајини и Бањалуци и незапослености грађевинских фирми за изградњу пута Бањалука - Градишка ангажоване су приватне грађевинске фирме из Хрватске, односно из Загреба.

Тај аранжман, очигледно, служи тамним пословима и то је отприлике ниво заједничких послова које имају Шиптари са Косова и Метохије и Немци у промету кокаина и других дрога са блиског Истока. Ради се, очигледно, о потреби да се утре траг великим новчаним сумама које долазе за те сврхе у Републику Српску.

Бојажљиво према Косову?

● Ситуација на Косову и Метохији се по општем мишљењу креће у повољнијем правцу, без обзира на претње и притиске са стране. Како бисте протумачили однос актуелне власти у Републици Српској према кризи на Косову?

Поплашен: Ја ту, у ствари, видим другачији стил понашања у Републици Српској. Председник Републике Српске Плавшић и председник Владе Републике Српске Додик су се изјаснили и већ су дали подршку политичким снагама у Србији и Црној Гори, које Косово и Метохију не виде као саставни део Србије, односно Југославије.

Дакле, ради се и о политичкој подршци Милу Ђукановићу и подршци неким политичким странкама у Србији. Збуњеност коалиције Бичо-Плавшић-Додик ве-

зана је за чињеницу да су све главне политичке странке у Србији подржале оријентацију Владе Србије у одбрани Косова и Метохије. Та збуњеност изражава се делом и ћутњом режима у Републици Српској у односу на косовскометохијско питање.

Иначе, њихова је позиција, што се тиче сукоба на Косову и Метохији, сасвим јасна. Ту и тамо они само декларативно проговоре да је Косово и Метохија саставни део Србије и Југославије, заправо више Југославије него Србије и то много тише и бојажљивије него што то речимо учини Клаус Кинкел или Медлин Олбрајт. Дакле, ту су ствари сасвим јасне.

Подршка останку Косова и Метохије унутар Србије довела би у питање везаност режима у Републици Српској за оне снаге у свету које се свакодневно сањају са представницима такозване ослободилачке војске Косова и које су главни диригентни ситуације на Балкану.

Паликућа и ватрогасци

Ту, пре свега, мислим на господина Роберта Гелбарда, Ричарда Холбрука и сличне организаторе ратног крвопролића. Заправо, ради се о људима који су овде стимулисали сукобе да би касније постали главни ватрогасци. У ствари, читава игра се састоји у томе што они своју неопходност морају показати и рату и у миру. У миру да би дошло до рата, а у рату да би престали сукоби и одржавао се мир. То је, дакле, главна поента. То је ситуација која сигурно да не може дуго да траје. Озбиљни људи, да не кажем одговорни људи у политици, пре или касније, морају се изјаснити за овакво или овакво опредељење.

● Када се говори о Косову и Метохији занимљиво је какав однос према овом

проблему имају поједини медији. Такозвана Отворена мрежа емиговања (ОБН) која претендује да буде „интеграциони фактор у БиХ“ своје извештаје о овим сукобима, базира на антисрпским позицијама. У извештајима ОБН се каже „србијанске паравојне јединице нападају албанске ослободилоце“. Може ли као такав ОБН бити објективан, слободан и неутралан медиј у БиХ?

Поплашен: Веома нам је јасно да ОБН ово подручје види без Републике Српске и без аутентичног политичког представљања српског народа. Значи види нас као анационална бића и све чини да се овде створи атмосфера у којој ће бити инсталисани марионетски режим и људи који су у служби страних сила. Даљи коментар је сувишан.

● Да се поново вратимо овогодишњем изборном процесу. Може ли међународна заједница и у којој мери да утиче на крајње изборне резултате?

Поплашен: Па, она је већ утицала. Дакле, у доброј мери могу да утичу на изборне резултате. Јер, створена су таква правила која већ опредељују резултате гласања. Неколико стотина хиљада Срба је незаконито и антидемократски избачено из изборног процеса, пошто им је одузето право гласа. Остали људи који живе у Републици Српској, свакодневно се заплускују резултатима и лажима, односно једном оријентацијом која нема никакве везе са демократичношћу, равноправношћу и мирним животом на овим просторима.

Међутим, свака намера таквог утицаја има своја ограничења и свој крај. Ја сам уверен да организатори таквог посла не могу до краја довести свој план. Српски

Референдумско „не“ прослављено је на улицама Београда. Био је то први озбиљнији корак у очувању Косова и Метохије

Интервју: др Никола Поплашен

Без наметнутих правила од стране ОЕБС-а, српски радикали би унапред могли да прославе изборне резултате

народ је сувише мудар да не би запазио такво понашање. Све то ће бити изражено бројем гласова и резултатима септембарских избора који су пред нама.

Стимулације из страних фондова

● Како, с тим у вези, коментаришете чињеницу да је ОЕБС одлучио да на овогodiшњим изборима финансира политичку кампању само одређених странака, што значи да се отворено фаворизује један број учесника на септембарским изборима?

Поплашен: Представници појединих међународних организација, а пре свега ОЕБС, директно кажу да ће финансирати и помоћи само неке странке. Додуше и они ту користе фалсификате. Једни кажу помоћи ће мултиетничке странке, од-

носно странке које подржавају мултиетничку Босну и Херцеговину.

Они никад нису објаснили које су то странке и шта значи то мултиетничност БиХ. Такве странке су и Српска радикална странка и Српска демократска странка, јер ми такође подржавамо мултиетничку Босну и Херцеговину. Ми смо свесни да је у Федерацији БиХ већина муслимана и Хрвата и немамо ништа против тога. Исто тако смо свесни да је у Републици Српској већина Срба и немамо ништа против тога.

Дакле, Босна и Херцеговина је, заиста, мултиетничка и ми то подржавамо као што гарантујемо сва права националним мањинама несрпског становништва у Републици Српској, а при томе очекујемо да ће и Срби у Федерацији имати сва људска и политичка права гарантована међународним нормама и у складу са најви-

шим међународним стандардима.

Али, при томе се не ради о политичком концепту, јер трик је сасвим други и они подржавају људе који ће до ропске послушности слушати инструкције и спроводити задатке које добијају са другог места независно од Устава и закона Републике Српске и независно од интереса српског народа.

Фаворизоване странке

● Како онда међународна заједница може бити непристрасна и неутрална кад отворено фаворизује и финансијски стимулише поједине странке у предизборној кампањи?

Поплашен: Они, како сам већ рекао, директно кажу да су подржали неке странке са три милиона долара. Што се тиче Републике Српске, поуздано знам да је преко 100 хиљада немачких марака уручено Странци независних социјалдемократата Милорада Додика, затим Плавшићкином Српском народном савезу, социјалистима Живка Радишића, па чак и Српској сељачкој странци и Странци Дрварчана Миле Марчете, које немају никакав значај нити имају посланичких места у Народној скупштини Републике Српске.

Дакле, ко је темељитије пао на колена или евентуално на стомак тај је добио већу суму и то је та политичка оријентација. Нама није преостало ништа друго него да се позивамо на исте принципе на које се позивају представници међународних организација и да непрестално аргументима показујемо да се ради о дволичности, двоструким стандардима и да се не ради о никаквој политици реализације Дејтонског мировног споразума, пошто они кажу да је то заправо његово рушење.

На рушењу Дејтонског мировног споразума раде ти људи који награђују новчано наше рушитеље Дејтонског мировног споразума, а пре свега ради се о рушитељима Републике Српске.

● Алија Изетбеговић је недавно јавно изјавио да ће гласови из Федерације БиХ директно одлучивати о избору члана Председништва БиХ. Да ли ви очекујете тако нешто?

Коме муслимански гласови

Поплашен: Па, то би било тачно под претпоставком да гласови у РС буду подељени између двојице или више кандидата.

Међутим, ми очекујемо и таква расположења на терену и потпуни успех нашег кандидата господина Момчила Крајишника који је у народу познат као тврди преговарач и искрен заступник српских националних интереса. Он је човек који никад у политици не прави уступке и који у политици увек долази до најбољег и најпотпунијег решења. Он је такву политику водио и до сада, па се захваљују-

Интервју: др Никола Поплашен

ћи његовом деловању у дугом периоду одржала Република Српска.

То потврђује и чињеница да су, у ситуацији када се видело да се ради о таквом човеку и таквом политичком заступнику српског народа, композиције и композиције страних представника, преговарача и инструктора кренуле према кабинету госпође Плавшић и господина Додика. Дакле, они све више заобилазе кабинет господина Крајишника јер знају да ће наићи на принципијелног човека који не одустаје од захтева исписаних у Дејтонском мировном споразуму.

Према томе, ову ситуацију коју сам поменуо, приметили су и бирачи у Републици Српској и уверен сам да је процена Алије Изетбеговића апсолутно погрешна.

Марионете и пајаци

● Шта је, по вама, највећа опасност коју би могли да произведу резултати септембарских избора?

Поплашен: Највећа опасност јесте обнављање постојећег стања. Дакле, обнова Владе Милорада Додика иза које би стајала Странка демократске акције Алије Изетбеговића на челу са Сафетом Бићом, актуелним потпредседником Народне скупштине Републике Српске. Имали бисмо Владу која је по карактеру шверцера, а по политичкој интонацији марионетска и инструментализована.

Ту владу би подржала председница Плавшић и била би присиљена да реализује прљаве послове који се формулишу

у ставу Алије Изетбеговића и најпримљивијим лобијима из неких међународних организација и западних сила које виде нестанак Републике Српске.

Тиме би био убрзан наш крај, пред нама би био нови екзодус, а они који остану на подручју Републике Српске морали би рачунати да је цена голог биолошког опстанка потпуна покорност новој власти која би дошла, одрицање од свих националних, културних и политичких димензија и припадности српском народу.

Да је то заиста тако, видљиво је већ из низа потеза о којима смо причали и видљиво је из објављивања конкурса за реструктурирање полиције Републике Српске. Сада присуствујемо свакодневном објављивању конкурса у коме се траже високи службеници полиције Републике Српске а услов је да су они Хрвати или муслимани.

Дакле, иако је то противустановно и противзаконито, и против Дејтонског мировног споразума, то је резултат једне инструкције коју су наша влада и министарство унутрашњих послова, као послушне слуге, одмах спровеле у дело. Уколико би победила та опција, то би се убрзало после септембра и имали бисмо онакав исход кога сам већ описао.

Празна фразеологија

● Како коментаришете оптужбе појединих представника политичких партија, председнице Плавшић и Милорада Додика лично, да би победа Српске радикалне странке и Српске демократске странке на изборима одвели Републику Српску у међународну изолацију?

Поплашен: То не значи ништа и то је једна шушља фраза којом они настоје потпуно да потопе српске патриотске снаге. Прво би требало да објасне шта значи изолација. Ми се залажемо за потпуно отвореност у сваком погледу и ту нема никаквог спора. То је једна најобичнија фраза која треба да изазове осећање и сентимент народа који после рата тежко живи и једва саставља крај са крајем.

Међутим, ни народ није толико наиван да не може да разлучи ко му жели добро а ко настоји да с њим манипулише. Зато и поменуте шушље фразе онима који их изговарају служе као јефтине политички трикови.

● Можете ли нам укратко изнети вашу изборну платформу, као заједничког кандидата Српске радикалне странке и Српске демократске странке за место председника Републике Српске?

Цивилизацијски просперитет

Поплашен: Платформа са којом наступам у предизборној кампањи и која ће бити основа мога политичког деловања, уколико будем изабран за председника,

Београд: митинг Српске радикалне странке испред Савезне скупштине

Интервју: др Никола Појлашен

везана је за програм Српске радикалне странке Републике Српске, која ме је и кандидовала. Додирне, односно подударне тачке мога програма и програма Српске демократске странке су у темељним националним принципима и такорећи идентичне.

Све је то, ипак, везано и инспирисано за једну дугорочнију историјску потребу останка српског народа на Балкану, односно на овим просторима на којима живимо, као и цивилизацијски развој и просперитет тог истог народа и његову интеграцију у модерне европске токове. То се може обавити на принципима равноправности и свим оним принципима који су формулисани и прихваћени у последњем домету развоја модерне цивилизације, али не у циљу техничког аспекта него у смислу развоја културе. Зато немам разлога да не поменем, овако глобално гледајући, да су принципи, пошто се сада опет ради о изборима, непотребно и ван воље српског народа са четири краћени на две године. Наши принципи, односно моји, су нешто дугорочнији везано за изборну платформу.

Ја морам да рефлектујем те принципе са становишта онога што се реално може учинити за те две године и зато нема смисла да говорим врло уопштено о тим генералним питањима.

Дакле, прва ствар коју желим да поменем јесте проблем афирмације либерал-

ног капитализма, следствено процесу приватизације који је у овом тренутку укочен. Укочен је био и у концепту комунизма јер он није ни постојао већ друштвена својина. У концепту владавине Српске демократске странке, друштвена својина је претворена у државну и сада се наставља манипулација са државном својином. Резултат тога је огроман интерес за директорска места и владавину својином, а не за процес приватизације.

Парламентарна демократија

Ми смо уверени да се у тај процес може ући релативно брзо, а нарочито у појединим областима, и да је то услов привредног просперитета, већег стварања дохотка, динамичнијег пуњења буџета, бољег стандарда и општег просперитета. Дакле, људи и појединаца у целини, а нарочито оних који су корисници тога буџета.

Други наш принцип јесте и вишестраначка парламентарна демократија. Иницијални моменти су присутни, а свугде у настанку, па и код нас, подразумева и демократску критичку јавност. Не може постојати вишестраначје уколико у модерним условима постоји медијски монопол, а нарочито у електронским медијима. То је једноставно искључиво и није спојиво. Када је настало вишестраначје

то се подразумевало да је оно резултат критичке јавности.

Јавност је заправи и настала са агрбутом притиска. У ово м тренутку то не постоји. Оно што се зове Српска телевизија окупирано је противуставно и противзаконито, јер је то под доминацијом странца и она је све више антисрпска.

По нашем Уставу, ниједан странац не може бити члан управног одбора. Противуставно је Скупштина то изгласала.

Ја ћу се залагати да највиши представници Републике Српске, као што су то радили госпођа Плавшић и господин Додик, не потписују нешто што је противуствано. Ја тврдим да је то противуствано, а други кажу да су то они само потписали меморандум о СРТ. У томе и јесте читав проблем, знате. Не може председник Републике или председник Владе деловати противуствано и противзаконито.

Устав важи за све нас, од портира до председника Републике. Закон мора да важи за све. Потпуно су различите надлежности људи. Председник Републике има своје надлежности и у оквиру својих надлежности може да ради.

Радикали за скупштински систем

Српска радикална странка се, иначе, залаже за скупштински систем. Превелика су овлашћења председника Репу-

Народ одлично разуме ко је на његовој страни: митинг Српске радикалне странке у Бијељини

Интерију: др Никола Поглашен

Против границе на Дрини: митинг радикала у Лозници

блике по нашем Уставу. Он је писан у неким другим условима, за другог човека, вероватно, али ми нисмо обезбедили двотрећинску већину за ту промену. Јер, део овлашћења би морао бити пренет на Народну скупштину и на Владу да бисмо избегли и овакве ситуације. Дакле, да се не дође у прилику да један човек суди о свима. Зар није логичније да 83 човека могу променити једног, а не да Скупштину може заменити председник и да председник распусти Народну скупштину.

Можемо и сада да се не договоримо око Владе и да онда председник Републике каже да распусти Скупштину и то иде у бескрај. То је један моменат, а други, ми већ сада имамо ситуацију која је обележена терором и то државним терором.

Злоупотреба полиције

Већ сам рекао да ћу се залагати за уставност и законитост иако сам нагласио да је кратак период од две године. Према томе, треба елиминисати и могућност да Влада доноси противзакониту одлуку. Она је већ то донела у вези са медијима и то директно против закона. Након тога користи полицију да спроведе против-

закониту одлуку. То је злоупотреба полиције. Највећи број полицајаца су искрени патриоти, јер су били припадници војске или специјалних јединица, али слушају наређења.

Трећа ствар, председник Републике по мом уверењу мора показати изузетан степен еластичности и способности за компромис.

Не би било добро да председник Републике направи неку врсту дистенције према странци из које је изабран да би нашао компромис са другим странкама. Неће бити добро да председник Републике предложи кандидата за председника Владе па да кабинет, који тај кандидат предложи, не добије скупштинску већину. Према томе и у ситуацији када је председник Републике, на пример, у сукобу или има супротно становиште у односу на неких рецимо 20 посланика, он је дужан да разговара и да дође до компромиса.

Унапредити спољне односе

Компромис се може тражити до оне линије са свим странкама које не доводе у питање интерес Републике Српске. Ако се дође до те линије, председник Републи-

ке има и друга уставна овлашћења и он их мора користити на један конструктиван начин.

Председник Републике је директно надлежан за међународне односе и односе са суседним државама и у том погледу странке које су ме кандидовале и моја лична позиција је таква да би директно заступали реализацију Дејтонског мировног споразума. Ми имамо продејтонску опријентацију и ту нема никаквог спора. У овом тренутку желимо реализовати оно што пише у Дејтонском споразуму о Републици Српској и о БиХ и њеним заједничким функцијама.

Продејтонска странка је и она која не да да се топе државни елементи Републике Српске. Није продејтонски усвојити заједничке таблице, рушити образовни систем, рушити информативни систем итд.

То је рушење и Дејтонског мировног споразума. Према томе оно што се код политичких противника често квалификује као одлика мене као кандидата и странака које заступам заправо је одлика оних који то квалификују, који то говоре. То је све непотребно јер је и образовање и информисање и таблице у директној надлежности ентитета. Нема разлога да се то руши и у том погледу смо ми продејтонска странка.

Интервју: др Никола Поплашен

Ја се, такође, залажем за блиске везе са Србијом и Црном Гором. Наравно највећа вредност је мир. Обнова крвопролића и конфликта била би највећа трагедија која би задесила не само српски, него и народе са којима смо били у конфликту и који живе у суседству.

Легалним путем ка уједињењу

Дакле, блискост са Србијом и Црном Гором и дугорочно уједињење значи да се ми залажемо за демократско уједињење. Односно демократским политичким и легалним путем, без насиља, агресије, терора итд. Нама чак и ОЕБС приговара зашто се залажемо за уједињење. Па и Европа се залаже за уједињење и не можете сада упутити примедбу Немачкој, Британији, Француској и другима како то руше границе својих држава. Па, зар је природније да се ја залажем за уједињење најпре са Хрватима и муслиманима па после са браћом у Србији и Црној Гори. Вероватно је политичка логика, да не кажем људска и историјска, да прво морамо обавити уједињење са Србијом и Црном Гором, наравно, на начин којим то утврђују међународне норме и Дејтонски мировни споразум и који потврђује легални и цивилизовани пут без агресије и насиља.

Порука бирачима

● Шта на крају, као кандидат за председника Републике Српске и лидер Српске радикалне странке Републике Српске, можете поручити бирачима у Републици Српској, Србији, Црној Гори и иностранству?

Поплашен: Бирачима могу да поручим, без икаквих политичких дилема и без икаквих личних дилема, да увиде да је Република Српска у једној врло тешкој и мучној ситуацији, која се може упоредити са оном ситуацијом из 1990. и 1991. године када смо се морали одредити, што се тиче гласања, или за опстанак српског народа или за неко друго решење које има потпуно други укус од биолошког, политичког и националног опстанка.

Моја молба бирачима, уколико желе да тестирају овакво моје уверење, јесте да искористе прилику па да поразговарају са понеким од наше браће из Републике Српске Крајине, који су под рукама и под својом контролом имали државу у једној можда још тежој ситуацији од ове која је у Републици Српској.

Подсетио би их да запазе да је пред пад Републике Српске Крајине, такође, на сличан начин, била проширена и до ефекта доведена углавном измишљена прича о изолационизму државног руководства Републике Српске Крајине, о силном криминалу о неспособним људима што је све било увод у пад.

Ти људи би сада, вероватно, све дали да им је опет Република Српска Крајина,

налазе се на једном беспућу, нигде нису добродошли и они најбоље знају шта све доживљавају у властитој души.

Држава као светиња

Створити државу или макар ми у овим приликама то звали ентитетом са изузетном државном и политичком аутономијом, је посао који се у историји може само једном обавити, једном догодити и то је нешто што не смео изгубити ни по којој цену.

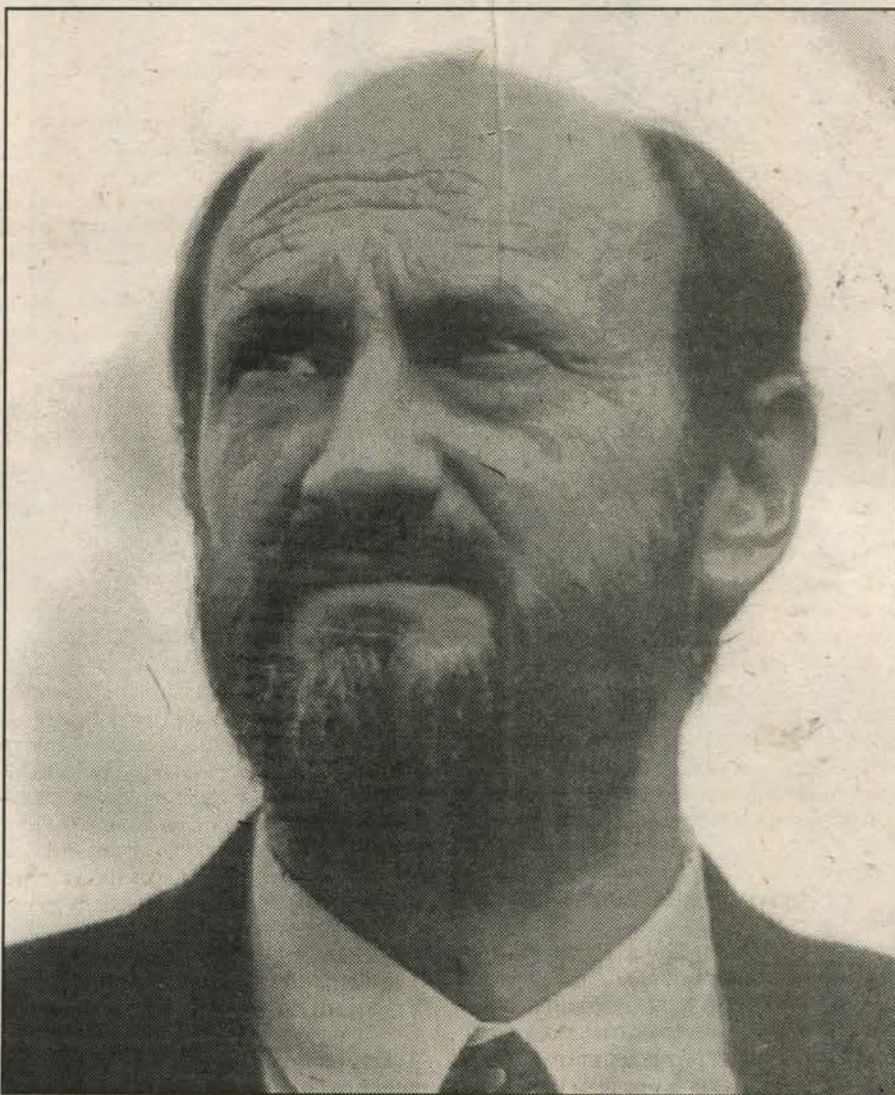
Ја морам да поновим да су моје оцене о нестанку Републике Српске у случају обнове овакве власти по мом уверењу савсвим утемељене и нису везане никаквим личним мотивима, ни ускостраначким интересима. Оне су инспирисане, и то треба да прецизирам, пре свега, потребом за личним биолошким опстанком, за опстанком нације и за потребом да живимо на начин као што живи сав цивилизован свет.

Дакле, ту нема никаквих примеса од

личног или ускостраначког мотива за овакву оцену.

Српска радикална странка ће поштовати резултате избора без обзира какви буду били и под претпоставком да су они на минималан начин демократски и да изражавају вољу српског народа. Пред нама је судбинска одлука и већина Срба је схватила у каквој се ситуацији налазимо. Али, с обзиром на низ потешкоћа и вероватних фалсификата који се очекују, ја позивам људе да гласају у складу са својим осећајем и уз веровање да ће већина гласати за патриотске странке. Мора нас бити 90 одсто да би пребројали 60 или 70 одсто што нам омогућује изборну победу. Због тога још једном позивам све гласаче да гласају како би након септембра зауставили негативне трендове и отворили једну перспективу мирнијег живота, привредног и општег просперитета, слободног и мирног живота српског народа на овом простору уз такву политику која ће стимулисати мир и међу нашим суседима и мир између нас и њих, како би било добро једнима и другима.

Радован Јовић

Др Никола Поплашен: са њим на челу отвара се перспектива мирнијег живота, јаче привреде и слободе српског народа

МИРКО ШАРОВИЋ, ЗАЈЕДНИЧКИ КАНДИДАТ КОАЛИЦИЈЕ
СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ И СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ПОТПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ПОБЕДА УЗ ПОМОЋ БРАТА РАДИКАЛА

Сигуран сам да су Српска радикална странка и Српска демократска странка способне да нашој републици врате достојанство и место које јој припада
И по свом програму и нашим кадровима, јер имамо најјаче и најквалитетније људе, обезбедићемо уместо поданичког равноправан статус у сарадњи са светом

Мирко Шаровић: доста са распродајом Републике Српске

У „тандему снова“, који представља добитну комбинацију на изборима, за председника и потпредседника Републике Српске Мирко Шаровић ће, као представник Српске демократске странке уз председничког кандидата др Николу Поплашена, конкурисати за функцију потпредседника Републике Српске.

Шаровић је рођен 1956. године у Рогатици. Највећи део живота провео је у Сарајеву, где и данас живи са породицом у Лукавици. Дипломирао је на Правном факултету 1979. године. Ожењен је има два сина, а млађи Никола рођен је крајем јула ове године. Шаровићева супруга је дипломирани економиста и читаво време рата радила је у једној средњој школи на Грбавици.

Обављао је разне дужности и све оно што је било за одбрану Републике. 1994. године постављен је за председника Извршног одбора српске општине Ново Сарајево. 1995. године, када је потписан Дејтонски мировни споразум, обављао дужност председника ратног председништва Српско Сарајево. У мају 1995. године био председник ратног повереништва где га је именовано председник Републике. На том месту био све до маја ове године, када је постао први изабрани градоначелник Српског Сарајева.

Још као брудош на Правном факултету у Сарајеву упознао се са др Војиславом Шешељем.

Подришка из Крајине

● Шта вас је мотивисало да испред Српске демократске странке прихватите кандидатуру за место потпредседника Републике Српске у тандему са председничким кандидатом др Николом Поплашеном из Српске радикалне странке?

Шаровић: Рекао бих, а претпостављам да је то нашој јавности познато, да је прво претходно договор са коалиционим партнером Српском радикалном стран-

Интервју: Мирко Шаровић

ком када смо, на неки начин, поделили улоге, где је Српска демократска странка добила место Председништва БиХ, српски радикали место председника Републике Српске.

То је тако и требало да буде јер су српски радикали пре две године подржали нашег кандидата за председника Републике, а потом смо ми у Српској демократској странци у једној демократској утакмици унутар наше странке предložили своје кандидате.

Рекао бих, такође, да је ово практично став Српске демократске странке да мене предложе за потпредседничко место и што је веома важно тај предлог је стигао из Крајине, односно представника и чланова Главног одбора и Председништва Српске демократске странке из Крајине, што је за мене било посебно важно и мотивирајуће. Ово је за мене, на неки начин, једна лична сатисфакција и обавеза. То је посебно важно за нас у Републици Српској, која има много проблема, а између осталих присутни су и проблеми локализација и регионализација и отуда ми ово поверење много више значи.

● **Како лично процењујете ваше изгледе на предстојећим септембарским изборима, као и резултате ваше странке и коалиционог партнера на осталим изборним нивоима?**

Шаровић: Рекао бих најједноставније. Да нема гласова из иностранства бошњачко-муслиманских гласова наша коалиција би сигурно победила. Јер, ми и српски радикали смо две најјаче странке, имамо највеће бирачко тело на последњим и претпоследњим изборима. Практично 60% српског бирачког тела гласало је за наше две патриотске странке. Дакле, у изборној трци не би нам нико био раван, а највећи проблем је што ће гласови из иностранства и Федерације БиХ бити, на не-

ки начин, тако аранжирани да подрже кандидате коалиције „Слога“. Ми то очекујемо, јер су они и до сада били у овој коалицији у којој су се вешто крили. А коалиција за целовиту и демократску БиХ на коју рачуна коалиције „Слога“ је у ствари коалиција Алије Изетбеговића. Јер, то је иста коалиција која делује у Федерацији БиХ.

Што се тиче посебних посланичких листа Српске демократске странке и Српске радикалне странке, очекујем да ће јачати и да су у последњих годину дана обе странке доживеле успон. Који ће бити омер на крају ја не бих у овом тренутку прогнозирао изузев што је моја жеља да то буде преко 42 посланичка места, а није битно која ће од странака имати више мандата. Нормално је, пошто сам ја представник Српске демократске странке, да увек навијам и помало рачунам да ћемо ми бити ти који ћемо имати највише гласова и, сходно томе, посланика у Народној скупштини.

● **Ко ће по вама бити највећи конкуренти Српској демократској странци и Српској радикалној странци на предстојећим септембарским изборима?**

Конкуренти леве странке

Шаровић: Па, наши конкуренти ће бити коалиција „Слога“ зато што ће унапред, као „gratis“ добити једно стотинак хиљада гласова из иностранства и то од Бошњачко-муслимана. То је једна велика игра, један велики инжењеринг, који се дуго спремао.

Познато је да је око Алије Изетбеговића потпуно брисан простор, широк и нема ниједног озбиљнијег противкандидата за члана Председништва БиХ са подручја Федерације БиХ. То није нимало случајно и мислим да је то практично и договорено. Као опозиција у Федерацији

БиХ то су Социјалдемократи БиХ и СДП БиХ и они нису дали муслиманског кандидата него су дали Хрвата што упућује на договор да је Изетбеговић тамо сигуран победник, а да је, као противуслугу тиме што опозиција није кандидовала њему конкурента у Федерацији, он обећао гласове муслимана из иностранства и Федерације за коалицију „Слога“.

Зато, кажем, биће конкуренти, иначе, са српским гласачким телом да је било нормално како треба они би били далеко иза нас.

● **Поред ваших чланова и симпатизера у Републици Српској, на коју бирачку популацију рачунате у Србији, Црној Гори и иностранству? Ту се, пре свега, мисли на избеглице које ће гласати за кандидате у Републици Српској.**

Шаровић: Да будем искрен не очекујем превише од бирачке популације из Југославије, односно Србије и Црне Горе и иностранства. Поучени искуством из ранијих година ми знамо да ће и сада бити таква ситуација да једаном великом броју људи неће бити дозвољено да изађу на изборе. Један број неће изаћи јер није ни довољно мотивисан, односно власти где тренутно живе нису их ни превише стимулисале да гласају. Значи биће мало гласачко тело и ти ће гласови бити раздробљени у више странака и неће бити није успети на изборни резултат. Тако је, уосталом, било и на последњим изборима.

„Фантоми“ у цаковима

● **Које ће, ипак, стићи поменути гласови из иностранства и Федерације БиХ који стижу у фамозним цаковима?**

Шаровић: Ја прогнозирао да ће ти гласови у највећој мери бити упућени коалицији „Слога“ и то, како сам већ рекао, није нимало случајно и то је једна велика игра и изборни инжењеринг, који је ранијих година, такође, био припремљен. Међутим, за ову годину он ће бити перфектно направљен и припремљен.

● **Који су ваши изборни адуту и у чему видите предност Коалиције Српске Демократске Странке и Српске радикалне странке у односу на конкуренте из коалиције „Слога“ на два изборна нивоа?**

Шаровић: Па, видите, Српска демократска странка и српски радикали су у значајнијој мери демократске странке центра. Значи странке које имају свој профилисан програм, који је прихватљив за највећи део српског народа.

За наше конкуренте рекао бих да Српски народни савез, практично, свог програма и нема и то је странка које је без програма. То значи да је на неки начин и безлична. Социјалисти вуку само један ограничен број бивших комуниста и социјалиста са програмом који се ослања на програм социјалиста из Југославије и он је у сваком погледу превазиђен у Европи давних дана.

Убеђен сам да такав програм не мо-

Скупштинска сарадња на очувању Српске:
Мирко Шаровић, др Никола Поплашен и Огњен Тадић

Интервју: Мирко Шаровић

У скупштинским клупама Српске демократске странке

же више постићи него што је до сада постигао. Социјалдемократи су и до сада били странка ограничених и маргиналиних могућности. То је дакле једна јасна предност наше две демократске странке, које, што је сасвим нормално, услед рата имају национални предзнак у односу на коалицију „Слога“ која то нема.

Трећа веома важна ствар је то што су Српска демократска странка и српски радикали гарант опстанка Републике Српске, настале на темељима и тековинама троипогодишње ослободилачке борбе.

Борба за Републику Српску

Залажемо се, дакле, за опстанак Републике Српске, са свим овлашћењима која су јој дата, која смо стекли и која су јој призната Дејтонским мировним споразумом. А, коалиција „Слога“ је у ствари, коалиција која је за ових седам месеци свог деловања значајно сузила суверенитет Републике Српске. Уколико и даље буде владала вероватно ће за годину-две докинути Републику Српску, чинећи уступке једном делу међународне заједнице и чинећи уступке Федерацији БиХ.

Дакле, ради се о једној поданичкој коалицији, која се слободно може тако назвати. Верујем да ће и наш народ знати да то препозна.

● **Шта мислите о трећем изборном блоку патриотских странака који носи име Српска коалиција за Републику Српску, а чине је Српска странка Крајине и Посавине, СПАС Српска патриотска странка, Демократска патриотска странка и Народна странка Републике Српске?**

Шаровић: Слажем се! То је, такође, патриотска коалиција са којима смо ми из Српске демократске странке више пута разговарали, имамо много заједничких

ствари, а посебно оних који се тичу националног програма где су нам мишљења подударна. Оне јесу регионалне странке и по томе се разликују од нас, јер смо ми странка целине Републике Српске. Оне су, а такав им је и назив, један ужи део Републике, али у сваком случају су патриотске странке са којима после избора требамо разговарати и евентуално правити одређене договоре, партнерства и коалицију.

Мислим да је то могуће, а такође мислим да је и будућност Републике Српске и организовања власти у њој окупљање патриотских странки које ће предводити Српска демократска странка и Српска радикална странка.

„Српско–Српски” односи

● **Коалиција за целовиту и демократску БиХ, о којој сте већ говорили, по први пут није истакла своје кандидате за место председника и потпредседника Републике Српске. Како то тумачите?**

Шаровић: Они су добро научили лекцију и нема потребе да било кога кандидују, као што су на првим изборима истакли извесног Абида Ђозића за председника Републике Српске. Они ће, у сваком случају, ово добро да наплате, јер паметно раде свој посао. Они су Коалиција за целовиту и демократску БиХ и то име им све говори.

Сада су, међутим, проценили на једном, дакле, на највишем месту да је њихов пут онај којим су ишли последњих годину дана. Значи, да буду језичак на ваги српско-српских односа и, нормално, да они учествују у креирању власти у Републици Српској, што је укупно за Републику Српску погубно.

Ево, познати су резултати за ових седам месеци, а тако ће урадити и за ове из-

боре. Имаће свој посланички клуб, пројектоваће им се број посланика. Знате увек су они ту - 14, 16, 17 или 18 посланика, а даће гласове онима који ће за њих касније да раде ствар за целовиту и демократску БиХ, што значи да ће дати глас коалицији „Слога“ у аранжману који су они договорили.

Они су раније проценили да им је то много боље за реализацију њиховог програма него да су дали свог кандидата и трошили гласове а не би направили посао. Није, дакле, све то случајно, јер су они имали много својих кандидата да их дају, али нису јер су проценили да ће овако учинити бољу ствар.

● **Како оцењујете досадашњи ток изборне кампање?**

Недемократска изборна атмосфера

Шаровић: Почетак предизборне кампање је било једно загревање, опипавање пулса бирача, чланова и симпатизера странке и оних који ће да изађу на изборе. Права кампања предстоји у задњих двадесетак дана. Рекао бих да је можда и много очекивања интерес веома велики на свим трибинама на којима сам ја учествовао.

Дакле, присуство грађана на трибинама Српске демократске странке је велико, а недостаци су то што имамо једну недемократску атмосферу у медијима. Реч је о једној страшној, назадној и антидемократској атмосфери у којој се посебно гуще локални медији. Јавност је обавештена да су се месец дана пред изборе угушила слобода у локалним медијима, а црне су и слутње да ће актуелна власт учинити све легалним и нелегалним и недемократским методама да би онемогућили патриотске странке да до шире јавности дође и њихов глас.

То је за мене највећа примедба на досадашњи ток предизборне кампање. Мислим да смо учинили један велики корак уназад, уместо напред. Очекивало се да се после рата демократски процеси, па и слобода штампе крену једним другим путем. Нажалост, они су кренули сасвим другим. То ће бити једна црна мрља у предизборној кампањи.

Покушаћемо да заједно са другима пробамо да ово исправимо, односно да нађемо начина да до бирача дођу и наши ставови, наша мишљења.

● **За какву се стратегију определила Српска демократска странка у вођењу предизборне кампање и како намерава да представите изборни програм и ваше кандидате?**

Затворен прилаз медијима

Шаровић: Ми смо се на почетку определили за одржавање јавних трибина у свим местима широм Републике Српске. У већини општина учествује, да тако ка-

Интервју: Мирко Шаровић

жем, прва екипа са свим кандидатима за највише функције.

На трибинама по месним заједницама учествују локални функционери и локални кандидати. У задњих двадесетак дана кренућемо са митинзима и то онде где то буду захтевали локални општински одбори.

То је основна форма, поред представљања и сталног присуства на локалним медијима, то јест на локалним телевизијама, новинама, регионалним телевизијским и радио станицама којих има у Републици Српској. Ту је и представљање у неким дневним и седмичним листовима као што је „Српско Ослобођење“, као што је и „Велика Србија“, која сигурно има значајног утицаја у Републици Српској. Ту је и обилазак, као што и српски радикали раде, бирача по кућама и становима, растурањем нашег „Гласника“, којег штампамо у тиражу од 150.000 примерака и он ће на неки начин доћи скоро до сваке породице.

Уз оно што је уобичајено као што је маркетинг сваке странке у изборима дељењем летака итд. Дакле, једна широка лепеза.

● **Како из данашње перспективе гледате на такозване демократске промене, које су покренуте пре нешто више од годину дана. Добро би било да пре тога кажете нешто више о ситуацији са Српском радио телевизијом на чијем се челу налази администратор Драган Гашић, држављанин Аустрије?**

Странац управља СРТ-ом

Шаровић: Треба знати да је 13. фебруара потписан меморандум о СРТ, који није доступан јавности. Чак се и крило да је тај меморандум уопште потписан да би полако до нас посланика процурио део истине.

Тај меморандум су потписали председник Републике Српске Биљана Плавшић, председник Владе Милорад Додик и министар информисања Рако Весић. Они су се дуго прали од тога и говорили да немају везе о томе шта ми причамо. Међутим, скоро је све обелодањено и практично је телевизија предата под протекторат. Ми на то немамо скоро никаквог утицаја. Гашић је главни супервизор и овим меморандумом то му је практично и омогућено.

Човек сада спроводи оно што му је омогућено. Сигурно је да преносне везе, релеји, репетитори и предајници нису под нашим контролом. И даље су војници СФОР-а на неким од тих предајника. Рекао бих да један велики студио, значи студио који нам је отворио очи 1992. године заједно са студијем овде у Бањалуци, јер говорим о студију на Палама, практично вегетира и стотињак људи и огромна опрема и труд уложен током рата сада је бескористан. Они сада функционишу на нивоу једног малог дописништва што значи да могу да раде овде двадесет човека. Сниме негде на том просто-

ру по неку емисију или неки прилог и то пошаљу у СРТ у Бањалуку.

Ја бих рекао да је то наша велика брчка и катастрофа. То је непримерено да се тако нешто међу нама дешава и уместо да смо кренули другим путем и да смо можда са мало труда и средстава створили можда два телевизијска програма па да имамо један и други канал.

То значи да би се један могао емитовати са једног, а други са другог места и да људи бирају оно што желе да гледају. Конкретно један програм би могао да буде државни, а други комерцијални и забавни. Али, ето, ми чинимо сами себи ово што чинимо. Углавном, рекао бих да последице тих догађања од пре годину дана трају и дан данас. Оне нису откловене, напротив, сада су разрађене и то је практично сада један систем.

Кривци међу нама

● **Како бисте протумачили то што администратор на СРТ забрањује да се патријарх српски господин Павле ослонява са Његова светост?**

Шаровић: За овај пример нисам знао, али он практично потврђује све оно што смо до сада рекли. Рекао бих можда једну другу истину да није крив Гашић за то што нам се догађа у медијима. На његовом месту је могао да буде било ко и било одакле. Битно је, међутим, да смо ми

Петровдан, слава Српске демократске странке

Интервју: Мирко Шаровић

Прослава у Рогатици: Видовдан, слава Војске Републике Српске

на тако нешто пристали. Пристали су наши први људи, ставили потпис и сада човек маше са папиром. Он има папир да је за то овлашћен. И ми наш гнев не треба да упућујемо према господину Гашићу него према онима који су изабрани да представљају српску власт.

А, они уместо да представљају српску власт, они је траће и троше и распродају Републику Српску. То је суштина свега напред поменутог.

● **Када је већ реч о медијима, колико су они отворени, објективни и неутрални у предизборној кампањи за све политичке опције и равномерно представљање свих учесника на септембарским изборима?**

Шаровић: Рекао бих да је веома мало слободних медија, а мислим да такозваних независних нема уопште. Ја, иначе, не верујем у категорију независних медија, чак и они што сами себе зову независни су у највећој мери зависни. Они пре свега зависе од оног ко је њихов власник и оснивач, а то значи онај ко је их плаћа. То је, дакле, суштина овог проблема.

Ја, нормално, верујем у слободне и професионалне медије.

Нажалост, таквих је веома мало, а оно што је најгоре предњачи у недемократији Српска радио-телевизија. Ја морам да то кажем на нашу срамоту. Значи она је у функцији спровођења једне политике.

Небројано је примера који ми то дају за право. Тако јамислим да што се тиче медија услови за представљање кандидата и странака нису праведни, нису демократски и нису равноправни за све учеснике и да је ситуација у том смислу много гора него што је била у ратним годинама.

Јер, онда када се очекује, то јест у ратним годинама, да све буде централизовано и на неки начин буде дириговано због одбране, очекивало се да после 1995. године ми крупним корацима кренемо ка оном што други народи нормално упражњавају. По питању, дакле, слободе медија, слободе изражавања и информација, односно права на више информација ситуација није нимало задовољавајућа. Због тога и наше огорчење што се посебно у задње време афирмише и то, рекао бих, примитивно новинарство.

То је једна најгора врста те приземне штампе и информација која буја. Стање је катастрофално јер се једноставно сродно укупно новинарство. Мислим да је то нешто на чему би нова власт, за коју је верујем да ће доћи, требала највише да поради или, можда, од више приоритета то би био један од првих на добробит наших људи.

Једноставно ми смо дошли у ситуацију да смо укупну атмосферу у Републици Српској затрвали значајним делом и захваљујући информацијама које су сервира-

не на овакав начин.

● **Верујете ли у могућност да би Независна комисија за медије, која је недавно формирана од стране високог представника међународне заједнице могла да побољша садашње хаотично стање у информативном систему Републике Српске?**

Шаровић: Ја верујем да је на неки начин програмирано да дође до једног информативног хаоса и једног безакоња у Републици Српској и Федерацији БиХ да би у погодном тренутку ускочила ова такозвана Независна комисија за медије. Знате то се тако ради. Направи се једно немогуће стање у једној средини да би се потом неко појавио да би констатовао како та средина није у стању да уреди односе у тој области и да то могу једино они да доведу у ред по неким, наводно, европским принципима.

Дозирање слободе у медијима

Сигурно је да ће ова комисија у неким елементима унети одређеног реда. Међутим, то је далеко од тога! Не може све да буде црно! Има сигурно неких ствари где ће се унети и понеки европски демократски принципи по питању слободе медија. Али, са друге стране биће много, много негативних последица укупно по Републику Српску.

Интервју: Мирко Шаровић

Сам састав поменуте комисије показује да ту практично управљају странци, а они који су домаћи, односно из Републике Српске и Федерације БиХ потичу из одређених алтернативних грађанских покрета. Дакле, реч је о представницима који заступају незнатан део народа и они не одражавају слику у тој средини. Отуда и не верујем у Независну комисију за медије. То је најобичнија флоскула, јер је та комисија зависна и од оног састава тамо. Али, то је оно што се, овако, продаје нама па ми прогутamo и кажемо независна комисија. Јасно је ваљда свима о чему се ради.

Друге негативне последице су то што смо ми за један дужи период у овој области, која је искључиво у надлежности ентитета Републике Српске, практично доведени у протекторат. Нико не каже колико ће овде остати. Могу да остану годинама, значи да пројектују информације онако како хоће у Републици Српској и Федерацији БиХ и да могу да диригују давањем дозвола и фреквенција. Комисија ће дириговати целокупан медијски простор и фаворизовати по својој вољи одређене опције. Могу дакле да то раде неограничено и оно што је део нашег суверенитета ми смо беспотребно препустили другима. Нека нам је Бог на помоћи кад ћемо то поново довести под своју контролу.

Без критичке јавности

● У време отаџбинског рата и у пост-дејонском миру у Републици Српској су постојали независни медији попут „Екстра магазина“ и „Панораме“ из Бијељине, Радио Крајине у Бањалуци, затим „Независних новина“ и многи други. Ови медији су имали критички однос према актуелној власти, а сада смо у ситуацији да више нема медија који није наклоњен позицији и који не критикује опозицију. Како то протумачити?

Шаровић: Па, рекао бих да се на то треба подсетити да смо ми у ратном периоду, поред одбране омогућавали стварања других институција. Ми из Српске демократске странке смо створили СРТ, створили практично „Српско Ослобођење“, Српски радио, Новинску агенцију „СРНА“, дневни лист „Глас српски“ и сматрамо да је то велики подухват, јер је све то кренуло са ледине.

Нормално да су и у наше време, када смо ми били на власти појавили медији који нису били по вољи Српској демократској странци. Неке од тих сте набројали и овде у Бањалуци „Независне новине“ и неке друге. Нисмо их никада забрањивали. Они су радили и није нам баш било мило како су писали, али они су писали истину онакву какву су је они видели.

Било је за очекивати да после рата од створених институција, а то су институције Републике Српске, ми кренемо корак

даље у демократизацији значи и ових створених медија, који треба да буду отворени не само за једну политичку опцију као што је била Српска демократска странка, него за све политичке опције и да кроз законска решења створимо могућност за плурализам медија и информација.

То, у исто време, подразумева и различито власништво, јер ово што је створено у рату практично је било државно власништво. Очекивало се да се та једна иницијатива отвори за добијање простора и за мноштво приватних телевизија, локалних, регионалних, комерцијалних, пословних, као и у другом свету. Ми смо, међутим, доживели нешто сасвим друго да су СРТ и медији у надлежности Владе постали „гласноговорници“ мањине.

Мањинска Влада
крупне одлуке

Наиме, ова Влада је мањинска и она практично врши тортуру над већином народа у Републици Српској и, то је, заиста, тако. Што се тиче ових медија на локалном или регионалном нивоу, који су давали информације а били су под патронатом неких од патриотских странака или локалних заједница, где владају СДС и српски радикали или неке друге странке, сада су почеле да их гасе. То је једна потпуно неприродна и недемократска ствар.

● Да ли сте и у којој мери задовољни са изборним правилима и прописима које је донела и усвојила Привремена изборна комисија, иако је ове као и прошлогodiшње изборе требало да организују овдашње власти?

Братунац: минут ћутања погинулим саборцима на почетку страначког састанка

Интервју: Мирко Шаровић

Шаровић: Пре свега нисам задовољан са чињеницом што ове изборе спроводи ОЕБС. Да је било имало јединства и неког консензуса политичких странака у Републици Српској ове изборе би спроводила Република Српска преко своје Републичке изборне комисије и према нашем изборном закону. ОЕБС и међународна заједница би само надгледали и контролисали регуларности тих избора. Тако је, уосталом, било предвиђено Дејтонским споразумом и нашим Уставом. То је мој поглед што се тиче овог питања. Међутим, увек се пронађу неки Срби који су поданички дозводили да и ове изборе организује ОЕБС и све то није добро за Републику Српску. То је веома лоше, јер и са овим изборима ми потврђујемо да смо практично под протекторатом, тако да је наша нека аутономност и самосталност само фикција, а да смо искључиво криви ми јер смо пристали на тако нешто. Актуелна власт је желела да то тако буде.

Са друге стране нисам задовољан ни са овим правилима из више разлога зато што у неким стварима нису сви људи потпуно равноправни, не гласа се у Републици Српској на гласачким местима што је сасвим нормално у свету, него што се дозвољава гласање у одсуству где је могућност манипулација велика. Проблем је што се правила мењају скоро сваки дан и практично све до самих избора. Једно демократско правило равноправности и сигурности приликом избора је да се унапред знају правила по којима се врше избори. То је прва демократска норма, а то значи унапред одређена правила која су доступна свима и на основу којих се врши целокупан изборни процес.

На овај начин изборна комисија, практично до задњег дана, мења изборна правила што је крајње нерегуларно и не доприноси демократском процесу и тиме Републику Српску доводи у још незавиднију позицију.

Без изборне квоте

● **Како, као правник коментаришете чињеницу да у тим обимним правилима уопште није предвиђена неопходна изборна квота, то јест проценат изласка грађана на изборе да би они били регуларни и легитимни?**

Шаровић: Они су свесно исцепкали наше бирачко тело у мноштво малих патриотских странака и у мноштво неких других странака са различитим политичким опцијама. Значи стимулисан је тај плурализам политичког организовања иако они у својим земљама имају две-три или евентуално четири озбиљне странке. У Америци практично имају само две које се смењују на власти, али то је код њих добро а код нас није. Кад нас, по њима, треба да буде једно 60 странака, а онда ће на крају те рестакове који не добију одређено посланичко место изабрати и укалкулисати зависно од потребе.

Знате, било је тих калкулација и у последњем изборном процесу. Отуда је могуће да задњег дана промене изборна правила па да те гласове усмере овде или онде, све зависи где и на који тас треба да се стави већи или мањи број гласачких листића.

Све је јасно шта се тиме жели урадити. Оно што је недемократско Европи нама се нуди као нешто што је рецепт Европе.

● **Треба подсетити да у изборним правилима није предвиђен други изборни круг за потпредседника и председника Републике Српске што значи да ће се победник знати већ у првом кругу, без обзира колико кандидати добију гласова на изборима. Како то тумачите?**

Победник у првом кругу

Шаровић: Тако нешто нема ниједна европска земља која примењује таква правила. Они што организују изборе тако дозвољавају низ могућности. Могућа је варијанта да се елиминише нека политичка странка, која је утицајна и јака, да њени бирачи апстинирају а да независно од тога изађе 10 одсто од укупног броја бирачког тела и да се ти резултати признају и да се инсталише власт.

Не мора то тако да буде, али оваква правила једноставно дозвољавају све. Нормално, наш изборни закон није такав и он предвиђа сасвим нешто друго. Тако је времена да се пређе преко неких изборних правила у европским земљама или Америци, али овај изум се тестира једино на нама.

● **Какви су то избори и правила у којима двадесетак странака може да бојкотије изборе а само једна да то не учини, па да избори буду „регуларни” и демократски?**

Шаровић: Таква могућност, како сам

већ рекао, постоји и то је потпуно недемократски и рекао бих да је то чак и небезбедно. Неко ко би саставио таква правила код нас за неке изборе у некој месној заједници рекло би се да је онај ко их је састављао прави дилетант и незналица.

Али, нормално не ради се о томе. Они знају шта раде јер је у питању нешто сасвим друго, смишљена намера.

● **У предизборној кампањи поједине странке ће потрошити огромна финансијска средства. Вероватно вам је познато да је ове године ОЕБС одлучио да привлагује, стимулише и фаворизује одређене странке које се залажу за мултиетничност. Како тумачите то што ће поједине странке добити велики стимуланс у финансијским средствима?**

Финансијска подршка

Шаровић: Свакоме је јасно да ту не може бити нимало објективности и непристрасности од стране ОЕБС-а. Ту се, у ствари, ради о великој субјективности и пристрасности. Ми и српски радикали, знам сигурно, нисмо добили ни једног динара иако смо ми сада као опозиционе странке. Прошле године, када су делили паре, нису дали Српској демократској странци, тврдећи да смо ми на власти и да су нам били доступни медији, буџет и да се можемо финансирати. Добро, нека је било тако, али ове године ми нисмо на власти него смо у опозицији али нам и поред те чињенице сада не дају ни динара за подршку у политичкој кампањи.

Очигледно је, дакле, да они под формом демократије спровode недемократске методе које код себе не би никада могли применити. Они дају новац странци Милорада Додика, која је сада у прилици да узме што јој се свиђа. Али, ето, они имају метода да то правдају једним цивилиза-

Мирко Шаровић на заседању Скупштине Српског Сарајева

Интервју: Мирко Шаровић

цијским и демокрстским потезом, тако да су доделили одређена средства таквим странкама.

● **Било би добро да прецизирасте, наравно уколико знате, које су од странака у Републици Српској постале „миљенице“ и које добијају новац од ОЕБС-а?**

Шаровић: Према мојим сазнањима, која треба детаљније проверити, формулација из међународне заједнице је да они дају средства неким опозиционим, односно мултиетничким странкама. Под такве они су ставили Странку независних социјалдемократата Милорада Додика, Социјалистичку партију Републике Српске Живка Радишића, Српски народни савез Биљене Плавшић и неке друге минорне странке.

Страни плаћеници

● **У свим цивилизованим и демократским земљама на свету строго је забрањено да се политичке странке финансирају средствима из иностранства за финансирање изборних кампања. Како бисте прогутачили овакав вид помоћи из иностранства за политичке партије?**

Шаровић: На тај начин криши се основно правило. У слободном и демократском свету извори финансирања свих странака, коалиција и независних кандидата морају бити потпуно доступни јавности. То значи да избори финансирања кампање морају бити потпуно доступни и регуларни.

При томе се најстрожије кажњава и забрањује коришћење црних фондова и добијање новца на начин који није доступан јавности. То је кажњиво по закону и странке се одмах искључује из тих избора, њихови кандидати и сви остали који су у то уплетени. Дакле, та јавност је потребна и веома важна да би сви учесници у изборима имали равноправан третман у сваком погледу. Отуда и потпуна и легална могућност да на телевизији и у другим медијима сви имају потпуно равноправан третман за све учеснике у изборима.

То, нажалост, код нас није случај. Користе се легална и нелегална средства. Државна средства и државни медији се злоупотребљавају што није регуларно нити је у складу са усвојеним принципима.

● **После свега што сте изнели може ли се говорити о прокламованом принципу о слободним, демократским, фер и регуларним изборима, које по четврти пут организује ОЕБС у Републици Српској и по трећи пут у Федерацији БиХ?**

Ни „Д“ од демократије

Шаровић: Ја, наравно, не бих могао употребити ове термине јер то није тако, али бих рекао да избори и овакви какви су на њих треба изаћи. Треба свако од нас да учини да та атмосфера буде демократска или бар приближно демократска. И као појединац и као кандидат и у оквиру стр-

анке и самостално морамо указати на све оно што би се могло сматрати недемократским, односно што називамо методама притисака, злоупотреба итд.

Рекао сам на почетку да је Република Српска на једном историјском раскршћу и да све практично морамо прогутати и у што већем броју изаћи на изборе и гласати за оне у које имамо највише поверења.

● **Каква је ваша порука гласачима у Републици Српској како не би апстинирали на септембарским изборима, јер се само масовним изласком на изборе може доћи до демократских резултата?**

Шаровић: Најважније је свакако да гласачи изађу на биралишта како би својим гласом значајно допринели будућности Републике Српске. Понављам да је веома важно да се изађе на изборе у далеко већем броју него што је био одзив пре годину дана. Нормално, препоручио бих им да гласају за председничког кандидата др Николу Поплашена, а што се тиче посланичке листе да гласају за Српску демократску странку, пошто сам ја из те странке.

● **Било би добро да нешто више кажете о новој и реформисаној Српској демократској странци?**

Реформисана
Српска демократска странка

Шаровић: Истина је да смо прошли један бурни период. Можда ћу поновити оно што су и други рекли да смо у време једног великог националног покрета готово све прошло са Српском демократском странком. Неки су из ње изашли, а други направили неке друге странке и ја бих рекао да је то нормално и уобичајено. Тако се, уосталом, ради у великим странкама. Имали смо много потреса, а посебно након рата, односно у постдејтонском миру.

Рекао бих да су они били и објективне и субјективне природе, да су многи проблеми узроковани са стране.

Став је једног дела међународне заједнице да се крене са једним слабљењем, односно тупљењем оштрице најјачих националних странака. Тако је то урађено и са СДС, а о тим потресима јавност је упозната. Прво је елиминисан председник Радован Караџић и то је био велики ударац за нашу странку. Јер, било која странка која изгуби свог лидера тешко се опоравља. Иза тога уследио је већ познати случај са Биљаном Плавшић па формирање Српског народног савеза, чему је међународна заједница дала велику подршку јер јој се то указало као zgodna прилика да се обрачуна са Српском демократском странком, па све до неких других ствари о којима није потребно да детаљишемо.

Рекао бих, дакле, да смо једно време били у застоју, а можда чак и у стагнирању да би тај тренд био заустављен пре годину дана када смо формирали један квалитетан посланички клуб и један добар одабир, рекао бих, младих људи који су својом реториком, понашањем, објашњењем и борбом за српске националне интересе помогли да странка крене једним узлазним путем, рекао бих да је у странку ушло много младих снага које су Српској демократској странци дали један модернији приступ и нови имиџ. Такође бих рекао да смо остали на истом програму, на истом циљу, али и са једним прилагодљивијим и прихватљивијим приступом.

Мислим да је кулминацију тог успона странка доживела на својој Годишњој скупштини, у јуну ове године, када смо значајно обновили Главни одбор младим снагама. То смо вешто искомбиновали са старијим и млађим кадровима, и са младим Председништвом.

Један број људи који се, рекао бих, ис-

Над планом изградње Новог Српског Сарајева

Интервју: Мирко Шаровић

црпιο и заморио заменили смо са млађим и свежим кадровима, који су дали један потпуно нови профил нашој странци.

Мислим да су те промене чланство и симпатизери Српске демократске странке веома добро прихватили, а то се видело и по томе што чак и одлазак Алексе Бухе није у већој мери пореметио те односе. И, нормално, пошто је кренула предизборна кампања видим да се налазимо на правом и исправном путу.

Нове снаге за нове победе

● Опште је мишљење да су Српску демократску странку обновили и освежили млади кадрови попут вас, Драган Чавић, Милан Туцајић, Момир Тошић, Савовић и други. Где су до сада били ови млади и зашто нису раније дошли у први план као што је то сада на делу?

Шаровић: Можда је овако боље. Ми смо, ево да не говорим о себи, али говорим о једној плејади младих политичара, која је подмладила Српску демократску странку у кадровском и сваком другом погледу. Имали смо један природан пут и већина од нас рат је провела у својим местима и локалним срединама.

Значи имали смо ту чисту прошлост и чист ратни пут као народне патриоте. Иза тога једним природним следом дошли смо до Главног одбора Српске демократске странке и до посланичких клубова, до других места на одговорним функцијама у Српској демократској странци и у Републици Српској.

Дакле, све које сте поменули су млади људи и мислим да њихово време тек долази. Оно што је, међутим, веома важно нико од нас није оптертећен бившом политиком нити смо имали одговорне функције изузев што смо били у рату и бранили Републику Српску.

Према томе нисмо били на високим страначким или другим функцијама тако да без икакве хипотеке можемо да се боримо на политичком плану.

Српска демократска странка без лидерства

● Неумитна је чињеница да је вољом представника међународних организација Српска демократска странка остала без свог лидера. Чим дође до неких ситних унутрашњих тразвица странке нестају са политичке сцене као да никад нису постојале. Како бисте прокоментарисали ове притиске којима је Српска демократска странка очигледно одолела и успела да настави своје страначке активности у демократском правцу?

Шаровић: То најбоље показује нашу виталност и потврђује да смо ми били велика и добро организована странка која не зависи од једног или двојице људи, што је веома важно. Много људи је отишло из Српске демократске странке, а

ми смо и даље остали једна велика и најјача странка у Републици Српској.

Нормално, када смо издржали највећи удар - одлазак др Радована Караџића, који је био истински лидер Срба у Републици Српској, а не само Српске демократске странке, онда је јасно да смо имали снаге и могућности да прегрмимо и друге препреке које су нес вребале све ове године.

● Како бисте из садашње перспективе прокоментарисали однос који влада унутар самог државног врха Републике Српске, а ту се, пре свега мисли, на међусобне односе и комуникацију између госпође Плавшић и господина Крајишника?

Шаровић: Ја бих рекао да је то једна наша национална катастрофа. То је класичан пример онога како не треба радити и како не треба водити државу. Јер, наша Република Српска је јединствена и ми би морали да имамо минимум око националних интереса без обзира ко се налази на власти и којој странци припада и да ли се та власт дели између више странака.

Ко хушка Србе на Србе?

Имам осећај да наши поједини лидери не знају шта значи владати и бити на челу Републике Српске и њеног народа. Оваквим односима, а посебно председнице Плавшић, мислим да се слаби свеукупна позиција Републике Српске. Јер, што више међусрпских раскола тиме је слабија позиција Републике Српске у односу на Федерацију Босне и Херцеговине, односно у односу на међународну заједницу. Рекао бих да тако даље неће моћи да иде и да то наш народ једноставно не прихвата и да му је доста оних који га разједињују, који га деле, који шаљу Србе на Србе. Народ, дакле, тражи и подржава оне ко ће му обезбедити јединство, понудити бољу перспективу и сачувати државу. То је најважније.

У овим изборима, Срби не очекују победника, дакле, не оног ко ће победити један другог а већ ће једноставно дати свој глас оним странкама које ће му понудити потребно јединство, заједништво, ко-

Мирко Шаровић: без хипотеке на политичкој сцени

Интервју: Мирко Шаровић

је ће обејединити целину српског народа. Ја мислим да то могу само Српске демократска странка и Српска радикална странка, као и друге патриотске странке које ће нам се придружити.

Градити власт на гласовима Коалиције за целовиту и демократску БиХ је највећа катастрофа и брука за Републику Српску и наш српски народ. То је нешто што може бити најпогубније и на тако нешто српски народ више никад неће пристати. Такође, српски народ неће више прихватити да председник Републике једноставно не комуницира са председником у Председништву БиХ из Републике Српске.

То је ствар која више даље неће моћи да прође. У ових више од шест-седам месеци народ је то некако трпео, али му је таквих игара више преко главе. Зато и мислим да је наша коалиција, победничка коалиција и да је она та која нашем народу може понудити најбоље решење. То решење треба да нашем народу напокон донесе стабилан мир, благостање и перспективу, као и стање духа на много већем нивоу. Избори треба да донесу и успешно руководство, макар оно било састављено од четири-пет странака које ће водити Републику Српску.

Ерозија елемената државности

● Сведоци смо свакодневне ерозије елемената државности Републике Српске, које је почело прошле године и траје све до данас. Наметнуте су нам јединствене регистарске таблице на моторним возилима, монета, застава и грб, а сада раде на избору химне БиХ. Како се одбранити од наметања таквих решења, која су у супротности са Дејтонским споразумом и како једноставно зауставити овај негативан процес?

Шаровић: Он се једино може зауставити ако Републику Српску вратимо на њен колосек, којим је ишла читаво ратно и послератно време, а то значи само у случају да поново победе патриотске странке у Републици Српској.

Са коалицијом „Слога“ наставише се и даље ерозија и круњење суверенитета Републике Српске. Јер, са оваквим темпом за годину дана вероватно би били сведени на једну малу аутономију, односно то би био само овако један појам Републике Српске, а већина овлашћења би била пренета на Босну и Херцеговину.

Према томе са коалицијом „Слога“, што се тиче Републике Српске, дугорочно то је изгубљена ствар.

● Може ли, дакле, нова и реконструисана Српска демократска странка заједно са српским радикалима да врати углед и старе позиције Републике Српске?

Шаровић: Сигурно да може! Ја мислим да су свакако и по свом програму и кадровски, јер имамо најјаче и најквалитетније кадрове, и једна и друга странка су способне да нашој Републици врате

достојанство и оно место које јој припада. Даље, способни смо да јој вратимо, уместо поданичког, равноправан однос, да јој омогућимо да сарађује са светом и Европом. Како сам већ рекао, на реалним и равноправним односима. Једноставно желимо да разбијемо све илузије о наводној изолацији и да се залажемо за потпуно отварање.

Изградња стабилнијих односа

Међутим, то отварање према свету и Европи не сме бити у варијанти срамне расподаје Републике Српске, него јачања њеног статуса. Треба да се зна да смо ми потписници Дејтонског споразума. Дакле, људи из Српске демократске странке, и зашто би сада ми били ти који би радили на уштрб овог споразума и на уштрб Републике Српске. Али, наша је позиција, а верујем и позиција српских радикала да онај достигнути степен суверенитета не дамо никоме другом, јер нам он припада. При томе сасвим је нормално да ћемо са међународном заједницом, па и онима који су овде у Републици Српској, градити укупно стабилне односе и са нашим комисијама у Федерацији БиХ и оним танким кровом, који се зове БиХ у оквирима Дејтонског споразума.

● Колико су овда основе оптужбе ваших политичких противника да Српска демократска странка и српски радикали, наводно, могу одвести Републику Српску у међународну изолацију?

Шаровић: Зашто бисмо и из којих разлога ми водили Републику Српску у изолацију. Рекао сам да смо ми потписали Дејтонски споразум. Али, молим вас узете само један пример - регистарске таблице. То је искључива надлежност ентитета. Да би се пренело овлашћење на Босну и Херцеговину о томе је трабала да се из-

јасни Народна скупштина. Међутим, она то није урадила пошто је председник Владе то сам потписао без Народне скупштине и без икаквог овлашћења.

Зашто је то потписао и која је цена тога зна само он. Ми из Српске демократске странке кажемо да се исплати зарад мира правити одређене компромисе, па чак и компромисе који се тичу и евентуално дела суверенитета Републике Српске, али само у случају да из тога извучемо одређену корист за Републику Српску.

Ми смо могли, зарад тих таблица, да постигнемо много тога више. Могли смо да кажемо не господине то је наше, то припада Републици Српској, али, уколико је интерес међународне заједнице да се уведу заједничке таблице за оба ентитета због сигурности, ми треба да тражимо то и то. Дакле, нема никаквог разлога и ми не желимо да наш однос буде трећеразредни, поданичко колаборационистички већ да он буде у складу са Дејтонским споразумом.

Поштовати слово Дејтона

Зашто нова власт не инсистира код међународне заједнице да се одређена овлашћења, која су дата ентитетима, да се признају онако како је то предвиђено у дејтонском документу. Ево, на пример, спортски савези, односно учешће спортиста Републике Српске у међународним такмичењима за које у дејтонском Уставу БиХ није речено да је у надлежности БиХ. Али, ми као да чекамо да неко мрдне прстом и да каже ево, Република Српска ће моћи да самостално наступа у спортским такмичењима. Иде се само једносмерно, дакле, онде где треба пренети овлашћења на заједничку државу.

● Како гледате на оптужбе ваших појединих политичких противника да се са

Мора се наћи време за породицу: са супругом, у ретким тренуцима опуштања

Интервју: Мирко Шаровић

Српском демократском странком и Српском радикалном странком не може у Европу, а ни једном речју то не говоре за СДА и ХДЗ, које ће, сада је сасвим извесно, победити и на овим изборима у Федерацији БиХ?

Шаровић: То је јасно сваком оном ко се иоле бави, или чак и не мора да се уопште бави политиком, и да обични познавалац прилика види све то. Значи, тамо изразито националне странке, и СДА и ХДЗ могу да иду у Европу, а, као ми, не можемо.

Сваком је јасно да се ту ради о политичким играма и подметањима које немају везе са реалношћу и објективношћу. Уосталом, кад смо сами били на власти и кад је Српска демократска странка имала апсолутну власт ми смо сарађивали и преговарали током рата. Питао бих их ко је ишао у Дејтон, потписивао многобројне споразуме по свету, радио и договарао се. Нормално да смо то ми радили, али смо били чврст партнер. Били смо, да тако кажем, одлучан партнер. Међутим, њима очигледно требају ови лакши и мекши за које национални интерес не представља ништа. Многе ствари за које смо се борили три и по године они то предају једним потписом.

Тандем који побеђује

● Уколико Српска демократска странка и Српска радикална странка, ви у тандему са др Николом Поплашеном и господином Крајишником у избору за члана Председништва БиХ победите какве се промене могу очекивати у Републици Српској?

Шаровић: На првом месту моје залагање ће бити усмерено ка демократизацији друштва у целини. Демократизација друштва и једно стање духа, које треба да буде у Републици Српској, на много већем нивоу. Ми смо у рату стање духа имали много веће него што је сада.

Најме, сада се већина нашег становништва налази у безнању и апатији. Мој циљ је да створимо једно демократско друштво, друштво плурализма и политичких интереса и странака. Без обзира што потичем и што сам представник једне изразито националне странке мислим да то Република Српска заслужује. Нажалост, садашње прилике нису такве и Републиком не влада демократска атмосфера него рекао бих више атмосфера страха, притисака и других негативних појава.

Према томе, поред мога залагања за демократију, иза тога иде поштовање Устава, односно уставности и законитости. Ми ћемо бити светски рекордери у кршењу уставних и законских норми зарад спровођења одређене политике. То се једном увек развије о главу. Ако се то не поштује онда читаво друштво дође у једну безизлазну ситуацију. Јер, непоштовањем Устава и закона долази време хаоса, непоштовања вредности и појмова. Старо

је правило да се закони морају поштовати макар они били и лоше направљени. То је један стандард у свету којег нисмо ми измислили него се он протеже кроз векове.

Демократија, у ствари, значи владавину права и закона, односно владавину народа и одређених норми, то јест успостављања неких правила игре. То су моја основна одређења на којима бих се највише ангажовао. То подразумева учвршћење и јачање утицаја српске православне цркве као централне институције у Републици Српској са свим оним што иде са тим. Дакле, од науке у школама, проширењем тога итд.

● То би били ваши приоритети на унутрашњем плану, а чему бисте дали приоритет у вођењу вањске политике?

Офанзивна вањска политика

Шаровић: Што се тиче вањске политике она произилази из укупне позиције Републике Српске. Предност бих, пре свега, дао учвршћењу односа са матицом Србијом. Знате, сада нико више не говори о матици.

Једноставно је спласнуо ентузијазам и одушевљење зато што актуелна власт о томе уопште не прича. Она прича о успостављању односа са Хрватима и Хрватском и о трговини са муслиманима. Овамо је завела одређене баријере. Нема мостова на Дрини него сталне баријере и препреке, административне и других врста. Мислим да је то недопустиво и ми тај део морамо потпуно јасно и прецизно дефинисати са актуелном влашћу за дужи период. То не треба да буде тренутна политика ове или оне власти јер је то један национални програм.

Рекао бих да је наш приоритет стабилизација односа са Федерацијом БиХ. То је потпуно разумљиво и прихватљиво и са свим осталима у нашем окружењу. Са стабилизацијом тих прилика ми ћемо бити ближе Европи, односно укупном стабилној присуству међународних снага, то јест СФОР и свих осталих изузев оних који нам дају економску помоћ.

То је оно што у перспективи треба да интересује Републику Српску. Да посебно не наглашавам, сасвим је нормално да је један од приоритета спровођење одредби Дејтонског споразума. При томе мислим да је важно заустављање ревизије Дејтонског споразума и задржавање оних овлашћења која има Република Српска. Према томе треба спречити покушај афирмације атрибута и овлашћења која има Република Српска.

За разлику од многих других, а посебно дела међународне заједнице која мисли да ће стабилизирати прилике на овом делу бивше Југославије тиме што ће учврстити овлашћења централних органа БиХ, ја мислим да стабилизација долази афирмацијом овлашћења која има Репу-

блика Српска и Федерације БиХ. Тек онда ћемо ми постати мирнији и способнији да градимо неке шире заједнице јер читава Европа се интегрише и зашто би то онда ми избегавали.

● Како бисте у овом тренутку прокоментарисали ситуацију на Косову и Метохији?

Шаровић: Барем из овог угла како ми овде у Републици Српској гледамо на то чини ми се да међународна заједница чека некакав исход догађања на Косову и Метохији. По мом мишљењу позиција српског народа и Србије сада на Косову и Метохији је доста повољнија него што је била пре месец дана. То ми даје за право да будем оптимиста и да оваква ситуација утиче на све и на међународну заједницу и Албанце да њихови захтеви буду сведени у реалне оквире.

Значи, оно што већина политичких странака у Југославији, односно у Србији и Црној Гори и Републици Српској тражи, један степен аутономије по узору на неке друге аутономије у Европи. Косово и Метохија је саставни и неодвојиви део Србије са неком значајном централном управом. Ако Бог да, вероватно, и враћање Срба на Косово и враћања Косова у Србију у оном правом смислу. То су нека моја надања и мислим да ће, вероватно, међународна заједница веома брзо, на основу релативно стања на терену, одлучити којим путем ће она да иде и које ће повете да вуче.

Слом шиптарског тероризма

Верујем да ће веома брзо, после слома такозване Ослободилачке војске Косова, он је практично ту на помолу, да се закаже једна међународна конференција и да ће Албанци морати да прихвате оно што им је нуђено на самом почетку.

● Како бисте у вези са кризом на Косову и Метохији прокоментарисали однос актуелне власти у Републици Српској?

Шаровић: Актуелна власт уопште не сме да помене тај проблем. Када ми посланици из наше две странке - Српске демократске странке и Српске радикалне странке у Народној скупштини покренемо ово питање они једноставно стрепе од тог проблема и крију га к'о змија ноге. Они се још нису јасно изјаснили и одредили према том великом проблему пошто се, највероватније, боје од својих ментора да не би добили какав укор.

То је катастрофално и најбоље показује њихову тешку позицију када је у питању стање на Косову и Метохији. Уместо да јасно и недвосмислено кажу свој став, не дискриминушући било кога, они једноставно ћуте. За разлику од њих муслимани у Федерацији БиХ се јавно оглашавају око Косова и Санџака и нико им то не узима за зло. Уосталом, њихово је право да о томе проговоре. Зашто би сада била забрањена тема Косово? Напротив, да смо на Народној скупштини брже-

Интервју: Мирко Шаровић

боље усвојили једну декларацију о Косову, па другу и да смо прискочили упомоћ нашем народу Косова збрињавајући га јер знамо које су силне српске избеглице Срби примили са Косова.

Знамо за конвоје који су некада са Косова долазили овде. Треба да се тога прisetимо и мишљења сам да смо требали изабрати парламентарну делегацију на челу са председником Народне скупштине и представницима свих политичких странака да одемо у Приштину и да се на лицу места упознамо са чињеничним стањем.

Романијци узданице српства

● Као градоначелник Српског Сарајева било би добро да у најкраћем изложите актуелну слику политичког и привредног тренутка на простору сарајевско-романијске области?

Шаровић: Ми из сарајевско-романијске области волимо да кажемо да смо узданице српства и убеђен сам да је то, заиста, тако.

Па, ево, и дан данас то је место и крај, значи, наш завичај свију нас где се са поносом може отићи, осећати истински српски. Ту су поникле, рекао бих, са тог подручја, многе српске патриоте током последњег ослободилачког рата. И данас се

добро држимо и тако ће увек бити на Романији. Рекао бих да смо дали велики допринос у стварању Републике Српске. Највише смо дали онда када смо, не трепнувши изашли из Сарајева. Могли смо да будемо господа и да тамо останемо, јер је то најбогатији део Босне и Херцеговине. Међутим, нисмо то учинили, зарад Републике Српске, зарад укупног мира, јер смо сматрали да је мир најпречи па и по ову цену коју сам већ поменуо.

Ми смо рекао бих највећи хероји у рату и највећи губитници после рата. Али, ми смо и поносан народ и рекао бих веома сналажљив. Због свега тога нисмо се поколебали нити смо клонули духом. Кранули смо у обнову. Они који су остали у оном другом делу Српског Сарајева и Романије који сада припада нама, а и остали који су се населили широм Републике Српске они су сада, на неки начин, „зачин“ у многим градовима.

Граде Српско Сарајево

Рекао бих да смо 1997. године учинили много на обнови и на стабеној изградњи, али смо у 1998. години суочени са променом власти. Присутна је и једна врста неразумевања, тако да је дошло до застоја, што значи да је реализација мно-

гих пројеката стала док се један број, захваљујући ентизијазму људи, ипак ради и завршава. Многе фабрике, које смо извукли из Сарајева, су прорадиле, неке, опет, нису. Много се гради и тешком муком и са великим одрицањем организовано и појединачно ми смо, ипак, највеће градилиште у Републици Српској.

Нажалост, морам да констатујем да нисмо миљеници ове Владе нити представника међународних организација. Упркос свему ми ћемо победити на септембарским изборима.

● Опште је познато да је највећи број избеглица у овом рату напустио Сарајево. Какав је њихов садашњи статус и какво је њихово мишљење у вези са евентуалним повратком?

Шаровић: Што се тиче Сарајева, ми је смо изашли отуда али се ни у једном тренутку нисмо одрекли својих права на приватно власништво и огромну имовину. То треба да буде сваком јасно, јер сва наша имовина која се налази у Сарајеву, као што су огромни земљишни комплекси, на десетине хиљада станова и кућа, пословних простора и друге имовине су наше власништво. Та имовина је од непроцењиве вредности и далеко превазилази вредност имовине у свим градовима у Републике Српске.

Градилиште Новог Српског Сарајева

Интервју: Мирко Шаровић

Српско језгро се развија

Према томе, то је наша стални интерес и брига. Тамо је остао један број Срба, око петнаестак хиљада, и ми се, нормално, нећемо никако одрећи њих. Ми смо направили једну концентрацију у урбаном делу Сарајева, који припада нама, као што је Лукавица, Српска Илиџа, Војковићи, Добриња 1 и Добриња 4 где организујемо власт и то ће бити ново српско средиште. Што се тиче интересовања за повратак у Сарајево у смислу сталног останка практично нема. Нормално, ми ником не забрањујемо повратак и о томе нема ни говора. Међутим, сви они који су се пријавили они се пријављују ради повратка своје имовине да би могли доћи у посед те имовине како би је касније, евентуално, продали или разменили.

То је отприлике позиција што се тиче Сарајева, а треба напоменути да ми настојимо да у Сарајево које припада Републици Српској и Сарајево у федерацији БиХ имамо стабилне односе ради тамошњих грађана и свих оних који тамо живе.

● **Ово сам вас питао из разлога што је још увек неразјашњен феномен сарајевских Срба. У предатној БиХ Сарајево је, то се слободно може рећи, био највећи српски град, а у њему су постојала и многа српска обележја и називи као што су улице Вука Караџића, Цара Лазара, Милоша Обилића, Војводе Степе Степановића, Војводе Радимира Путника, Добровољачка... Како објаснити појаву да појединци инсистирају на повратку Срба у Федерацију БиХ под „шаховницу” и „љубљане”, а избегли Срби из Сарајева практично и не размишљају о таквој могућности?**

Феномен српских избеглица

Шаровић: Ја ћу на то питање одговорити са практично две реченице. У Сарајево смо се борили за Републику Српску. То је био наш основни циљ што смо и потврдили после потписивања Дејтонског споразума.

Ми се нисмо бирили за своје куће, за своје имање, за своја дворишта већ смо се борили за српску државу. То је било наше основно одређење. Јесте да се сада мучимо и патимо. Значи ми смо ишли после Дејтона и ми смо последње избеглице на овим просторима. Дакле, нигде није било места за нас преко сто хиљада. Нисмо имали никакву подршку и помоћ од међународних организација јер су они хтели да нас врате у Сарајево.

После, ево већ три године, ми се нисмо вратили у Сарајево. Одржали смо надчовечанским напорима, а у исто време нисмо имали никакво разумевање од многих за нашу чврсту одлуку. То разумевање нисмо нашли чак ни код домаћих. Упркос свему ми смо опстали, јер мислимо да је тако најбоље за српски народ и била би права катастрофа за Републику Српску када би се сада, нас 100.000, вратило у Са-

рајево. То би био најстрашнији процес и најпогубнији за све друге велике градове у Републици Српској.

Дакле, да нагласим! Ми смо се борили за Републику Српску, наш свеукупни однос према отаџбинском рату и слободи српског народа је био такав. Други очигледно тако не мисле и они су вероватно ратовали за нешто друго.

● **Сви народи на свету сматрају да је држава најразвишенији циљ којем треба да теже. Ми смо у крвавом отаџбинском рату успели да одбранимо српске етничке просторе и да уз међународну оверу у Дејтону, а потом и у Паризу где је потписан Дејтонски споразум, добијемо Републику Српску. Како, међутим, протумачити поражавајућу чињеницу да има и оних код којих још увек није развијен осећај за државност и да им је скоро свеједно где ће и у каквој држави да живе?**

Изборни тренинг

Шаровић: Треба знати да се највећи део српског народа на овим просторима одмах и на време укључио у отаџбински рат, за спас српског народа и за Републику Српску. Други, један мањи број нашег народа, није томе искрено приступио него је, као и увек, пристајао уз власт и улагивао се. Такви су се привремено притајили и чекали своју прилику, што значи да никад нису ни били искрени. Победили смо, ипак, ми који смо се борили за Републику Српску.

Али, међународна заједница, или један њен део, која већ одавно има свој уходани сценарио за овакве прилике, је у напону снаге прекинула рат и све стране су пристале на Дејтонски споразум у којем су многе ствари остале недоречене. Приликом имплементације овог мировног споразума прво су све стране разоружали, увели одређена правила игре, довели НАТО, те нам одузели снагу и моћ у првој фази. Касније су правили један инжењеринг који ће се примењивати годинама на овим просторима.

То подразумева стално и континуирано спровођење избора сваких годину дана, а то значи стално „миксање” и стално форсирање оних који ће им бити послушници. У једном тренутку у игру су, потпуно нехумано и недемократски, увели и економске санкције не само Републици Српској, него одређеним местима и градовима и месним заједницама које сарађују или не сарађују са њима. То је један економски механизам, који на нама тестирају и пробају. И, онда, након неколико година избаде у први план оне који практично никад нису искрено били за Републику Српску и за српски народ. Данас имамо на челу власти оне који истина још увек не смеју да причају о мултиетничности него и даље причају о Републици Српској, јер се боје да би одговор народа за њих био, ипак, страшан.

Препознатљива тактика

Нажалост, та тактика ће се кретати и даље, а то значи стално форсирање ове власти. Уколико би ова власт победила на септембарским изборима, у што је апсолутно не верујем, већ у следећем кораку Светска банка би им ракле даћемо вам финансијску помоћ ако прво са Федерацијом БиХ уједначите порез. Када се то уједначи онда ће они рећи да ми не можемо имати свој порески систем него да он треба бити јединствен за БиХ. То ће бити услови да се добије кредит, а наша политичка моћ, односно опстанак Републике Српске сада се заснива на економској самосталности. Он се заснива на властитом пореском систему којег имамо. То је, дакле, оно што нам даје потпуну аутономност.

Морам и овом приликом да упозорим да је њихов крајњи циљ повратак на стање из 1990. и 1991. године, а то значи јединствена БиХ са свим оним ранијим атрибутима. Из раније наведеног би дошла на ред заједничка војска, полиција итд.

● **Како би сте као посланик прокоментарисали досадашњи рад Народне скупштине Републике Српске, тим пре што чак и ваши политички противници износе низ похвала на веома конструктивне и успешне наступе за скупштинском говорницом? А, како опет гледате на чињеницу да вам многи завиде због ваших успешних медијских наступа и што поједине странке потајно прижељкују да вас виде у својим редовима?**

Медијска личност

Шаровић: Мој лични концепт и наступ на седницама Народне скупштине је био такав да моја борба буде поштена, да се не служим непримерним стварима, интригама, оговарањем, блаћењем, помињањем имена него да наступим као поштењени и искрени српски патриота који је сву своју енергију усредредио на борбу за Републику Српску. Онаква какву је ја видим такву је види и моја странка тако да ми је много лакше да наступам и износим своје ставове.

Искрено сам увек подржао и предлоге других странака које имају сличан приступ по појединим питањима. То ми, уопште, није сметало јер мислим да да у послу којим се бавим, поред страначке припадности, не треба да будем искључив. Никад нисам делио Србе на ове или оне, односно као што желе да кажу паљанске и бањалучке. Мој мото и моја жеља је ова да ме људи прихвате свугде једнако, а овде у Бањалуци посебно. Немам никаквог разлога да у мом наступу не буде тако. То су вероватно многи приметили и то им се свидело.

Нормално је да сваком човеку импонује када кажу да би волели да га виде у својој странци. Ја сам по природи одређен овако како већ јесам. За мене је нормално и никада нисам био никаква птица се-

Интереју: Мирко Шаровић

лица или нека преливода. То је моја основна карактеристика и страначких колега из Српске демократске странке, који су сада у жижи интересовања. При томе морам признати да сам максимално искористио своје правничко знање за добробит не само странке већ за добробит Републике Српске. Где год сам могао у томе сам био бескомпромисан. Нико из других странака ми не може ништа замерити и ретко је када ко имао реплику на мој иступ у Народној скупштини Републике Српске. То би отприлике био мој политички имиџ.

● С обзиром да су са изборном платформом Српске демократске странке многи упознати, било би ипак добро да изнесете оно што сматрате веома важним, а да то у овом разговору нисмо поменули?

Деградирање заслужних

Шаровић: Оно што је веома важно, за шта ћу се ја залагати, јесте да полиција Републике Српске буде професионална да се не злоупотребљава у политичке сврхе. Нажалост, свима је јасно да се она у последње време веома злоупотребљава. Намењује јој се једна улога која јој очигледно не приличи нити наш народ очекује да има такву полицију.

Отуда и моје залагање да се ствари доведу у свој ред као и по питању војске. Рекао бих да је неприродно, неправедно и да је накарадно мењање наших прослављених команданата као што се то десило ових задњих месеци. Скоро сви велики ратни команданти су смењени и то они оперативни који су извојевали велике и славне победе и практично прославили нашу војску.

Навешћу само неколико од њих као што је генерал Чолић, генерал Пандуревић, команданта Петог корпуса Јосиповића, команданта генерала Савчића, генерала Анчића команданте херцеговачког корпуса итд. То је неправда која је учињена зарад једне политике где се гурнула полиција и војска да служу тој политици. То ни у ком случају није добро по наш народ и Републику Српску.

● Како бисте оценили последње догађаје са акцентом на саопштење министра унутрашњих послова у вези са убиством Срђана Кнежевића, заменика начелника Станице јавне безбедности Српско Сарајево?

Злоупотрба трагедије

Шаровић: Једна трагедија, један злочин који се догодио у Српском Сарајеву на Палама, где је убијен заменик начелника Центра јавне безбедности Срђан Кнежевић, велики српски патриота и командант јединице „Белих вукова“, коју смо сви осудили, унапред се политизује потпуно неправедно.

То је грех и према покојном Срђану и његовој породици. Одређени политички кругови желе то насилно да експлоатишу, непримерно и ружно. Немам речи како би све то назвао. Посебно нас запањује саопштење министара унутрашњих послова од кога сви ми очекујемо да ради професионално на расветљавању овог убиства, а не треба да се дописује са председником Председништва БиХ из Републике Српске. То пре свега није ниво нити се може оправдати интонација у поменутом саопштењу. Наши читаоци ће препознати о чему се ради и нема потребе да се посебно образлаже садржај из саопштења министра унутрашњих послова.

● Шта би сте на крају поручили вашем чланству, симпатизерима и потенцијалним гласачима на општим изборима, који се одржавају 12. и 13. септембра ове године у Републици Српској и Федерацији БиХ?

Гласајте за патриоте

Шаровић: Свим бирачима у Републици Српској бих препоручио да гласају за патриотске странке. То је под број један, а под број два позивам све симпатизере и чланове Српске демократске странке да гласају за Српску демократску странку и да на крају гласају за др Николу Поплашена за председника Републике Српске. То би у најкраћем била моја порука бирачима у Републици Српској и ја се надам да су је сви разумели.

● Хвала вам на разговору и желим вама и вашој странци много успеха на предстојећим изборима.

Шаровић: Хвала и вама на лепим жељама.

Мирко Шаровић: поруку патриота гласачима није тешко да разумеју

Радован Јовић

26. АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ГОСТ ЕМИСИЈЕ РТВ РУДО

НАРОД ЛАКО ПРЕПОЗНАЈЕ ИЗДАЈНИКЕ

Др Шешељ: Увек је у српском народу било издајника и квислинга, и зашто се чудити што се и данас појављују они који су спремни да служе западним силама против свога народа, кад је таквих било и под турском окупацијом, и под аустроугарском окупацијом, и под немачком окупацијом
Ваљда смо научили да препознајемо такве људе, да им не дозволимо да не управљају нашим судбинама

● Почтовани слушаоци ово је програм Радија Рудо, у вечерашњој емисији гост је, као што знате др Војислав Шешељ, а водитељ је господин Ратомир Миловић. Поздрав вама крај малог екрана и слушаоцима Радија Рудо, Радио српског Горажда и Радио Чајничка. После тродневне пајаве о гостовању др Војислава Шешеља ево нас у „Западном термину“ са др Војиславом Шешељем, председником Српске радикалне странке и потпредседником Владе Републике Србије, који је малопре стигао из Београда. Господине Шешељ, добро нам дошли у Рудо.

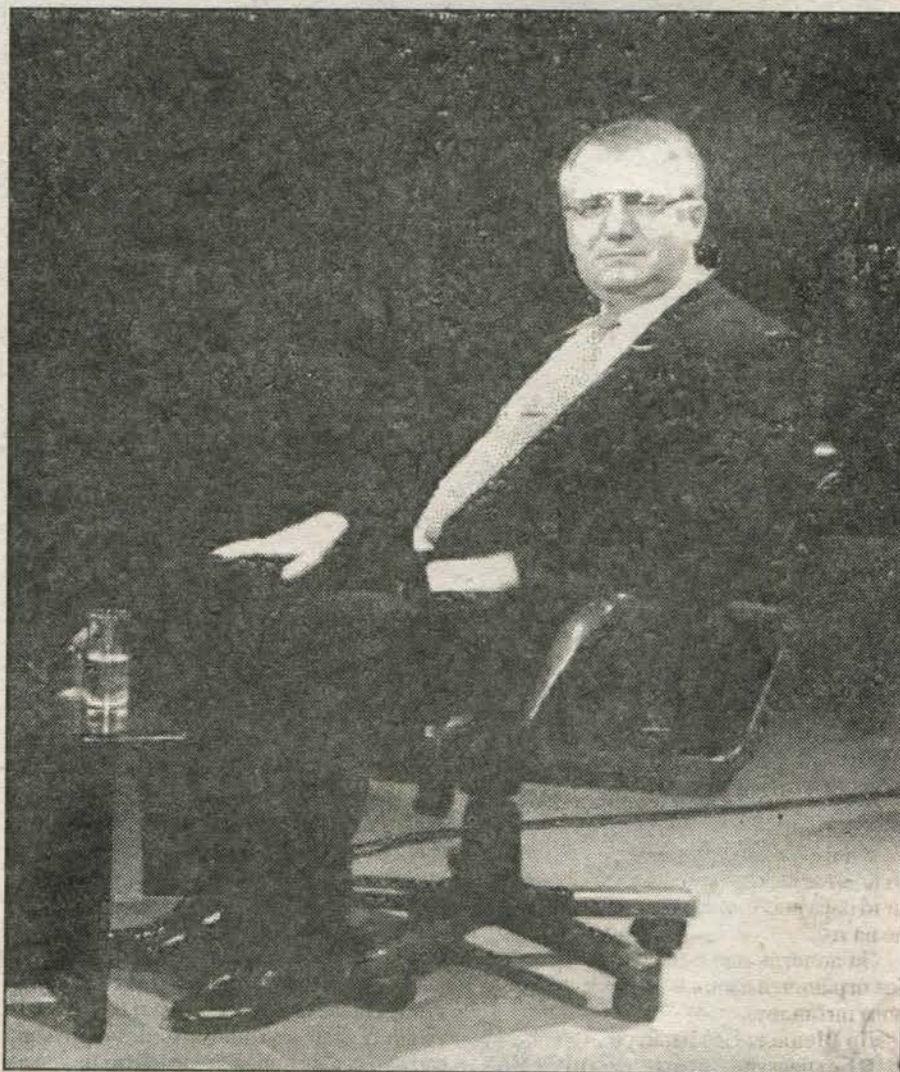
Др Шешељ: Боље вас нашао.

● Надам се да нисте превише уморни од пута и да ћете испуниати сва очекивања гледалаца крај телевизије и слушаоца удружених радио станица Руда, Српског Горажда и Чајничка. Вероватно сви очекују да им испунимо очекивања, жеље, да гостујете у овом програму. Да вам само кажем да је чујност наша на неколико општина Србије и све до Романије и Хан Пијеска. Надам се да сте задовољни том покривеношћу.

Др Шешељ: Ми, српски радикали, никада нисмо уморни, а да ли ћу задовољити очекивања слушалаца вашег радија, то је већ друго питање. То не знам унапред да вам одговорим, мада ми је јако драго да се ваш програм чује у већем делу општине. И, ваша Телевизија, колико се може видети?

● На радост бројних чланова и симпатизера Српске радикалне странке, што им нисте омогућили јавну трибину, контакт уживо, јер се то мало другачије доживљава, веће је узбуђење и јаче су емоције.

Др Шешељ: Ја се надам да су наши активисти из Општинског одбора Српске радикалне странке Рудо већ одржали из-

Српски радикали су одустали од митинга, сада користе локалне медије да народу објасне своје ставове по свим кључним питањима

Косово и Метохија: др Шешељ у обиласку полицијских положаја

вестан број предизборних трибина и да су разговарали директно са народом.

Ја сам држао велики митинг у Рудом пре две године и тада сам грађанима говорио на онај начин на који се то говори, митингашким политичким речником. Ово је сада прилика да се нека питања темељитије претресу и да се дају неки озбиљнији одговори.

Ми, радикали, одустали смо од великих предизборних митинга, почињу да се извикују пароле. Ми смо доказали своју снагу још 1996. године, када смо окупили огроман број грађана.

Користимо сада пре свега локалне медије, локалне радио и телевизијске станице да би народу поближе објаснили нашу политичку позицију, наше политичке ставове по свим кључним питањима, по свим оним питањима за које претпостављамо или се покаже да су интересантна за грађане.

Друго, ја се не кандидујем на овим изборима. На овим изборима се кандидује Српска радикална странка. Она има комплетне листе кандидата и за једну и за другу Скупштину.

Затим, склопили смо коалицију са Српском демократном странком по питању ове три кључне државне функције. Имамо заједничке кандидате. А, ја сам ту дошао, из Београда, да бих на неки начин допринео нашој предизборној кампањи и да би поткрепио наше програмске циљеве, нашу укупну политичку платформу. Не наступам као кандидат на овим изборима да би било потребно да држим и митинг.

● **Разочарење је накнадно, јер људи воле да вас виде и чују овако уживо, па ето, ви то објасните да не трошимо више време на то.**

За почетак ове емисије рекли сте да без ограничења може да се разговара о свим питањима.

Др Шешељ: Без цензуре.

● **Без цензуре – што је лепо чути. Колико ми је познато политичари нерадо го-**

воре о новцу, а радо о политици, о спорту и у последње време има неких и љубавних тема. Можемо се и тога дотаћи. Надам се да код вас нема ...

Др Шешељ: Ја сам политичар који воли да говори о новцу, о привреди, о финансијама уопште а не волим да говорим о спорту јер нисам стручан за спорт.

У спорт се разумем као и други просечни грађани Србије и српских земаља.

А, што се тиче љубавних афера, знате, то није ствар озбиљних политичара да расподелају, то је ствар жуте штампе, сензационалистичких гласила.

● **Овде је јако топло у студију ово све због загревања у које смо ушли ...**

Др Шешељ: А на чије то љубавне афере мислите? Мислио сам да се то односи на некога из Републике Српске па да нешто интересантије расподеламо.

О Клинтону се све зна и о његовим љубавним аферама.

● **Можда неком другом приликом. Ја сам припремио питања за вас.**

Стигло је у ова три дана много питања од наших слушаоца и гледалаца, има доста сличних питања и на многа ћете вероватно непосредно дати одговор у овом разговору а издвојићемо она најинтересантија за касније одговоре.

Можемо ли да се договоримо, можемо ли рачунати на кратке одговоре на питања у првом сету, у којима бисмо се дотакли свих значајних политичких, привредних и других актуелних тема како би пажњу нашега аудиторijума подигли на већи ниво, а онда темељитије говорили гледаоцима Српске радио телевизије, о онome због чега сте ту, разложимо склапања коалиције са Српском демократском странком, и шанси Николе Поплашена као кандидата за председника Републике Српске.

Ако се слажете, идемо на први сет питања. На светој српској земљи на Космету ништа већ деценијама није добро и на свом месту, од привреде до расположења све је у хаосу.

У тај пакао сепаратизма и тероризма радо су ушли радикали Војислава Шешеља. Да ли је тиме и српска држава коначно ушла на Косово?

Геноцид на Косову и Метохији

Др Шешељ: Ја не волим да користим овај израз Косово. То је један коминтерновски израз. Једна флоскула. Знате, те скраћенице, то је као када би вам неко скраћивао име и презиме.

Реч је о Косову, то је један географски појам, о Метохији која је сасвим други географски појам.

Комунисти су много допринели, својим експериментима, да се од та два географска појма ствара један политичко територијални појам, што је нанело велику штету, политичку штету српском народу.

Друго, хаос у економији је присутан у свим српским земљама. И, више или мање је на исти начин изражен. Треће, проблем Косова и Метохије дуго траје, рекао бих још од 6. априла 1941. године када је дошло до геноцида над тамошњим српским народом. До поновног геноцида. Геноцид смо тамо вековима доживљавали.

У двадесетом веку се тај геноцид поновио под окупатором, под окупацијом фашистичких сила а комунисти су наставили геноцидне радње после Другог светског рата забрањујући прогнанам Србија повратак на Косово и Метохију и протежирајући шиттарски национализам и сепаратизам. Тако је било негде све до краја осамдесетих година. Од осамдесетих година па на овамо ствари се мењају али не довољно брзо како би се ускладиле са виталним српским националним интересима.

Што се тиче Српске радикалне странке наш став према Косову и Метохији је познат од почетка, а ове године, уласком у власт, уласком у Владу народног јединства, ми смо допринели битној политичкој стабилизацији Србије и неупоредиво вишем степену спремности владајућих структура Србије да се суоче са свим изазовима које доноси косовско питање, пре свега притисцима великих сила.

Србија је у великим политичким кризама годинама. Те кризе су се заоштриле посебно крајем 1996. године, целе 1997. и после прошлогодишњих председничких и парламентарних избора, председничких избора на које су радикали имали многе суштинске примедбе и парламентарних избора на којима је народ пресудио да ниједна политичка партија не може имати апсолутну већину у Народној скупштини.

Западне силе су закључиле да је дошао тренутак да се крене на отимање Косова и Метохије. Очекивали су да ће пропасти изгласавање буџета у Савезној скупштини, очекивали су да се у Србији не може формирати Влада.

Њихов пулен, Вук Драшковић, био је нахушкан да иде у том правцу, да поставља мегаломанске захтеве, да заправо преговоре доведе у цајтнот, а западне си-

Српски радикали су у Владу Србије ушли, пре свега, ради решавања проблема на Косову и Метохији

ле су очекивале, после свега онога што се десило нама, српским радикалима, под тадашњим режимом у Србији, после свих оних репресалија које смо доживели, хапшења, малтретирања, батинања, после свих оних примедби које смо имали на председничке изборе, прошле године, наравно да нам не пада ни на крај памети да улазимо у Владу и да склапамо коалицију са левицима.

Западне силе су рачунале - пропастиће буџет, Србија ће остати без Владе, наћи ће се у новом политичком хаосу, нићи ће се на ванредне изборе и то је прави тренутак да се крене са отцепљењем Косова и Метохије.

Ту су се западне силе грдно превариле. Када смо видели шта се дешава, на сам дан када је требало да усвојимо буџет у Савезној скупштини дошло је до великих терористичких активности на Косову и Метохији, ми смо одмах схватили о чему се ради.

Затим, преко неких других београдских политиканага слати су сигнали српским радикалима да не треба да улазимо у власт итд. Видели сте како је Бинђић деловао разочарано када је формирана Влада народног јединства, па још изјавио за неке новине - шта би Шешељу да пристане да сад буде потпредседник Владе, за годину дана је могао бити председник Владе, само да се стрпео и да сада Влада није формирана. Дакле, смишљено је било да се иде на хаос. Ми смо то схватили.

Нама су интереси српског народа најпречи и ми смо понудили један конструктиван, принципјелан договор о подели власти пропорционално нашој снази у Народној скупштини и пре свега на ставу да наша Влада народног јединства почива на одлучности да брани Косово и Метохију. Одбрана Косова и Метохије је сврха формирања ове Владе.

Ако то успемо Влада ће испунити своју историјску улогу. У економији, у социјалној сфери, можда ћемо бити више или мање успешни. Криза је страшна. Сукобљавамо се свакодневно са огромним проблемима. Влада овакве врсте је и ствар свакодневних компромиса. И то треба имати у виду.

Али, по питању Косова и Метохије никаквих трзавица још није било и ви видите да је наша Влада поприлично јединствена када се ради о Косову.

● **Могу ли Албанци одлучивати ко ће владати Србијом?**

Др Шешељ: Не. Неће одлучивати ко ће владати Србијом, нићи ће одлучивати ко ће владати Косовом и Метохијом.

● **Ни њиховим гласовима и свентуално неком коалицијом...**

Др Шешељ: Не, видите, ако ми успемо да сачувамо Косово и Метохију и ако наша Влада буде функционисала како треба, ми све радикале држимо строго на оку, да се случајно неко не огрешо о закон, да неко не уђе у неку корупционашку аферу, све радикале који су ушли у Владу, на тај начин научићемо и наше коалиционе партнере да и они много више дисциплинују своје редове него што је то раније био случај. Ако ми одбранимо Косово и Метохију онда ће ова Влада имати и неку ширу перспективу, вероватно ћемо онда бити успешнији у економској, социјалној сфери и народ неће имати разлога за догледно време да мења власт, ако се то покажемо успешни.

Друго, тешко је замислити неку озбиљну, часну политичку партију у Србији која би пристала да склапа коалицију са Шиптарима и да на тај начин влада Србијом, мада све нас може изненадити знате, ништа више није толико невероватно, десило се у Бугарској да су неке партије ступиле у коалицију са Турцима да би формирале коалициону владу ко-

ја ће владати Бугарском за годину или две дана.

Десило се у Републици Српској да се неке политичке партије пристале да уђу у неформалну коалицију са муслиманским странкама из Муслиманско-Хрватске Федерације, па захваљујући томе остварују власт у Републици Српској.

Али, крајње је време да се и они мало замисле, да виде шта су учинили, чему то води. Мислим да у Србији до такве ситуације неће доћи, јер би се на прсте могле набројати оне политичке партије које су спремне на коалицију са шиптарима, а те политичке партије немају неког великог утицаја на бирачко тело.

Источњачка култура

● **Када смо на том терену Косова и Метохије и укупног стања, како би ви прокоментарисали ту чињеницу да тај шиптарски народ, албански народ вековима живи ту између Грчке која има чувену и познату цивилизацију, раних векова, а са друге стране Србије која је била много година раније демократска држава, цивилизована држава, како то да они ништа нису попримили цивилизацијско, или да кажем прогресивно од та два народа.**

Др Шешељ: Шиптари су на Косово и Метохију досељени са Кавказа.

Они нису народ. Њихов је језик, у извесној мери, романизован али није романски језик и они су попримали нешто и од Грка и од Срба. Знате, на југу Албаније живе Албанци православци. На северу има нешто католика. Мало Албанаца католика има и на Косову и Метохији. И они ипак имају доста европеизоване манире понашања.

А највећи број Албанаца је потурчен, поисламљен и они следе неке друге културне обрасце. А, сада то питање које постављате за Албанце могли сте поставити и за потурчене Србе на простору бивше Босне и Херцеговине.

Како то да они исцртају неким источњачким културним традицијама иако живе, може се рећи, у срцу Европе.

То је једно питање које у политичком животу не значи много. Знате, колико год да се ми чудимо што се такве ствари дешавају оне су ту пред нама. Ми се морамо са тим суочити. Можемо размишљати наравно, зашто је то тако, и зашто је до тога дошло. Зашто је једном муслиману из Босне и Херцеговине неупоредиво ближи Иранац или Пакистанац од брата православне вероисповести, иако су и један и други Срби. Шта су босанско-херцеговачки муслимани него Срби, чији су преци постали квинслизи под турском окупацијом. Али, свест људи је у тој мери промењена да ми долазимо до тужног сазнања да та блискост постаје све изразитија између Срба муслиманске вероисповести из Босне и Пакистанаца исламске вероисповести или Иранаца. Они су међусобно ближи због те своје заједничке вероисповести него што су босански муслимани блиски Србима од којих воде порекло.

Мржња према сопственим коренима

● Господине Шешел, ево на ту тему, када сте споменули босанске муслимане и укупно муслимане са ових простора Југо-Славије, када долазимо до тога, до потурчавања итд, како је ишла исламизација, прошло је тих неколико векова и нормално се сада поставља питање – треба ли озбиљно због српског, али и овог муслиманског народа, због предизборне кампање како кажу – Бошњачког народа, испитати да ли смо још увек исти народ или су то дефинитивно два народа.

Др Шешел: Па, у етничком смислу ми смо и даље један народ. Један народ чији се делови међу собом мрзе. Ми смо један народ чији је један део сачувао, изразито сачувао националну свест. То су Срби православци.

И други део коме се потпуно изгубила национална свест. Код огромног броја муслимана је изгубљена национална свест. Све је више таквих, нажалост.

Ми смо у двадесетом веку имали многа истакнута имена српске културе муслиманске вероисповести. Сетите се Меше Селимовића, сетите се Скендера Куленовића и многих других. Знате, то су људи којима много дугује српска култура. То су људи којима се поноси Српски народ. У правом смислу те речи, поноси. И, они остају део српске националне традиције. Нико нам их не може отети.

Али, постоји један висок проценат муслимана задојених мржњом према својим коренима. Најгора је мржња тих који мрзе онога од кога су постали.

Такав случај имамо и код Срба католика, посебно у Западној Херцеговини. Сви су они до Марије Терезије били Срби, православци. И, онда је наишао велики талас покрштавања и сада су они највеће усташе.

Католичка црква је смишљено, прво у време илирског покрета, подметнула Хрватима да прихвате српски језик као свој национални језик да би се лакше милион, милион и по Срба - католика укло-

пило у хрватски национални ентитет.

Иначе, изворни хрватски језик је веома сличан словеначком. Разликује се од српског. Чакавски, какавски - то су варијанте хрватског језика. Хрвати су прихватили српски језик да би лакше ишао процес покатоличавања и денационализације Срба.

Дакле, то је трагедија нашег битисања на Балкану. То су неке чињенице против којих ми данас не можемо ништа да урадимо. Све што се у историји десило десило се. Не можемо ми сада мењати историјски след. Можемо само размислити шта да радимо, када већ знамо какве су последице таквих историјских збивања на Балкану. Последице су ту пред нама. Ми смо се оделили од муслимана.

И сад западне силе вештачки покушавају да нас натерају да опет живимо заједно. Што је немогуће. Да је било могуће живети заједно ми би остали да живимо заједно.

Ја и данас мислим - да је било могуће под неким другим околностима, јер је муслиманима нуђено, лично Алији Изетбеговићу, да Босна и Херцеговина остане у саставу скраћене Југославије као посебна федерална јединица, чак да Изетбеговић буде први председник те скраћене Југославије.

Он је прво прихватио па онда под утицајем западних сила одустао и изазвао овај грађански рат. Грађански рат се десио. Ми не можемо сада нојевски забадати главу у песак и правити се да се ништа није десило. То се десило. То оставља велике политичке последице. Велике психолошке последице у главама људи. Ми смо се разделили, пошто нисмо могли да живимо заједно и треба да живимо одвојено.

Што не значи да не треба да развијамо међусобне односе. Треба да тргујемо, да развијамо привредну сарадњу, за 10-20 или 30 година јаки облици културне сарадње су могући, јер муслимани наставаљају да говоре српским језиком.

Наравно, они ће убацивати све више арабизма, све више турцизама. Гледаће да се тај језик што више разликује од срп-

ског, али корен српски остаје. И, увек ће тај језик нама Србима бити препознатљив, као што ће њима чисти српски језик увек бити препознатљив. И, ако живимо једни уз друге нормално је да међу собом тргујемо, да на економском плану сарађујемо.

Али, немогуће је да стварамо заједничку државу. Немогуће је да стварамо јединствену државу. И, то својим експериментима западњаци једноставно не могу да произведу, какве год напши Србе да их поставе за гувернере Републике Српске, они тај процес не могу спровести у народу.

Принципијелно о противницима

● О томе има више питања. Мислим да ћете касније више моћи о томе да говорите и да коментаришете, али ја бих хтео да вас у најкраћем упознам да су овде, пре вас, у овој изборној кампањи гостовали и неки политички лидери, представници странака које су сада на изборима, у неким својим дискусијама, говорили на трибинама, а понеко се од њих достакао и вас, па да по неку реченицу кажем шта су они овде рекли, да то

Др Шешел: Па, то је нормално. Само се политички противници међу собом нападају.

● Изасланик социјалиста, мликистар Радишић, у овом трочланом председништву Б и Х дао је изјаву да је некакав Шешел говорио о његовим шпекулацијама, манама....

Др Шешел: Нисам ја тако рекао. Знате, ја сам другачије рекао, ја сам нападао Радишића 1996. године у предизборној кампањи, али нисам могао да говорим о неким његовим карактерним недостацима, шпекулацијама, криминалу итд.

Чак сам истицао, његова оба сина су били борци у рату, од првог дана у рововима и тако даље, и он је био једно време и слично. Ја сам њега правдао идеолошким и политичким аргументима тада, али нисам рекао да нема мана, зато што сваки човек има мана, што полазимо увек од тога да и ја имам мана. Пошто ја имам мана, за мене ниједан човек није без мана, је ли тако.

● Можда социјалисти ...

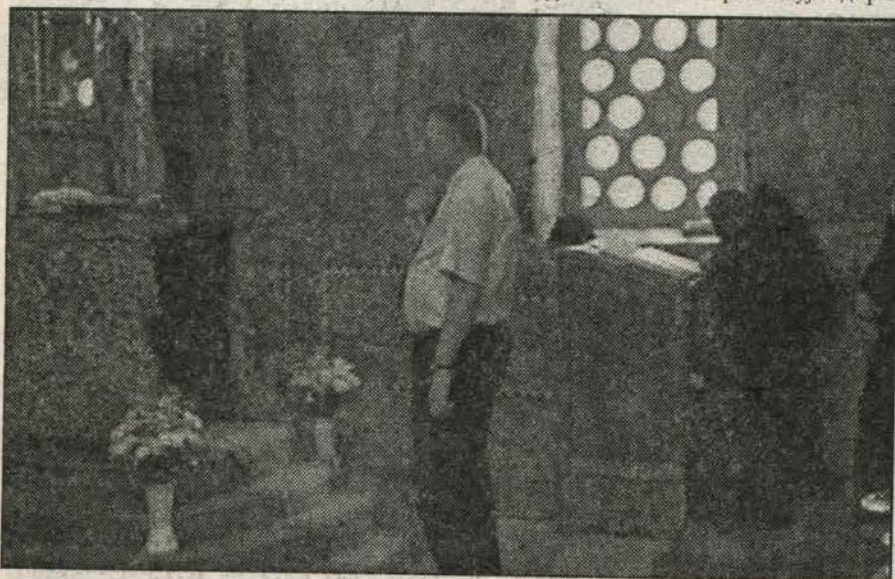
Др Шешел: Ја тако нисам рекао, али сам истакао ове ствари, јер ја се трудим у својим јавним наступима да говорим објективно.

Ја сам беспопштедан према политичким противницима, али се никада не служим лажима и преварама.

Сада се кају

● Господин Шпирић, кандидат за потпредседника у Републици Српској, критиковао је Крајишника што је жестоко напао Биљану Плавшић и Живка Радишића. За њега је Биљана - Биса, а Живко је - Зилко.

Др Шешел: За мене је Никола Шпирић, велико разочарење. Знате, он је био члан Српске радикалне странке, истакнути функционер.

Др Шешел: морамо се суочити са чињеницом да су Србима који су променили веру неупоредиво ближи Иранци или Пакистанци него браћа православне вере

Имали смо у њега поверења. Додуше, једном је нешто забрљао па је подносио оставку, после извесног времена се вратио на исту функцију, јер се показало да је остао одан странци.

Издао је Српску радикалну странку у време побуне Биљане Плавшић. Он је подржао на ванредним изборима Биљану Плавшић. Жестоко је подржавао целу годину дана и он и читав низ других мањих странака из Бања Луке, међу њима и Лазаревић и многи други.

Сада су сви они разочарани. Они су схватили да су погрешили. То су две мале политичке партије, нема разлога да сада селитирам њихову политичку позицију.

Само вам говорим о једном горком животном искуству кроз које су они прошли, преварили су се. Ми се нисмо преварили. У коалицији су исправке могуће, може човек да се и покаже. Може јавно да призна своју грешку и да промени политички став по неком питању ако дође до нових сазнања, све је то могуће у политици, али се не би посебно тим људима из малих странака бавио.

Поносан сам што Српска радикална странка ниједну грешку по том питању није направила. Ми смо у првом моменту схватили, куда то води. Као што смо у првом моменту схватили ко стоји и ко изводи покушај државног удара у Бања Луци, то је било 1993. године, док су многи били у заблуди - војници се побунили, ми смо знали одмах да то неко други држи у својим шакама.

Раскринкали смо групу официра и њихово понашање. Ми смо први препознали куда води понашање Биљане Плавшић и саопштили јавности свој став о томе. Ту није било недоумица.

● Пуч у Бања Луци...

Др Шешел: То су неки покушали да инсценирају тај бањалучки пуч.

● Када је реч о изјавама за дневну политичку употребу, које сам споменуо, један српски радикал је рекао - Одвојили смо се од Вјекослава Шешела. Ваљда, мисли кад може кум Вук, што не би и он.

Др Шешел: То је група издајника, људи који су издали Српску радикалну странку - Миле Радовановић а Винко Перковић, Драган Јовановић. Они су издали Српску Радикалну странку гласњем у Народној скупштини.

Српска радикална странка, кад је Биљана Плавшић противустановно распустила Народну скупштину, одлучила је да остане у саставу Народне скупштине и да учествује у заседању. Остала је заједно са СДС-ом.

Приликом гласања у Народној скупштини, њих двојица су издали Српску радикалну странку. Прво, Винко Перковић и Радовановић нису хтели да дођу на седницу Народне скупштине.

Због тога су искључени из странке. Повели су се за Биљаном Плавшић.

● Долазе 5. септембра.

Др Шешел: То ме не интересује, то су безначајни људи.

Онда је Драган Јовановић гласао противно ставу Српске радикалне странке на једној од наредних скупштинских седница и због тога је искључен из Српске

радикалне странке.

Знате, чланови политичке партије морају бити дисциплиновани. Не може један да одступа од политичког става своје странке. Ова двојица су пристајала уз Биљану Плавшић, ко зна сада у чијим су рукама, јер то често мењају.

Мислим да их неко плаћа да делују против Српске радикалне странке, али је то толико безначајно да није вредно ни помена, а камо ли неке озбиљне политичке анализе.

Вук се опет мења

● Вук Драшковић је синоћ гостовао на Телевизији Рудо. Трудно се да остави утисак прворазредног српског националисте, негде се враћао својим коренима као у почетку. Кад би се знало с ким све Вук тактизира, контактира и како мења ћуд, можда би онда његов говор био...

Др Шешел: Да га не знам ... Вука Драшковића зна цела Република Српска и сви Срби знају колико је зла нанео српском народу.

Мислим да он у политици никаквих шанси нема. Он је имао нешто кад су основали коалицију Заједно, захваљујући пре свега гласовима неких денационализованих елемената у Србији - у Републици Српској не верујем да његова странка може један проценат гласова да постигне. Некада је Вук Драшковић био веома популаран као српски националиста, као писац романа „Нож“, „Молитва“ и тако даље. То је једна лична трагедија Драшковићева - од националисте до издајника је прешао дужи пут за кратко време.

А, то схватам и као неку своју личну трагедију, јер сам некада био лични пријатељ са Вуком Драшковићем. Ми смо се чак и окулмили, док је био националиста и антикомуниста.

● После тога је покушавао да сваки пут направи националну коалицију, којом би срушио комунизам.

Др Шешел: То је будалаштина. Вук Драшковић једва чека да по америчким амбасадама, енглеским, француским добије налоге како да делује против сопственог народа.

Сетите се његових изјава и политичког понашања у време рата у Босни и Херцеговини. Сетите се његовог политичког понашања за време рата за одбрану Републике Српске Крајине. Он је први тражио да се Хрватска шаховница виори у српском Книну.

Његова жена је на телевизији Студија Б изјављивала кад је Вук Драшковић ишао у Гацко, онда би се он борио на страни муслимана против Срба и тако даље. Ништа то српски народ не заборавља. И сад он прави коалицију. Ми с њим ни у какву коалицију нећемо. Ми можемо о социјалистима да говоримо овако и онако, али су они бар покушавали да помогну Републици Српској и Српској Крајини. Доста су помагали, што то увек није било по нашој вољи, по нашем укусу и што су они више попустили него што би смо ми попустили, то је друго питање.

А, Вук Драшковић је увек само одмагао, само штету наносио.

● Имате ли коментар на изјаве везане за војводу Ђујића?

Др Шешел: То је само по себи толико трагикомично да такође незаслужује коментар. Он са 91 годином да се спусти падобраном на Динару и да га ја чекам са пет хиљада четника.

Срамота је за оне који старци од 91 године злоупотребљавају за такве сврхе и с друге стране, Ђујић је поприлично уплашен. Сваки пут кад се неки Хрват испоручи као ратни злочинац, њему запрети опасност, због обнове захтева за испоручење америчким властима и он се одмах узнемири, јер му прети опасност да га евентуално Американци испоруче Хрвтској.

Мени је жао што је Ђујић тако нешто доживео. Мене ипак неке лепе успомене за њега вежу. Мислим да су људи око ње-

Стипе Месић и Вук Драшковић: нема Србина у Републици Српској који се не сећа шта је радио лидер СПО-а за време отаџбинског рата

га који су учествовали у тој режији и који су све то договорили, који су се видели пред тим телевизијским камерама.

Драшковић мисли да то њему може нешто помоћи. Драшковићеви људи су из Београда ишли, из београдских новина из Студија Б, у Америку да то сниме са Ђујићем.

Знате, Ђујићева изјава мало шта може данас значити у политичком животу Републике Српске и Србије. Војвода Ђујић је, човек из неког другог времена.

Шта плаши Додика

● То смо објаснили, а Додик?

Др Шешељ: То ме интересује, шта је Додик?

● За дивно чудо, ниједном речју није поменуо Српску радикалну странку. Био је помало уплашен савезом Радикала и СДС-а и чињеницом да су српске националне странке – Лазаревићева, Шпирићева и ове друге, схватиле грешку и да ће бити уз српски корпус.

Чини ми се да га је то мало пољуљало, па је онда овде прилично комотно дискутовао, називао је људе лажовима и непримерним коментарима – до пилећег мозга.

Др Шешељ: Па можда не зна другачије да говори. Да ли сте га питали да ли зна другачије да говори. Да ли неке друге изразе, осим - пилећег мозга да помиње. Треба ли сте да га питате, било би вр-

ло интересантно шта би вам одговорио.

Додик је с пуним правом уплашен, јер коалиција Српске радикалне странке и Српске демократске странке је помутила рачуне и западним силама, поготово Американцима и помутила је рачуне многим српским политичарима, који су били спремни да служе западним силама против свог народа и да им потпомогну да се Република Српска утопи - унитарној Босни и Херцеговини.

Ја сам убеђен да ће кандидати наше коалиције победити на овим изборима. Претпостављам да ће наше две партије имати већину гласова у Народној скупштини, а Американци и други западњаци из ОЕБС-а, покушаће то да спрече мешетарењем са муслиманским гласовима.

Прошли пут, према српским посматрачима, само је 45 хиљада муслимана у Федерацији изашло на изборе у Републици Српској. ОЕБС је представио као да их је било више од 90 хиљада.

На тај начин ће покушати да промене однос снага у Народној скупштини, убацујући већу групу муслиманских посланика.

Међутим, наша врата споразумевања су отворена и за СПС-а Републике Српске, чак и члановима Српског народног савеза.

Наравно, када сада Биљана Плавшић доживи политички нокаут на овим изборима и када нестане са политичке сцене, мислим да и у тој странци има људи са ко-

јима би се могло разговарати, сарађивати. Највећа срамота је за српски народ, да српске партије склапају коалицију против интереса сопственог народа са странкама Муслиманско-Хрватске Федерације.

Српске странке, ваљда међусобно могу да нађу заједнички језик. Дакле, оно чему се ми надамо, то је да ће Српска радикална странка и Српска демократска странка имати апсолутну већину. Ако не будемо могли да имамо апсолутну већину, склопићемо шири коалициони савез са Социјалистима и са Српским народним савезом, односно делом његових чланова после ових избора, и ако будемо сами имали апсолутну већину, ми ћемо и другим српским странкама понудити да нам се прикључе и да формирамо Владу, која ће бити пропорционална односу снага у Народној скупштини.

Ми смо то хтели прошли пут, па то ни су прихватили ни Биљана Плавшић, ни Младен Иванић, ни Милорад Додик. Биљана Плавшић, с неба па у ребра, баца Народној скупштини мандатара, који нема упориште у Народној скупштини.

Он каже - пола Владе ће он да постави експерте, а пола Владе - странке пропорционално. Где то има у парламентаризму. Дође Милорад Додик, коме није ни падало на памет да преговара са српским странкама да се формира влада пропорционално њиховој снази у Народној скупштини, него договори са муслиманима да га Сафет Бичо подржи и тако формира владу.

Коју цену је морао да плати Сафету Бичи, то је друго питање.

● Кад говорите о коалицијама, влада мишљење да СДС није искрен партнер, као да српски радикали губе сјај?

Др Шешељ: Мислим да српски радикални нигде не могу да изгубе сјај, а што се тиче искрености СДС-а, морам признати да је ту било извесних трзавица и проблема.

Последњи проблеми су били рецимо, понашања Алексе Бухе. То морам отворено да кажем. Мислим да ми на врху странке успевамо те проблеме да решимо, а после се они појављују на локалним нивоима. Имамо проблем у Вишеграду, имамо проблем у Власеници.

Ми радикали нисмо хтели нигде на локалном нивоу да уђемо у коалицију са муслиманским странкама на чему су западне силе инсистирале. Ако они нама могу наметнути Дејтонски споразум, ако могу наметнути принцип да странке из Муслиманско-Хрватске Федерације учествују на изборима у Републици Српској, и ако ми не можемо избећи да су њихови посланици, њихови одборници у Српским скупштинама, не могу нас натерати да својом вољом уђемо с њима у коалицију, приликом формирања извршне власти.

Свуда у свету, у парламентарном систему, када се формира извршна власт, формира се од стране скупштинске већине. Нигде се не инсистира да буквално све странке буду заступљене у извршној власти. То код нас западне силе инсистирају. Ми радикали то не прихватамо.

Имали смо неке одметнике у Вишеграду и Власеници, који су пристали. Из-

Требње: српски радикали одају почаст Недељку Видаковићу четничком војводи погинулом у одбарни Херцеговине

бадили смо и њиховог народног посланика, Мику Вујића из странке из Вишеграда, зато што је пристао да уђе са муслиманима у коалицију и променили смо потпуно општински одбор у Власеници.

Наши коалициони партнери из Српске демократске странке, нису поступили на исти начин као ми и остали су и даље да држе локалну власт, што није један коректан поступак.

Мислим да је проблем Српске демократске странке, што није навикла на унутар страначку дисциплину као српски радикали. Она је од почетка била странка власти. И сви су се лепили. У ту странку су улазили људи са најразличитијим мотивима.

Тек сад кад се нашла у ситуацији да је опозициона политичка партија, долази у њој до процеса чишћења. Сви они који нису ваљали, који су огрезли у криминалу, у овоме, у ономе, они прелазе у Српски народни савез.

Имамо читав низ случајева - да Биљана Плавшић неке чланове СДС-а прозива као криминалце, као ратне шпекуланте, профитере, корупционаше, онда он пређе у Српски народни савез и престаје да их прозива. Престаје да их оптужује. То вам је типичан пример Рајка Дукића.

● Да, он је био алфа и омега, финансијер.

Др Шешељ: Јесте, у свакакве мутне радње је улазио а сад је он у Српском народном савезу. Такви увек иду за влашћу. Такви се лепе за власт.

Такви не подносе да буду у опозицији, јер опозициона партија тражи људе који су пуни идеала, части, образа, пожртвовања, који су у стању на одсутном месту да истрају. А, каријеристи и профитери, јуре за онима који већ имају полу-ге власти у рукама.

Њима се додворавају, да би штринули мало од оног колача који она доноси.

● На септембарским изборима у Републици Српској, има чак четири радикалне странке. Многи се у тој шуми неће снаћи.

Шта саветујете члановима, симпатизерима и општинским руководством Српске радикалне странке?

Сурогати на политичкој сцени

Др Шешељ: Сав народ у Републици Српској зна да постоји само једна озбиљна радикална странка, то је Српска радикална странка, јединствена политичка партија у свим српским земљама, коју у Републици Српској предводе др Никола Поплашен, председник, и Мирко Благојевић, председник Извршног одбора. А, све остале су сурогати, које су формирали наши политички противници.

Погледајте овде у Руду, да ли постоји још нека од тих странака. Убеђен сам да не постоји. Тако вам је широм Републике Српске. Њих има неколицина, четири, пет људи. Имају печат, регистрацију у Министарству правде и имају финансијску помоћ наших политичких противника, да би деловали, уносили забуну у

народ, ширили лажи, измишљотине и сличне ствари.

● Да ли ви волите дисиденте у партијама, а шаче у животу?

Др Шешељ: Пазите, дисиденти могу постојати у тоталитарном систему, где постоји само једна партија. У демократском систему нема дисидената.

Ако се не слажете са политиком једне партије, онда је сасвим нормално да је напустите.

Идете у ону партију са чијом се политиком слажете.

● Ви сте били побуњеник?

Др Шешељ: Да, ја сам био побуњеник против титоистичког режима и осуђен на осам година затвора. То је већ прошлост. То мало кога интересује. Сад говорим о актуелним питањима.

Нечасно је да неко ко је до јуче био члан једне политичке партије, па је напусти, формира странку са истим називом, па читав свој политички аранжман посвећује нападању на своју дојучерашњу партију. То је непоштено.

Рецимо, Биљана Плавшић, кад је кренула против Српске демократске странке, када је напустила Српску демократску странку и формирала је нову политичку партију, она је истог момента требала да поднесе оставку на функцију председни-

ка Републике, јер је она на функцију председника Републике дошла, пре свега, захваљујући Српској демократској странци. То би било морално.

Не слажем се с том странком, та ми странка не ваља, имам те, и те, примедбе, напустиам ту странку и подносим оставку на политичке функције на које сам дошла захваљујући, пре свега, тој странци.

Она каже - њу је народ изабрао. Јесте. Али није њу народ изабрао зато што је лепа, зато што је паметна, што је добра, способна. Народ ју је изабрао, пре свега, због тога што је била кандидат Српске демократске странке.

● У политици је битно да се ствари провере на делу. Код нас се најпре касни, затим се ради са сувише скромном политичком памету. Да ли ту лежи наша несрећа или је у томе наш ...

Др Шешељ: Комунистички режим је скоро уништио морал у политици. Сада нам треба времена да се основне моралне категорије обнове, да се појави етничко схватање политике.

Значи, неки људи мисле да је у политици све дозвољено, да политика подразумева непоштено понашање, да политика подразумева лоповлуке и отимачине. Није тачно, такви људи не успевају у политици, у демократском систему. Чим

Српску радикалну странку у Републици Српској предводе др Никола Поплашен и Мирко Благојевић. Све остале које су узеле придев „радикалне” су сурогати

људи сазнају, пукне афера и готов је, на-траг из политичког живота. Због тога људи могу и да лажу, безобзирно да лажу. Код нас људи могу да отимају, да злоупотребљавају политичке функције, па ником ништа, као да се то сматра природним политичким понашањем.

Могу издајнице да издају и настављају да се понашају као да се ништа није десило.

● **Народ воли богатог политичара, са реториком, па често људи овако размисљају о томе – боље је имати и тог богатога, без обзира на какав се сумњив начин обогатио, него неког**

Др Шешељ: Добро, да је сиромашан, па тек хоће да се богати, је ли? И то може негде да се деси као случај.

Српска радикална странка није против богатих људи. Само, у овој држави и друштву постоје људи који су богати и људи који нису богати, али ми инсистирамо да способни људи долазе до богатства на легалан начин, а не крађом, плачком и злоупотребом државних функција. На томе инсистирамо.

На примеру наших министара у Влади Србије ми доказујемо овај свој принцип. Више од пет месеци је како смо ушли у Владу Србије, још ниједан министар није добио стан. Министри из унутрашњости станују у хотелима. Још ниједан нови ауто није купљен. Ми немамо те привилегије, ево, ја ћу вам рећи - не примам плату Владе Србије, примам плату као савезни посланик.

Могао сам неку комбинацију да правим, да примам поеланички паушал, а овамо плату, па да то удвостручим, као што неки други раде. Кад сам био председник општине Земун, нисам добио ни динара у Земуну. Од када сам постао потпредседник Владе, нисам динара добио од Владе Србије.

Шта је моја привилегија - имам на располагању државни ауто и возача, где год путујем, бавим се политичким стварима, што је моја професионална дужност, и

имам један мобилни телефон, за који Влада плаћа рачун. То је све. Материјално апсолутно ништа друго.

Ја не знам колико ће трајати ова Влада, може трајати много дуго, а може за кратко време да се оконча њен век, али сам сигуран да се иза нас радикала неће вући прљави трагови, да се неће моћи рећи - ех, добили су куће на Дедињу, виле, станове, ово, оно.

Само оно што је најнужније то је могуће, а требало је поставити питање Вуку Драшковићу - како су њему људи из режима дали кућу у Кошутњаку 1995. године, за сасвим конкретну услугу, а и другим неким политичарима, који се размећу богатством. Није срамота бити богат, чак човек може да се поноси што је богат, али богатство мора бити стечено на поштен начин.

Ја сам син радника, железничара, и свакоме би пало у очи да имам сада неко велико богатство, јер нисам имао од кога да наследим, а код поштених богатих људи, богатство се преноси са колена на колена. Не може само једна генерација да се обогати, је ли тако, а видите сада ви ове који су се зачас обогатили или који су се у току рата обогатили. Треба мало испитати његове послове по Србији итд, има ту много тога да се истражи.

Како се Маузер обогатио, па и заменик министра полиције, био је го као пиштољ кад је почео овај рат. У нашем животу се ништа није променило, ја носим конфекцијску одећу, све је куљено у српским радњама, а немам ниједно страшно одело и препознатљив сам већ у томе.

● **Немате више...**

Др Шешељ: Па добро, али некад одем и код кројача да сашијем одело, а то је нешто сасвим нормално, иду и други људи.

Да видимо, да ли се ми радикали нечим размећемо, да ли смо ми показали да злоупотребљавамо политичку функцију? Негде може да се деси, али се онда ми са њима обрачунавамо, не треба му никакав други обрачун.

Ми га онда потпуно елиминисамо, јер злоупотреби поверење и доведе у питање част странке.

Питање свих питања

● **Срби, који све схватају и све знају и свима служе, сем својима, јер су тако...**

Др Шешељ: Увек је у српском народу било издајника, већ је било квислинга, и зашто се чудити што се и данас јављају они који су спремни да служе западним силама против свога народа, кад је таквих било и под турском окупацијом, и под аустроугарском окупацијом, и под немачком окупацијом.

Ваљда смо научили да препознајемо такве људе, да им не дозволимо да не управљају нашим судбинама.

● **То је питање свих питања, да је то препознатљиво, онда би Срби имали...**

Др Шешељ: Препознатљиво је, како није препознатљиво? У обичном народу је препознатљиво.

● **Четнички равногорски покрет последњих недеља се активирао и на овом дринском коридору. Истина, равногорци се формирају као нестраначка организација: Да ли, по вама, они сондирају терен да би се можда у току идуће године...**

Др Шешељ: Ја не знам ко стоји иза тога, ја не знам шта стоји иза тога, али ми сматрамо да није добра никаква политичка злоупотреба четништва.

Ми смо први обновили четнички покрет, Српски четнички покрет 1990. године. Зашто - да би обновили славне четничке традиције, да би спречили да се обнови грађански рат у српском народу и да би се спремали и договорили за одбрану западних српских земаља. И ми смо све то реализовали.

Данас се сви српски борци за слободу сматрају четницима. Је ли тако? До јуче, до 1990. године то је практично било неко светогрђе. Ми смо свој циљ постигли, четништво треба да припада целом српству и не сме ниједна странка да га својата.

Ми смо то схватили и 1994. године смо рекли - распуштамо Српски четнички покрет, као колективни штаб Српске радикалне странке, зато што се четништво реализовало и борци СДС су се називали четницима, скоро и сви други.

Значи, не треба то да припада ниједној политичкој партији. Немамо ништа против да се формирају и четничка и равногорска удружења, и како год да се зову, али да то буду организације ратних ветерана, који ће неговати ослободилачке традиције, али не да се злоупотребљавају као политичке странке.

Ми смо имали случај да је чак и неки пензионисани пуковник формирао удружење добровољаца, и онда ми нешто размисљамо - па најбоље да имамо само једно удружење добровољаца, да се регулишу права добровољаца лакше, брже, да им се помаже, уколико је реч о породицама палих бораца, инвалидима и слично. Он се 1992. кандидовао на изборима, и наравно, није добио ниједан проценат гласова, али се кандидовао. Значи, показује покварену намеру.

Манастир Кнежина, Романија: заклетва четничких војвода

Не знам сада колико је тих људи који организују, не знам које су им основне амбиције и идеје, а ако имају идеју да планирају једно удружење, које ће се бавити овим питањима, онда је то сасвим у реду.

Ако имају намеру да злоупотребљавају удружење да би се сутра кандидовали на изборима, да би прерасли у партију, онда је то крајње нечасно. Онда замајавају народ.

Тако је Мирко Јовић формирао друштво „Сава“ и приступницу потпишу многи истакнути српски интелектуалци, и ја сам потписао ту приступницу негде 1988, 1989. не могу да се сетим тачно, а онда он прогласи да је то странка.

Па стани мало, ко си ти да ти сада мене уводиш у странку? Нема три грама мозга, сада ће он да формира странку, а ми ћемо да му будемо чланови. И наравно, сви нормални људи су је напустили, странка се утасила.

● **Ево, после непуних сат времена овог разговора уживо, да мало обратимо пажњу и питању једног слушаоца, које смо добили у току ова три дана, путем радија и ТВ Рудо, па ево првог – како су се снашли министри из редова радикала у Влади Србије?**

Др Шешељ: Добро су се снашли и добро раде. Наравно, непрекидно се консултујемо, непрекидно се контролишемо и мислим да ће ефекти да буду добри.

Такмичење у лажима

● **Јесте ли читали „Недељни телеграф“, претпрошли број, пошто је јуче већ изашао и нови број, тамо се на другој страни коментарише да су радикали под прегледом, да не могу ништа.**

Др Шешељ: Тај „Недељни телеграф“ је једна лажљива новина.

Ми сасвим нормално радимо, сасвим нормално функционисемо у Влади Србије, али друго, ви имате много таквих новина и медија, „Дневни телеграф“, „Недељни телеграф“, „Плус“, „Данас“, „Наша борба“, „Блиц“, „Глас јавности“.

Просто се такмиче ко ће више лажи и измишљостина лансирати.

Ми се на то не осврћемо. Како каже стара арапска пословица: „Пси лају, а караван пролази“. Ми се само бојимо суда народа на следећим изборима, и наравно божијег суда у даљој перспективи.

Ми, све што радимо данас, радимо размишљајући како ће то народ ценити, када следећи пут опет изађемо на проверу народне воље. Значи, понашамо се као нормални политичари.

Све што кажемо, све што урадимо, сваки потез који повучемо, повучемо мислећи о томе како ће народ тај потез да процени, какве ће реалне ефекте да изазове, какве последице и сл.

● **На почетку овог разговора ви сте нам рекли да желите да говоримо о политичким стварима.**

Др Шешељ: Па, говорили смо, ја мислим.

● **Јесмо, и вероватно због тога је стигло ово питање групе грађана – зашто радници који раде у Србији, живе у Ср-**

бији, немају дечији додатак, а деца овде иду овде у школу, телефони су им везани за Рудо, плаћају електричну енергију Рудом, а припадају...

Др Шешељ: Е сада, на ово питање не бих могао напамет да одговорим, али ћу да видим у Београду, вероватно у понедељак, да видимо о чему се ради. Значи, живе у Сјеверину у Србији, а раде у Рудом.

● **Раде у Србији. Деца им иду у школу, а вероватно због неке потребе и због школе не могу...**

Др Шешељ: То ћу одмах у понедељак да погледам и мислим да ће се видети да ли је неког ефекта имало то, или није имало, с тим што ја морам признати да дечији додаци у Србији касне по годину дана, да заиста муку мучимо обезбеђујући новац за дечији додатак.

Економска криза је крајње дубока, социјална беда је велика. Уосталом, као у и Републици Српској.

● **Грађани Србије морају да разумеју ситуацију социјалне беде.**

Др Шешељ: Али, што се тиче статусног права, мислим да треба да се размотри зашто је то тако.

● **Следеће питање – јесте ли одустали од идеје која је била 1991. да Музеј „25**

мај” постане седиште Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Не, нисам никада, нећу одустати од те идеје, али знате, однос политичких снага је такав да то не можемо баш ефикасно да спроведемо, а није то нешто што је најважније.

● **Хоће ли српски народ остварити сан да живи у сопственој националној држави, у којој ће се применити демократски принципи – један човек, један глас, један председник, једна влада и једна скупштина?**

Др Шешељ: Убеђен сам да може и то је крајњи циљ српских радикала. Ми смо мислимо о томе циљу и то је наш основни мотив бављења политиком.

Кад бих мислио да се то не може остварити, ја бих одмах престао да се бавим политиком.

● **Имамо питање – ви сте шеф радикала у Србији и Црној Гори, и у Републици Српској, мисли на српске радикале, знате оно – „Ој Србијо...”**

Др Шешељ: Ја сам убеђен да ће бити Србија поново цела, и то не само из три дела, него из више делова. Има још доста делова, које је тај ваш слушалац или гледалац заборавио.

Др Никола Поплашен је неупоредиво поштенији и способнији од свих осталих кандидата за председника Републике Српске. Иза њега стоји странка чији патриотизам нико жив не може да доведе у питање

Ми никад нећемо одустати и од ослобађања Републике Српске Крајине.

● **Јесу ли Шешељ и Никола Поплашен били на Палама, када је организована го-зба са волон на ражњу?**

Др Шешељ: Не, ни један ни други нисмо били на тој гозби, био је Зоран Ђинђић.

Брчко, вечито питање

● **Како ће се окончати епизода Брчког и хоће ли Република Српска добити два...**

Др Шешељ: Брчко је у великој опасности и намерно је остало у нерегулисаном статусу у Дејтонском споразуму, да би западне силе могле непрекидно да држе нож под грлом српском народу.

Западне силе су обећале Милораду Додику и Биљани Плавшић да ће Брчко бити враћано Републици Српској, да ће такву пресуду донети Међународна арбитража.

Милорад Додик је то истицао на сваком кораку, кад је формирао Владу, чак је рекао да ће поднети оставку, ако се то не деси. То се није десило, а није поднео оставку.

● **Један Милан, вероватно из Горажде, пита – верујете ли још увек да ће Горажде припасти Републици Српској?**

Др Шешељ: Да, ја мислим да је то саввим природно и да ћемо морати имати неки накнадни договор са муслиманима и мислим да ће то у једном тренутку бити и пожељно за муслимане, да се изврши разграничење и да се нека територијална компензација да, јер неприродно је да Горажде остане у оваквој енклави.

Колико чујем, доста се муслимана непрекидно иселјава из Горажде, Горажде се празни, Горажде је без свог природног амбијента, окружења, не може да се развија, постаће мртав град, али ми бисмо могли да тражимо компромис са муслиманима.

С друге стране, ми морамо и са западним силама да дефинитивно расправимо то питање - то не потезу ни Биљана Плавшић, ни Милорад Додик, али, Републици Српској већ фали скоро један проценат територије, нешто око 0,60%, и ако све срачунамо, ми можемо да видимо шта је то што би муслиманима било најпотребније, шта би било интересантно, па да се направи једна територијална брана. То је оно зашта се и радикали залажу.

Мислим да ће такав став сазрети и код муслимана, чим схвате да нема ништа од унитарне БиХ, и кад схвате да нема ништа од њиховог повратка на Дрину, и кад схвате да нема ништа од промене трансферзале, да се преко Горажде вежу са Санџаком и Косовом и Метохијом, Албанијом итд.

● **Горажде је био град ...**

Др Шешељ: Да, Горажде нема перспективе као део муслиманско-хрватске федерације, може да има перспективу само као део Републике Српске. Може да чека неколико година, сигурно.

● **Када ће Воја Шешељ доћи у Чајничке да научи памети неке своје садашње и бивше чланове?**

Др Шешељ: Имали смо проблема, и то није никаква тајна, на нашем Општинском одбору у Чајничу, али ми за разлику од других партија врло брзо и ефикасно заводимо ред у одборима Српске радикалне странке. За нас је дисциплина изнад свега, недисциплиновани чланови врло брзо буду искључени из наше странке.

Мислим да смо поприлично средили стање у Општинском одбору у Чајничу.

● **Шта Шешељ мисли о овим јединственим таблицама?**

Др Шешељ: То је крива Додикова Влада. Видео сам, по Дејтонском споразуму то није предвиђено, требало је да оба ентитета имају своје таблице, дакле, Република Српска да има своје, муслиманска, односно хрватска федерација да има своје, а сада обележје као БиХ. То је по слову Дејтонског споразума.

Међутим, ревизију Дејтонског споразума врше западне силе. Видите, Вестендорп је лично донео Закон о држављанству, па прописао изглед пасоша, прописао изглед новчаница итд. и он је тражио сагласност од Додикове Владе.

Она је дала сагласност да буду јединствене аутомобилске таблице, што је велика грешка.

Доста је празних обећања

● **Добро, имамо питања из студија – можете ли да наведете два разлога због којих ће на септембарским изборима Никола Поплашен победити госпођу Плавшић?**

Др Шешељ: Мислим да је Никола Поплашен неупоредиво паметнији, поштенији, способнији, талентованији политичар, да је изразити патриота, да иза њега стоји једна политичка партија, Српска радикална странка, чији патриотизам никада нико жив не може да доведе у пи-

тање и мислим да је народу Република Српска доста празних обећања, да ће народ Републике Српске овог пута тражити промену, да ће та промена бити у прилог српским радикалима и нашем коалиционом савезу са СДС, а да ћемо ми после избора успети да повежемо све друге српске странке које уђу у парламент Републике Српске.

Уосталом, искуство Владе народног јединства у Србији, која веома добро функционише, може бити примењено и у Републици Српској.

● **Шта мислите о повратку Срба на подручје Федерације БиХ, а то је изгледа циљ свих Срба, шта им саветујете, да остану и праве куће у Републици Српској, да добију плацефе за куће на Косову и Метохији?**

Др Шешељ: То је веома тешко питање. Ја лично никоме ништа не бих саветовао, јасно ми је, нема ништа од повратка Срба на подручје Муслиманско-Хрватске Федерације, бар за догледно време.

Ко зна шта нам доноси историја. За догледно време нема повратка. Срби који се враћају, враћају се само да би продали своју имовину и извукли нешто новца. Имовину им после трансакција углавном обезвреде. Како уложити ту имовину, то сваки Србин треба сам да размисли.

Ја сам убеђен да ће Република Српска опстати, да ћемо успети да је одбранимо и зато никоме не бих саветовао да напусти Републику Српску.

● **Да погледамо, питање смо малопречкоментарисали – четири радикалне странке се појављују на изборима, што изазива пометњу.**

Др Шешељ: Да, ту је изгледа умешан и МУП, па мислим помало и западне силе да томе доприносе, чак верујем да из западних извора иде део новца, за финансирање таквих мешетара.

Српске избеглице: и малој деци је јасно да се Срби неће вратити на територију Федерације

26. АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ГОСТ ЕМИСИЈЕ „ИЗБОРИ '98", РАДИО ВИШЕГРАДА

НЕЋЕМО ДОЗВОЛИТИ ИСЕЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Српска радикална странка неће дозволити да се Срби исељавају из било које куће, из било ког стана, и српски радикали ће максимум новчаних средстава, којима ће као власт располагати, усмеравати на изградњу нових кућа и станова за избегле Србе, поготово у осетљивим областима као што је Брчко

● Поштовани слушаоци, желимо вам добар дан. Пратите емисију Радио Вишеграда „Избори 98". Ово је, као што смо већ у више наврата најавили, емисија у којој представљамо независне кандидате политичке странке и коалиције, пријављене за предстојеће септембарске изборе. Гост емисије „Избори 98" на Радију Вишеград данас је председник Централне отаџбинке управе, Српске радикалне странке, проф. др Војислав Шешељ. Господине Шешељ, добар дан и добро дошли у студио Радио Вишеграда.

Др Шешељ: Добар дан и боље вас нашао.

● Мада то није уобичајено за овакве емисије, предлажем да на самом почетку будемо до краја неофицијелни. Господине Шешељ, изволите, обратите се слушаоцима Радио Вишеграда по вашем слободном избору.

Др Шешељ: Ја сам дошао у Републику Српску да учествујем у завршници предизборне кампање Српске радикалне странке. Радикали из свих српских земаља здружено подржавају своје партијске идеолошке истомислљенике у Републици Српској и сматрам да су ови избори веома значајни за целокупан српски народ, да се на овим изборима прелама судбина Републике Србије. За ове изборе су веома заинтересоване западне силе, покушавају да протежирају своје послушнике, а садашњи актуелни режим не води рачуна о интересу српског народа, него искључиво о својим западњачким налогодавцима.

У овој компликованој атмосфери која се из дана у дан заоштрава, где се инсценирају лажне криминалне афере, где се инсценирају убиства која се подмећу другим људима, где се дешавају многе ствари које су непримерене цивилизованом начину вођења политичке борбе, српски радикали су показали виши степен сталожености, приправности, озбиљности.

Ми заступамо своју идеологију, своју програмску платформу, своју политику и не устежемо се да свима кажемо истину у лице. Ми, српски радикали, сматрамо да власт у Републици Српској мора да се мења, да је велика срамота за српски народ,

Када радикали дођу на власт у Српској усмериће све своје снаге на решавање стамбених проблема Срба протераних са подручја Федерације

Српски радикали излазе из изборе са програмом који је одавно прихваћен у народу

да неколико српских партија формира владу захваљујући подршци муслиманских странака из Муслиманско-Хрватске Федерације у Народној скупштини. Ми се трудимо да победимо, а ако не можемо сами да победимо, спремни смо за коалицију са СДС у Народној скупштини. Ми смо већ формирали коалицију са СДС-ом по питању три кључне функције на овим изборима, члана председништва Уније БиХ, председника Републике Српске и потпредседника Републике Српске. Идемо са заједничким кандидатима.

Кандидат за члана председништва Уније БиХ је магистар Момчило Крајишник, за председника Републике Српске др Никола Поплашен и господин Шаревић, за потпредседника Републике. Надамо се да ћемо моћи после избора да формирамо заједничку владу, али позивамо унапред представнике свих српских политичких партија на сарадњу, јер сматрамо да све српске партије које заслуже поверење народа имају посланике у Народној скупштини, треба да учествују у тој Влади, да се ова срамота не би понављала.

Наравно, уз одређене принципе, не да се одређује мандатар који не припада ниједној партији или који припада најмањој партији, већ да се крене редом од мандатара из реда највеће парламентарне странке. Ми пре свега позивамо Социјалистичку партију Републике Српске на сарадњу, позивамо и чланове Српског народног савеза, а о чекујемо и жесток пораз Биљане Плавшић на изборима, па ће вероватно тамо доћи до кадровских промена и ситуација ће се променити набоље.

● Са каквом изборном платформом на предстојеће септембарске изборе излази Српска радикална странка?

Др Шешељ: Ми радикали, излазимо са својим познатим програмом у 100 тачака, који важи за све српске земље. Ми смо једина политичка партија која делује у свим српским земљама, која је снажна у свим српским земљама и која је парламентарна у Србији, СРЈ, парламентарна је и у Републици Српској. Били смо парламентарни и у Републици Српској Крајини, све до њене окупације, али не одустајемо и од њеног ослобађања.

Тај наш програм у сто тачака дели се на национални, политички, економски, социјални и културни део. По националном програму ми се залажемо за јединство свих српских земаља, за јединствену српску државу, за велику Србију која ће обухватати све српске земље. Ми тај циљ желимо да постигнемо мирним демократским путем.

У политичкој сфери се залажемо за републикански облик владавине, јединствену, унитарну и централизовану државу уз принцип један председник - једна Народна скупштина, једна Влада, једна војска и једна полиција. Залажемо се за модеран правни поредак, за независно судство и поштовање свих грађанских слобода и права.

У економској сфери смо присталице либералног капитализма, слободне конкуренције, приватне иницијативе. У социјалној сфери за свеобухватну заштиту свих угрожених слојева становништва и у културној сфери за потпуну слободу

стварања, с тим што сматрамо да и производи стварања морају да се вреднују на тржишту.

● Господине Шешељ, предлажем да пређемо на детаље из политичке изборне платформе Српске радикалне странке. За какав се национални програм залаже Српска радикална странка?

Др Шешељ: Па рекао сам, за јединствену српску државу, а наравно, ми знамо да западне силе, пре свега Американци, спречавају формирање такве државе, а њихова је жеља да се Република Српска утопи у Унију БиХ, да се српски народ у историјском смислу - уништи. Уз помоћ Америкаца, Хрвати су окупирали целу територију Републике Српске Крајине, а чак је и лично амерички амбасадор у Загребу Питер Галбрајт стајао на америчком тенку који је убијао српске жене и децу, српске цивиле.

Американци желе да нам отму Косово и Метохију. Претходно су отели Македонију, а покушавају да нам отму и Црну Гору, Војводину, Санџак, односно Рашку област. Ми томе морамо да се супроставимо како знамо и умемо. Тренутно је, за нас Србе, најнеповољнија могућа констелација великих сила, али смо убеђени да то не може дуго да потраје, да ће се створи мењати и да после сваког мрака, после сваке олује долази дан, долази сунце, долази радост. Тако ће се десити и у погледу судбине српског народа, ако издржимо ова највећа историјска искушења.

Ви видите да се ми бранимо на Косову, жестоко се бранимо, али опет водимо рачуна да неким потезом не убрзамо

евентуалну страну војну интервенцију, бомбардовање Србије. У Црној Гори покушавамо са свим мерама, и у пракси их примењујемо у оном правцу очувања заједничке државе, али се јављају и неке сепаратистичке тенденције које су сваки даном све опипљивије. Очигледно је да се спрема покушај отцепљења Војводине, да се тамо мешетари, чак и са питањем дојчера, Немаца, који су тамо живели до Другог светског рата, па су као хитлерови војници протерани из Југославије.

Не обећавамо немогуће

● Уколико Српска радикална странка на предстојећим изборима у Републици Српској освоји већинску власт, на који начин намерава да уреди државу Републику Српску?

Др Шешељ: Српска радикална странка је позната по веома оштрој унутрашњој страначкој дисциплини. Ту унутрашњу страначку дисциплину ми спроводимо и на државни ниво. Ми ћемо сузбити корупцију и криминал, то радимо и у Србији. Ту смо ушли у Владу народног јединства, а наши министри одскачу по савесности, марљивости и дисциплинованости у извршавању својих обавеза. Већ више од пет месеци смо на власти, а ниједан министар није добио стан, ниједан није добио нов ауто. Скромношћу и штедљивошћу показујемо пример народу у овој тешкој ситуацији.

Ми не обећавамо брда и долове. Не обећавамо преко наћи излазак из економске кризе и социјалне беде. То је немогуће, а не дајемо народу лажна обећања, али гарантујемо народу да ћемо засукати руке и да ћемо се својски борити да друштво крене напред, да живот буде бољи. За разлику од нас, конкуренција, рецимо Додикова странка и Милорад Додик, Биљана Плавшић, сви они дају празна обећања на све стране. Обећали су пола милијарде долара, а од тога су добили само неке мрвице, нема помака. Нема побољшања општих услова живота, а сви они ко-

ји се уздају у западну помоћ неће успети ништа да постигну, а само они који рачунају на сопствене снаге, на снаге свог народа, имају шансу да постигну успех.

Приватизација без шпекулација

● Поштовани слушаоци, пратите емисију Радио Вишеграда – „Избори 98“. Наш гост је проф. др Војислав Шешељ, председник Централне штабне управе Српске радикалне странке. Господине Шешељ, предлажем да мало детаљније образложите економски програм Српске радикалне странке.

Др Шешељ: Српска радикална странка се залаже за потпуну приватизацију друштвене својине. Ми имамо и пројекат приватизације са којом наступамо у јавности. Тај програм је до сада најпромишљенији, који смо могли видети у српској политичкој пракси. Ми сматрамо да приватизација мора бити по чистом моделу, по моделу који неће омогућавати разноразне шпекулације, крађе и отимачине. Тај чисти модел подразумева да се одреди проценат акција које ће бесплатно добити радници затечени да раде у одређеним фабрикама. Да се одреди проценат акција за породице палих бораца или ратне војне инвалиде из овог рата, а остатак да се продаје на тржишту ономе ко да готов новац, против смо докапитализације и сличне трансформације, јер се тако дочепају фабрика, машина, без икаквог плаћања.

Процес приватизације мора бити процес у правом смислу речи. Само онај ко купи фабрику, он зна после са њом и да управља, да производи. Онај ко се дочепа фабрике без новца, тај једва чека да прода машине, да прода пословни простор и да побегне, не размишљајући уопште шта ће бити са запосленим радницима, са народом и са државом.

Дакле, у томе се разликујемо од свих

пројеката приватизације који су се до сада појављивали у свим српским земаљама, а у Србији идемо у правцу ревизије већ постојећег Закона о приватизацији.

Залагаћемо се да се и у Републици Српској усвоји један такав чист модел. Без процеса приватизације, нема изласка из економске кризе, нема нам економског опоравка. То је суштина нашег економског програма, а са друге стране, залажемо се за одмерену пореску политику, за поједностављење пореског система, за поједностављење система такси и доприноса итд, а залажемо се и за максимално подстицање приватне иницијативе.

● Господине Шешељ, у Републици Српској су бројни социјални проблеми. За каква се социјални програм залаже Српска радикална странка?

Др Шешељ: Већ наше залагање да у процесу приватизације добар проценат имовине буде подељен породицама палих бораца и ратним војним инвалидима из овог рата, говори да је социјални моменат укључен у укупну економску политику. Посебно се залажемо, када је реч о том социјалном моменту, за поједностављење пензијског система, система социјалног осигурања уопште. Сматрамо да, ту још има могућности да се постигну извесне уштеде, како би пензионери имали боља примања и како би се та примања уредно исплаћивала.

Ми имамо проблем наплате средстава за фондове пензијског и здравственог и друге врсте социјалног осигурања, а после долази и до проблема у исплати пензија, где пензије у Републици Српској касне више него у Србији. Касне и инвалиднине, касни социјална помоћ, касне децији додаци и тако даље. Тај проблем, наравно, не може преко ноћи да се реши и још дуго ћемо грцати над тим проблемом, али могу се заостали дугови исплатити делимично оним власништвом фабрика које иду у процес приватизације.

Дакле, ако је неко заинтересован да добије део власништва над појединим фабрикама у процесу приватизације, а држава му дугује на име пензије, децијег додатка или било ког основа, онда да му држава омогући да у оквиру тог дуговања, проблем реши тако што ће преузети извесан део акција, што ће преузети делимичну својину над неким погоном за који је он заинтересован.

Тај процес пребијања дугова отвара неке шире могућности да се реши социјални проблеми, али свако ко обећава да ће се ти социјални проблеми брзо решити, тај лаже народ. Још дуже време ће народ живети у лошим економским условима, а још дуже ће се народ суочавати да социјалном бедом. То је наша реалност и из ове коже се не може искочити.

Нема подела међу радикалима

● Унутар Српске радикалне странке Републике Српске недавно је дошло до поделе на две фракције. Како то коментаришете?

Др Шешељ: Не, нема никаквих поде-

Међу радикалима нема подела на фракције: избачени су недисциплиновани чланови који су тек тада показали своје право лице

ла у Српској радикалној странци Републике Српске. Ми смо само неке недисциплиноване чланове избацивали из наших редова. Оне људе који су се огрешили о страначки статут, програм, идеологију, основне моралне принципе и који су изгубили част и образ.

Рецимо, имали смо конкретан проблем у Вишеграду. Имали смо неколико недисциплинованих чланова странке, које предводи Вујичић. Они су хтели у коалицију са муслиманима, иако је став Централне отаџбинске управе био да се са муслиманским странкама ни по коју цену не улази у коалицију. Пошто није био дисциплинован, избачен је из странке, а онда је он кренуо против странке. Онда, случај извесног Милета Радовановића, Мике Перковића.

Када је Биљана Плавшић распустила Народну скупштину Републике Српске на противустанан начин, Српска радикална странка је одлучила да даље учествује у скупштинском раду, заједно са СДС-ом. Међутим, на прву седницу Мика Перковић и Миле Радовановић нису дошли. Од наших шест посланика било је само четворо. Онда смо одлучили да се Мика Перковић и Миле Радовановић искључе из Српске радикалне странке. Они су после и дошли на неку седницу, али чујемо да је било у питању неко поткупљивање и тако даље, а када је доношена одлука о њиховом искључењу и одузимању посланичког мандата, Драган Јовановић је гласао против, није гласао за ту одлуку. Прекршио је страначку дисциплину и био је искључен из странке и то је све.

Страначка дисциплина мора да се поштује, и ако нешто заједнички усвојимо као страначку политичку платформу, као страначки програмски циљ, као страначку обавезу, онда смо сви одговорни за испуњавање те обавезе. Ко прекрши, тај се подлеже страначким санкцијама. Овде су прекршари били толико велики да су ти људи морали да буду искључени из странке, а њихово касније понашање показује да смо били потпуно у праву што смо их искључили. Ту мислим и на Вујичића, Мику Перковића, Милета Радовановића итд. Показали су се као нељуди, као људи без икаквог образа, поштења, морала, части и није нам жао што смо их искључили.

● **Српској радикалној странци политички противници су често замерали да је ступила у, како они кажу, непринципијелну коалицију са социјалистима. Да ли су такве оптужбе оправдане?**

Др Шешељ: Шта значи то принципијелна коалиција? Да иронија буде већа, замерају нам они који су ступили у коалицију са муслиманима. Видите, питајте ове политичке партије у Републици Српској, које су ступиле у коалицију са муслиманским странкама и на основу подршке муслиманских странака формирале владу. Где је то принципијелност?

Ми смо у коалицију са социјалистима, Југословенском левицом ушли потпуно чистих руку и чистих рачуна. Склопили смо минимум заједничких програмских циљева и то је прочитано у експозеу председника Владе у Народној скупштини. Саопштили смо у јавност да је наш основни мотив уласка у Владу очување

Српски радикали нису задовољни стањем на државној телевизији Србије

Косова и Метохије. Ако очувамо Косово и Метохију, ова влада би имала смисла. У случају да изгубимо Косово и Метохију, показало се да ова влада није имала смисла. Србија није имала другу варијанту, него да уђе у хаос. Све је било темпирано и велике силе су очекивале да ми нећемо ући у Владу, а већ је то кренуло на Косову, очекивали су се ванредни избори у Србији и потпуни хаос.

Ми смо заправо стабилизовали политичку сцену Србије, ми смо повратили наду у Србији и суочавамо се са великим проблемима. Свака коалициона влада је суочена са свакодневним компромисима, а ми смо тога свесни. Док смо ми у тој Влади, свако у Србији и ван Србије може бити сигуран да се Косово неће предати. Мислим да то већ много значи свим Србима.

● **Господине Шешељ, ви сте актуелни потпредседник Владе Републике Србије. Наше слушаоце сигурно занима шта се заправо на Косову догађа?**

Др Шешељ: На Косову смо имали успешне полицијске акције и сломљена је кичма шиптарском тероризму. Овладали смо свим саобраћајницама и уништили главна упоришта. Шиптари су се повукли у забачена села, у шуме и планине. Идемо даље са чишћењем терена, са ликвидацијом терориста, с тим што су терористи и више десетина хиљада цивила повукли са собом и једноставно тешким животом тих цивила они покушавају да испровоцирају неку интервенцију НАТО пакта. То би укратко била та ситуација на Косову.

Упоредо са полицијским акцијама, ми непрекидно нудимо наставак дијалога и сматрамо да дијалог треба водити, али постоје неки принципи од којих нећемо одустати. Косово мора остати саставни део Србије. Не долази у обзир ни да се мења Устав Србије ради неког евентуалног компромисног решења. У оквиру садашњег Устава Србије мора се тражити решење за шиптарски проблем, што значи да Шиптари могу добити персоналну ауто-

номију, могу добити културну аутономију, а да Шиптари поново владају над Србима на Косову, то не долази у обзир.

Што се тиче структура покрајинских власти, у складу са садашњим Уставом Србије, могуће је да идемо само на формирање дводомних скупштина, како не би било прегласавања и то је све. Ви знате да је Србија прилично централизована држава, да су интереси локалних власти битно смањене у односу на централну, тако да то не би представљало неки проблем за функционисање у држави.

● **Да ли, бар кад је у питању решење косметског проблема, постоји сагласност свих странака у Србији?**

Др Шешељ: Постоји сагласност владајућих странака. СПО данас каже једно, сутра каже друго. Они се боје да не изгубе градску власт у Београду јер ту све зависи од воље социјалиста после раскида коалиције Заједно и сукоба са Ђинђићем. Не иду на онај издајнички начин, као што су то раније чинили по питању Републике Српске и Републике Српске Крајине. Сетите се колико нам је јада задао Вук Драшковић, када смо бранили западне српске земље, а он је сада практично неутрализован. Што се тиче Ђинђића и компаније, то су веома мале политичке странке и имају све мањи утицај у народу и оне неки озбиљнији отпор не могу да нам пруже.

● **Наши слушаоци, да тако кажемо, добили су информације из прве руке о стању на Косову и Метохији. Информисање је незаобилазна тема у оваквој врсти емисије. За какво се информисање залаже Српска радикална странка?**

Др Шешељ: Ми се залажемо за потпуно слободно информисање, а потпуно слободно информисање нема без приватизације медија, што значи да би у Републици Српској били за то да постоји једна државна телевизија и један државни радио, централни државни радио и централна државна телевизија, а све остало да се приватизује. Све општине, све локалне радио и телевизијске станице да

иду у процес приватизације, како се не би десило ово што се десило недавно, да Влада, односно министар информисања једним актом посмењује све нелојалне главне и одговорне уреднике, директоре, да спроводи самовољу, да спроводи принудну управу у локалним медијима и слично. То је нешто што је недопустиво и што се само системским мерама може убудуће избећи, а кључна системска мера у том правцу је приватизација. Нека међу локалним медијима постоји и конкуренција, у условима конкуренције имамо најобјективније информисање. Нека грађанин бира коју ће радио станицу слушати или телевизијску станицу гледати.

● **Када већ говоримо о информисању, да кажемо, то је једна констатација, овде слушаоци и гледаоци прате програм Телевизије Србије. Ми као професионалци у овом послу, мислимо да преко телевизије Србије нема праве информације о стању на Косову.**

Др Шешел: Ми, српски радикали, нисмо задовољни стањем на државној телевизији Србије, мислимо да се ту осећа реални помак набоље, од када је формирана Влада народног јединства, да су политичке странке објективније представљене у програмима државне телевизије, али још много тога мора да се мења. Када је реч о централној државној телевизији Србије, готов је пројекат новог закона о информисању и ми се залажемо да се формира вишестраначки управни одбор, дакле, да структура управног одбора државног радија и телевизије одговара структури Народне скупштине, да све партије буду пропорционално заступљене, што до сада није био случај.

● **Господине Шешел, предлажем да у емисији Радио Вишеграда – „Избори 98“ проговоримо и пар речи о односу Српске радикалне странке према науци, култури и спорту.**

Политичарима је место само у политици

Др Шешел: Што се тиче културног стваралаштва, ми смо за потпуну његову слободу, међутим сматрамо да продукти културног стваралаштва морају да се реализују на тржишту. Тржиште треба да процени његову вредност. Ви можете људе уверавати да је нека књига добра, али ако неће нико ту књигу да чита, не вреди вам та књига. Наравно, постоје неке ствари које не могу да се оријентишу на тржишту, то су нека фундаментална и научна истраживања, али ту онда држава својом интервенцијом и својим инвестирањем решава проблем.

Што се тиче спорта, такође морамо спровести процес приватизације. Можемо погледати то на примеру Србије. Спортске организације у Републици Српској су прилично неразвијене, почевши од фудбалске лиге па надаље, а у Србији је очуван континуитет још из претходног режима и имамо ситуацију да практично мафија управља спортом. То је недопустиво.

Друго, имамо ситуацију у којој се по-

литика меша у спрот, где се политичари просто такмиче, у који ће управни одбор спортског клуба да уђу, а ми сматрамо да и то треба искључити. Све се то може искључити у процесу приватизације.

● **Какав је однос Српске радикалне странке према Српској православној цркви?**

Др Шешел: Ми смо свесни да је Српска православна црква један од кључних темеља српске националне цивилизације, српске државности и културе и да је била вековима главни чувар српске националне свести. Према томе, пуни смо поштовања према историјској улози Српске православне цркве. Ми српски радикали смо превасходно Срби православци, православне вероисповести, али у нашим редовима има и Срба атеиста, има и Срба других вероисповести, има Буњеваца који су католичке вероисповести, али су Срби пореклом. Има припадника других националности и других вероисповести, али огромна већина су православни Срби и сво поштовање према Српској православној цркви испољавамо на тај начин што никада нисмо ни покушали да Српску православну цркву злоупотребимо у политичке и страначке сврхе. Највећи нејпријатељи цркве су они који покушавају политички да је злоупотребе, најалост таквих људи има некада и у црквеним круговима.

Измисљене политичке афере

● **Господине Шешел, како оцењујете тренутну актуелну ситуацију, политичку пре свега, пред ове изборе у Републици Српској?**

Др Шешел: Рекао сам на почетку емисије да је та ситуација прилично конфузна и тешка. Владајуће политичке партије су очигледно морално уздрмане, осећају да им се ближи крај владавине на овим изборима, поготову то карактерише Додикову странку и странку Биљане Плавшић.

Они се сада служе и неким средствима која су непримерена основним цивилизованим нормама. У неким стварима ту предњачи и овај фамозни Маузер.

Љубиша Савић Маузер је председник и неке демократске странке, помоћник министра унутрашњих послова. Почео је да пакује наводне криминалне афере, организовано је убиство Срђана Кнежевића на Палама, а то покушавају приписати Момчилу Крајишнику. Очигледно је да су неки људи из полиције у томе учествовали, а истражни поступак се води, морам то рећи, на варварски начин. Људи који су салушавани, пребијани су, мучени, малтретирани, а чак су им и нокте чупали. То је злочиначки начин да се изнуди признање и зато ће Маузер морати да одговара и сви они његови саучесници.

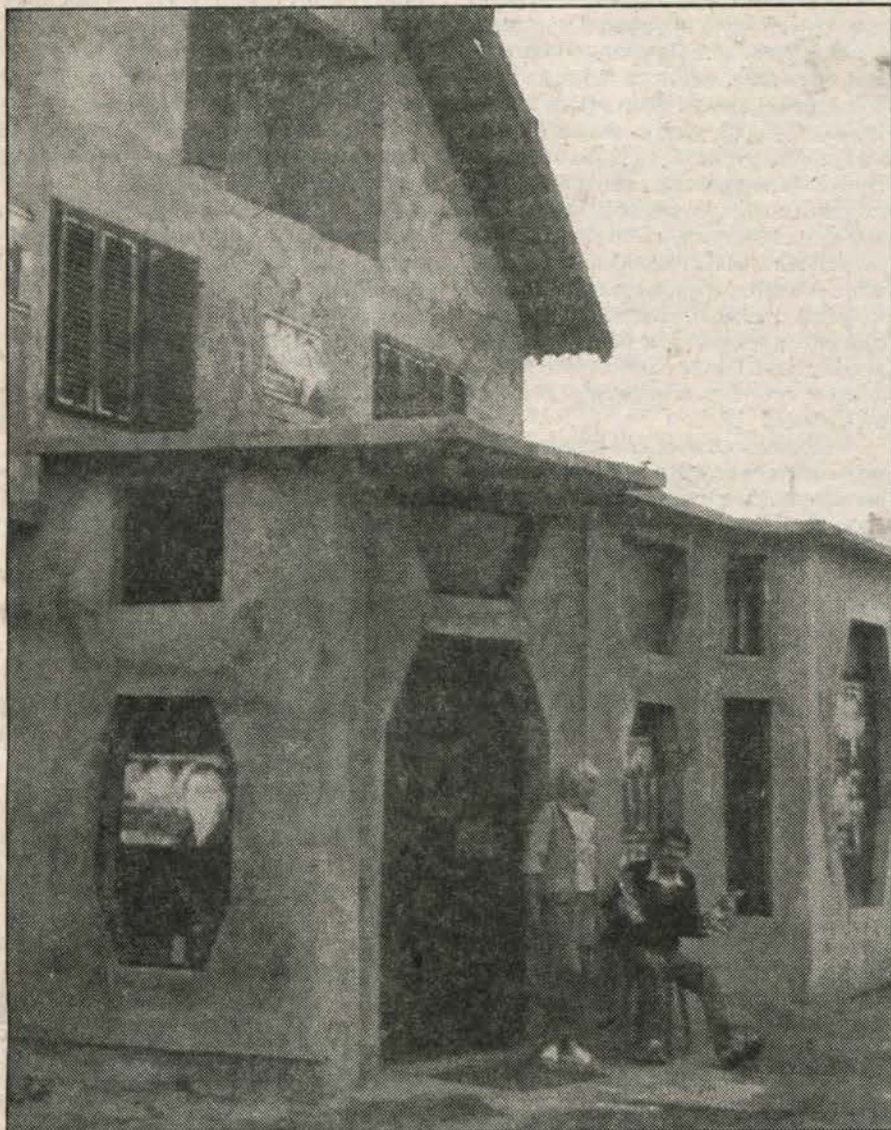
Онда смо имали одглумљен покушај атентата на Маузера, двојица људи су убијени на сасвим другом месту и доведени пред његов аутомобил и аутомобил је дигнут у ваздух. То јавност већ зна у Републици Српској. Пре тога имамо убиство четничког војводе Радована Радовића у Херцеговини. Режим у Републици Српској, држи убицу под сопственом заштитом. Још није било суђења, још није било никаквих судских радњи. То све показује и каква је природа власти, то је један од разлога да се та власт што пре мења.

Српска радикална странка и СДС су инсистирале на седницама Народне скупштине и парламентарне Комисије за контролу рада Службе државне безбедности, а Комисија је имала неколико састанака, дала је своје мишљење у јавности, а заказана је и Народна скупштина за 31. август, али већ неке странке најављују да неће учествовати у раду Народне скупштине.

Колико ја знам то је већ најавио Српски народни савез. Значи, боје се те седнице Народне скупштине. Зашто се боје? Зато што се боје истине. На тој скупштини би била изречена истина. Наш народни посланик, посланик Српске радикалне странке, Слободан Цветић је адвокат неких

Др Војислав Шешел у обиласку једног од земањских градилишта

Једина одбрана: плакати Српске радикалне странке на кућама које су прогнани Срби поправили. Сада, када се у њима може живети, неко би да их избаци

од ових осумњичених и у процесу је, а он има много података и много доказа како је и варварским методама спроведена истрага. Оно што се изнуди као признање варварским методама, не може да буде уважено ни на каквом суду. То су мутне радње и није случајно што су сви ти осумњичени припадници МУП-а, а чак је и СФОР нашао неколико тих људи везаних за радијаторе, лисицама. Све те скандалозне ствари треба једноставно изнети пред очи јавности. Ја мислим да ће те ствари до краја бити раскринкане пре ових избора и да ће и то као бумеранг да се врати владајућим странкама које стоје иза свега овога што се дешава.

Земун на добром гласу

● Господине Шешељ, општина Земун, у којој је на власти Српска радикална странка, често се у јавности наводи као пример општине у којој власт беспрекорно функционише, да ли је уистину тако?

Др Шешељ: Не само да власт беспрекорно функционише, завели смо ред и дисциплину не могу да се закунем да смо пот-

пуно уништили корупцију, али она је сада неупоредиво мања него што смо је затекли. Постигли смо чудо у развоју земунске општине. Четрдесет километара примарног водовода смо изградили, преко 50 километара асфалтних путева, два нова насеља, испарцелисали смо много општинске земље, а у Земуну се зида на све стране. Повећали смо општинске приходе, тако да су плате у земунској општини највеће у Србији.

● Каква је иначе тренутна ситуација у Србији, изумијајући Косово?

Др Шешељ: Србија је у тешкој економској кризи и социјалној беди. То је оно што сви знају и та криза се и даље заопштава јер нам поново заводе санкције западне силе, а ми имамо велике финансијске трошкове на Косову и Метохији. То је поприлична сума да се не троши на Косову и Метохији за операције наше полиције, за одржавање структуре власти. Иначе, то би било потрошено за пензије, за социјалну помоћ, за деље додатке и тд. То је оно са чим се ми објективно суочавамо, али мислим да Србија деценијама није имала штедљивију и ефикаснију власт од ове садашње.

● Изборни штабови свих странака, па вероватно и Српске радикалне странке, праве прогнозе пред изборе. Какве резултате очекујете на изборима, на септембарским изборима у Републици Српској?

Др Шешељ: Очекујем да ће Српска радикална странка и СДС да освоје апсолутну већину гласова, очекујем да ће Српска радикална странка имати много више гласова него на прошлим изборима, очекујем да ће странка Биљане Плавшић и Милорада Додика да доживе фијаско, да ће имати много мање гласова него раније. Непознаница ми је како ће бити са Социјалистичком партијом, можда ће имати нешто више него раније, захваљујући паду Биљане Плавшић и Милорада Додика, али наша врата за постизборну сарадњу су отворена свима, а посебно ми, српски радикали, а мислим да и СДС, позивамо на сарадњу и СПС, а ако наша сарадња није била могућа из неких других разлога, пре ових избора, очекујем да ће бити могућа после избора.

● У свим изборним платформама, све странке се залажу за демократију, а шта је по вама демократија? Ево, на примеру Републике Српске?

Др Шешељ: Демократија је када народ може слободним изборима да одлучује ко ће обављати власт, а када је та власт одговорна народу, када поштује устав и закон, значи, када је, не само легитимна него и легална, легалистичка.

Ми у Републици Српској нажалост немамо демократију у правом смислу речи. Република Српска је под окупацијом западних сила и то је један облик прикривене окупације. Ми немамо ни демократске изборе у Републици Српској. Не могу бити демократски они избори где страни окупатори из дана у дан својом вољом мењају изборна правила. Када се једном установе изборна правила, онда се не смеју мењати. Не могу бити демократски избори у оној држави у којој се одржавају два дана, јер ту једну ноћ бирачка кутија је ван контроле странака, где страна полиција чува бирачке кутије, а не страначки контролори. Не могу бити слободни избори тамо где Американци могу по својој вољи да придоду муслиманским гласовима након већ завршених избора у Републици Српској.

Прошле године на ванредним парламентарним изборима знамо поуздано да је само око 45 хиљада муслимана, у Муслиманско-Хрватској Федерацији гласало, а ОЕБС је представио да их је гласало више од 90 хиљада. Тако исто доносе гомиле гласова без икакве документације из Беча. То нису демократски избори.

Не могу бити демократски избори тамо ако се месец дана пред изборе, улада у локалне радио и телевизијске станице, ако се врши сеча главних и одговорних уредника, директора и слично. Не могу бити демократски избори тамо где неки странац може да одреди ко ће бити скинут са бирачког списка или ко ће бити скинут са изборне листе. Тамо где се прети да ће неком бити забрањена кандидатура. Какви су то демократски избори? Где се у свету такви демократски избо-

ри спроводе? Нигде у свету, само код нас јер је Република Српска ипак под окупацијом, нажалост.

● **Господине Шешел, какав је однос Српске радикалне странке према примени Дејтонског споразума и уопште према међународној заједници?**

Др Шешел: Ми смо се супротстављали Дејтонском споразуму када је он усвајан и када је усвојен. Изнели смо читав низ критичких примедби, међутим извршен је његова имплементација. Он је за нас фактичко стање, он је за нас реалност, а ми смо пристали да под условима Дејтонског споразума изађемо на изборе.

Заправо, сада се ми боримо да се очува Дејтонски споразум јер су западне силе кренуле у његову ревизију. Нама одговара да се сачува Дејтонски споразум, јер западне силе иду много даље него што допире Дејтонски споразум. Нигде у Дејтонском споразуму нема да међународни гувернер Карло Вестендорп може сам да проглашава законе, а он је сам донео Закон о држављанству, неке друге законе и сам је одлучио како ће изгледати новчанице. Сам је одлучио како ће изгледати пасоши и наметнуо је Републици Српској заједничке регистарске таблице за аутомобиле, а тога нема у Дејтонском споразуму. То је мимо Дејтонског споразума, а то је Додикова влада прихватила.

Видите, по дејтонском споразуму, војна возила из једног ентитета не могу да прелазе у други, а сада сва војна возила морају имати исте регистарске таблице. Шта то значи? То је она најопаснија ревизија Дејтонског споразума и ми се морамо изборити да се не мења Дејтонски споразум, да остане онакав какав је потписан у Дејтону.

Заштита избеглица

● **Смештај избеглих и расељених лица у Републици Српској је акутан проблем. Уколико Српска радикална странка освоји већинску власт, на предстојећим изборима, на који начин намерава решити тај проблем?**

Др Шешел: Српска радикална странка неће дозволити да се Срби исељавају из било које куће, из било ког стана и Српска радикална странка ће максимум новчаних средстава, којом власт буде располагала, усмеравати у правцу изградње нових кућа и станова за избегле Србе, поготову у осетљивим областима као што је Брчко.

● **Како решити проблем Брчког, када смо већ код те теме?**

Др Шешел: Брчко мора да припадне Републици Српској. Намерно су западне силе Дејтонским споразумом предвиделе да Брчко остане недефинисана територија и да се његов статус одређује међународном арбитражом. Република Српска има мање од 49 процената територије што је гарантовала Контакт група још 1995. године.

● **Господине Шешел ...**

Др Шешел: Ми морамо да се изборимо да се Републици Српској надокнади територија, мањак територије до 49 по-

сто. То укључује и Брчко и још поред Брчког један део. Да видимо који је то део, било који, али мора негде да се надокнади неких 0,60 посто. Што се тиче Брчког, западне силе су обећале Биљани Плавшић и Милораду Додику да ће Брчко бити додељено Републици Српској ако испуне све налоге са Запада. Они су налоге испунили, а Биљана Плавшић је растурила СДС. Милорад Додик је учинио све што су тражили од њега и Брчко нисмо добили. Међународна арбитража је одлучила да се решење Брчког пролонгира. Дакле, треба им то Брчко, да држе стално нож под грлом Републици Српској.

● **Предлажем да се још једном вратимо на покушај решења српског националног питања. Ви сте често у јавности, као председник Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, истуцали са тезом да границе српских земаља треба да буду на линији Карлобаг – Огулин – Вировитица, и да ли одустајете?**

Др Шешел: Никада српски радикали неће одустати од тих западних српских граница, никада. Ми смо практично имали те границе, а на бојном пољу смо их одбранили. Онда смо их изгубили за зеленим преговарачким столом. Република Српска Крајина је била на тим границама.

● **Како доћи до тог циља?**

Др Шешел: Ми ћемо настојати мирним путем, ако може мирним путем, а ако не може мирним путем, видећемо којим може, али треба да имамо неког историјског стрпљења и да сачекамо да се промени однос снага међу великим силама. Неће ни америчка свећа да гори до зоре, што би наш народ рекао.

● **Значи, ви претпостављате да ће доћи до поправљања односа?**

Др Шешел: Мора доћи. Од римског царства на овамо није се десило да само једна велика сила доминира целим светом. Америка не може да доминира јер њена моћ је војна моћ, а не економска. Она се осетила у економском смислу угроженом

и зато је и узела азијске берзе, зато је обарала јапански јен, зато је обарала хонконшки долар, зато прави хаос на руским берзама. То не може вечито. Тим инструментом светских финансија, Американци су заправо експлоатисали цели свет. Када им одговара да подигну вредност долара, похрлили страни капитал у Америку, када им одговара да обору вредност долара, похрли америчка роба ван Америке. То је начин да се плјачка цели свет, али свет се ваљда освестио.

● **И питање тероризма је такође актуелно...**

Др Шешел: Американци подстичу тероризам, а онда се чуде што им се то ризикује о главу. Не могу они терористе подстицати против неких других земаља, својих политичких противника и онда се чудити што терористи њих нападају. Они су створили ове исламске терористе у Афганистану, они су подржавали њих и пет милијарди долара су уложили у њих и сада се чуде што их ти терористи нападају. Ко сеје ветар - жање олују, што би рекао наш народ.

● **Господине Шешел, у емисији Радио Вишеграда – „Избори 98“, остало је још толико времена, да вас питам, односно, да кажете оно што вас евентуално писам питао, значи, ваши погледи. Изволите.**

Др Шешел: Не знам пита ме ви нисте питали, а хтели сте да ме питате, али Српска радикална странка је очигледно свесна у компликованости садашње политичке, економске и социјалне ситуације у којој се налазе све српске земље, па и Република Српска и Српска радикална странка сматра да се само српским јединством могу превладати сва искушења у којима се налази српски народ. Ми и даље апелујемо на то јединство, како смо склопили коалицију са СДС-ом, како можемо склопити после избора и са Социјалистичком партијом Републике Српске и бар са делом Српског народног савеза, да све српске патриотске снаге буду окупљене и да се формира нова влада, про-

Пут за Брчко, нож под грлом Републике Српске

порционална односу снага наших странака у Народној скупштини.

Када западне силе виде да су Срби подељени и да се неки Срби просто такмиче ко ће им бити у служби, ко ће их више подупирати против сопственог народа, онда оне могу себи свашта да приуште. Онда могу да разговарају језиком диктатора. Ако убедимо западне силе да су Срби јединствени, да су све српске партије сложене у Народној скупштини, да су у стању да формирају заједничку владу, да је та влада у стању да нормално функционише, онда ће и оне морати да мењају политику и према Републици Српској и према српском народу.

Српски радикали су својим конструктивним примером у Србији показали да је тако нешто могуће. Ако смо ми Српски радикали могли у Србији да уђемо у коалицију са левичарским странкама, после свих оних ранијих сукоба, после свих раније изговорених речи и после оних хапшења, малтретирања, пребивања, онда је то могуће и у Републици Српској. То је управо и концепција за коју се ми залажемо и очекујемо да ће та концепција бити реализована. Ми очекујемо да ће Никола Поплашен победити на изборима за председника Републике, а да ће за мандатара нове владе одредити представника највеће политичке партије у Скупштини или највеће коалиције у Скупштини и да ће онда све друге партије пристати на једну коректну сарадњу, пропорционалну односу снага.

● **Већ сте рекли са ким хоћете у коалицију, а са ким нећете у коалицију у Републици Српској?**

Др Шешељ: Нећемо сигурно са муслиманским странкама у коалицију, никада. Да смо ми могли са њима правити коалицију, не би се овај рат ни десио. Они су изазвали овај рат, огромно крвопролиће, а сада са њима да се склапа коалиција. Нашта то личи? Шта би рекли наши пали борци или инвалиди овог рата који су изгинули на бојном пољу бранећи отаџбину и срп-

ство, када би чули да ми сада склапамо коалицију са дојучерашњим српским непријатељем. То једноставно не долази у обзир.

Што се тиче српских странака, ја не знам која ће се уопште појавити у Народној скупштини, а која неће, али од ових озбиљних, практично ми са свим можемо у коалицију. Са СДС-ом, рекох, већ смо постигли коалицију за ове три кључне функције. То је предизборна коалиција, рачунамо да ћемо постићи и постизборну коалицију. Понудили смо већ Социјалистичкој партији Републике Српске коалицију, а нудимо и странци Биљане Плавшић, и очекујемо да ће она изгубити на изборима, а ако изгуби изборе, вероватно неће ни остати на челу Српског народног савеза јер ће морати да поднесе оставку на све функције, ваљда је то коректно у политичком животу. Рачунамо на ново руководство Српског народног савеза и да ће бити спремно на изнајлажење решења са другим српским странкама. За остале, тек да видимо да ли су у стању да се изборе да буду у Народној скупштини. Можда неће ниједна друга бити, можда ће Додикова бити са два или три посланика, а можда и неће, ко то зна. Али, ко више рачуна на Додика.

Државна помоћ борцима

● **Поштовани слушаоци, пратите емисију Радио Вишеграда – "Избори 98", а наш гост је председник Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, господин проф. др Војислав Шешељ. Господине Шешеље, ево теме се намећу саме по себи. Како решити у Републици Српској материјално збрињавање породица погинулих бораца и инвалида рата, и уопште како решити проблем незапосленог становништва?**

Др Шешељ: То су два посебна проблема и морају се одвојено третирати. Када је реч о породицама палих бораца, углавном су то породице са радно неспособним члановима, стари очеви, старе мајке, или

самохране супруге, мала деца. Ту држава мора директно да помаже. Мора непрекидно повећавати новчане износе који се додељују сваког месеца, све док деца не одрасту, док не стану на своје ноге и док се не запосле.

Што се тиче проблема запошљавања, он се може решити само развојем приватне иницијативе и када држава отвара радна места, то је само преливање из шупљег у празно и ту нема продуктивности. Ту нема новог профита, нема зараде практично. Тамо где нема зараде, ви једноставно плате исплаћујете доштампавањем новца. Само здрава приватна иницијатива може отворити здрава радна места.

● **Како обезбедити адекватну здравствену заштиту становништва у Републици Српској, јер је и то један од проблема.**

Др Шешељ: Мора се реформисати здравствена заштита и мора се јасно разграничити, шта је бесплатна здравствена заштита, а шта је оно што мора да се плаћа. Ови ратни и послератни услови су већ доста изнивијали то питање, доста су, у пракси укинули од онога што је био прави луксуз у здравственој заштити. Сетите се пре рата, одлазака на лечење у иностранство, сетите се бањско-климатских лечилишта, одмаралишта итд. Све то сада мора да се искључи. На бесплатно бањско лечење могу имати право само ратни инвалиди и они тежи, реконвалесцентни, рецимо, после срчаних удара, после можданих удара, после тешких саобраћајних несрећа када је потребна физикална терапија итд. Све остало не може бити бесплатно. Мора да се плаћа и то по економским ценама.

Када је реч о лековима, мора се тачно направити списак лекова који су бесплатни, који се не злоупотребљавају, који су за озбиљне болести и лекова који морају да се плаћају. Сви лекови против рака, против срчаних обољења, шећерне болести, наравно да морају бити бесплатни и ту нема злоупотреба код коришћења.

Највећа злоупотреба је код антибиотика. Антибиотике, грађани, најчешће сами себи препишују, а сада би ми ту нашли један начин да то спречимо. Антибиотик, који се убризгава инјекцијом, да буде бесплатан, а антибиотик који се гута као пилула, да мора да се плати. Ви ту одмах скрешете могућности онима који злоупотребљавају те антибиотике, када се кљукају без потребе, а чак и своје здравствено стање нарушавају. Ретко који човек је спреман да иде да прима инјекцију, да прима антибиотике инјекцијом, ако није баш озбиљно болестан, је ли тако. Ретко ко је толики мазохиста да иде да га без везе боду иглама. То је један начин да се у том правцу реше ствари. И код других лекова, наравно, опет треба да тражимо моделе разграничења.

Затим, нико не иде да се оперише, ако му операција није баш неопходна. Операција треба да буде бесплатна, али зато неке друге ствари које су безазленије, бенигније, треба наравно да се плате и да се у здравственим установама одреди минимум здравственог стандарда који је бесплатан, а ако неко жели сваког

Приоритет српских радикала: одмах по доласку на власт усмерити се на помоћ борцима и њиховим породицама

дана да једе месо, у условима када је земља у тешкој кризи, онда мора да доплаћује.

Значи, ту има извесних резерви које се могу направити тако што би се оном богађијем слоју становништва извесне медицинске привилегије добро наплатиле, па се тај новац прерасподелио и на основу њега омогућила ефикаснија здравствена заштита сиромашнијег дела становништва. Држава се увек мора понашати, што би народ рекао као Робин Худ. Не може држава ником ништа да подели, а да то претходно неком другом не узме, ако не иде на штампање новца, а ако иде на штампање новца, онда уништава економију, већ у корену је сасеца. То је само оно што се узме на име пореза, на име доприноса, на име такси, и може сада да се дели кроз пензије, здравствену помоћ, образовање и слично.

● Већ сте поменули пензије, а пензионери су у Републици Српској једна од најугроженијих категорија становништва.

Др Шешељ: Сигурно, не само да су су у позним годинама старости, нису способни за рад, углавном нису способни, а има неких који су и способни, па се сналазе како знају и умеју. Велики је број тих људи, чак је можда и већи број него запослених и како сада то решити. То се може решити делимично кроз процес здраве приватизације, тако што би се део новца који се добије на име продаје фабрика, директно уплаћивао у пензијски фонд. Нама је сада важно да се издаци

пензијског фонда премосте до неке здравије ситуације, када буде боља наплата из самих плата. У принципу, пензијски фонд може да исплати, само оно што се наплати на име доприноса из плата, па сада ви видите, колико је у опште људи запослено, колико су мале плате, па су мали и доприноси за пензијско осигурање. Нека предузећа нису у стању да плаћају и те мале допринос и пензијски фонд је хорнично празан.

Стриктна контрола државних органа

● Полиција, судство, војска – како то уредити по мишљењу Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Полиција мора да буде државни орган, под стриктном контролом владе, а даље и Народне скупштине. Ми смо имали практично на делу државни удар у Републици Српској који је правила Биљана Плавшић. Тај државни удар је почео њеном незаконитом и противуставном сменом министра унутрашњих послова, а онда је противуставно поставила новог министра унутрашњих послова. Почела оружаном путем да отима полицијске станице. Тај процес је трајао неколико месеци. После, претходних избора када су неке странке формирале коалицију уз помоћ муслиманских политичких партија, преузели су контролу над комплетном полицијом. Али, они су изгубили из вида једну чињеницу да је огромна већина полицајаца часна, по-

штена, да искрено воли отаџбину, да искрено воли Републику Српску и да се њима не може манипулисати како то жели актуелна власт у Бањалуци. Мислим да ће то показати и ови избори и да ће нова влада преузети контролу над полицијом, али да ми ту нећемо имати баш много посла, јер је већина полицајаца и остала часна. Ту ће морати да се смене само шефови, рецимо, попут Маузера.

Што се тиче судства, то вам још ни сам одговорио, судство мора у принципу да буде независно, а независно судство мора да суди по уставу и закону. Основни проблем судства је подложност корупцији и корупција судства је типична за све српске земље. Ту морају ствари да се прављају, а наравно корупција се сузбија и повећањем плата државних службеника, који су склонили корупцији, али она се гуши и строгим казнама за оне који се ухвате на делу. Један од начина да се угуши корупција је да се кривичним законом предвиди да се кажњава само онај ко узима новац, а не онај ко даје новац, како бисмо постигли виши степен пријављивања корупционирских радњи, како бисмо подстакли грађане који су били принуђени да некада неку услугу државног органа плате, да дођу и пријаве, да су томе и томе дали новац.

● Како уредити војску Републике Српске по мишљењу Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Војска Републике Српске ни у једној варијанти не сме да се укључује у заједничку војску Уније БиХ. То је главни циљ и ни по коју цену се то не сме дозволити. Ако се то дозволи, све је пропало. Војска Републике Српске мора бити под контролом државних органа, искључиво државних органа Републике Српске. Република Српска је показала и у овом рату да има добру и способну војску, на сву срећу, одстрањени су неки политикантски генерали које је предводио Милан Гверо, који су практично одметнули војску Републике Српске од државног руководства. Сада се ситуација прилично стабилизује, нормализовала се и војска Републике Српске има један задатак, то је да брани Републику Српску, а да се не меша у политичке сукобе и страначке борбе.

● Господине Шешељ, при крају смо емисије, а да ли ће грађани Вишеграда имати прилику да вас виде у Вишеграду пре избора?

Др Шешељ: Ево, ја сам данас у Вишеграду, не верујем да ћу још да дођем пре ових избора, а избори су ту 12. 13. септембра, али одмах после избора ћу се трудити да поново дођем у Вишеград.

● Ово говорим због тога што сте наступили на великом митингу Српске радикалне странке у Вишеграду....

Др Шешељ: Ми ове године нећемо имати никакве митинге, а можда ћемо имати један заједнички митинг са СДС у Бањалуци и то је све, и то последњег дана кампање.

● Господине Шешељ, хвала вам што сте били гост емисије – "Избори 98" Радио Вишеграда.

Ми се нисмо променили, парола коју заиста може да користи само Српска радикална странка

27. АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ГОСТ ЕМИСИЈЕ РАДИО СРБИЊА

У СВЕТСКОЈ ПОЛИТИЦИ ПОСТОЈЕ САМО ИНТЕРЕСИ

Интерес Америке, Енглеске, Француске и осталих западних сила је да се уништи Србија, да се сведе на што мању територију, да када Русија поново буде моћна и велика империјална сила, не може преко Србије да изађе на Јадранско море

● Поштовани слушаоци, добар дан још једном из студија Радио Србиња. Као што сте чули у нашем јучерашњем програму, а и малочас у најави, од овог тренутка ваш и наш гост је уважени др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Добро нам дошли.

Др Шешељ: Боље вас нашао.

● Ево за наше слушаоце информација коју већ знају – све оно што вас желе питати за њих је отворен телефон. С обзиром да долазите из Србије, наше матице, долазите са функције потпредседника Владе Србије можете ли за овај почетак да нам кажете мало о ситуацији у Србији, односно шта је све Влада у овом периоду, од када сте ви њен потпредседник, предузела у побољшању стања у Србији.

Др Шешељ: Политичку ситуацију у Србији карактерише дубока економска криза и социјална беда, које трају већ годинама, и побуна шиптарских терориста на Косову и Метохији. Настављају се притисци западних сила против наше земље, а у марту месецу смо формирали Владу народног јединства у коју је ушла и СРС са левицарским странкама и након формирања Владе народног јединства политичке прилике су се ипак доста стабилизовале.

Ми смо и на Косову имали успешну акцију против шиптарских терориста. Та акција се приводи крају, главни део је завршен. Има још доста терориста по забаченим селима, шумама и планинама, али ми нећемо прекидати са акцијом док тај посао не окончамо потпуно. Стабилизовали смо политичке прилике тако што смо Владу формирали на усаглашеним ставовима да се Косово и Метохија морају бранити по сваку цену. Одржали смо и један референдум на коме нам је народ са 75% гласова дао поверење и подржао нас у настојању да не дозволимо мешање страних сила, било какво мешање у унутрашње послове Србије и СРЈ. Ми на томе истрајавамо.

Влада народног јединства, као коалициона Влада, је Влада сталних компромиса. И, ми те компромисе свакодневно постижемо по одређеним социјалним, државним, политичким и културним питањима. И, то је нешто природно. Наравно,

Лидер радикала у једној од ранијих посета Србињу

ми радикали смо желели сами да освојимо власт у Србији, међутим, народ је пресудио другачије. Народ је пресудио на септембарским изборима да ниједна политичка партија сама не може да формира владу, да су коалиције нужне.

Пред нама је била дилема - да ли ући у коалицију са СПО-ом и Вуком Драшковићем, одмах смо одбили. То би била врло лоша коалиција. Знате, Вук Драшковић се годинама понашао као један од највећих издајника српског народа, много напакостио западним Србима и Републици Српској и Републици Српској Крајини и служио западним силама и слично. Затим, у политици се понашао крајње ирационално и сви који су било када са њим склапали коалицију данас се горко кају због тога. Ту варијанту смо одбацили.

Коалиција са левичарским странкама је такође била предмет наших разматрања. Са левичарским странкама смо некада сарађивали 91. и 92. године, до половине 93. године, на плану одбране западних српских земаља и та срачња је била једно време прилично успешна. А, онда смо се сукобили, пре свега, око Венс-Овеновог плана у мају 1993. године и сукоб се даље продубљивао да би попримио најжешће форме 94. и 95. године. Тада смо хашпешни, прогањани, малтретирано, протеривани. Тада су нам отимали посланичке мандате. Били смо медијски блокирани. Нема шта нам нису радили. Међутим, ми смо закључили да као озбиљни и зрели политичари не смемо да будемо сујетни и да се у политици понашамо према томе шта је ко нама радио.

У садашњим приликама ми нисмо имали с ким другим да успоставимо озбиљну коалицију. А, најважније је да смо се усагласили око Косова и Метохије да ту не попуштамо. И, за сада, та коалиција добро функционише. Неке ствари међама набоље у Србији а Косово жестоко бранимо. И, док будемо бранили Косово та коалиција има шансу да опстане. Наравно, било је доста неразумевања у народу. Али, шта је била алтернатива формирању ове коалиционе владе - хаос у Србији.

Западне силе су рачунале са изазивањем тог хаоса. Мислили су - социјалисти и левичарси су нас толико прогонили да нама радикалима не пада на памет да са њима правимо било какве договоре. Друго, прошле године смо имали парламентарне изборе где смо били такође медијски попрлично блокирани, а на председничке изборе смо имали читав низ примедби. Врло тешких примедби. И, западне силе су биле убеђене да смо страшно љути због тога. Очекивали су да и социјалисти са радикалима не смеју да праве коалицију. Да се боје радикала итд.

На тој рачуници су кренуле директно у отимање Косова и Метохије. Процењивали су да савезни буџет неће бити изгласан. Без наших гласова не би могао бити изгласан, и управо тог дана, када су очекивали да пада савезни буџет, кренули су са терористичким акцијама на Косову.

Чим смо чули шта се дешава на Косову ми смо дигли руке, гласали за буџет. На Већу грађана смо гласали против буџета. На Већу република смо гласали за буџет и буџет је прошао. На Већу грађана наш

утицај није толико значајан да би могли да оборимо буџет, али смо имали жестоке примедбе на буџет, суштинске примедбе.

Друго, левичарске странке су неких шест месеци преговарале са Вуком Драшковићем и СПО-ом, и онда је то била трговина. Те - Вук тражи куће на Дедињу, у Кошутњаку, амбасадорска места, новац, ово, оно. Та трговина је некада избијала пред очи јавности. Драшковић изађе сам па тражи толико тога, толико тога, толико тога. И, очигледно је да је Драшковић имао налог споља да што више одуговлачи те преговоре да би се ситуација компликовала. Западне силе су очекивале, ако преговори буду неуспешни, онда ће се расписати нови избори. Србија се опет налази у ковитлацу предизборне кампање, тероризам на Косову, хаос у коме ће њихови пулени да однесу преваг како би Американци и Немци преузели контролу над целом Србијом, и како би до краја спровели свој план о разбијању Србије и отимању Косова и Метохије, Сандака, Војводине и сл.

Тада ми улазимо у озбиљније преговоре и за врло кратко време постижемо договоре да Владу конституишемо и у квантитативном и у квалитативном смислу, строго пропорционалном односу снага у Народној скупштини које имају наше партије. И од тада наша Влада функционише. Многи јој нису давали више од месец дана. Многи су говорили неће доживети 100 дана. Ево, та влада већ функционише пет месеци, а да неких озбиљних проблема у њеном функционисању нема.

Имамо ми проблема у свакодневном

У разговору са општинским руководством Србиња

Др Никола Поплашен и Мирко Благојевић у Брчком, тренутно најважнијем граду Републике Српске

животу. Проблеми су индустрија, привредна предузећа, пензије, социјална давања итд. здравство, школство. То су заиста жестоки проблеми. Мукотропно се са њима носимо, али се доста добро разумевамо у решавању тих проблема и што је најважније сузбијамо корупцију. Ту радикали дају пуни пример. Ниједан наш министар није добио стан или вилу. О томе не сме ни да се размишља. Нико није добио нов ауто. Дакле, својом штедљивошћу и својом марљивошћу дајемо пример и убеђен сам да ће се ствари за Србију променити набоље.

Наравно, ми смо сада пред изборима у Републици Српској и у Републици Српској вероватно ниједна политичка партија сама неће моћи да освоји власт. Мислим због тога да би се рецепт из Србије могао и овде применити. Велика је срамота за српски народ и за српске политичке партије да се влада формира захваљујући подршци муслиманских странака из Муслиманско-Хрватске Федерације, подршци Сафета Биче, који је недавно јавно саопштио шта мисли о Републици Српској и њеној судбини. Он се недавно zaloжио за уништење Републике Српске.

Ми имамо у Републици Српској Владу Милорада Додика захваљујући муслиманској подршци. Нема веће срамоте за српски народ. Ми смо већ склопили коалициони споразум са Српском демократском странком по питању заједничких кандидата за ове три кључне функције, члана председништва Уније Босне и Херцеговине, председника Републике Српске и потпредседника Републике. Договорили смо се да магистар Момчило Крајишник буде кандидат за члана Председништва Уније. Др Никола Поплашен председник српских радикала за Републику Српску да буде кандидат за председника Републике Српске и господин Шаровић кандидат за потпредседника, он је из СДС-а.

После ових избора и ако српски радикали и српски демократи буду имали апсолутну већину наша врата за споразуме-

вање са другим српским странкама биће отворена. Ми сад отворено говоримо да смо спремни да разговарамо са Социјалистичком партијом Републике Српске, да смо спремни да разговарамо са неким политичарима из Српског народног савеза, оним који су, можда разочарани неким политичким односима у СДС-у, својевремено напустили ту странку па отишли тамо и сада су још више разочарни Биљаном Плавшић, јер рачунамо да и тамо има часних и поштених људи са којима би се могао водити дијалог. Нама је циљ после ових избора да формирамо што ширу коалицију у Републици Српској, да окупимо све српске патриоте и да делујемо пре свега у корист Републике Српске за спас одашњег српског народа. Српска радикална странка је странка чија је популарност у наглom порасту. Некомпромитована странка. Странка, што се каже, чисте прошлости. Ми очекујемо да ће број наших гласова на овим изборима да буде већи него на прошлим.

Прво да сачувамо оно што је наше

● У програму Српске радикалне странке често је истицано да српско национално питање, као једно од основних тема нашег бића, нашег српског бића, остаје задатак и ове партије и свих других партија како у Србији тако и у Републици Српској. Очекивало се да ће можда неки помаи бити урађени у изради и формирању тог јединственог српског националног програма на свим просторима.

Др Шешељ: Српска радикална странка има свој национални програм у склопу укупног радикалног програма у 100 тачака. Наш програм је одавно познат целокупном српском народу и светској јавности. Мислим прво да треба констатовати да српско национално питање није решено, друго, да смо сви ми Срби свесни шта може подразумевати наш национал-

ни програм. Ако смо тога свесни није ни потребно да се то ставља на папир.

Шта је наш национални програм? Да сви Срби живе у једној држави. Да све српске земље буду јединствене. А, томе, српски радикали, додају да наша јединствена држава буде унитарна и централизована, да има једног председника Републике, једну владу, једну народну скупштину, једну војску, једну полицију. Да се опет ми овде не би забављали кроз неке федералне институције власти, па препуцавали на локалистичким основама, да не би опет остављали простора за појаву сепаратизма и слично.

У првој фази реализације нашег националног програма ми морамо сачувати оно што је још увек у српским рукама. То су Србија, Црна Гора и Република Српска. Сада су међународне околности најтеже за српски народ, најнеповољније. Све западне силе су против Срба. Желе да униште српски народ, поготово Немци и Американци. Ми то морамо издржати. А, у променењим међународним околностима, при променењом односу снага великих сила ми ћемо тражити варијанту да повратимо оно што је српско, што смо привремено изгубили, укључујући целу територију Републике Српске Крајине. Незаборавајући ни Македонију. Све оно што је српско мораће опет једног дана бити у границама српске државе.

● Неоспорно питање које завређује посебну пажњу по интересовању наших слушалаца, бар по питањима која су стигла, показује да је то питање и решавање проблема на Косову. Шиптарски тероризам доле сво већ дивља.

Др Шешељ: То је проблем који ће трајати годинама. Не треба имати никаквих илузија да је могуће да се то брзо реши. Али, ми смо сломили кичму том шиптарском тероризму, ликвидирали смо његове главне групе и ликвидирали смо мислим скоро све главне вође. Наша полиција и наша војска су биле врло успешне, али мора се признати да тај шиптарски тероризам има извесно упориште у албанском народу који живи на Косову и Метохији и да је та сепаратистичка тежња већине Албанаца стални извор појаве нових терориста. Због тога је то проблем с којим ћемо се дуже време суочавати. У сваком случају ми попуштати ту нећемо. Са терористима нема никаквих преговора, никаквих разговора, никаквог дијалога, никаквих компромиса.

Нудимо дијалог свим албанским политичким партијама. И та наша понуда остаје отворена. Наш је циљ да све албанске политичке партије, све релевантне, уђу у српски политички живот. Знате, на Косову нема више од милион Албанаца. Можда их нема ни 800.000. И било каквом решењу, било каквом резултату наших дијалога мора да претходи попис становништва. Нећемо ваљда признавати ове старе фалсификоване пописе по којима испада да има два милиона Шиптара на Косову и Метохији. Нема их. Ми ниједној националној мањини не споримо њена грађанска права и људске слободе, али све националне мањине морају бити лојалне држави Србији. И ту нема одступања.

Стање у Рашкој области

● **Какво је стање у том контексту у Рашкој области.**

Др Шешељ: У Рашкој области свремена на време има неких политичких проблема али не бог зна колико великих. Било је проблема у Новом Пазару и тамо је Влада Србије још прошле године завела принудну управу, привремене мере, јер локална власт је практично изузимала територију Новог Пазара из уставно-правног система Србије. Толико је њихова самовоља била очигледна. Што се тиче Тутина и Сјенице, где такође муслимани живе у већини, ситуација је релативно стабилна. С времена на време се неки проблем појави.

Нама није циљ да се мултипликују проблеми, али муслиманима мора бити јасно да у Србији могу живети само као лојални држављани Србије. И нема друге варијанте. Они рачунају, њихове вође рачунају на западну подршку и помоћ. И сада ишчекују да се реши косовско питање а онда сматрају да ће Рашка област доћи на ред. Али, у те опанке боље им је да се не

обувају. Јер, ми без река крви нећемо дати ниједан део српске територије.

Друго, нека мало извуку поука из овог рата који се збива на територији бивше Босне и Херцеговине. Ипак су муслимани најгоре прошли у том рату. А пре рата им је нуђено, отворено нуђемо, да Босна и Херцеговина остане у саставу скраћене Југославије као равноправна федерална јединица, а Изетбеговићу је чак понуђено да буде први председник те скраћене Југославије. Он је прихватио, а после одустао под утицајем западних сила које су га увукле у рат, да ратује практично за рачун Хрвата. Хрвати су једини који су извукли опипљиву корист из овог рата.

Нису ни Срби добро прошли. Знате, изгубљене су бар привремено многе српске територије. Много жртава је било. Али, најтеже су прошли муслимани. Муслимани су изгубили још једну ствар из вида. Принцип - сви Срби у једној држави, значи сви муслимани у једној држави. То би била за њих најповољнија варијанта. Али, тај исламски фундаментализам који је тамо узео корена, превелике амбици-

је муслиманског руководства, мислим да су довеле до ове трагедије. Сада смо се дефинитивно разграничили. Сада је бесмислено инсистирати на повратку једних на простор других итд. То западњаци покушавају, да праве опет неке караказане. То не иде овде. Да је био могућ заједнички живот, ми смо мислили да јесте, онда би остао тај заједнички живот. Десио се овај рат који је много тога променио и у свести људи и људи тешко могу превладати последице овог рата.

Наравно, можемо у будућности са муслиманима трговати, развијати привредне односе, ако то буде у заједничком интересу. Али, братство и јединство и сличне флоскуле, сличне пароле из комунистичког времена више једноставно не пале. Муслимани на подручју Рашке области или Санџака, како они то воле да зову, инсистирају да се зову Бошњаци. Чак и ови са Косова и Метохије. То је нама смешно. Ми смо направили чак и једну комедију у Народној скупштини по том питању. Чуј, он Бошњак, није Босне никад ни видео, а ја рођен у Сарајеву, и отац и мајка, и сви моји преци са подручја Босне, и сад ја нисам Бошњак, а он је Бошњак који Босне није ни видео. Или је гледао на телевизији или је можда ишао у Сарајево да учи школу, да студира.

Знате, то је смешно. Требало би мало муслимани да се упитају, прво имали су један назив те своје вештачке нације - муслимани. Али, муслиман је и Пакистанац и Иранац и Нигеријац итд. Шта то онда значи? То је верско одређење, а не национално. А, сада су Бошњаци. Шта то значи? Бошњаци - то је један архаичан назив. Савременији назив је - Босанци. То су људи који живе у Босни, или који су рођени у Босни, без обзира на националну или верску припадност.

Муслимани стално покушавају да сакрију то да су они заправо потомци српских квислинга из времена турске окупације и ништа више. Не можемо ми сада да отгужујемо потомке што су их дедови и прадедови преварили, што су се ставили у службу Турчину итд. Постојао је и тај данак у крви, када су малу децу одводили, турчили их, за јаничаре обучавали итд. Један од највећих турских државника из средњег века Мехмед паша Соколовић је Србин кога су као дете одвели и потурчили. Знате, то нам је историја донела. То је оно чега смо свесни. Али, сад треба видети шта и како даље. А не стално неке ствари измишљати, неке ствари пројектовати и то се опет у парампарчад разбије у првим измењеним историјским околностима. Нити им је успео пројекат муслиманске нације нити ће им успети пројекат бошњачке нације, они су депласирани, бесмислени.

Шиптари не морају у војску

● **Поштовани слушаоци, ми вас још једном подсећамо, наш и ваш гост је др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Питања можете постављати на телефон који је отворен, а током јучерашњег дана, када смо најави-**

Др Шешељ у обиласку положаја војске и полиције на Косову и Метохији

ли гостовање др Шешелџа, стигло је неколико ваших питања, па замолићемо ево и за одговоре.

Прво питање се односило на Косово. То смо већ рекли. Већ сте одговорили на овај део питања. Наш слушалац Миливоје Поповић пита – ситуација на Косову и данас опомње да српско национално питање још није решено. Очекивало се да ће Влада Србије понудити концепт решавања тог питања. Он поставља питање – зашто није. То смо већ рекли.

Др Шешелџа: Да, али о овоме нисмо говорили. Концепт решавања косовско-метохијског питања је направљен. Прво, то питање мора бити решено у оквиру садашњег Устава Србије, а не СРЈ. Сада су западне силе смислиле да се Косово претвори у посебну федералну јединицу, да му се створи правни основ за неко касније отцепљење. Федерална јединица је држава по дефиницији. Федерација је сложена држава. А, аутономна покрајина не може имати правни основ за отцепљење. Ми не пристајемо да се мења Устав Србије по том питању.

Друго, понудили смо представницима албанских политичких партија на прт стату Покрајине Косово и Метохија, у складу са Уставом Србије. Понудили смо им дводомне скупштине, вишедомне скупштине, да не би било никаквог прегласавања. Ми више никада нећемо дозволити да Албанци владају над Србима на Косову. То је сигурно.

Можемо разговарати о свим облицима културне и персоналне аутономије. Ако Шиптари не желе наш здравствени систем нека формирају свој, али некага сами финансирају. Ако не желе образовне институције наше државе, да шаљу децу у наше школе, нека формирају своје школе али нека их сами финансирају. Нека не плаћају више доприносе држави за здравство. Нека имају своје фондове. Ништа нам не смета. Ако не желе наш информативни систем нека формирају сопствени. Имају већ 53 новине на албанском језику. Могу имати локалне телевизије и радио станице. Што би то нама Србима сметало. Али, све сами да плаће. Колико пара толико музике. Хоће ал-

банску академију наука. Нека формирају пет албанских академија наука, али нека купе плаћа, нека добро сазидају и нека добро финансирају издржавање таквих институција.

● А која ће њихова обавеза бити тада према држави Србији.

Др Шешелџа: Они ће имати обавезу да плаћају порезе и таксе, као што плаћају сви грађани. А, доприносе неће плаћати Србији, него ће плаћати у своје фондове. Како одреде органи њихове културне аутономије.

● А када је реч о служењу војске?

Др Шешелџа: Не треба да служе војску. Ја сам за то да Албанци специјално буду ослобођени служења војске. Зашто би неко служио војску, па да се наши војници прибојавају да им случајно неко не пуца у леђа. Зашто би ми приморавали припаднике неке националне мањине да служе нашу војску. Ја сам лично за то и такав је и став Српске радикалне странке да Албанци буду ослобођени служења војске.

● Да ли би Косово тада било можда неразвијена област у Србији?

Др Шешелџа: Косово је у извесном смислу и даље неразвијена област. Међутим, знате, то су сада комунистичке флоскуле шта је развијена, а шта неразвијена област. Треба имати свуда исте услове за привређивање, треба извршити до краја приватизацију, треба ослободити до краја приватну иницијативу и онда те ствари тржиште нивелише. Али, с друге стране, знате, Косово и Метохија су центар трговице, шверца и многих других радњи које се некада не могу уклопити у правне норме.

Радикалска власт у Србињу

● Ево, идемо на друго питање. Када сте дошли за председника општине у Земуну, најавили сте бројне резове. Циљ је био побољшање рада општинских органа. Каква су ваша искуства у том погледу и где је образац бољег рада државних органа.

Др Шешелџа: Много смо урадили у Земуну. Завели смо ред и дисциплину, али смо и побољшали живот становника Земуне, што је најважније. Земунске новине су, када се навршило 500 дана власти српских радикала, објавиле једно специјално издање на 260 страна, где су само језиком фотографија приказале шта је урађено за тих 500 дана. 40 километара примарног водовода, преко 50 километара асвалтних путева, доста канализације, читав низ других објеката. Формирана су два нова насеља. Више од 5000 плацева је испарцелисано и додељено грађанима по најевтинијој могућој цени. За избеглице смо имали плацеве и још увек их има. Још увек има у Петровчићу, то је једно од земунских насеља. По 15 динара је квадратни метар. Мислим да то нема нигде ни у Републици Српској. Убеђен сам. 15 динара квадратни метар. И, тај новац који се добије одмах се улаже у инфраструктуру, у пут, у струју, у водовод.

Шта се десило, прошле године, у земунској општини. Просто смо „маскри-

Никада није причао о ономе што добро не познаје или што сам није искусно

рали" наше политичке противнике. Ја сам у мојој изборној јединици добио 82% од броја гласова. 82%. Толико су грађани задовољни оним што су радикали постигли. Ми радимо даље.

Сада се формира и земунска телевизија, зграда се реновира. Знате, нису нама паре пале са неба. Ми смо само нашли унутрашње ресурсе и осмислили их. Нађемо добар простор и онда распишемо конкурс. Ко хоће да узме тај простор плати општински толико, формира трговачке центре, продаје објекте итд. или нове плацеове, по најнижој цени, али скупимо поприличну суму новца и одмах улажемо у инфраструктуру. Земун се развија, а људи имају могућност да сами решавају своје стамбене проблеме, јер држава задуго више неће станове никоме задати, осим војсци и полицији.

● **И то би био образац и део одговора на ово питање.**

Др Шешељ: Мислим да смо ми то доста третирали у нашим новинама. Чак мислим да и Земунске новине стигну понекад до Србиња и да су грађани поприлично упознати на који се начин ради, који је то образац. Суштина обрасца је веома једноставна. Потпуна дисциплина, строга контрола да се неко од радикала не огреши и да не уђе у неку криминалну или корупционашку радњу и осмишљено постављање програма решавања комуналних проблема. Ево, нама је ситуација била много повољнија него рецимо у Србији, да неке од тих проблема решимо.

Али, мислим да се наша локална власт ни у Србињу није ничим компромитовала, а друго да је промена очигледна у односу на оно затечено стање и да то може потврдити сваки грађанин Србиња.

● **Да пређемо на малопређашње питање, односно на онај ваш одговор везан за плацеове. Имамо једно питање, једног нашег рањеника. По новинама је било доста натписа везаних за доделу плацеова у општини Земун. Многи су то критиковали. Шта је циљ те акције? Како могу борци и инвалиди из Републике Српске, и да ли могу добити те плацеове?**

Др Шешељ: Знате шта, нама није циљ да људи одлазе из Републике Српске, и зато нисмо томе склони. Али, у принципу могли су сви. Дошао је један тежак инвалид из Српског Сарајева, апсолутни инвалид, стопостотни инвалид. Он се пријавио на конкурс и добио је плац, од плацеова намењених за доделу као бесплатних за инвалиде овог рата и за породице палих бораца. Ко год се прошле године јавио добио је. Нико није одбијен и није се истраживало ко где живи, ко је где пријављен и какво држављанство има. Конкурс је био јаван. Објављен је у Земунским новинама. Те Земунске новине су дистрибуисане у великом броју примерака у све српске земље. Ко се пријавио тај је добио. Многи људи се нису пријавили јер нису веровали да ће добити. Али, то је оно што је нама олакшало посао, па се пријавило негде око 200, колико ја знам, и сви су добили. Да се пријавило 2000 не би било дозвољено, не би се могло, па би морала некаква друга селекција да се прави. Али, било је негде око 200 и сви су добили. Нај-

више се пријавило из земунске општине, наравно, али и из било ког краја Србије, да су се пријавили добили би. Ратни инвалиди, изнад 50% инвалидитета, или у 70%, не могу прецизно да се сетим, и породице палих бораца. Само доказ да је неко погинуо у рату, или доказ лекарске комисије о инвалидитету који је стечен у ратним условима. Ништа друго.

Али, знате, не може Земун да реши све проблеме те врсте. Треба да се постави питање, у Србији има 190 општина, зашто и другим општинама тако нешто није пало на памет. Да је свака општина испарцелисала по 100 или 50 плацеова, колико би већ тих проблема било решено. Знате, када ви доделите седам ари, рецимо, породици палог борца, па они сад немају пара за зидање, али ће наћи неког другог који има паре па ће и њему сазидати темеље и ставити прву плочу на конто тога што ће поделити парцелу. Има читав низ таквих примера. Значи, онај који има паре појавиће се па ће помоћи и ономе ко нема паре, али онај ко нема паре има плац. И то плац до кога је сада већ изграђен водовод, још пре годину дана, завршава се асфалтни пут и сад још треба да се поставе далеководи за електричну енергију.

● **Да ли сте могли утицати да се то примени и у општинама у којима су радикали на власти у Србији?**

Др Шешељ: Само смо у Земуну на власти. На власти смо и у Темерину али немамо апсолутну власт. Знате, имамо мањинску власт и на свакој седници скупштине од добре воље неколико посланика који нас подупиру зависно да ли ће та власт опстати. Али, и тамо смо нешто око 500 плацеова испарцелисали, и мислим да иде по 18 динара. Темерин је у Војводини, у Јужнобачком округу.

● **У другим општинама та иницијатива није могла проћи?**

Др Шешељ: Нисмо ми на власти.
● **Није могла проћи ни код других странака ова иницијатива.**

Др Шешељ: Па, знате шта, тамо где

владају левичарске партије доста се ствари ради по инерцији. Људи су навикли - добију паре из буџета и отађавају свој посао. Долазе на посао, испију кафу, раде шалтерске службе, некад добро, некад лоше итд. Нема људи са идејама. Нема људи са добрим програмима. Нема људи са визијама. Нема људи који иду сваког дана и шпиртају по свим деловима своје општине.

А, код коалиције Заједно све сами лови, показало се. Чим су преузели власт одмах су почели да грабе ко ће шта да шчепа. Запошљавају родбину, пријатеље, познанике, кумове, овакве, онакве и ко шта може да шчепа, Прво прочакају све станове. Ми смо 350 станова доделили сиротињи. Кога год смо затекли да нелегално живи у општинском стану, ако на другом месту није имао кров над главом ми смо му легализовали. Ту је било много избеглица. Много породица бораца. Ту је био и читав низ људи које је општина по неколико пута покушавала да избаци. Па, дрека, мала деца, полицији се смучи, неће да интервенише, да избације једне људе итд. А, ми све легализовали. 350 станова за годину дана. Где то може? А, видите шта ради коалиција Заједно. Они избацују сиротињу из станова да би уселјавали неке своје функционере, неке своје пријатеље итд. Ето, то је та суштинска разлика између њих и нас. Због тога нам је било лакше са социјалистима да нађемо договор него са овима из коалиције Заједно. С коалицијом Заједно можете разговарати само о подели плена, ко ће шта опљачкати. Ништа друго. Они једноставно неће да вас слушају више.

Има годину дана како је завршен водовод по овим сремским селима, до Прогара и Петровчића. Све су цеви положене. И, сада је била обавеза Градског водовода Београда да изгради још једну станицу за дохлорисавање воде. И опште им то не пада ни на крај памети. А, тамо спонзоришу разне културне манифестације, путују по иностранству, троше паре. Само 20 милиона динара су да-

У Општини Србиње радикалска власт се није компромитовала

ли за Студио Б, Драшковићеву телевизију. Не пада им ни на крај памети да ове конкретне проблеме решавају.

Плавшићка опрашта криминалцима

● **Наша емисија „Ваше гостовање у нашој емисији“ побуђује велику пажњу наших слушалаца. Из режије јављају да питања има. Предлажемо да предахнемо. Замолићу да их донесу. Ево нас код питања наших слушалаца. Наш гост је др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Србије. Питање за вас је – како вам изгледа политичка сцена у Републици Српској? Мислите ли да је овде стање сада много боље него у Србији?**

Др Шешељ: Политичка сцена у Републици Српској је веома компликована и мислим да је стање неупоредиво горе него у Србији. Практично је Република Српска под окупацијом западних сила. Ти окупатори проводе један перфидан облик окупације, прикривену окупацију. Али, сваким даном је та окупација све изразитија. Рецимо, Карлос Вестендорп, као главни окупациони гувернер, већ сам доноси законе. Он је сам, лично, донео закон о држављанству. Сам прописао изглед пасоша. Сам прописао изглед новчаница. И натерао ове несавесне људе из Додикове Владе, у најмању руку несавесне људе, да прихвате јединствене таблице за аутомобиле у целој Босни и Херцеговини иако то није било предвиђено Дејтонским споразумом. По Дејтонском споразуму сваки ентитет треба да има своје таблице, и можда још нека заједничка ознака да се дода.

У таквим условима, на жалост, у Републици Српској имамо неозбиљну владу Милорада Додика, која је прихватила да се одржава уз помоћ муслиманских партија из Муслиманско-Хрватске Федерације уз помоћ Сафета Биџе. То је страшна ср-

амота за цели српски народ, после овога рата, после свих погубија, после свих негова која смо преживели, да неко тако нешто прихвати. После оне изјаве једног муслиманског посланика у Народној скупштини, када је Србима опет припретио правом прве брачне ноћи, беговским, како то неко може себи дозволити.

После ових избора не сме се десити да се формира било каква влада, уз помоћ муслиманских странака. Треба српске странке да формирају владу да се договоре. Да нађу компромисе, да нађу заједничка решења. Један део људи у Републици Српској је поздравео побуну Биљане Плавшић својевремено, али то је било крајње непромишљено. Биљана Плавшић је кренула с побуном наводно борећи се против криминала, против корупције. И, главни центар криминала нашла је у својој јучерашњој партији - Српској демократској странци.

Мислим да не треба штетити Српску демократску странку, јер је у тој странци било страшних грешака, промашаја, огрешења о закон итд. Али, што она никада у својој партији пре тога није водила борбу против криминала и корупције. Него, када се одметнула онда кренула на своју партију. А, када се одметнула од своје партије, што није одмах поднела оставку на функцију председника Републике. Што није вратила државну функцију које се дочекала искључиво захваљујући својој партији. Када би Биљана Плавшић постала председник Републике да није била кандидат Српске демократске странке? Никада. Никада не би била.

Видите шта се још десило, она неке људе поименично оптужује за криминал, а ти људи онда издају Српску демократску странку, прикључе се њеном Српском народном савезу, е онда их више не оптужује. Ево вам типичан пример Рајка Дукића из Милица. И њега је оптуживала за криминал и са разлогом га је оптуживала, јер је заиста реч о великом криминалцу, али чим је прешао њој он више није кримина-

лац. Прећи у њену странку значи - сви криминални греси су ти опроштени.

Знате, она је сада направила услугу Српској демократској странци. Јер, чим је СДС изгубила скупштинску већину, изгубила власт, криминалци масовно одлазе, напуштају, беже. Беже у странку Биљане Плавшић. Криминалци највише воле да су уз власт. Они не трпе да су у опозицији. У опозиција не може да се пљачка, не могу да се врше проневере, нема профита, нема екстра профита. Нема ништа да се упићари. То се постиже када си уз странку на власти.

Друго, влада је формирана са председником који је из најмање странке, са свега 2 посланика. Видели сте како се тај председник понаша у Народној скупштини. А да не говорим како се понаша помоћник министра унутрашњих послова Љубиша Савић Маузер. Убијен је Срђан Кнежевић на Палама, високи полицијски функционер и ратни командант. За убиство су оптужени људи који вероватно нису ни учествовали, који никакве везе са тим немају. Убиство је инсценирано. У убиство је умешана власт. Шта ради сада Љубиша Савић Маузер? Седам људи је ухапсио, све из реда полицајца и подвргава их најтежем могућем мучењу. Ни инквизиција му није равна. Чак је међународна полиција, како се већ зове, нашла је тридесетак људи затворених у приватним Маузеровим затворима по Палама, на Романији.

Онда је инсценирао и атентат на себе. Убијена су два човека на неком другом месту, донео их под свој ауто и тај ауто дигао у ваздух. Као, они су покушали да му минирају ауто. Убијен је војвода Радован Радовић у Билећи, још зимус. Власт у Републици Српској и данас држи под заштитом његовог убицу. Зна се ко је убица. Никаких тајни нема. А, где је убица? Хајде, питајте некога - где је убица? Сакривен је и штити га ова власт.

Затим, праву тортуру проводе над медијима. Прво су уз помоћ окупаторских трупа отели централну државну телевизију и радио. Онда су кренули на локалне радио станице. Сеча кадрова, смењивање главних уредника и директора. И да трагедија буде већа, Запад критикује медијске прилике у Србији, а кад Запад негде води главну реч ево како изгледају медијске прилике. Значи, шта је за Запад демократија - кад њих неко слуша, тај је демократа, а кад је неко против њих тај није демократа. И, то је основа разликовања.

Ко је за њих демократа у Републици Српској - Биљана, јер њих слуша и извршава њихове налоге против српског народа, против интереса Републике Српске. Ко је за њих демократа - Милорад Додик, без обзира какве су мутне радње у његовом бизнису, како се понаша, на којим местима итд. А, он их слуша. Извршава њихове налоге и он је демократа. Онај ко није спреман да им служи, да им буде роб е он није демократа. Ето, то је тај основ класификације.

Република Српска ће још дуго бити у тешкој ситуацији. Нема ту никакве сумње. Јер је циљ западних сила да се она утопи у унитарну Босну и Херцеговину и западне силе вешто завађају политичаре, ве-

Др Никола Поплашен изашао је из рата чисте савести. Само такви људи могу да искорене криминал у Републици Српској

што лансирају интриге, вешто подмићују поједине политичаре. Тога има много у пракси. И покушавају увођење Републике Српске у унитарну Босну и Херцеговину представити продуктом неспособних српских политичара. И до сада су имали успеха на том плану. Али, мислим да после ових избора неће имати.

● **Следеће питање је – како коментаришете појачану кампању СПО у Републици Српској? Да ли то и Вук Драшковић рачуна на бирачко тело са ове стране Дрине, или ће се ограничити само на Херцеговину.**

Др Шешељ: А на кога то нормалног Вук Драшковић може рачунати у Републици Српској? Ко нормалан може гласати за Вука Драшковића и његову странку? Мене чуди, прошлог пута је било говора да странка Вука Драшковића иде на изборе у Муслиманско-Хрватској Федерацији, писала је штампа о томе, било је најаву, па сад хоће одједном овде. Ко би то гласао за њега? После свега зла које је починио Републици Српској. После изјаве његове жене Данице дате на телевизији, коју сам лично гледао, када би Вук Драшковић ишао у Гацко да би се са муслиманима борио против Срба. Да би бранио муслимане од Срба - то је изјавила.

● **Милан Дракул из Србије пита – ваша странка се често хвали да има трајан програм који се не мења према дневним политичким потребама. Да ли то сматрате маном или врлином?**

Др Шешељ: Стратешки циљеви нашег програма се не мењају, али ми смо странка веома еластичног политичког понашања, странка дијалога, странка која је спремна и на компромисе. Али, наши кључни циљеви остају исти. Ту се апсолутно ништа не може променити.

● **Шта је са специјалним везама СРЈ и Републике Српске и са двојним држављанством? Да ли је то само мртво слово на папиру?**

Др Шешељ: Потписан је конфедерални уговор између Републике Српске и СРЈ. Али су западне силе инсистирале да Скупштина Уније Босне и Херцеговине једина може ратификовати тај уговор и наравно до ратификације није дошло и то тамо не може да прође. Што се тиче двојног држављанства, то је надлежност савезне државе и нама радикалима ту тешко иду инсистирања да се либерализује процес доделе држављанстава уопште. Али, мислим да ће то морати да буде убрзано. И ако сада уђемо у ту реконструисану Савезну владу то ће нам бити један од приоритетних задатака.

Боравак на Цетињу

● **Милосав Крунић пита – где су српски радикали у актуелном одмеравању снага између Милошевића и Ђукановића? Ви се нисте децидно изјављивали о сукобу политичких концепција Београда и Подгорице, али сте ипак били на Цетињу када је Ђукановић постао председник Црне Горе.**

Др Шешељ: Знате, ми смо показали гест добре воље. Ми нисмо странка мр-

жње. И, пошто сам позван, отишао сам на Цетиње. Као кад сам позван у Бели двор, одем у Бели двор. Још се никада није десило да сам позван у Бели двор, на неку свечаност, на неки пријем, а да нисам отишао. Још се никада није десило да сам позван у аудијенцију код председника СРЈ, а да нисам отишао.

Када сам позван на Цетиње отишао сам на Цетиње и тамо сам рекао и за Радио и за Телевизију Црне Горе - дошао сам као политички противник. Али, политички противник који је спреман да разговара са својим опонентима. Мени је Мило Ђукановић и даље политички противник. Ја сам за унитарну државу. Ја сам за централизовану државу, а он је за већи степен федерализације од овога који је садашњи Устав СРЈ установио. Он је за неку варијанту, можда, и конфедерације. И ту се разилазимо. Али, то што ми је неко политички противник не значи да треба да га мрзим. А, мрзе се они који су до јуче били заједно. Мрзе се Булатовић и Ђукановић. Они су били у једној партији. Обојица су ме износили својевремено из Црне Горе, и моје сараднике протеривали 94. године. Две године су ми забрањивали улазак у Црну Гору. А, ја не мрзим. Ја не мрзим ни једног ни другог. Чак мислим да су ми направили корисну ствар. То је нешто што ће се памтити, како су ме на јуначким рукама носили кроз српску Боку, пошто сам нисам хтео да идем. Шест полицајаца, специјалаца, под пуном ратном опремом.

● **Слушаоци вас поздрављају и питају – зашто радикали нису више помогли Србије, очекивало се.**

Др Шешељ: Не могу радикали да помажу материјално. Јер, ми смо политичка партија, која је до јуче била опозициона. Ми немамо те материјалне ресурсе. Ми смо помагали Републику Српску колико смо могли, али највише најугроженија места, када смо слали хуманитарну помоћ, цигарете, храну и слично. Тамо где су људи били најугроженији, дакле на првој линији фронта. Србиње је одмах у старту би-

ло ослобођено. И, све до бомбардовања НАТО пакта није било неких нарочито разарања у Србињу. Значи, може се рећи да је Србиње добро прошло у овом рату. Наравно, заслуге су и оних људи који су то у почетку одмах брзо и ефикасно спровели.

Али, слали смо добровољце. Свуда где је било потребно. И много добровољаца, хиљаде добровољаца. И, где су се борили наши добровољци народ о њима има веома добро мишљење. Сада када смо владајућа партија у Србији ми инсистирамо на што чвршћој сарадњи са Републиком Српском. Мислимо да треба у најскорије време укинути границу на Дрини. Не могу да обећам да ће то бити одмах урађено, али та граница мора постепено да се укида тако што ће бити што пропустљивија.

На наше инсистирање сада је донешена одлука да се возилима из Републике Српске не наплаћује девизна путарина на ауто-путевима у Србији. Јер, када су великом непромишљеношћу уведене ове заједничке регистарске таблице, то је дошло под удар српског и југословенског закона, да путарину плаћају у девизама као страном возило. Док је било возило са регистрацијом Републике Србије није било страном возило. Било да је реч о старим регистрацијама, претходне Југославије, или новим са ћириличним словима. Нико није плаћао путарину у девизама. Јел тако? Чим је дошло возило из Босне и Херцеговине, нове таблице, девизна наплата. И, сада је то укинито иако ћемо морати да нађемо неко решење како ћемо разликовати возила из Републике Српске од возила Муслиманско-Хрватске Федерације. Све чешће ће и та возила долазити у Србију и СРЈ. Ми са њима не избегавамо привредну сарадњу. Зашто да не. Било је ту неких договора са зеничком жељезаром, она има грађевински челик. Ми имамо ваљане лимове, да се прави трампа. Од тога не бежимо.

● **Следеће питање је – да ли су радикали за повратак краља и монархије?**

Др Шешељ: Не. Нико паметан крајем двадесетог, почетком двадесет првог ве-

Гест добре воље: др Шешељ на Цетињу

Улога цркве

ка, не размишља о повратку монархије, ако је већ имао историјску срећу, да се отараси монархије. Под несрећним околностима смо се ми отарасили монархије. Ми је немамо већ 50 година и нема никаквог разлога да је враћамо. Не мислите ваљда да бисмо могли једног идиота принца Александра да доведемо за шефа државе, да нам се цели свет смеје. На челу државе треба да буде онај у кога народ има поверење, а не неко ко каже - мене је правио тај и тај, родила ме та и та, ја сам из тог и тог рода. Ја морам да будем шеф државе. Е, не може тако, већ онај ко докаже народу да је паметан и способан, частан и поштен, па га народ изгласа на изборима.

● **Коса Марковић вас пита – зашто др Шешељ још није посетио Косово, иако је члан Владе Републике Србије?**

Др Шешељ: Како да нисам, био сам на Косову неколико дана. Било је једно специјално издање „Велике Србије“ о том боравку на Косову. Обишао сам прве линије сукобљавања са терористима итд.

● **Поштовани слушаоци, ви пратите емисију у којој је гост др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. 90 минут је наше емисије. Др Шешељ, још питања за вас. Зоран Марковић пита – да ли сматрате драматичну ситуацију по српски народ, то што смо изложени надирању ислама са истока, што имамо секте, белу кугу, Ватикан, нетрпељивост преко 50 странака – да ли црква и САНУ имају одговор на ова искушења. Питање цркве и Академије?**

Др Шешељ: Искључио бих само један од тих фактора, које ваш слушацац износи. Мислим да постојање већег броја политичких странака, није фактор нестабилности, није фактор који угрожава опстанак српског народа. У свим демократским друштвима постоји већи број политичких партија. Неприродно је да их баш има оволико - 50, 100, 150. У Србији има око 150. Природно је да се то сведе на 4-

5, две - три, можда две. Ми смо имали веома либералне услове регистрације политичких странака.

Практично, свака будала може да формира странку, када му падне на памет, скупи 50 - 100 потписа, колико треба и заврши. Некоме је то у интересу. Некада је то у интересу, неких владајућих партија да имају што више странака и да уносе забуну у народ. Поготову у условима где постоји цензус у изборном закону. У Србији је цензус 5%. У Републици Српској је 1% цензус, колико ја знам, је ли тако?

● **Један.**

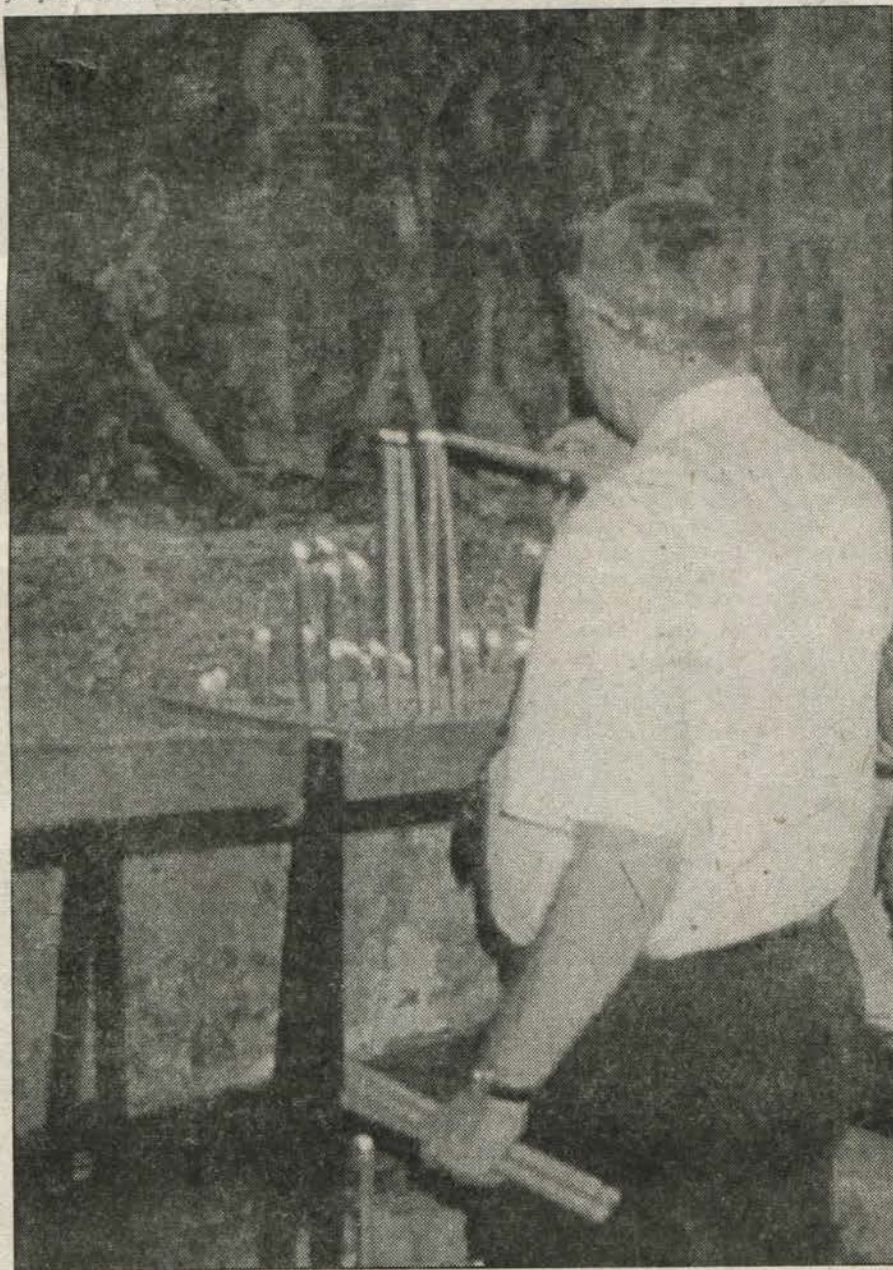
Др Шешељ: То је сувише мали цензус, али тај цензус доста тих измишљених, вештачких странака елиминира. Тако је било на прошлим изборима. На овим изборима мислим да људи неће гласати за те мале безначајне странке. Гласаће за велике, озбиљне. Углавном су се људи већ определили, како ће гласати.

Исламски фундаментализам је велика опасност за целу Европу, не само за Србију и Српски народ. Ми се како знамо и умемо, тој опасности супротстављамо. Европа ће тек видети шта је урадила стварањем муслиманске државе у срцу Балкана. Донекле је Европа тога и свесна, зато је Муслиманско-Хрватска Федерација под окупацијом. Можда и под тврђом окупацијом него Република Српска, под чвршћом окупацијом.

Друго, вештачки терају Хрвате да остану у тој Федерацији, да би то био један елемент држања под контролом исламског фундаментализма. Они би тако хтели и Србе да инструментализују, да нас гурну да Република Српска уђе у унитарну Босну и Херцеговину, а да тамо тај проценат српског становништва буде нека брана фундаментализма. Хвала им, ми то нећемо. Срби то не прихватају. Ако су хтели да буде Босна и Херцеговина, заиста држава, па се показало да то не може, сада нека они љубљају то недоношће које су створили.

Ватикан вековима води антиспску политику. Ватикан је прва држава која је признала независност Хрватске. Представља зло за српски народ. Мала државица а голема међународна црквена организација. Ватикан је проузроковао одливање огромног броја Срба и српског националног корпуса, процесом унијачења, католичења и однарођавања Срба. Сви данашњи Хрвати из Западне Херцеговине су пореклом Срби. Они су покатоличени у време Марије Терезије и сад су најжешће усташе. Зворник је од увек био српски град у њему су живели Срби католици, тако су се представљали, чак су издавали часопис „Срч“, књижевни часопис Срба и Католика. Сва велика имена Дубровачке књижевности су се декларисала у погледу српске националне припадности. Али негде у време Илирског покрета у првој половини прошлог века под утицајем католичке цркве, Хрвати су српски језик прихватили као свој језик да би лакше око милион - милион и по Срба - католика, претопили у Хрватски национални корпус.

Што се тиче САНУ и Српске православне цркве, они могу имати одређену улогу у решавању ових кључних проблема, само и оне су претрпеле сву ову птању и све

Српска православна црква прошла је исту муку и искушења као и њен народ

ове муке кроз који је прошао цели народ и цела држава за време полувековне комунистичке диктатуре. Знате, имали сте и у цркви негативну селекцију. Имали сте у цркви мешање државе у избор црквених старешина, избор патријарха итд. У САНУ сте имали људе који су по политичким критеријумима добијали академско звање. САНУ је имала људе у свом саставу, који су већ прошли свој животни век. У академију се примају они који већ имају врхунске резултате у науци, књижевности, уметности итд. Кад постану академици, можда и нису за неки озбиљан научни рад, ретко ко од њих, јесте. Академија је више једна почасна установа. Наравно, академија има неке институте, који се баве озбиљним научним истраживањима - Балканолошки историјски институт итд. Има доста добре институте.

● **Кад је реч о Српској православној цркви, постоји мишљење многих интелектуалаца да би она могла бити у овој ситуацији једини кров под који би могао да се окупи Српски народ. Шта мислите о томе?**

Др Шешељ: Кад тако неко нешто каже, ја се упутам, како он то замисља. Шта то значи да црква буде кров, и како то сад. Како црква окупља народ. Црква окупља народ на молитвама, разним црквеним свечаностима итд. Не мисли ваљда неко да црква може да се претвори у политичку партију или да црква замени политичке партије. Наша црква треба да буде црква у правом смислу речи, оно, што је иначе црква у цивилизованим земљама, да се бави духовном сфером. Наравно, треба да буде и националистичка, патриотска. Али мора да буде изнад свих странака. Не сме да се меша у страначку политику. Ми имамо свештеника који се отворено мешају у страначку политику, па подржавају ову или ону партију. Има свештеника који се учлане у неку политичку партију. Они тиме дезавуишу цркву, каљају своју свештеничку мантију.

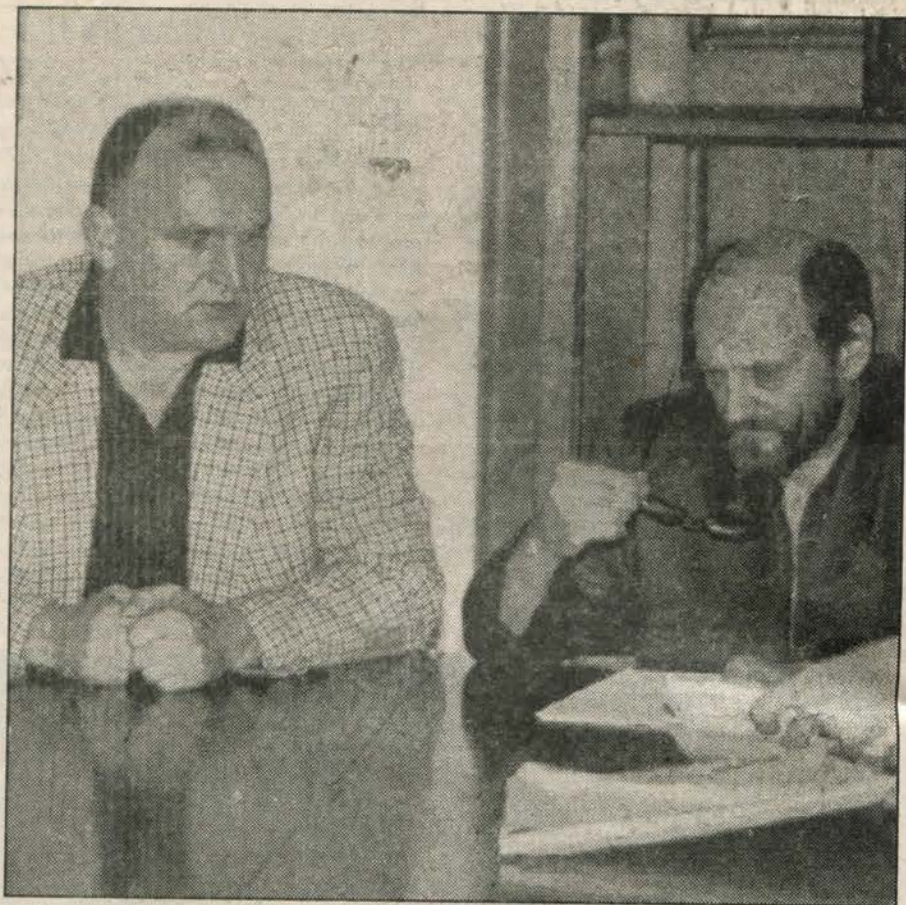
Варљива савезништва

● **Како вам се десило да смо у овим минималним временима изгубили неке своје пријатеље у свету, који су, историја нам говори, истина нас учи, помогли српски народ и били на нашој страни.**

Др Шешељ: Све је то врло релативно. Ако мислите на Енглезе и Французе, Срби су сто година дуже остали у Турском ропству због енглеске политике на Балкану. Енглеска је хтела да сачува Турску империју као брану Руском продору на Медитеран.

У светској политици нема пријатеља, постоје само интереси. Интерес Америке, Енглеске и Француске и других западних сила је да се уништи Србија, да се сведе на што мању територију, да у једном тренутку када се Русија поново постави на ноге, кад буде моћна, велика, империјална сила, да не може преко Србије да изађе на Јадранско море на Медитеран. То је мотив Американаца, то је мотив њихове мржње. Ништа више. Друго, Американци имају неки дил са Турском, да Турска опет преузме контролу једног дела Балкана итд.

● **Као председник Српске радикалне**

Радикали су непоткупљиви, прави идеалисти, непоколебљиви борци за српство. Сви они који нису таквог кова немају шта да траже под плавом заставом странке

странке, да вас питамо – како стоје радикали у Републици Српској?

Др Шешељ: Мислим да стоје добро. Имамо чврсту странку, дисциплиновану, добро ораганизовану, активну на терену. Имамо добру страначку пропаганду. Мислим да се наше новине све више читају у српском народу, по свим српским земљама, наш лист „Велика Србија“. Мислим да су радикали препознатљиви по томе, што увек свима у лице кажу све што мисле, да нису у корупцији, да нису склони крађама, криминалу.

Ниједног истакнутог радикала нико није могао увући ни у једну криминалну аферу, то је оно на шта смо поносни и чистимо из својих редова све оно што не ваља. Избацили смо неке због недисциплине, а сад их дрги протежирају. Рецимо, Мико Перковић, Миле Радовановић, сад су формирали неку другу радикалну странку. Добијају новац од наших политичких противника, да би правили заблуду у народу. Такве смо избацили из својих редова. Нама се рецимо, Биљана Плавшић, не би могла десити.

● **Какве сте кадрове понудили на вашим листама, бирачком телу за предстојеће изборе?**

Др Шешељ: Понудили смо најбоље људе и мислим да су то људи који уживају углед и поверење у средини где живе.

● **Шта очекујете од избора?**

Др Шешељ: Очекујемо још веће поверење народа Републике Српске, још више гласова него на прошлим изборима, још више посланичких мандата. Наравно, те-

шко је рећи да је могуће да сами имамо апсолутну већину, али ћемо бити још снажнија политичка странка у парламенту и већ имамо неке договоре са Српском демократском странком. То нудимо и Социјалистичкој партији, бар једном делу и Српском народном савезу. Када Биљана Плавшић буде поражена на председничким изборима, отићиће неки људи из те странке, можда ће се странка поцепати, и људи који нису компромитовани могу са нама разговарати и можемо заједнички створити што ширу парламентарну платформу нове Владе Републике Српске.

● **Колико сада парламентарна позиција Српске радикалне странке у Србији помаже радикалима у Републици Српској?**

Др Шешељ: Помаже, као што и успех у Републици Српској помаже радикалима у Србији. Тако да су те две ствари, неспорно повезане.

● **Још петнаест минута наш и ваш гост драги слушаоци, биће др Војислав Шешељ. Полако привођемо крају нашу данашњу емисију. Попитовани слушаоци, остало је још неколико ваших питања, па ћемо замолити за одговоре нашег уваженог госта др Војислава Шешеља. Питање – докторе како се осећате у Републици Српској и како вас служи здравље?**

Др Шешељ: Лепо се осећам у Републици Српској а и здравље ме поприлично добро служи.

● **Питање – шта мислите о покушајима да се измени Дејтон два и у том случају, шта је са Гораждем?**

Др Шешељ: Покушаји ревизије Дејто-

на су већ на делу и то раде западне силе. Ово давање превеликих овлашћења Карлосу Вестендорпу је једна врста ревизије Дејтонског споразума. Потписивање заједничких таблица је једна врста ревизије. Многе друге ствари које се раде иду у правцу ревизије, ревизије у пракси.

Што се тиче Српског Горажда, мислим да ће и код муслимана сазрети свест, уверење да је ово сада неприродно стање, да Горажде као једна енклава буде дубоко у територији Републике Српске, јер Горажде не може да опстане економски. Колико ја знам и колико сам информисан, велики број муслимана непрекидно излази из Горажда. Горажде се празни. Има све мање становника и то ће се наставити. Ми са муслиманима имамо компромис, да идемо на неко територијално разграничење.

Прво, морамо ултимативно поставити захтев великим силама - да се територија Републике Српске доведе до 49% територије бивше Босне и Херцеговине. Ту смо 0,6% закинути. Да видимо, да видимо за шта су заинтересовани муслимани, па да ту нађемо неку добру трампу да би наша територија била компактна, а и они да имају неку бољу конфигурацију своје територије, јер је то и у њиховом интересу. Мислим да се ту може постићи споразум.

У тим разграничењима су најбоље пролазили Хрвати. Који је био интерес Муслиманско-Хрватске Федерације да Дубровник добије залеђе и да се Српска територија припоји Федерацији, никакав интерес. Попово поље је на тај начин отето Србима и читав низ других примера има-

мо да то није добро урађено.

● **Имамо још три питања. Наш слушаца тражи ваш коментар – избора у Републици Српској са позиције „гласова у врећи“?**

Др Шешељ: Да, то је још један проблем са којим се суочавамо, зато што западне силе контролишу процес гласања и манипулишу изборним резултатима, и они наводним гласовима муслимана. Муслимани су све мање заинтересовани да гласају на територији Републике Српске, да гласају за структуру власти Републике Српске. Западне силе манипулишу њиховим гласовима, како би наштимавали резултате у корист Биљане Плавшић и Милорада Додика. То ће они да раде и овог пута. Ми смо убеђени да та почетна предност неће бити довољна. Биљани Плавшић, да неће бити довољна ни њиховим странкама.

● **Питање – Да ли ћемо добити ратне одштете за то, што су направили муслимани и НАТО?**

Др Шешељ: Тешко је сада одговорити на то питање. Што се тиче муслимана само да се разграничимо, па ћемо после видети шта ћемо и како ћемо. Што се тиче НАТО пакта, неко би морао да победи и да порази НАТО пакт, па да присили земље чланице на исплату одштете, нема другог начина. Тако да данас мало у то верујем.

● **Др Димитрије Цекић вас пита, пита бившег војводу – Шта је за Србију учинио доласком на место потпредседника Владе Републике Србије и шта је сада са линијом Карлобаг – Вировитица – Карловац?**

Др Шешељ: Прво, нисам бивши војво-

да ја сам и сада српски четнички војвода и то остајем до краја живота. И, прогласио сам двадесетак нових српских четничких војвода у овом рату, најистакнутије добровољце Српске радикалне странке, наше борце који су се прославили на многим фронтovima.

Друго, никада ми Српски радикали нећемо одустати од западне српске границе на линији Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица. То остаје наш стратешки циљ. Једном смо и били на тим границама, приближно на тим границама. Ми смо оружјем одбранили српске земље, али смо онда те територије изгубили за преговарачким столом. И сад су те српске земље окупиране. Ми се са том окупацијом никада нећемо помирити.

Владимир Жириновски је председник Либерално демократске партије Русије са којом Српска радикална странка одржава присне пријатељске односе. Владимир Жириновски је шеф једне моћне фракције у државној Думи Русије у Руском парламенту. Владимир Жириновски је велики пријатељ Српског народа. Најжешће је бранио наше интересе на Скупштини савета Европе, недавно. Чак, и режимска штампа, то је било пре формирања Владе Србије, мислим, у Београду га је хвалила, како је то успешно радио.

Што се тиче Владе Републике Србије, она већ неке солидне резултате има. Мислим да ће ти резултати бити све бољи. Идемо у правцу либерализације, смањивања пореских стопа. Смањили смо стопу пореза и доприноса на плате, рецимо, са 124 на 98% и идемо даље у том правцу. Влада се успешно носи са разно разним проблемима. Наравно, имамо много мука у несташици новца у условима стране блокаде, али у сваком случају, неупоредиво рационалније поступамо са svakим динаром него што је то икада пре био случај.

● **Ми смо пренели сва питања која су вам упутили наши слушаоци. За крај остаје да ви упутите нешто нашим слушаоцима. Неку поруку.**

Др Шешељ: Позивам све грађане Републике Српске да изађу на септембарске изборе, да гласају по својој савести, својим опредељењима, интересима. Мислим да је данас најбоља варијанта на овим изборима - гласање за кандидате коалиције Српске радикалне странке и Српске демократске странке за кључне функције у Републици Српској. Позивам грађане Републике Српске да гласају за Момчила Крајшника као кандидата за члана председника Уније Босне и Херцеговине, за др Николу Поплашена као кандидата за председника Републике Српске и за господина Шаровића као кандидата за потпредседника Републике. Позивам све грађане Републике Српске да гласају за посланичке листе Српске радикалне странке и за Народну скупштину Републике Српске и за представнички дом Босне и Херцеговине, Српски радикали сигурно неће разочарати.

● **Хвала лепо. Поштовани слушаоци био је то „Отворени студио“ у коме је наш и ваш гост био др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије и председник Српске радикалне странке.**

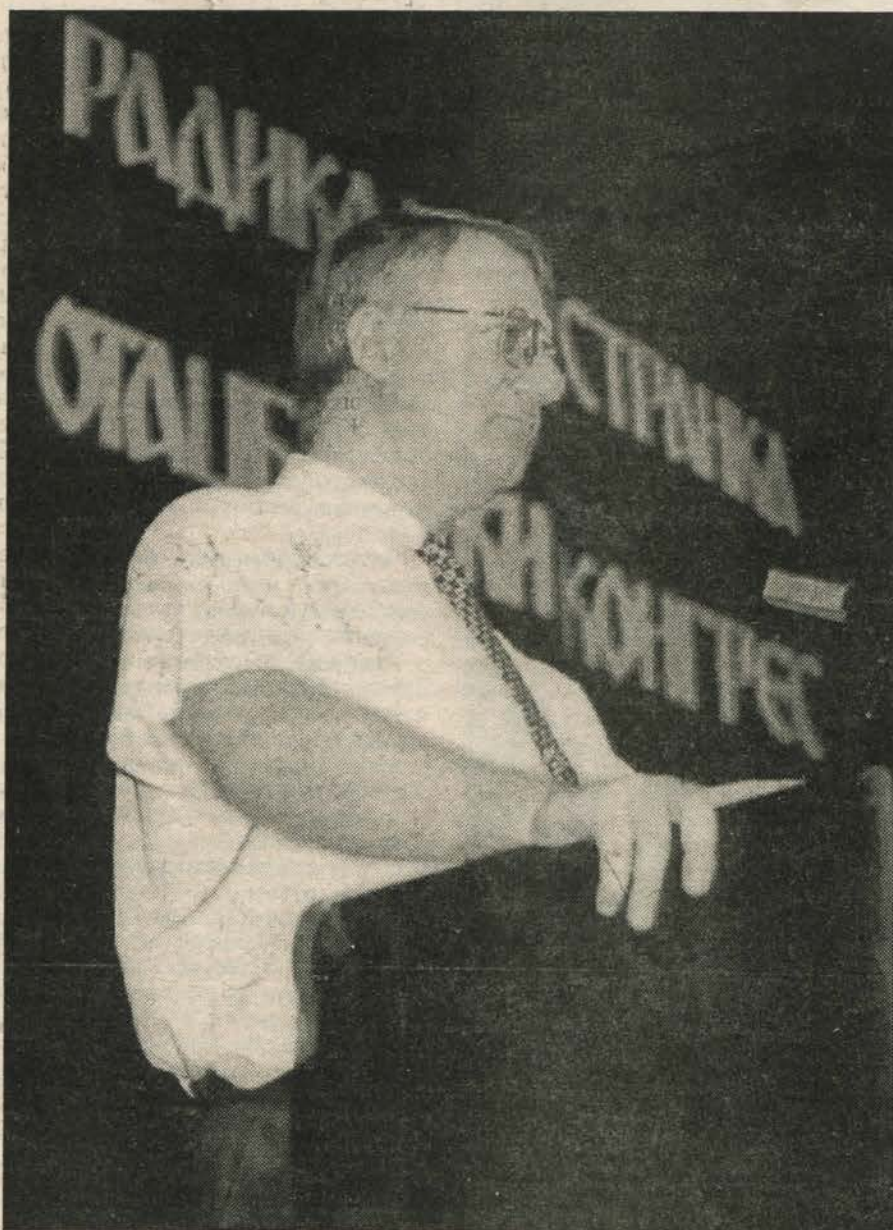

Савезништво за бољу словенску и православну будућност:
Владимир Жириновски и др Војислав Шешељ

27. АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ГОСТ ЕМИСИЈЕ РАДИО ГАЦКА

ЈЕДНА СТРАНКА СА ДВЕ ОБАЛЕ ДРИНЕ

Без обзира што је формално регистрована у различитим државама, Српска радикална странка делује као једна странка са јединственим програмом. Ауторитет Централне отаџбинске управе, највишег органа странке, поштују сви српски радикали у свим српским земљама

Где су српске земље, ту су српски радикали:
само је једна Српска радикална странка која постоји у свим српским земљама

● Четрнаест је часова и петнаест минута, таласи су „Радио-Гацка“. У посети Гацку данас је лидер српских радикала, др Војислав Шешељ, а уз посету Гацку, гостовање и у „Радио-Гацку“. Са нама је у студију др Шешељ, коме желимо добар дан, добро дошли и угодно се осећајте. Ауторитет Централне отаџбинске управе, највишег органа странке, неоспоран је за све радикале у свим српским земљама

Др Шешељ: Добар дан, боље вас нашао.

● За вас, поштовани слушаоци, напомена да можете узети учешће у реализацији ове емисије и постављати питања на телефон 647-22. Питања могу бити различитих садржаја, тако смо се договорили пре почетка емисије др Шешељ и ја. А сада за нашег госта питање – тема о којој се говори ових дана је уједно и најактуелнија тема у Републици Српској и Федерацији, а то су избори. Сви у предизборним наступима указују на значај избора, баш у овом тренутку. У чему се то огледа, по вашем мишљењу, у чему је значај ових избора?

Др Шешељ: Ја се надам да ће ово бити последњи избори у Републици Српској, које ће организовати, које ће контролисати Организација за европску безбедност и сарадњу, који ће, дакле, бити под директном контролом великих западних сила. Крајње је време да се Република Српска ослободи њиховог тоторства и да искључиво њени државни органи, њена народна скупштина, уређују и прописе у услове под којима ће се држати сви будући избори.

Требало је и ови избори да се држе по законима Републике Српске, али се у Републици Српској, нажалост, десио, протекле две године, један прикривени постепени државни удар, који је спровела Биљана Плавшић, по наговору западних сила, дошло је до конституисања извршних органа власти, мимо воље српског народа, дошло је до формирања владе Милорада Додика, која ужива поверење муслиманских странака из Муслиманско-Хрватске Федерације.

Све је то страхан хендикеп за Републику Српску. На овим изборима народ је напослетку препознао суштину ситуације у којој живи, у којој ради, у којој egzистира Република Српска и, по мојој процени, народ се већ определио за кога ће гласати на септембарских изборима. Ту и нема неког великог избора. Поставља се сваки бирач у Републици Српској пред дилемом - да ли је за РС као државу, самосталну државу, која ће постепено стицати пуну независност, или је за утапање Републике Српске у унитарну БиХ. Онај ко гласа за Биљану Плавшић, Милорада Додика, тај се унапред опредељује за утапање Републике Српске, за њено уништење, за укључење у унитарну БиХ, дакле, за стављање под поновну номинацију муслимана. Онај ко гласа против те опције, ко гласа за српске патриотске политичке партије, тај се бори за самосталну Републику Српску, која ће постепено преузимати све атрибуте независности, а у перспективи се ујединити са другим српским земљама, пре свега са Србијом и Црном Гором, прикључити се СРЈ, а после ћемо заједнички радити на ослобађању других српских земаља. То су две опције са којима смо начисто.

У Републици Српској дешавају се многе озбиљне, тешке и крупне ствари. Садашња власт је осетила да губи подршку у народу, никада није ни имала довољну подршку, али губи и оно са чиме је могла располагати, превара је раскринкана пред очима људи и, у нервози, власт почиње да повлачи исхитрене, рекао бих глупе потезе. Долази до политичких убистава. Прво је убијен четнички војвода Радован Радовић у Билећи. Садашња власт штити његовог убицу. Зна се ко је убица, он је био и ухваћен, а онда је нестао, не води се никакав судски поступак, власт га чува. Значи да је војвода Радован Радовић убијен по нечијем налогу. Ми ћемо истражити по чијем налогу.

Затим, убијен је Срђан Кнежевић на Палама, а Љубиша Савић Маузер, помоћник министра унутрашњих послова, покушао је лажно да представи у јавности како су га убили људи које је послао Момчило Крајишник, и ту лажа сада ми радикали раскринкавамо. Људи који су признали да су организовали и учествовали у том убиству подвргнути су најстрашнијим мукама, горим од оних које је примењивала шпска инквизиција. Нема тог живог човека, који ће поднети такве муке. Или ће подлећи, или ће на крају потписати оно што од њега траже, али наш народни посланик и функционер Српске радикалне странке, адвокат Слободан Цвијетић се подухватио великог посла да то све раскринка и изведе на чистац. Ми радикали од тога нећемо одустати.

Затим, Љубиша Савић Маузер је инсценирао покушај агентата на самог себе, убијена су два човека, ко зна на ком месту, мртва тела су донесена под његов аутомобил, а онда је аутомобил дигнут у ваздух и лажно је јавност информисана да су та два човека управо поку-

Претходни избори у Републици Српској: трибина Српске радикалне странке у Гацку

шала да му подметну мину, па да су нехотично упалач активирали. Српска радикална странка преко својих народних посланика покушала је да се те ствари расправе у Народној скупштини. У неколико наврата заседао је скупштински одбор за контролу рада СДБ, на челу са народним послаником Мирком Благојевићем и председником Извршног одбора наше странке за Републику Српску. Они су изнели читав низ чињеница и аргумената, који раскринкавају позадину ове тешке и мучне ситуације, заказана је седница Народне скупштине за 31. август, али већ неке политичке партије наговештавају да неће њихови посланици доћи на седницу (Српски народни савез Биљане Плавшић).

Зашто неће доћи - зато што се боје истине, зато што се боје аргумената. Ово је било смишљено да се дезавуише и да се смање изборне шансе Момчила Крајишника. Читав низ других ствари они су у стању да смисле, да лансирају, да подметну политичким противницима, грчевито се борећи да сачувају власт. Овога пута ја мислим да је дошао крај њиховој власти.

Српска радикална странка је свесна озбиљности ситуације у којој данас делује. Ми смо одлучили да сачувамо посебност, да нигде нервозно не реагујемо, чак смо одустали потпуно од предизборних митинга. Нама митинзи не требају. Ми смо 1996. имали митинге у свим градовима Републике Српске, маса народа је била на нашим митинзима. Ми смо своју снагу показали, ми смо показали своју популарност. То се више не доводи у питање. А нећемо јавне скупове, да не дозволимо Маузеру и сличнима, да евентуално још неке инциденте испровоцирају, да нама покушају подметнути или некоме другоме итд.

Ми смо се определили да предизборну кампању држимо кроз организовање великог броја малих трибина по мањим местима и кроз гостовање на локалним радио и ТВ станицама, где је то могуће,

али већ има локалних радио и ТВ станица где не можемо да гостујемо, где нам не дају ниједан термин. Недавно је актуелна власт у Републици Српској спровела смену великог броја главних и одговорних уредника, управника одбора, директора локалних радио и ТВ станица. Они мисле да се истина може сакрити тако што ће се онај ко говори истину искључити са медија. То је глупост, то су и комунисти покушавали, па им није успело, па кад није успело комунистима и свој оној сили којом су располагали, не могу ваљда ни ови неспособнаковићи са којима имамо посла данас.

Желимо да се Република Српска извуче из ове кризе, да преброди сву ову беду која јој се дешава, да скине беду с врата, и зато позивамо све искрене патриотске политичке партије на сарадњу. Српска радикална странка је већ склопила предизборну коалицију са СДС у погледу испицања заједничких кандидата за ове три основне функције - члана Председништва Уније БиХ, председника Републике Српске, и потпредседника, и ту су кандидовани Никола Поплашен, Момчило Крајишник и господин Шарчевић. Ми идемо са посебним листама кандидата на скупштинске изборе, али смо се начелно већ договорили да после избора формирамо и коалициону владу. Очекујемо да ће Српска радикална странка и СДС заједно имати апсолутну већину у Народној скупштини, али ми позивамо већ унапред и Социјалистичку партију Републике Српске да нам се прикључи, да уђе у ту коалицију после избора и позивамо делове Српског народног савеза. Очекујемо да ће Биљана Плавшић на овим изборима доживети фијаско, па ће отићи једноставно на сметлиште историје. Вероватно ће њен опстанак на челу Српског народног савеза тада бити немогућ, а претпостављамо да има озбиљних људи у Српском народном савезу, који ће гледати да сачувају ту странку, или бар њене делове и који ће пристати на сарадњу са српским патриотским партијама.

Наравно, те разговоре ћемо водити после избора. Сада је на нама да до краја изведемо ову предизборну кампању и да контролишемо сам изборни процес. Окупатори, западне силе које организују те изборе, овога пута ће покушати да фалсификују више него икада. Сваки пут су фалсификовали. И прошли пут српски контролори су установили да је на изборе у муслиманско-хрватској федерацији изашло свега 45.000 гласача, на ванредним парламентарним изборима за Народну скупштину Републике Српске, а ОЕБС је представио као да их је било више од 90.000, па су десетине хиљада лажних гласова без икакве документације прослеђивали из Аустрије, из Беча, и служили се разноразним прљавим средствима.

Чему пребројавање гласачких листића по 10-15 дана, кад се то све за једну ноћ преброји на самом бирачком месту, уз присуство странаčkih контролора. Само такви избори могу бити коректни, а не када они носе гласачке кутије, кад носе гласачке листиће и сами броје и онда дописују колико их воља, колико им где треба. То је та демократија коју нам нуде са Запада.

Значи, онај ко слуша западне силе, који извршава њихове налоге, ко делује против сопственог народа, тај је демократа, а онај ко је поштен, принципијалан, отворен патриота, е, тај је за њих антидемократа. Једном се томе мора стати у крај и радикали о томе озбиљно и отворено говоре, као што смо и увек до сада говорили, све оно што мислимо, народу кажемо директно у лице. Некад се народ на нас и љутио због неких ствари које смо износили.

У тренутку кад се побунила против СДС, Биљана Плавшић је имала извесну подршку народу, јер, знате, СДС је имала и разне негативце у својим редовима, јер је странка која никада није практично била опозициона, него увек владајућа и уз владајућу странку се увек нагомилалају разни криминалци, пробисвети који желе да се окористе. Сада се десио други процес - сада такви беже у Српски народни савез. До јуче их је Биљана Плавшић нападала као криминалце, данас они беже у њену странку, сутра их више уопште не напада и не прозива као криминалце. Такав се процес одвија у унутрашњости Републике Српске.

Полицијски терор

● Господине Шешељ, намеће ми се једна филозофска мисао која каже: „Људски осећај за истину чини демократију могућом, а људски смисао за манипулације, демократију чини нужном“. Где је однос нужног и могућег у Републици Српској?

Др Шешељ: Народ не сме да се одрекне истине. Истина значи и слободу. Нема слободе без истине и нема слободе без могућности да се говори истина, да се саопштава другима.

А што се тиче манипулације, манипулацију је немогуће елиминисати из по-

Трибини на којој је говорио др Шешељ присуствовао је велики број Гачана

литике. Увек у политици постоји манипулација. Знате, увек је способнији политичар у стању да манипулише оним који је мање способан, и то се не може избећи. То је сада, значи, ствар разлика међу људским индивидуалним способностима. Само, и кад постоји манипулација у политици и кад је она нужна, она треба да буде префињена, она треба да буде цивилизована, она треба да буде суптилна. Па, ко ће кога надмудрити, ко ће бољи, ко ће паметнији потез повући.

Примена бруталне силе, као што сада ради Маузер, није више ствар манипулације, то је ствар диктатуре, то је ствар тероризма, то је ствар деспотизма. Кад ви покушавате човека присилити да нешто каже, кад ви покушавате некога натерати да следи одређени политички пут, онда је то тероризам у политици, а ми смо имали један терористички режим, од 1945. године наомамо. Пола века је он трајао и ми знамо које су његове крајње реперкусије.

● Вратимо се сада опет изборима. У предизборним наступима чују се тврдње, обећања да ће све после избора бити боље, само ако дамо глас овој или оној странци, чују се и обећања да се сви боре да очувају Републику Српску. Да ли је могуће очувати Републику Српску?

Др Шешељ: Ја сам убеђен да је могуће. Да нисам убеђен да је могуће сачувати, не бих се ни бавио оним чиме се бавим, нити бих се сада ломатао од града до града, учествовао на исцрпљујућим радио и ТВ емисијама. Мислим да је могуће и да је очување Републике Српске циљ који је вредан сваког нашег труда. Ако је толико људи изгинуло за Републику Српску и ако је Република Српска постигла првобитно елементарно међународно правно признање, а постигла је, као ентитет додуше у БиХ, али своју правну посебност она већ има, онда треба све учинити што је у нашој моћи да се сачува Република Српска и да се уклоне све ове опасности које јој прете.

Наравно, постоји та спољна опасност на коју мало можемо да делујемо директним путем. То је мешање великих сила, западних сила а њихове намере су да укину Републику Српску. Али можемо уклонити унутрашње опасности, можемо значајно мантуле из наших редова одстранити и можемо их спречити да манипулишу српским националним интересима, да своје служење непријатељима српског народа представе као врхунски патриотски идеал.

Дакле, можемо народу да укажемо на истину, на чињенице, и да народ доведемо у ситуацију да сам пресуђује, да сам одлучи ко заслужује да преузме дизгине Републике Српске у своје руке, ко је способан да оствари, да реализује српске националне интересе.

Зашто смо у влади

● То би било кратко што се тиче избора, вратимо се опет овој теми, ја се надам и кроз питања наших слушалаца, а сада ћу вас подсетити на неку вашу ранију изјаву. Наиме, у више наврата сте рекли да имате специјалну обавештајну службу. Да ли је и сада тако, и на основу података којима располажете, можете ли нам рећи – како ће се одвијати ситуација у јужној српској покрајини, на Косову и да ли догађаји на Косову имају везе са овим догађајима, тренутним, у Републици Српској?

Др Шешељ: Знате, кад сам рекао да имамо специјалну обавештајну службу, или другим речима, нешто слично, то је више било у једној шали, али тиме сам само на шаловит начин хтео да подвучем да смо ми, српски радикали, веома информисани, да до нас допру све могуће информације, да се сами трудимо да дођемо до информација и да нам то најчешће полази за руком. Унапред смо знали шта се спрема у Републици Српској Крајини, унапред смо знали шта се спрема у Републици Српској, алармирали народ, оба-

вештавали, узбуњивали итд. тако да су нама и препознатљиве намере великих сила по питању даљег опстанка Србије.

Велике силе су омогућиле Хрватима да окупирају Републику Српску Крајину, отеле су Републици Српској једну трећину територије, сада је држе практично под окупацијом, под једним прикривеним обликом окупације, разбијају западне силе заједничку државу Србије и Црне Горе, покушавају да нам отму Косово и Метохију и у перспективи планирају да нам отму Рашку област, односно Санџак и Војводину.

Што се тиче Косова и Метохије, криза на Косову, јачање тероризма и мешање западних сила био је основни разлог што је Српска радикална странка одлучила да уђе у Владу Србије, да склопимо коалицију са левичарским странкама. Није било друге, и док имамо шансе да се боримо за Косово, да бранимо Косово, ова влада може да опстане. Ова влада је пре свега због тога формирана. У економској и социјалној сфери можда ћемо бити успешни, можда нећемо бити, можда ћемо бити више или мање успешни, или потпуно неуспешни, ја то не могу унапред да кажем. Могу да кажем да

се максимално трудимо, да већ нешто постижемо, али коначни исход ћемо видети. Али, ова влада сигурно неће капитулирати под притисцима западних сила и неће никоме предати Косово и Метохију. Ова влада ће сачувати Косово и Метохију у саставу Србије, неће дозволити уставне промене на штету Србије, и то је нешто од чега одступања нема.

Американци очигледно директно стоје иза шиптарских сепаратиста, они су им ментори, они су им покровитељи, заштитници, саветници. Американци подржавају и терористе, некада више, некада мање. Стална претња НАТО пакта, сталне претње бомбардовањем Србије су срачунате да код нас изазову страх, да одустанемо од разбијања терориста, од уништења терориста. Ми не одустанемо и нећемо одустати, мало су нам акције опрезније због те претње, наравно, мало су те наше акције биле спорије, мало су биле прецизније, да не бисмо неком несмотреношћу, неком непрецизношћу испровоцирали бомбардовање. Претње бомбардовањем још увек постоје, али те претње нас не могу уплашити. Кичму шиптарског тероризма ми смо сломили. Главна шиптарска упоришта смо ослободи-

ли, неке главне вође ликвидирали, поубијали. Доста је изгинуло терориста, али још увек има поприличан број мањих забачених села, која су под њиховом контролом и још има поприличан број терориста у шумама и планинама на подручју Косова и Метохије, али се наше полицијске и војне акције настављају.

За кога би се борио Вук

● За слушаоце који су се касније укључили у наш програм, да кажемо да у студију „Радио Гацка“ гостује лидер српских радикала, др Војислав Шешељ. Господине Шешељ, поново смо код Косова, али захваљујући питању једног нашег слушаоца – Да ли подржавате предлог Вуковог решења Косова?

Др Шешељ: Па, Вук Драшковић прича глупости. Видите, он сада тражи успостављање ванредног стања. Кад смо ми хтели мобилизацију и ванредно ратно стање 1991. године, он је разбијао војне јединице, јединице ЈНА, да не би могле да бране западне српске земље. Он је увек био на страни српских непријатеља, и кад смо бранили Републику Српску Крајину и Републику Српску, увек је био на страни муслимана у Босни. Његова жена је лично изјављивала телевизији Студија Б - кад би Вук Драшковић дошао у Гацко, он би се борио на страни муслимана против Срба, и сада он тражи ванредно стање.

Шта ће нама сада ванредно стање? Само да дамо аргумент НАТО пакту да нас нападне. Шта ми то можемо урадити под ванредним стањем на Косову и Метохији, а да већ не радимо без ванредног стања? Да ли вама пада на памет иједан потез који бисмо могли да направимо под ванредним стањем, а сада не можемо да то урадимо без ванредног стања? То је бесмислено. Значи, да заводимо ванредно стање, то је бесмислено.

Функционишу органи наше државне власти, функционише војска, функционише полиција. Ми, коалициони партнери у Влади Србије, потпуно се слажемо око тих потеза које повлачимо, и шта ће нам ванредно стање. Знате шта би значило ванредно стање - аргумент Американцима да кажу - ванредно стање, унутрашња побуна. То више нису терористи, него побуњеници, устаници, грађански рат. Е, пошто сте завел ванредно стање, ванредно стање подразумева суспензију грађанских слобода и права, а то је оно што је најопасније. Ако ви нисте у стању да гарантујете грађанске слободe и права држављана ваше земље, ево, долазе трупе НАТО пакта, оне ће да чувају мир и оне ће да успостављају грађанске слободe и људска права. То је смислио Вук Драшковић.

И друга небулоза, друга глупост за коју се залаже, каже је четворостепена аутономија. Каже: први степен, то је аутономија Косова и Метохије, односно локална самоуправа, други степен је аутономија Косова и Метохије, трећи степен каже: у оквиру Србије мора имати одређени број посланика и министара у

Влади, и на савезном нивоу, то је четврти степен аутономије, одређен број посланика и министара у Влади.

Вук Драшковић, практично, тражи укидање демократије. Сви грађани који излазе на изборе гласају за одређене политичка партије. Шиптара има поприличан број у нашој земљи. Оног тренутка кад они изађу на изборе, имаће двадесетак, 25 посланика у Народној скупштини Србије, имаће од 10 до 17 посланика у Већу грађана Савезне скупштине, али ко ће мене присилити да уђем у Владу Србије са шиптарским партијама, кад ја нећу, а он би им унапред гарантовао одређени број министарстава.

Министарства у Влади значе извршну власт, а извршну власт увек и свуда у цивилизованом демократском свету формира скупштинска већина и нигде се влада не бира пропорционално. У Америци, ко победи на изборима, формира Владу, макар за један глас да победи, у Немачкој исто тако - већина формира Владу, мањина је у опозицији.

Ако се нађе одређен број српских па-

ртија које су спремне да са шиптарским партијама склопе коалицију и имају добровољно посланика да формирају владу, нека им буде, али да мене неко унапред присиљава да морам по сваку цену, иако освојим апсолутну већину у Народној скупштини, да будем у коалицији са Шиптарима, онда то не долази у обзир.

То су западне силе покушале и у Републици Српској после локалних избора. У већини општина радикали су формирали локалну власт са СДС. Негде то није успело, било је проблема на локалним нивоима СДС, али то је већ сада друга прича. Биће још времена да се то исправља и на међународном нивоу, и после ових избора, а онда су западне силе рекле - морају свуда муслимани да уђу у извршну власт. Е, не може, ми радикали онда нећемо, па смо напустили власт у Власеници, па смо напустили власт у Вишеграду, па смо напустили власт у Бијелини, и у још неколико места.

Они доведу муслимане у извршни одбор, а ми кажемо - е, сада ми нећемо. Ми нећемо у коалицију са муслиманским ст-

ранкама, јер, да смо ми могли са њима у коалицију, не би ни било овога рата. После грађанског рата, ми да улазимо у коалицију са њима који су рат изазвали - па како да погледамо у очи мајкама и сугругама палих бораца, деци палих бораца, како да погледамо у очи нашим инвалидима, рањеницима, они су се до јуче борили, гинули, израђавани, а ми сада у коалицију са муслиманима. Српски радикали улазе у коалицију само са оним кога сами одаберу за евентуалног коалиционог партнера. Не могу нам западне силе прописивати са киме ћемо у коалицију. Тако вам је исто у Србији.

Дакле, те две небулозе, о којима сада млатара Вук Драшковић, замајава јавност, су чиста глупост. Уосталом, што ја вама да причам о Вуку Драшковићу, ви га најбоље познајете, ви Гачани.

Српске грешке на Косову и Метохији

● Има још једно питање везано за Косово - ко је опет издао на Косову, може ли се говорити о издаји? Иначе, на издаји као синдрому српства, губе се и добијају политички поени. Зашто баш на овој тешкој речи?

Др Шешељ: Издао је краљ Александар Карађорђевић, кад је пристао да Србија уђе у Југославију. Никола Пашић се супротстављао, војвода Живојин Мишић се супротстављао. Краљ Александар је хтео што већу државу, јер се он већ осећао претендентом на руски престо, пошто је цела породица Романов, царска породица, побијена, а он је био у сродничким везама, и то блиским сродничким везама. И шта се десило.

Пре него што је 1918. године Никола Пашић дошао у Београд, он је формирао владу са Стојаном Протићем, и Стојан Протић је прогласио уједињење. Дошло је до првог децембарског акта, а тек неколико дана после тога, Никола Пашић је дошао у Београд. То је прва грешка.

Друга грешка - после скупштинског атентата, после убиства Стјепана Радића, краљ Александар је размишљао да изврши ампутацију Хрватске и већ је линија ампутације била одређена, а онда су га неки српски политичари, међу њима највећи издајник Светозар Прибичевић, одвратили од тога. Да је тада извршена ампутација Хрватске, цели историјски след би био сасвим другачији.

Затим, од 1941. до 1945. године криви су српски комунисти. Само су српски комунисти искрено веровали у комунистичке марксистичке идеале. Хрватски комунисти и словеначки комунисти комунизам су прихватили као средство да се обрачунају са Србима, и успели су да се обрачунају. Док су се Срби међусобно тукли у Другом светском рату, убијали, партизани и четници међусобно крварили, Хрвати и Словенци су завршавали своје послове. У Другом светском рату Павелић је убијао Србе, после Другог светског рата комунисти су наставили тај посао, само перфиднијим путем. Видите шта се дешавало са Херцего-

Никола Пашић, први радикал; упркос његовим саветима и противљењу краљ Александар Карађорђевић је увео Србе у Југославију

вином деценијама, остављана је у запећку, људи су просто терани да се иселљавају, јер, по њиховим пројектима било је предвиђено да се смањује број Срба уопште на подручју БиХ.

Даље, ко је крив за Косово и Метохију - криви су опет југословенски комунисти зато што су 1945. године забранили да се прогнани Срби врате на Косово и Метохију. Криви су југословенски комунисти што су прокламовали аутономну област, па после аутономну покрајину, што су Шингарима предали власт. То је читав један низ кривица, а на нама је да сада исправљамо лоше последице тих грешака, тих кривица, тог злочина над српским народом. Косово данас није продато, и није ни предато, нити ће бити док постоји ова влада Србије, ја вам то могу гарантовати, и ми, српски радикали, никада нећемо пристати ни на какву трговину. Косово бранимо онако како знамо и умемо, свим средствима, а поприлично смо успешни.

Данас је ситуација на Косову много другачија, него што је била 24. марта, када је формирана Влада народног јединства, у коју је ушла Српска радикална странка. То су чињенице. Западне силе воде специјални рат против српског народа, па се проносе гласине, то лансирају неки медији, неки политичаре говоре, кажу - Косово је већ продато по Дејтону. У Дејтонском споразуму се уопште не помиње Косово, и то није тачно. Тачна је једна друга ствар - да су социјалисти изненађени што су Американци кренули да нам отму Косово и Метохију. Они су веровали да ће се ствари примирити после уступака који су начињени Дејтонским споразумом, после окупације Републике Српске Крајине, да нико није толико бескрупулозан да иде даље у правцу уништавања Србије и српског народа. Е, западне силе су веома, веома бескрупулозне и оне иду даље.

Сада наступа један процес осветливања и у Србији. Три странке које чине

Владу народног јединства - Српска радикална странка, СПС и ЈУЛ су потпуно начисто шта је циљ западних сила. Ни Вук Драшковић више не сме да се онако издајнички понаша, како се понашао по питању Српске Крајине и Републике Српске. Сад он опет глуми националисту, као, враћа се својој првобитној позицији, не усуђује се било шта друго, а заћутали су и ови други отворени издајници - Зоран Ђинђић, Весна Пешић итд. Они једноставно сумњају да је ова власт способна, али не смеју да се отвореније експонирају против својих издајничких позиција.

Амерички сан

● **Удаљићемо се мало од ових наших српских простора, да вас питамо следеће - Како видите ситуацију на глобалном светском плану у свету односа САД, Кина и Јапан. Да ли су могући радикални заокрети у овим центрима моћи, моћи целог света?**

Др Шешел: САД доминирају тренутно целим светом. Од пада римског царства није се десило да само једна сила држи светску превласт, и то је веома опасно за читаво човечанство. Американци свима настоје да диктирају правила игре, али то исцрпљује Америку, јер Америка више нема домаћу производњу, којом може доминирати над целим светом. Њој је још преостала војна сила и манипулисање новчаним токовима.

Монетарне манипулације су један од основа америчке моћи и утицаја. Шта раде Американци - дигну до неба вредност долара, сетите се, недавно, пре 10-15 година, долар је вредео 3,8, и тада, капитал из целог света пожури у Америку, јер су тамо инвестиције најисплативије, највећа је камата итд. А онда, када привуку огроман капитал, онда Американци обарају вредност долара, онда је њихова роба најјефтинија на свету. Значи, испразне на један начин светски капитал, увуку га у

своју земљу, произведу ту робу, онда оборе долар, па то свуда распродају, и тако циклично, тако израбљују цели свет.

Сада су Американци покушали да оборе јапански јен, да уздрмају кинеско новчано тржиште, хонгконшки долар су оборили и уздрмали. Американци се боје шире сарадње Кине и Јапана. То је за њих смртна опасност. Кина има милијарду и двеста милиона становника, Кина је држава будућности, Кина има веома високу стопу економског развоја, Јапан има најсавршенију технологију. Здруживањем Јапана и Кине, дошао бих крај америчке доминације. Зато Американци сада вешто вуку потезе на новчаном тржишту. Сви су запрепашћени како је јен тако лако уздрман, али јен ће, ја очекујем, преживети, а Американци ће отупети своје зубе, на онај начин на који су на који су сада уздрмали јен, неће моћи поново да га уздрмају. Кину нису успели финансијски да уздрмају, Кина се сада суочава са огромним поплавама, али ће испливати.

И, на крају, Американци су кренули да уздрмају руску рубљу. И ту су исто успели, али ја се надам да ће се руске прилике стабилизovati. Не може дуго да траје оваква америчка доминација, доћи ће до прерасподеле односа снага међу великим силама и ту ми Срби треба да тражимо своју шансу.

● **Хвала. Сада ћу вас приуштити још нешто из уста наших слушалаца - један слушалац који се представио као социјалиста каже: Слободана Милошевића сматрате издајником, како можете са издајником делити власт, и ако вам председник Републике Српске, др Биљана Плавшић, после избора понуди једно министарско место, да ли ћете га прихватити?**

Др Шешел: Не, од Биљане Плавшић нећемо ништа прихватити, јер Биљана Плавшић се потпуно предала западним силама, а са Милошевићем смо две-три године били у жестоком сукобу, сукобили смо се прво око Венс-Овеновог плана, ви се сећате тога, и сукоб се све више продубљивао.

Међутим, неке ствари су се измениле и ми не можемо политичке савезе склапати на основу тога да ли неког волимо, или не волимо. Ми смо реал-политичари, ми реално, трезвено расуђујемо политичку ситуацију и пред собом смо имали две варијанте - да склопимо коалицију са Милошевићем или да склопимо коалицију са Вуком Драшковићем. Вук Драшковић од 1990. године наовамо увек се издајнички понашао, а Милошевић је бранио Републику Српску, бранио Републику Српску Крајину, сарађивали смо 1991, 1992. до половине 1993. у одбрани западних српских земаља.

Оно што се нама није свидело, а што је урадио Милошевић, урадио је под притиском, а Вук Драшковић није урадио под притиском, него у намери да се додвори западним силама, да би га оне одабрале као свог гувернера Србије, окупационог гувернера Србије, и то је огромна разлика. А то што политичари једни другима кажу у међусобним сукобима, то је и ствар одређеног тренутка, одређених процена

Бил Клинтон и Моника Левински: да би заташкао љубавну аферу бомбардовао пола света, ако му пронађу још једну љубавницу, могуће је бомбардовање Србије

и саме жестине тих сукоба. И социјалисти су нас називали фашистима, оваквим, онаквим, хапсили нас, прогонили, тукли, држали у затвору и сл.

Међутим, сада се поставља питање како даље и шта да радимо даље? Ми радикали смо желели сами да освојимо власт у Србији, а наша жеља није испуњена, народ је није испунио, грађани Србије су одлучили да ниједна странка нема апсолутну већину, и практично нас ставили у ситуацију да видимо ко може са ким да се договори. Оставили су нас радикале у дилеми да се договарамо или са Милошевићем, или са Драшковићем. Ми смо одмах рекли - не долази у обзир са Драшковићем. Ко год се са њима договарао, тај се горко кајао.

Можда ћемо се ми некад покајати због коалиције са Милошевићем, ја не могу унапред да говорим, али се то унапред и не зна, а са Драшковићем се унапред зна да би се покајали, јер, колико он има рођака, кумова, пријатеља, познаника, кад се свима њима интереси задовоље, кад свако добије пара колико ми треба, кад се за свакога отворе функционерска радна места, виле на Дедињу, на Кошутњаку, станова, банковни рачуни у страним банкама итд. шта онда остаде од Србије? Са таквим политичарима ми нећемо да имамо посла, са тако похлепним људима ми нећемо да разговарамо.

Знате, више ценим политичког противника са којим се апсолутно разликујем, али у коме препознајем да има неких идеала, да има неки програмски циљ, неки политички мотив итд. да има неку програмску концепцију. То Драшковић нема, само зграби што више можеш, и сви људи који су око њега су такви. Оно мало људи који су имали неке идеале, одавно су отишли из СПО-а, остали су само ови грабежљивци, криминалци.

Видите шта раде у Београду - опљачкаше све живо, све однесоше, сиротињу избацују из станова, да би се дочекали тих станова. Ма нема шта не раде. Е, са таквима не можемо. Ако је народ одредио да су ове четири странке већинске у парламенту, онда нам је сузео избор. Ни смо ми могли сами себи смислити неку странку са којом ћемо склопити коалицију, него од оних постојећих одабери што најлакше можеш сварити, што најлакше можеш поднети.

Наш кључни аргумент у свему томе, на чему смо инсистирали до краја, јесте да се влада мора формирати, строго пропорционално односу снага у Народној скупштини и то смо постигли. Ни смо ми ушли у социјалистичку владу, ни у Милошевићеву владу, ми смо заједнички формирали владу у којој нико нема већину. Од укупно 36 чланова Владе, 15 је радикала, 15 је социјалиста, дакле имамо исти број, 5 је ЈУЛ-оваца, један је независни министар, који не припада ниједној партији. Таква је влада формирана.

Што се тиче Биљане Плавшић, па она не може да формира владу, ко је она да формира владу. Владу треба да формирају парламентарне странке. Она је прошли пут кршила Устав - на-

ђе Владана Иванића, да му мандаџ. Владан Иванић, нити има странку, нити има посланике иза себе, и сада он нама кроји политику, каже - пола министара ће он одредити, а пола странке пропорционално. Где то може? Па, он ће експерте увести у Владу. Онда одреди Додика из најмање странке, свега два посланика има, да он буде мандатар.

Ако има довољно посланика да то прихвате, нека им буде, али је страшно срамота за Републику Српску да су се нашле српске политичке партије које су пристале да уђу у коалицију са муслиманским странкама из Муслиманско-Хрватске Федерације, са Сафетом Бичом, да им Сафет Бичо буде подршка у Народној скупштини. Шта то значи, како то објаснити породицама палих бораца, да се формира влада, чија је главна узданица Сафет Бичо. Нека то објасне, то им питање треба непрекидно постављати.

Код нас то не долази у обзир. Ми смо spremни, рекао сам на почетку емисије, у Републици Српској и ми радикали, и СДС, spremни смо и са СПС-ом у коалицију после избора, и са деловима Српског народног савеза, кад се отарасе Биљане Плавшић. Па Биљана Плавшић је

толико зла нанела српском народу, да не мислимо да би директно са њом могли било шта да договарамо.

Три љиљана

● Има питања која се директно везују за то што сте сада говорили - куда нас води коалиција, слога са муслиманима, и шта мислите о смењивању Калинића, Поплашена, и постављању Бича и Ђокића, мислим да сте одговорили.

Др Шешељ: То питање треба постављати странкама које су смениле Калинића и Поплашена и поставиле Бичу да им председава Народном скупштином, а не нас. Ми смо се до краја борили, ни смо имали већину у скупштини да то спречимо, они су сменили и готово, идемо даље, идемо на изборе. Сада ће народ да процењује и тај поступак и да из њега извучи одговарајуће закључке. Није случајно ни мало што се у народу појавила једна шаљива пословица - „Сафет Бичо, Додик и Биљана, три Алијина љиљана”. То се већ сада чује свуда по Републици Српској.

● Идемо даље са питањима - да ли је грешка што се форсира трећа Југослави-

Права алтернатива српским „љиљанима”: Мирјана Шајиновић, носилац листе кандидата Српске радикалне странке, и Мирко Благојевић

28. август 1996. године: др Никола Поплашен говори на митингу у Гацку

ја и да ли је било могуће да буде склопљен савез српских земаља – Србија, Црна Гора и Република Српска?

Др Шешел: Ми не форсирамо трећу Југославију, него се боримо за признање међународно-правног континуитета. Због тога смо морали да сачувамо назив Југославија. Због тога смо прихватили тај назив и неприродно је и двочлана федерација да постоји, Србија и Црна Гора, Србија 10,5 милиона становника, а Црна Гора 600.000. Ми желимо да сачувамо тај међународно-правни континуитет и да омогућимо Републици Српској да се прикључи као трећа федерална јединица. То је стратешки циљ српских радикала у првој фази.

А дугорочно, ми радикали смо за унитарну, централизовану државу, и тако пише у нашем програму. Једна влада, један председник Републике, једна народна скупштина, једна војска, једна полиција. Федерација је сувише скупа и непоуздана, наравно.

● **Да ли је Српска радикална странка демократска и у чему се огледа њена демократија, такође вас питају наши слушаоци.**

Др Шешел: Демократичност Српске радикалне странке се, пре свега, огледа у начину доношења унутарстраначких одлука. Све одлуке се доносе већином гласова, на састанцима одговарајућих страначких органа. Свако у Српској радикалној странци може да изнесе своје мишљење, да брани свој политички став, да се за њега залаже, али кад страначки органи утврде страначки став, онда сви чланови морају да следе тај политички став. То је основни принцип на коме почива

унутарстраначка демократија.

Друго, наша демократичност се огледа и у томе што признајемо само искључиво мирољубива средства политичке борбе, цивилизована средства политичке борбе, што никада нисмо примењивали насиље у политици. То су два кључна елемента наше демократичности.

Наравно, демократија подразумева јаку дисциплину. Тамо где немате јаке дисциплине, нема ни демократије, тамо где свако може да води своју политику, шта вам је онда ту демократија? Где може да се одметне општински одбор од странке и да заступа неки други политички правац итд. Где је ту демократија? Демократија није само давање слободе, него и обавезивање.

Једна странка са две обале Дрине

● **У каквом су односу Српска радикална странка Србије и Српска радикална странка Републике Српске?**

Др Шешел: Ми смо у принципу једна партија, с тим што смо формално организовани као посебне политичке странке у Србији, у Црној Гори, у Републици Српској, тако је то регулисано и уставним актима, и законом, и различита министарства врше ту регистрацију. У Србији смо регистровани у Министарству правде Србије, у Републици Српској у Министарству правде Републике Српске, у Црној Гори у Министарству правде Црне Горе, а и на савезном нивоу Југославије смо такође регистровани.

Међутим, ми смо једна странка по томе што имамо јединствен програм,

познати радикалски програм у сто тачака, и што имамо један јединствен страначки орган - Централну отаџбинску управу, чији ауторитет признају сви делови наше странке.

Дакле, без обзира што смо формално странка која постоји у различитим државама, суштински смо једна странка, уједињује нас тај програм и искрена вера да се тај програм може реализовати.

● **Имаге ли увид у рад општинских одбора Српске радикалне странке у Републици Српској?**

Др Шешел: Па, не могу имати велики увид, знате, али основни увид имам и мислим да је рад наших општинских одбора солидан, добар, да је странка сваким даном све јача и да и наши политички противници и спољашњи посматрачи увиђају да је нагли развој Српске радикалне странке на делу, да у организационом и кадровском погледу непрекидно јачамо.

Уосталом, ми већ имамо кадрове којима се поноси цела Република Српска. И наши политички противници признају да Српска радикална странка има најбољу посланичку групу у Народној скупштини. Имена наших активиста, наших страначких функционера већ су свима препознатљива у Републици Српској. Николу Поплашена, Мирка Благојевића, Мирјану Шајиновић, Слободана Цвијетића, и многе друге, знају сви грађани Републике Српске, сви становници. Са таквим људима Српска радикална странка може пружити гаранцију да би била много успешнија као владајућа партија, него садашње актуелне владајуће партије.

● **Хвала. Сада ћемо се опет вратити питањима наших слушаоца, мислим да се слажете да онако мало постављамо питања из студија, мало из режије, која нам доставе колеге, а поставили су наши слушаоци – зашто је Српска радикална странка у сенци СДС-а и губитник је због те позиције?**

Др Шешел: Ми никада нисмо били у сенци СДС-а, ми смо за све време овога рата били у односима стратешког савеза по питању одбране српских националних интереса, и ту смо сарађивали. Сарађивали смо на бојном пољу и сарађивали смо политички, у смишљању адекватних одговора политичким потезима српских непријатеља или наших политичких противника, али смо се често и сукобљавали по разним питањима унутрашњег политичког живота, са СДС, поготову на локалном нивоу.

Никада, дакле, нисмо били у сенци, а и ова коалиција коју смо склопили је доста уравнотежена, пошто сада у Народној скупштини СДС има нешто више посланика него Српска радикална странка, природно је било да у одређивању наших кандидата за ове три функције извесну превагу однесе СДС. Дакле, од три кључне функције, две припадају њима, једна нама, с тим што је ова једна, која је припала нама, по тежини тако изражена да на неки начин надокнађује тежину ове две. СДС би, дакле, имала члана Председништва Уније

Др Шешелј у разговору са српским борцима за време отаџбинског рата

БиХ и потпредседника Републике, а Српска радикална странка место председника Републике, ако нам народ укаже поверење на предстојећим изборима.

● **Имамо још једно питање везано за актуелну ситуацију у Србији – да ли ће НАТО бомбардовати Србију, шта ви мислите о томе?**

Др Шешелј: Сада је то мање вероватно него што је било у јуну месецу, али још увек та опасност прети, ми на њу рачунамо. Али, ми се спремамо да одговоримо на сваки евентуални напад.

● **Имамо још једно питање, којим се тражи да прокоментаришете неке изјаве Вука Драшковића – како коментаришете изјаву Вука Драшковића да сте ви један од рушитеља плана Д-4?**

Др Шешелј: То је био план З-4. Видите, колико је покварен Вук Драшковић. Он тврди да је план З-4 био добар за Српску Крајину. Можда има лаковерних људи који му могу поверовати, чак и ова издајничка штампа у Београду то непрекидно истиче („Дневни телеграф“, „Наша борба“, „Недељни телеграф“, „Сведок“, „Данас“, „Блиц“, „Глас јавности“ итд.). Ви знате који су то издајнички листови који излазе у Београду, а финансирају их из иностранства. Ниједан частан, поштен и озбиљан српски политичар није могао прихватити план З-4. Прихватио га је само Вук Драшковић, али он није одавно ни частан, ни поштен, ни озбиљан, ни способан, ни одговоран.

План З-4 није прихватио ни Слободан Милошевић, ни Милан Мартић, ни Милан Бабић, нико га није прихватио од тадашњих озбиљних српских политичара. А зашто - зато што је план З-4 у старту предвиђао да се Република Српска Крајина сведе на једну четвртину своје дотадашње територије. У старту је план З-4 предвиђао да се одмах отме Западна Славонија Српској Крајини, а за пет година да јој се отме Источна Славонија и Ба-

рања. Значи, међународно старатељство пет година, а после се утапа у Хрватску, а западни део Српске крајине - Далмација, Лика, Банија и Кордун, практично да се преполови и да српска аутономија буде само у оним општинама где су Срби имали апсолутну већину пре овога отаџбинског рата.

Ниједан српски политичар то није могао да прихвати. То је као кад би оцу који има три сина тражили да се определи. Прихвати, каже наш план једног сина ћемо ти одмах убити, другог ћемо убити за пет година а овог трећег ћемо ти осакатити, осећалићемо му и ноге и руке. Ко је то могао да прихвати да се осакати Западни део Српске Крајине а да се одмах жртвује Западна Славонија, Источна Славонија и Барања. Има ли српског политичара који би то могао да прихвати.

А сада Драшковић талабаса те била би новчаница са двоглавим орлом, те било би ово те било би оно. Каква би корист била што ћемо имати новчанице са двоглавним орлом и што би имали било што друго ако би нам се држава могла смести у једну саксију. Који је Србин могао да каже - ево жртвујем Западну Славонију, ево жртвујем Источну Славонију и Барању, ево жртвујем пола Српска Далмације, Лике, Баније и Кордуна. Где је то могло да прође у Српском народу, то је основни садржај плана З-4.

● **Имаге поздрав од једне наше слушателке која каже Жерајић је рекао свима да је јаче право него сила, не знам да ли препознајете ко стоји иза те поруке.**

Др Шешелј: Па ако је реч о Жерајићу, мислим да је то један од српских младића побуњеника из времена аустроугарске окупације. Мислим да је Богдан Жерајић извео атентат на генерала Варешанина и у затвору Терезину Гаврило Принцип је урезао на зидинама једну своју песму у којој је навео, али право је рекао „Пре Жерајић соко сиви ко воли да живи нек мре, ко воли да мре нек живи“, отприлике ако сам добро ин-

терпретирао. Иначе Богдан Жерајић је значајно име наше историје, истакнути српски национални борац и јунак.

● **Питају вас исто тако – када кажете да Вук Драшковић прича глупости, шта је са ваџим изјавама да је граница Српске државе Карловац – Карлобаг – Вировитица.**

Др Шешелј: Е то није глупост, ми никада нећемо одустати од западне српске границе на линији Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица али ти несрећници, претпостављам заблудели рођаци Вука Драшковића који се јављају на такав начин, јер нико други не би имао образа да се јави, заборављају да је и Вук Драшковић заступао такву границу до 1990. године, у време кад смо били најближи пријатељи кад смо се и окумили.

Он је тада био истакнути српски националиста и говорио где су српски гробови, где су српска села тамо ће и бити границе српства. Чак је мени у посвети за једну своју књигу навео да жели да отаџбине српства буду тамо где сам их ја одредио. Али Вук Драшковић је издао, ја нисам издао нити ћу икада, а границе српства ће сигурно једног дана бити на линији Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица.

● **До када ће Слободан Милошевић злоупотребљавати херцеговачку памет и зашто се Шешелј и Вук не угледају на јединствени херцеговачки лоби у Загребу?**

Др Шешелј: Па не мислите ваљда да би се ја могао удруживати са Вуком Драшковићем као што се западни херцеговци удружују у Загребу. Ја себе ипак сматрам релативно паметнијим човеком. Човеком који није баш толико изразито глуп, који може да резонује основним политичким питањима. Па на крају и ако нисам паметан, нисам довољно глуп да би улазио у било какву коалицију са Драшковићем после свега што је Драшковић урадио од 1990. године на овамо. А ни они који су били довољно глупи да улазе у коалицију са Драшковићем више ним никад неће пасти на памет, ни Зорану Ђинђићу, ни Весну Пешић, ни Коштуници.

Српски четнички покрет

● **Зашто је својевремено формиран Српски четнички покрет па је престао да ради, и зашто је тај назив избрисан?**

Др Шешелј: Ми смо формирали Српски четнички покрет онда кад то нико други није смео. Хтели смо да обновимо старе српске, слободарске четничке традиције и у томе смо потпуно успели. Доказ за то да смо потпуно успели је чињеница да су се у овом рату, скоро сви српски борци за слободу, да су се називали четницима. Скоро сви, ретки су изузеци. Ми смо тиме обновили традицију.

А, онда, 1994. године, када је то постало сасвим јасно, схватили смо, да је свако даље инсистирање на неком покровитељском односу Српске радикалне странке према српском четничству, погрешно. Четницима су се сматрали наши бо-

рци, добровољци, али и припадници Српске демократске странке и неких других српских странака. Зашто онда ми да својатамо нешто, што припада целом српском народу. Ми смо тада донели одлуку да се укида Српски четнички покрет као секција Српске радикалне странке, до тада је он егзистирао као наша секција. То четништво припада целом српском народу. Формирају се неке организације четника, ветерана, како се оне све називају. То четништво је обновљено. Оно је један српски бастион, стална претња нашим непријатељима и не сме да припада ниједној политичкој партији. То је нешто што припада свим Србима. Ја сам и даље српски четнички војвода. Ја сам и даље четник. Али те две ствари не могу мешати - своје четништво и своје припадништво Српској радикалној странци. Своје четништво идентификујем са својим српством, страначки рад је ипак нешто друго. Страначки рад је борба за власт.

● **Предраг Копривица са породицом поздравља др Шешеља и жели радикалима успех на изборима. Сада неколико питања која су пристигла, још пре него што је наша емисија и почела, тичу се породица палих бораца. Наиме, јавио нам се отац палог борца, који пита - Каква ће бити политика Српске радикалне странке у случају да победи, пошто је незадовољан постојећим стањем, односно односом који актуелна власт има према овој категорији становништва?**

Др Шешељ: Садашња власт игнорише породице палих бораца и ратне инвалиде. Зашто? Зато што садашњу власт углавном чине људи који су били далеко од фронта, позадинци и многи људи који су се обогатили док је овај рат трајао. Такви не могу да цене ратне напоре свога народа. Ја не могу обећати да ће одмах потећи мед и мелко, чим Српска радикална странка преузме власт, да ће одмах наступити благостање за породице палих бораца и за ратне војне инвалиде, за уопште инвалиде рата. Али сам сигуран да ће Српска радикална странка правно до краја уредити то питање и да ће непрекидно налазити нове начине да се социјално стање таквих породица поправи.

Рецимо, процес приватизације је шанса да се то уради, да се један проценат акција расподела породицама палих бораца и ратним војним инвалидима. Да се непрекидно повећавају новчани износи који им се додељују месечно и на друге неке начине - приоритетном доделом кућа и станова, приоритетном доделом плацева итд.

● **Питање - Да сте градоначелник Гацка, да ли би борци Војске Републике Српске били најамни радници код ратних профитера?**

Др Шешељ: Ту две ствари треба разграничити. Ко је где најамни радник. Прво треба установити ко се криминалним путем обогатио а ко не. Ако се за нечије име може везити криминал, конкретне криминалне радње, онда он треба да иде на суд. Не бих могао да уђем конкретно у то питање, не знам тачно на које се људе односи и не знам ко је у питању, да бих напамет могао да дам квалификацију.

У сваком случају, држава мора да води бригу о својим ратницима, јер јој ти ратници поново могу затребати. Ако се држава мањехински односи према својим ратницима, онда ће умањивати њихову мотивацију у неком даљем кризном, историјском тренутку. Држава треба тако да се односи према ратницима да се они не осећају запостављенима и да непрекидно схватају да неко исправно цени њихов допринос у одбрани отаџбине и српства.

Муслимани се неће вратити

● **Да ли ће се Срби вратити у Републику Српску Крајину и муслимани у Гацко - иначе је ово питање избеглица. Питање повратка избеглица је веома актуелно, поготово у овој предизборној кампањи, па би било занимљиво чути, колико сам пратила ваше излагање до сада се нисте бавили повратком избеглица?**

Др Шешељ: Мислим да се муслимани никада неће вратити у Гацко. Нисам још чуо да је неки дошао. Нема потреба да се враћају. Можда кад се ове ствари заврше, кад се дефинитивно разграничимо, да дође по неки ради трговине, ради привредне сарадње. Зашто ми не би сарађивали? Ако можемо са Немцима сарађивати, што не би и са муслиманима. Да би сарађивали, морамо прво дефинитивно да се разграничимо. Да се враћају да живе у Гацком - не верујем. Не верујем ни да би они хтели, не верујем и да било ко у Гацком то жели, осим можда Вука Драшковића, да би опет после имао кога да брани.

Што се тиче Републике Српске Крајине, повратка Срба на њену територију нема, нема озбиљног повратка, док не ослободимо ту територију. Српска Крајина је под окупацијом. Ми Српски радикали никада нећемо одустати од њеног ослобађања. Ослободићемо је кад - тад. Ако ми не успемо, ослободиће је наши синови. Убеђен сам да ћемо за жи-

вота наше генерације то постићи, јер неће ни Американци моћи дуго да одржавају диктат над целим светом, и да над српским гробовима, над српским спаљеним огњиштима успостављају нову Хрватску - усташку државу.

● **Шта мислите о повратку Срба у Сарајево?**

Др Шешељ: Мислим да ниједном Србину не пада ни на крај памети да се врати у Сарајево и да живи под муслиманском влашћу. Сви Срби који се враћају, враћају се да би направили начина да продају своју имовину, своје куће и станове, да извуку нешто новца, како би се боље снашли на новим одредиштима, на новим адресама. То је једини мотив њиховог одласка у Сарајево.

● **Шта мислите о Прстојевићу и страници За краља и отаџбину? Уједно имате поздрав од ове групе слушалаца.**

Др Шешељ: Има много тих малих странака. Ја мислим да је њихова улога у политичком животу занемарљива, апсолутно занемарљива. Што се тиче Прстојевића, не знам колико је странака до сада променио. Мислим да је већи број променио, чуо сам некад давно за њега. Никома нормалном ни у Републици Српској, ни у било којој другој српској земљи не пада на памет, обнова монархије. То је давно превазиђена, преживела ствар, сасвим беспотребна. Суштина монархије се претиви елементарном принципу демократије.

На челу државе треба да буде онај ко докаже народу да је најпаметнији, најспособнији, најпоштенији, па га народ изабере на изборима. А не неко, коме се случајно десило да се роди у краљевској породици, да му је отац краљ, мајка краљица, па сад и он да буде краљ, па макар био идиот као овај принц Александар, кога називају престолонаследником, комплетан идиот. Сада да он да дође и да буде шеф државе. Смешно. Ево, ја пристајем - нека изађе на један телевизијски дуел са мном, ако ме победи у том

Исто као што се Срби неће вратити у Сарајево, ни муслимани се неће враћати на територију Републике Српске

дуелу, потпуно се повлачим из политике, а он нека буде краљ. Ако не зна три чисте да каже, ако је потпуно неспособан за било шта, ако га низашта озбиљно Бог није створио, сама чињеница да је из краљевске породице, мени ништа не значи.

● **Када ћете бомбардовати Лондон, Рим, Вашингтон, јер сте то обећали свој-времено?**

Др Шешељ: Не, ја то никада нисамо обећао, већ је онај блесави Вук Драшковић говорио - да сам ја то обећао. Ја сам претио Италијанима и моја претња је била врло ефикасна у време кад сам је изрекао, бар је за шест месеци одложила бомбардовање Републике Српске. Претио сам Италијанима да ако дозволе да из базе Авијано полете авиони НАТО пакта и бомбардују Републику Српску да ћемо ми ракетама ударити по Италији. Паника се дигла у Италији. Сва италијанска штампа је о томе писала. Јавно мњење је било против коришћења базе Авијано за операције НАТО пакта. Захваљујући тој претњи, претпостављам, најмање за шест месеци је одложено бомбардовање Републике Српске, ви сад процените колико то значи у једном рату као што је овај.

● **Такође вас питају слушаоци - Радомир Зиројевић - да прокоментаришете ситуацију на Косову, однос црногорског руководства према Србији и косовском питању?**

Др Шешељ: Актуелно црногорско руководство се врло лоше поставило према косовском питању. Оно као да би хтелo да напаости Србији, да Косово добије што шири аутономни статус, али ипак нису спремни да прихвате да буде федерална јединица, јер сматрају да би на тај начин и статус Црне Горе био угрожен.

С друге стране, актуелно црногорско руководство очигледно игра на карту западних сила и та карта је супротна интересима српског народа. Ми све актуелне црногорске функционере, сматрамо политичким противницима. Наравно, хтели бисмо да их оборимо са власти, али још као да прилике за то нису сазреле.

Антисрпски суд

● **Током разговора, мислим да смо неправедно заобишли питање Хашког трибунала, и ваш однос и став према томе?**

Др Шешељ: Српска радикална странка је категорички против било какве сарадње са Хашким трибуналом. Не зато што се ми бојимо. Ја сам још пре неколико година, кад су ме неки западни политичари оптуживали да сам ратни злочинац, рекао - ја идем одмах у Хаг кад год ме позову. Сам сам звао телефонском Хашки трибунал у децембру 1995. године, три пута сам тражио да ме позову, нису хтели. У јануару 1996. године поднео сам захтев Холандској амбасуди у Београду да ми издају визу да о свом трошку путујем у Хаг. Нису ми дали визу. Боје се мог доласка у Хаг.

Др Шешељ: „Спреман сам да идем у Хаг сваког тренутка, али сам против тога да се било који Србин испоручи том суду”

Ја сам и даље спреман да идем у сваком тренутку, али сам против тога да се било који Србин испоручи. Мислим да треба Српски народ у целини да спречи било какав покушај хватања Срба. Ово што се недавно десило у Србињу, мислим да је срамота за Српски народ и ово што се десило у Босанској Крајини са др Ковачевићем и са ранијим Србима који су хватани од стране СФОР-а. Срби треба то једноставно да спрече. Да се тим окупаторима не дозволи да се понашају како им се прохте на српској територији. Хашки трибунал је једна изразито антисрпска институција, ту нема никакве сумње.

● **Има још питања која потенцирају ваше порекло, наиме, поздрављају вас слушаоци и питају - одакле вам је порекло. Да би се симпатизери СПО-а огласили следећим питањем - Како сте се осећали у ТВ дуелу са Вуком Драшковићем када је доказао да сте Хрват?**

Др Шешељ: Да, то је опет могао неколицини својих будала из своје најуже породице да докаже и неком другом живом. Ја бих поставио контра питање - Како се осећа Вук Драшковић кад дође у Гацко? Ја дођем у Гацко. Слободно се прошетам гачким улицама. Људи се са мном поздрављају, рукују. Он дође само у очеву кућу, окружен са десет телохранитеља, претећих, изгледа спремних да запуцају сваког тренутка. И, кад је последњи пут био у Гацку, раније - поставите то питање.

Друго што се тиче мог порекла бар се то у Херцеговини неспорно зна па је бесмислено да о томе говорим.

● **Вратимо се на неколико питања из студија. Актуелно питање у предизборној кампањи, дебатама на телевизији и радију је питање заживљавања правне државе. Као правник првенствено вас то питање као правника, а не као политичара, да кажете колики је значај овога проблема јер смо сведоци да у протеклим годинама правна држава није функционисала.**

Др Шешељ: Било је много проблема око успостављања основних принципа правне државе у Републици Српској и ту сноси одговорност Српска демократска странка, ту треба отворено говорити. Али до слома правне државе дошло је у оном тренутку кад је Биљана Плавшић отпочела државни удар. Кад је својим самовољним противустановним актом сменила министра унутрашњих послова, па сама поставила новог министра, па почела да отима полицијске станице, то је био потпуни слом правног поретка у Републици Српској.

Сад тај правни поредак треба муко-трпно успостављати, правни поредак значи, пре свега, да власт мора да се понаша у складу са Уставом и законом, да се прописи односе на власт која је и установила те прописе, а онда на све остале грађане. Да правне норме морају бити у међусобној сагласности. Да судови суде по Уставу и закону. Да је судство независно од извршне власти.

● **Како можемо повратити јединство српског народа, које је владало до почетка рата. Зашто је дошло до оваквог нејединства међу Србима?**

Др Шешељ: Мислим мркотрпно, али ми враћамо то српско јединство. Висок степен српског јединства смо успоставили у Србији. Надамо се после ових избора да ћемо успоставити у Републици Српској. Да ће у томе учествовати Српска радикална странка, Српска демократска странка. Надамо се Социјалистичка партија Републике Српске, и бар делови Српског народног савеза. Да ћемо у перспективи неке форме јединства да успоставимо кад је реч о Црној Гори.

● **Како видите Народну скупштину Републике Српске, после избора?**

Др Шешељ: Мислим да ће Српска радикална странка и даље јачати. Да ће изразито ојачати у Народној скупштини. Претпостављам да ће јачати и Српска демократска странка, да ће и СПС ојачати на рачун Биљане Плавшић и Додика.

Додик ће можда потпуно испасти из Народне скупштине. Странка Биљане Плавшић се може и преполовити. Да ћемо имати тропартијски, можда четворопартијски систем у Републици Српској кад не рачунамо ове муслиманске странке, чије су нам посланике вештачки наметнули Американци и убацили у Народну скупштину Републике Српске.

● **Трудли смо се да одговоримо на већину питања наших слушаца.** Сада ћемо још неких пет минута, колико је остало до краја ове емисије, да искористимо да чујемо ваш суд по питању изјаве једног истакнутог српског академика. Он је рекао – Да народи имају своје судбине. Колико ово питање иде са нама, са српским народом у овом тренутку?

Др Шешељ: Који је то академик, извините?

● **Самарцић.**

Др Шешељ: Мислим да је то филозофска мисаона одредница, која се не може доказивати научним аргументима – да ли човек појединац има судбину и да ли народ има судбину. Мислим да нека виша сила одређује у основи нашу судбину, јер смо продукт неког вишег ума него што је људски. То је очигледно. Дакле, реч је о Божјем уму. Али не верујем да је та судбина тако до детаља испланирана.

Кад нас је Бог стварао, створио нас је ипак као слободана бића, као бића која имају своју вољу и која се понашају у складу са том вољом, као бића која успостављају извештан елементарни морал и држе се тог морала. Народи су колективни израз извесне духовности и воље групе бића. Народне повезује исти језик, иста култура, традиција, и пре свега национална свест.

Да ли је судбина нашег народа да

страдамо и непрекидно страдамо, нисам сигуран. Само кроз сва ова страдања, кроз сва искушења кроз која смо прошли, мислим да смо се и челичили. Непрекидно смо у протеклих петсто – шесто година били на губитку. После 500 година турског ропства, ипак смо успели да обновимо своју државу. После свих ових искушења двадесетог века, убеђен сам да ћемо тек обновити српске државнотворне традиције, да ће наша држава опет да обухвата све српске земље. Али морамо бити и стрпљиви и паметни, храбри, одлучни, и способни да тако нешто реализујемо.

● **Како видите улогу српског интелектуалца данас у решавању тих питања које сте управо навели?**

Др Шешељ: Нажалост, српски интелектуалци су увек били испод захтева свог времена и испод интереса свога народа. То је чињеница. У овоме рату много боље су се држали сељаци, радници, омладинци, студенти него сами интелектуалци.

Знате, има нешто код интелектуалног света, што је шићарцијски, што је мотивисано искључиво личним интересима. То треба код тог интелектуалног слоја да се аргументовано разбија. Интелектуалци су склони да оклевају, избегавају ризик. Они су по природи плашљиви, не кажем сви, али већина, то је за њих изразито. Наравно, има и храбрих интелектуалаца, способних, вештих, одлучних. Наш је циљ да ти који су вешти, одлучни, храбри, способни, паметни, часни и поштени воде главну реч. Наш је проблем што су нам главну реч дуго времена водили они који су глумили да су интелектуалци, који су и до академских интелектуалних позици-

ја долазили системом негативне селекције. Морамо и ту успоставити односе слободне конкуренције.

● **Хвала. Пошто је ово време предизборне кампање у Републици Српској, ми обично емисије у којима наступају страначки лидери завршавамо изборним порукма. Ово је прилика да се као лидер српских радикала обратите слушаоцима и да им дате своје сугестије, како обичан човек да се снађе у мору обећања и упозорења која стижу углавном из два табора. На једној стварни је коалиција „Слога“, а на другој коалиција „Српских патриотских странака“?**

Др Шешељ: Мислим да је народу све јасно и да нема никакве забуне, да су се грађани већ определили. Позивам све грађане Републике Српске да изађу на септембарске изборе. Веома је важно да буквално сви изађу, да искористе своје гласачно право.

Наравно, ја апелујем да се гласа за ове три кључне функције. То је за кандидате Српске радикалне странке и Српске демократске странке. За др Никољу Поплашена, магистра Момчила Крајинића и господина Шаровића. Позивам грађане Републике Српске да на скупштинским изборима, за наредну Скупштину Републике Српске и за Представнички дом Уније Босне и Херцеговине, да гласају за кандидатске листе Српске радикалне странке. Сигуран сам да Српски радикали неће разочарати грађане Републике Српске.

● **Хвала. Хвала вам на учешћу. Поштовани слушаоци, гост у нашем програму је био лидер српских радикала др Војислав Шешељ.**

Др Шешељ на Косову и Метохији: за радикале је овај део Србије једнако важан као и Република Српска

27. АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ГОСТ ЕМИСИЈЕ РАДИО БИЛЕЋА

МАЛЕ СТРАНКЕ ЗБУЊУЈУ БИРАЧЕ

Једина сврха постојања малих странака је да уносе забуну међу бираче, да збуњују народ како би неко уместо Српске радикалне странке заокружио неку од тих странака које се називају радикалним

Поптовани слушаоци добро дошли у емисију у којој је ваш и наш данашњи гост, председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Републике Србије др Војислав Шешељ.

Добар дан и добро дошли у наш град, на наш радио.

Др Шешељ: Добар дан, боље вас нашао.

● За почетак пошто је актуелна тема на нашим просторима избори, 12. и 13. септембра ове године, како сте задовољни представљањем Српске радикалне странке у медијима Републике Српске?

Др Шешељ: Нисам уопште задовољан представљањем Српске радикалне странке јер смо ми под систематском медијском блокадом. Рецимо, када председник наше странке за Републику Српску и кандидат за председника Републике Српске, заједнички кандидат Српске радикалне странке и Српске демократске странке, др Никола Поплашен има и званично представљање на телевизији Републике Српске, увек Влада наложи да се неки репетитори искључе и да га бар пола Републике Српске не може гледати.

Што значи, да се режим у Републици Српској боји српских радикала, наше снаге и да се боји коалиције Српске радикалне странке и Српске демократске странке поводом истицања заједничких кандидата за ове три кључне функције. То за што смо ускраћени у државним медијима Републике Српске ми српски радикали надокнађујемо својом страначком пропагандом, дистрибуцијом наших новина, видео и аудио касета. И обиласком људи у унутрашњости. Наши активисти буквално иду од села до села, разговарају са народом. А ми из врха Српске радикалне странке настојимо у што већем броју локалних радио и телевизијских станица да добијемо одговарајуће термине да одговарамо на питања и водитеља и слушалаца и гледалаца, и тако народу разјаснимо основне поставке нашег програма, нашу политичку плат-

Брачни пар Шешељ на свом бирачком месту у Батајници

Посета радницима хидроелектране Требишњица

форму и политичке ставове и актуелним питањима.

● У предизборној кампањи ове године одлучили сте се за наступе, како сте рекли, на радио и телевизијским станицама локалног значаја. Зашто више нема одласка у народ и зашто више нема јавних трибина Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Има одласка у народ, има јавних трибина то сам рекао у одговору на прво питање. С тим што су то мање трибине по месним заједницама, по селима, по деловима насеља и те трибине држе наши локални активисти. А страначко руководство не иде на трибине и митинге него гостује на локалним медијима. Ја рецимо, ових недељу дана гостујем у источном делу Републике Српске, романијском и херцеговачком делу. А Никола Поплашен у западном делу, западно од Бијељине. Следеће недеље ја ћу путовати за Бања Луку западни део, а Никола Поплашен долази у овај источни део. И читав низ других наших активиста када им се укаже прилика гостују на локалним телевизијским и радио програмима.

Али смо одустали од великих митинга, какве смо рецимо, држали 1996. године. Држали смо 40-50, ко зна колико је било тих митинга 1996. године. Били су веома посећени, много људи је било присутно. Имали смо у Билећи велики митинг, мало нас је киша омела, али после је спортска дворана била дупке испуњена народом. Тиме смо показали нашу страначку снагу и популарност коју уживамо у народу.

Међутим, и у Србији се већ одавно показало да митинзи нису нарочито продуктивни, можда су оних првих година и нешто значили, 1990. 1991. године. На митинзима окупите углавном своје присталице или симпатизере. Људе који би тако и тако за нас гласали. И наравно, дођу припадници других странака да мало ослушни атмосферу, да виде шта говоримо, како то све изгледа и слично. Митинзи, значи, нису погодно средство за при-

добиање нових симпатизера и нових гласача. Много је ефикасније деловање преко електронских медија. Поготово локалних медија, видите, ми смо баш интензивно кренули у ту кампању. Ово је мени данас трећа радио емисија, претходно сам био у Србију и Гацку. Јуче сам имао две емисије, сутра опет три, у суботу мислим четири, у недељу четири. И тако до краја кампање.

На митинзима можете да узвикујете паролe, држите типичне пропагандне говоре. Чак успех митинга више зависи од тога да ли повисите тон, да ли мало загаламите, како наелектришете атмосферу у народу, какав штимунг створите. А у емисијама овог типа сте у ситуацији да објасните грађанима логички своју политичку позицију.

Када дођете у радио или у телевизијски студио, не вреди вам галама, не вреди вам да узвикујете паролe. Грађани очекују да трезвено, сталожено, озбиљно изнесете своју програмску платформу, своје политичке ставове. Да полемисхте са другим политичким ставовима. Када критикујете да изнесите аргумента не само да лепите етикете. И грађани очекују да им објасните све оно што их интересује, а питања вам постављају директно у програм. Ја очекујем да ћете и ви можда имати питања слушалаца, јесте ли предвидели?

● Предвидели смо, нека питања су већ стигла, а ја да вас питам како сте до сада задовољни пријемом у Херцеговини. Били сте у Србију и Гацком како кажете.

Др Шешељ: Увек сам задовољан пријемом у Херцеговини. Херцеговина је мој ужи завичај. Менталитет народа у Херцеговини ми је најбољи. Увек сам био лепо примљен и популарност Српске радикалне странке у Херцеговини нагло расте. Уосталом, у Билећи Српска радикална странка је владајућа политичка партија, у коалицији наравно, са Српском демократском странком. Што све говори да смо веома популарни овде.

Данас сам имао, мислим, две успешне радио емисије у Србију и Гацку, видело се из питања слушалаца, и била је то прилика да заиста много тих ствари које се тичу наше програмске концепције и политичких ставова изнесем.

● Позиција Српске радикалне странке у Србији?

Др Шешељ: Српска радикална странка је, од 24. марта ове године владајућа политичка партија у Србији. Склопила је коалицију са Социјалистичком партијом Србије, Југословенском левицом и формирала владу народног јединства. У тој влади ниједна странка нема ни просту већину. Српски радикали имају 15 чланова, Социјалистичка партија 15 чланова, Југословенска левица 5 чланова, и један министар је ванстраначки одређен. Та Влада је формирана пропорционално нашој снази у Народној скупштини Републике Србије. Ми смо желели да сами формирамо владу, желели смо да освојимо апсолутну већину у Народној скупштини. Али народ је на изборима другачије одлучио, народ је одлучио да ниједна партија не може сама да формира владу. Народ је одлучио да нас натера на неке видове сарадње, на коалицију. Е пошто је већ морала да се прави коалиција, пред нама су биле две могуће варијанте, две алтернативе. Да склапамо коалицију са Вуком Драшковићем или да склапамо коалицију са Слободаном Милошевићем.

Са Вуком Драшковићем никако ни смо могли склапати коалицију пошто је огромно зло нанео српском народу и увек је био на страни српских непријатеља, од 1990. године наоваме. Борио се против интереса Републике Српске, Републике Српске Крајине. Подржавао муслимане, подржавао Хрвате, додворавао се Американцима и другим западњацима итд.

Што се Милошевића тиче, ми смо у неким фазама били у жестоком политичком сукобу, директном судару. Нападали смо га најжешћим изразима, он је нас хапсио, прогонио, малтретирао. Међутим, Милошевић је 1991, 1992, до половине 1993. године бранио западне српске земље, то је чињеница то знају сви људи у Републици Српској и знали су у Републици Српској Крајини. Ако је повукао неке потезе због који се нисмо слагали и због којих смо се сукобљавали онда је то било изнуђено под притисцима западних сила а не зато што је сам желео да тако уради. А Драшковић се унапред нудио да служи српским непријатељима.

Зато ту двојбе није могло бити. Ако се већ мора са неким од њих двојице у коалицију ми смо се определили са социјалистима. Уосталом, са њима нам је било лакше усагласити националне интересе. Са Драшковићем више нико жив не жели у коалицију. И они који су раније склапали са њиме коалиције горко су се покајали. Погледајте сада Зорана Ђинђића, Весну Пешић, Војислава Коштуницу и остале, нико их не би ни са пушком могао натерати да се договарају са Драшковићем.

Наравно, могли смо да не уђемо, могли смо да кажемо ми са вама нећемо па

идемо на нове изборе. Кључни разлог је било заоштравање ситуације на Косову и Метохији интензификовање настојања западних сила да подстакну терористичка дејства и да нам отму Косово и Метохију. И ова Влада народног јединства, пре свега, формирана је да би бранила Косово и Метохију. И док ми успешно бранимо Косово и Метохију, наша Влада има разлог постојања. Ја сам убеђен да ћемо одбранили Косово и Метохију, то показују сви наши поступци које смо предузели од 24. марта наовамо. Данас је већ ситуација на Косову и Метохији много боља, много подношљивија него што је била у тренутку фирмирања Владе. Добили смо и на референдуму подршку 75% грађана Србије, који су нас подржали у настојањима да спречамо било какво страном мешање у решавање унутрашњих државних проблема.

Тај концепт Владе народног јединства у Србији се показао добар. Ми мислимо да би требало да се примени и у Републици Српској. И на тој платформи наступамо. Ми смо већ постигли коалициони споразум са Српском демократском странком, имамо заједничке кандидате за председника Републике, члана Председништва Уније Босне и Херцеговине и потпредседника Републике, Поплашена, Крајишника и Шаровића. Надамо се да ће наше две странке, пошто је очигледно да ниједна странка неће имати сама изнад 50% посланика, за то су се постарали Американци јер су нам убацили већи број муслиманских посланика у Народну скупштину на потпуно вештачки начин, да ће Српска радикална странка и Српска демократска странка заједно имати више од половине народних посланика и да ћемо моћи да формирамо коалициону владу.

Али, ми нудимо и Социјалистичкој партији Републике Српске и деловима Српског народног савеза да правимо шири договор, да правимо владу са широм парламентарном осномом. Са широм

парламентарном базом. Јер сматрамо да је то у интересу Републике Српске. Наравно, то подразумева да ће Биљана Плавшић бити поражена на председничким изборима, то подразумева да више Милорад Додик неће бити мандатар за састав нове Владе. Биљана Плавшић, када буде поражена, више нема шта да тражи у политици, вероватно. Морала би поднети оставку и на функцију председника Српског народног савеза, и тамо ће доћи до неких кадровских промена. Ми очекујемо да ће ти нови људи који се појаве бити разумнији и да ће моћи са њима неки договор да се постигне. Било би то у српском интересу. Поготово они који су из неког личног револта напустили своје раније странке, рецимо, Српску Демократску странку због неког личног незадовољства. Сада су разочарани што су ушли у овакву партију коју предводи Биљана Плавшић.

Наравно, не долази у обзир да се договарамо са онима који су раније огрезли у криминалу, које је и Биљана Плавшић, када је напустила Српску Демократску странку, оптуживала јавно као криминалце, да би они после тога прешли у Биљанину странку и она престала да их оптужује. Типичан је пример овог Рајка Дукчића из Милића. Док је још био у Српској демократској странци, Биљана Плавшић га је нападала као криминалца, ратног профитера итд. Када је прешао код ње, престала је да га напада. Значи, сада је добар када је у њеној странци.

Право лице лажне демократије

● Пошто радимо у медијима, мене интересује, као и групу слушаца, уколико дођете на власт у Републици Српској какав ће бити однос Српске радикалне странке према медијима. Пошто знамо да је пре месец дана у овој нашој држави укинуто 16 локалних радио станица.

Др Шешељ: То показује за какву се

демократију искрено залажу Американци. За њих је демократија само оно што је њима корисно. А све што је противно њиховим интересима није демократија. У Србији се боре за слободу медија иако имамо висок степен слободе медија. Они траже много више. А у Републици Српској укидају слободу медија уз помоћ ових својих послушника из Додикове Владе.

Ми сматрамо да сви медији треба да буду слободни. Да Република Српска треба да има један централни државни радио и једну централну државну телевизију који ће се финансирати из буџета, а све остало да буде приватизовано. Да постоји конкуренција међу локалним медијима, регионалним итд. Да се спроведе дакле, поступак приватизације и да се медији међусобно такмиче објективношћу, непристрасношћу, озбиљношћу информисања, коректношћу итд. Народ онда прави селекцију. Не да се ради ово што је урадила Влада Милорада Додика да заправо заведе диктатуру над медијима.

● Једног слушаоца интересује је ли истина да вам је војвода Ђујић одузео титулу војводе?

Др Шешељ: Није, то и не може да ми одузме. То је лансирао Вук Драшковић. Додуше, војвода Ђујић има 91 годину, и он је поприлично посенилио. Онда је Вук Драшковић послао екипу Студија Б и екипу београдских новина у Калифорнију и они су изрежирали неку емисију са војводом Ђујићем где ме је он напао, углавном на основу неких депласираних, измишљаних оптужби. Као сада сам ја у савезу са комунистима. Очигледно показује потпуно не познавање прилика у отаџбини. И друго, испричао је неку причу као да се са мном договорио да је окупим 5000 четника испод Динаре, а њега ће једна пријатељска земља избацити из авиона па добраном да он преузме команду и да идемо да освајамо Шибеник.

То су небулосе. И грехота је тако старог човека који је очигледно битно оценили злоупотребавати у неке политичке сврхе. Наравно, мени војвода Ђујић остаје у успомени из оног времена када сам га упознао и када је био виталан, када је још зрело размишљао, када је био у поприличној духовној снази. Сада је очигледно њега свест напустила, и жалосно је што му под старе дане приређују овакве ствари.

● Да ли је истина да сте примили шет милиона марака прошле године од Момчила Крајишника за борбу против Биљане Плавшић, интересује једног слушаоца?

Др Шешељ: То је будалаштина. То су можда лансирани неки који су тада следили Биљану Плавшић. Они сви који су је тада следили окренули су се данас против ње. Биљану Плавшић су подржавали и Предраг Лазаревић и Никола Шпирић и многи други. Сада је више нико не подржава. Сада су сви схватили ко је, шта је, у чијим је рукама и шта ради.

А ви знате ми радикали смо увек имали изванредан осећај да проценимо ко води исправну политику, ко води политичку зје. Ко се понаша у складу са ср-

Концепт Владе народног јединства у Србији се показао добар, тај рецепт могуће је применити и на Републику Српску

пским националним интересима. Ко гази те интересе и слично. И друго, оно по чему смо на гласу, то је да смо не поткупљиви. Да смо неподмитљиви.

● **Како се осећате као политички слуга брачног пара са Дедиња Мире и Слободана?**

Др Шешељ: То је слично питање. Ја никада нисам био ничији слуга, за разлику од оних који постављају такво питање, ја сам се тако жестоко супротстављао онда када је било најопасније комунистичком режиму и осуђен сам био на осам година робије. И на робији нисам попуштао, пркосио сам, тукли су ме, шест и по месеци провео у самици у зеничком затвору итд. Остао сам непоколебљив. И тиме сам показао да не могу бити ничији слуга. Али могу рационално да се поставим у складу са интересима српског народа и да повлачим оне потезе који су заиста битни за српски народ, а да презрем, проценим и благовремено демаскирам оне који наносе штету српском народу.

Тајни хашки списак

● **Господине Шешељ, ако можете прецизно да објасните једном нашем слушаоцу и српском народу Билеће и Херцеговине, издају госпође Плавшић. И да ли је госпођа Плавшић на списку за ратне злочине у Хагу?**

Др Шешељ: Ја верујем да је на том списку и то је показало њено хапшење на бечком аеродрому. Она је била на списку, била је у полицијским картотекама, у компјутерима и на бечком аеродрому су када су узели у руке њен пасош једноставно рутински погледали у компјутер, компјутер је избацио да за њом трага Интерпол, да је на списку ратних злочинаца. Зато су је ухапсили на аеродрому и задржали. А онда је стигла ургенција западних сила не њу, не она нам је сада корисна пустите је мало па видећемо после. Тако се понашају и према Љубиши Савићу Маузери, и он је сигурно на списку ратних злочинаца које је успоставио Хашки трибунал, и он зна да је на списку и мисли да ће својим служењем западним силама да их умилостиви да би га скинули са списка. Они га никада неће скинути са списка. Они ће га до краја искористити, а онда ће га одбацити као исцеђен лимун и послати у Хаг. То му је судбина.

Дакле, у неколико случајева они су тако поступили, истакнуте борце из овог рата су придобијали прво претњама да су на списку, да иду у Хаг, па онда обећањима ако буду послушни, ако буду служили, ако буду конструктивни да ће бити скинути са списка. То је сврха тајног списка. Јер зашто би иначе био успостављен тајни списак? Да се увек може мешетарити ти си на списку, ти ниси на списку.

● **Коментар једне слушатељке није лепо што не поштујете институцију председника. Стално је за вас неко за нешто крив.**

Др Шешељ: За све што се дешава у једној држави увек је главни кривац председник, увек је главни кривац Влада. Увек је главни кривац власт на крају кра-

јева. Нема те државе у којој власт није крива за све оно што се дешава у друштву. Тако је и у Србији власт крива, ја носим кривицу и одговорност за све што се дешава у Србији. Али наравно, очекујем онда и разложну критику и сопствене позиције, и сопственог понашања, и сопствених ставова, и сопствених поступака. А и у могућности сам да одговорим на критику. Биљана Плавшић не одговара на критику, него она лепи етикете.

● **Господин Шешељ је рекао да не треба лепити плакате страначке и да ли сте због тога дошли у Билећу?**

Др Шешељ: Како не треба лепити страначке плакате?

● **Рекли сте у уводном делу, нисте квалиовно мислили на лепшење плаката.**

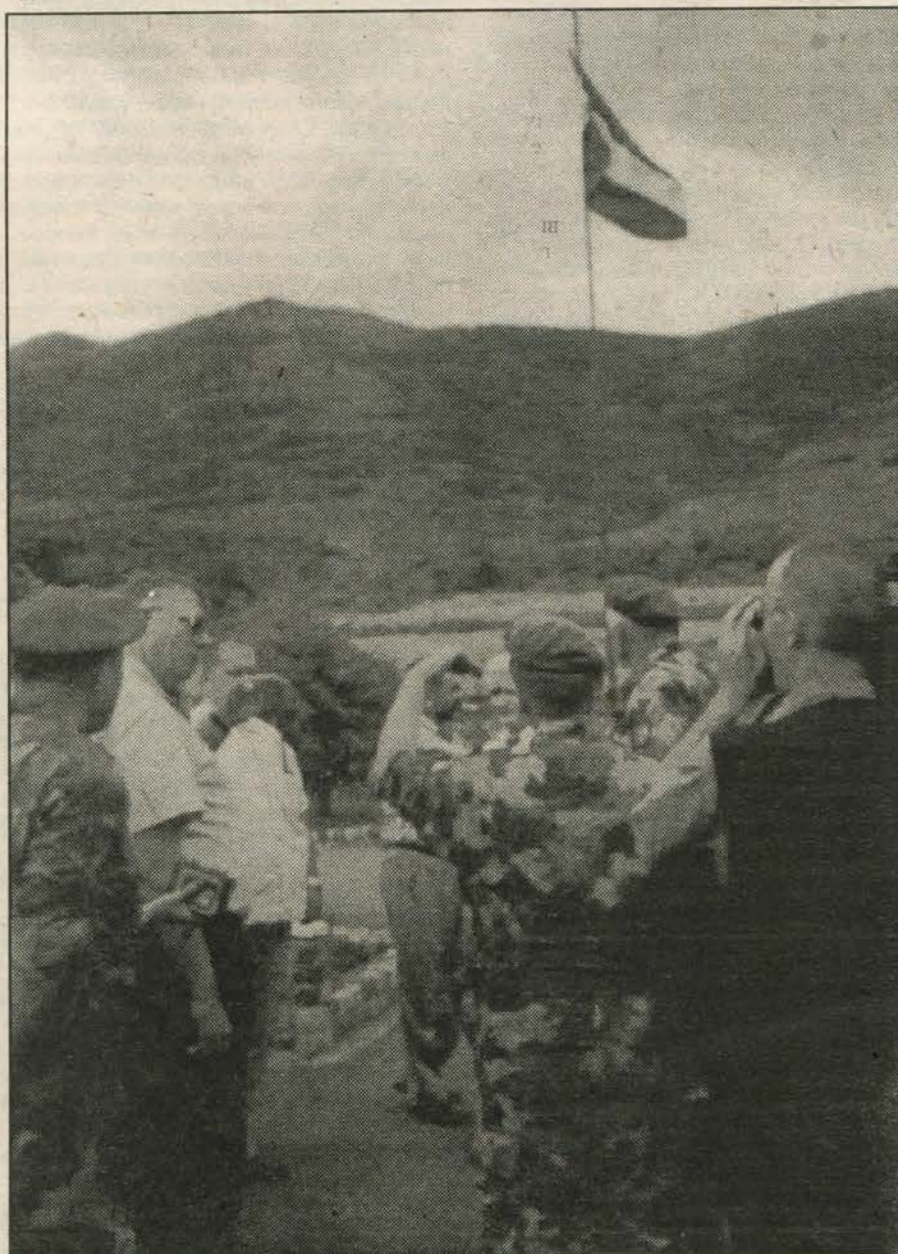
Др Шешељ: Не, ја сам рекао лепшење етикета. Једно су етикете, а друго су плакате. Знате, у политичком жаргону када кажете неком се лепи етикета то значи, неко се онако паушално квалификује. Ти си ово, ти си оно без икакве ар-

гументације. Ти си издајник, ти си злочинац, ти си комуниста, ти си ово, ти си оно, а да не дајете никакве аргументе. То је лепшење етикета у политичком жаргону. А што се тиче плаката сасвим је нормално да свака политичка странка која излази на изборе лепи своје плакате, постере, и да води друге видове пропаганде. Ја никада против тога нисам био.

● **Колико имате добровољаца из Републике Српске на Косову, чланова Српске радикалне странке?**

Др Шешељ: Добровољаца из Републике Српске чланова Српске радикалне странке уопште нема, јер уопште није ни било потребе за њима. Ја мислим да сви наши борци у Републици Српској и сви наши чланови, пре свега, сада треба да бране и чувају Републику Српску да буду опрезни, да буду спремни да прискоче ако запрети опасност по њен опстанак.

На Косову и Метохији ми имамо довољно полицајаца и довољно војника и у стању смо да изађемо на крај са шип-

На Косову и Метохији има довољно полицајаца и војника којима није потребна помоћ добровољаца да изађу на крај са шиптарским терористима

тарским терористима и то свакодневно показујемо. Наравно, мало смо опрезнији у наступу, мало смо спорији него што би иначе били. Једноставно прете из НАТО пакта, стално наговештавају бомбардовање и тако и ми водимо рачуна да неким непромишљеним, брзооплетим потезом не допринесемо доношењу одлуке по скраћеном поступку, да заиста и отпочне бомбардовање.

● **Како рашчињени војвода објашњава да све већи број радикала прилази војводи Алексићу?**

Др Шешел: Који је то рашчињени војвода прво да видимо.

Друго, ако је мислио на мене, то није тачно, ја нисам никакав рашчињени војвода.

● **То сте и објаснили.**

Др Шешел: Што се тиче четничког војводе Славка Алексића, ја мислим да је његова субина поприлично трагична. Он је био истакнути јунак у овом рату, ту нема никакве сумње. Херој овог рата. Човек са великим заслугама. И Српска радикална странка чији је био члан увек се с поштовањем односила према његовим ратним заслугама.

Међутим, када се одметнула Биљана Плавшић из Српске демократске странке и када је кренула са својом погубном политиком, када је извела практично и државни удар у Републици Српској, нешто је препуло у Славку Алексићу. Он је подржао Биљану Плавшић, напустио је Српску радикалну странку јер смо ми из Српске радикалне странке одмах осудили понашање Биљане Плавшић.

Дуго је био пасиван, није се ни у шта упуштао, а онда се прикључио најгорим отпадницима, најгорем олошу из Српске радикалне странке Радовановићу, Ники Перковићу, које су поткупљивале разне странке. Прво поткупљени од Биљане Плавшић да не учествују у раду скупштине коју је она противуствано распустила. Онда поткупљени од Српске демократске странке да на следећу седницу дођу. Па онда једно време нису излазили из Маузерове канцеларије у Бијељини, били су Маузерови. Ко зна чији су сада. Ко је једном научио да се продаје он се продаје непрекидно.

Ја мислим да је веома жалосно да је Славко Алексић кога и даље ценим као великог ратника и борца за слободу српског народа да се нашао у таквој партији. Са људима чије му друштво не доликује. Знате ја морам признати моје срце је на извршном начину рађено због свега овога што се десило са Славком Алексићем. Али он је сам изабрао тај пут.

Није трагично што је он напустио странку, него је трагично што је ушао у овакву партију какву предводе Нико Перковић, Драган Јовановић и Мирослав Радовановић, то је трагично. Јер видите у тој странци су сви они људи које смо ми избацили јер су хтели да уђу у коалицију са муслиманима на локалном нивоу. Попут Нике Вујића посланика из Вишеграда. Знате он је био наш посланик у Народној скупштини, када су западне силе и ОЕБС почели да инсистирају да у све органе локалне власти уђу и мусли-

мани. Ми смо рекли да то не прихватамо, извршну власт формирају само већинске странке и нигде се у свету извршна власт не формира пропорционално снази у скупштинским телима. Нас не може нико натерати да уђемо у коалицију са оном странком са којом не желимо да будемо у коалицији. И нигде нисмо дозволити да будемо у извршним органима власти заједно са представницима муслиманских странака.

Нико Вујић није прихватио страначку политику, отцепио је део наших одборника у Вишеграду и ушао у комбинацију са муслиманима. То се исто десило у Власеници, тамо смо променили цели одбор Српске радикалне странке. И такви су људи такође у овој странци која се назива радикална странка. Такви су људи тамо. Шта ће онда тамо Славко Алексић? Да ли је можда њега неко уплатио хашким потерницама, Хашким трибуналом итд. Он је јунак али није злочинац и нема чега да се плаши, он се борио само на бојном пољу. Знате ја могу гарантовати у току рата за сваки његов поступак да нигде никаквог злочина нема. Никакве пљачке, никакве проневере, никакве махинације. Он је увек био тамо где је најтеже на бојном пољу. Криминалци су у овом рату били они који су долазили после бораца, а не борци који су у првим борбеним линијама. Они немају времена ни да чини злочине ни да краду, ни да пљачкају, ни да било шта друго раде. То раде они лешинари, оне хијене које иду после бораца да би пљачкали да би отишли итд.

● **Када ће војвода Шешел са херцеговачким првацима Српске радикалне странке, а предводи их Славко Бојановић, Марко Спајић и Вида Мишаљих, повести српске радикале у ослобађање Српске Крајине у Хрватској?**

Др Шешел: Ми ћемо једног дана сигурно ослободити Републику Српску Крајину, ми никада нећемо признати ни прихватити њену окупацију. Хрватска је

успела уз директну помоћ Американаца да окупира ту српску Републику и ми ћемо је кад тад ослободити. Ја не могу сада да кажем тачно када, али једног дана сигурно.

● **Зашто вам Радикална странка у Републици Српској делује превише силедијски?**

Др Шешел: Српска радикална странка никада није била силедијска политичка партија.

● **Мисли се на Радикалну странку?**

Једина сврха малих странака

Др Шешел: То је безначајна политичка формација, зашто бих ја о њима говорио. Рекао сам све шта мислим о њима. Можда негде делују и као силедије, откуд ја знам, мене то не интересује. Њихова сврха је само да уносе забуну у бирачко тело, да уносе забуну у народ не би ли случајно неко погрешно па уместо да заокружи Српску радикалну странку заокружи ту Радикалну странку. То је једина сврха постојања Радикалне странке, ништа друго.

● **Господине војводе, зашто сте се удружили са странком, мисли се на Српску демократску странку, чији врх руководства се укључио у највећи криминал српства?**

Др Шешел: Рекао сам већ на почетку емисије, човек који је највише прозиван због криминалних афера сада је члан Српског народног савеза, Рајко Дукић из Милића. Да не набрајам друге који су све прешли тамо. Сетите се Љубише Савића Маузера шта је све радио у току рата, како се обогатио. Био је го ко пиштољ пре овог рата. Сада је један од најбогатијих људи у Бијељини. Нека мало размисле људи попут Славка Алексића, Славко Алексић је био сиромашан када је ушао у овај рат, из рата изашао још материјално сиромашнији. Никакво богатство није стекао. Никаквим се пљачка-

Радикали у Скупштини Србије: мале странке које користе радикалско име не могу да уђу у скупштину, али правим радикалима одузимају гласове

ма није бавио. Значи, био је борац у првом смислу речи. Да ли њему доликује да буде у савезу са овима који су рат искористили да се обогате попут Маузера. Или попут Додика који је за све време рата шпекулисао разним шверцкерским каналима трговао и увншестручио своје богатство. Нека се запита мало да ли му доликује да буде са Миком Перковићем који скоро да нема дана на првој борбеној линији али он се у рату обогатио. Наравно, после рата је списао своје богатство јер воли да се коцка. Народ каже А ко се пребрзо обогати, брзо се и осиромаша. Баво дао па однео. Тако се десило са Миком Перковићем. Али баш зато што му се то десило навикао је да живи на високој ноzi, сада иде тамо ко му више пара понуди и продаје се.

● **Да ли ћете узети чин војводе Славу Алексићу зато што је напустио Српску радикалну странку, а основао са Мирославом Радовановићем Радикалну странку Републике Српске?**

Др Шешел: Не. Славко Алексић је то звање четничког војводе заслужио на фронту у борби за слободу српског народа. И пошто је заслужио то звање то звање њему остаје до краја живота. А то какве је политичке потезе после правито то њему служи на част нека сам о томе размисли. Да ли тиме баца у засенак своје војводско звање да ли га на изврстан начин срозава или не, нека сам о томе размисли.

● **Срдачан поздрав од групе слушалаца и питање, шта ће бити ваш први потез после избора?**

Др Шешел: Ако победимо на изборима први потез ће бити формирање Владе у Републици Српској. Конституисање народне скупштине, одређивање мандатара и формирање нове владе.

● **Биљана Плавшић је загребачки студент, ваш коментар.**

Др Шешел: То само по себи не мора ништа да значи. Много је часних и поштених Срба пре овог рата студирало у

Загребу, у Сплиту, у Ријеци или у неким другим градовима. Само по себи то не мора ништа да значи. Човек иде учи, студира, полаже испите, стиче диплому, стиче звање и ништа више.

Има нешто што је много сумњивије на шта су ми други скренули пажњу. Биљана Плавшић је била фулбрејтовски стипендиста. Изгледа скоро да нема фулбрејтовског стипендисте који заправо није прошао кроз неке шпијунске школе, кроз шпијунску обуку и очигледно је то рађено на једноставан и прост начин. Сваки фулбрајтов стипендиста имао је свог ментора када је дошао у Америку. По годину дана се остајало у Америци. И изгледа да га обуче за неке ствари, врбују и кажу сада се врати у земљу и ћути, настави да се бавиш својом професијом, развијај каријеру, а једног дана када нам затребаш јавићемо ти.

● **Како тумачите писање муслиманске штампе да је отац госпође Плавшић био лојалан Анти Павелићу и као такав спасао 52 Плавшића са воза за Јасеновац, и са осталим Србима наравно, и да су то сада њени коалициони партнери?**

Др Шешел: Ја то не знам, ја то сада први пут чујем. Морам признати и зато немам никакав коментар. Нити а приори верујем било чему што објави муслиманска штампа.

Знате, Биљана Плавшић ми је политички противник, желим што пре да је оборим са власти, али не желим да користим било какву неистиниту недоказану, недоказиву измишљену или било какву сличну аргументацију.

● **Поздрав за војводу Шешелу, и радикали побеђују, група слушалаца. Сада једно питање да ли се у Бијељини дају изјаве о Алексићу као о Маузеру у Билећи?**

Др Шешел: Колико ја знам нико још, бар не из реда Српске радикалне странке, ниједну ружну реч није рекао о Славку Алексићу. Нити ће рећи. Нити ћемо ми улазити с њим у јавну полемику. Јер ценимо и поштујемо његово ратно дело.

А што се тиче Маузера, ми смо многе његове криминалне афере истицали, доказивали. Поготово у кампањи 1996. године. Мало би се ту могло новог дати. Оно што је најопасније, што сада ради Маузер, то је увођење државног тероризма у политичку праксу Републике Српске. У Републици Српској долази до ликвидације политичких противника. Прво је у Билећи убијен четнички војвода Радован Радовић. Велики јунак отаџбинског рата, понос српске Херцеговине. А убица се још увек крије и ужива заштити највиших државних органа Републике Српске. Кажу да је недавно виђен како се слободено шета Бањалуком. То је очигледан доказ да власт стоји иза овог убиства.

Друго, убијен је Срђан Кнежевић на Палама и онда је Маузер оптужио седам полицајаца да су га убили по налогу Момчила Крајишника. А после смо ми установили да је тих седам ухапшених полицајаца било подвргнуто танталовским мукама, мукама које су теже од оних које је примењивала шпанска инквизиција својевремено. Да су им чупали нокте, да су их малтретирали на најзверскије начине. И под тим мукама, под тим патњама нема живог човека који не би попустио. Једноставно не може да се поднесе. И члан Српске радикалне странке, члан нашег руководства, народни посланик и адвокат Слободан Цвијетић заступа сада те јадне људе и ми ћемо раскринкати и пре ових избора све што се дешавало.

Неколико пута је била расправа и на скупштинском одбору за контролу рада Службе државне безбедности. На наш захтев и захтев Српске демократске странке заказана је ванредна седница Народне скупштине, али већ чујемо Српски народни савез најављује да неће присуствовати тој седници, можда ни друге странке из те коалиције како расправа уопште не би била вођена. Они се једноставно боје истине, а истина је поразна за Биљану Плавшић, за Милорада Додика и Љубицу Савића Маузера.

Треће, недавно је експлодирао Маузеров аутомобил у Бијељини и нађена су два мртва човека испод тог аутомобила. Маузер је тврдио да је неко покушао њега да убије и да су атентатори погинули, јер су грешком активирали експлозив. А после се испоставило да су мртва тела донесена под ауто, да су ти људи убијени на неком другом месту. И да је онда ауто дигнут у ваздух. И чим је то изнесено у јавност, Маузер је заћутао, нема реаговања.

И чујем да је АПТФ, међународна полиција, да ли се то тако зове, да су нашли скоро 30-так људи у романијском делу по разним приватним затворима које држи Маузер. Нека се и они јавно изјасне по том питању. Каква се то држава креира у Републици Српској. Да ли ће се у тој држави деловати гестаповским методама. Да ли ће се уносити доза опште несигурности у народ. Да ли ће се тако ликвидирати политички противници. Зато ће после ових избора морати неко да одговара.

● **Зашто спомињете Српски народни савез толико пута када он у Билећи броји 32 члана и то већином профитера и каријериста?**

Момчило Крајишник је крајње тенденциозно оптужен за убиство Срђана Кнежевића на Палама

Др Шешељ: Ви грађани Билеће најбоље знате ко улази у Српски народни савез. Али то је сада владајућа партија у Републици Српској и то је партија председнице Републике Биљане Плавшић. И то је партија која ужива највећу подршку западних сила.

● **Да ли ћете искористити свој утицај да се убица војводе Рада Радовића, онај кога крију у Банском двору, изведе пред лице правде?**

Др Шешељ: Нажалост, мој утицај данас је веома мали, ја данас не могу опште да утичем. Могу само јавно да говорим о томе. Да жигошем поступак власти која прикрива убицу. А када се власт промени убица ће морати да се изведе пред суд Закона.

● **Поздрав војводи и питање шта мислите ко је богатији ви или Крајишник?**

Др Шешељ: Ја себе сматрам најбогатијим човеком на свету. Ја имам четири сина, и они су моје богатство. Никада ме материјално богатство није привлачило, наравно, стало ми је до тога да моја деца имају шта да једу, да имају шта да обуку као што је то стало сваком нормалном човеку, и моралном човеку.

Али, да се лично богатим никада се тиме нисам руководио. Да сам хтео да се бавим бизнисом, да гањам то богатство, претпостављам да бих био успешан у томе. Имам неког талента, али тај таленат користим да бих допринео Српској радикалној странци, да бих за њу прибавио нека финансијска средства, да бисмо могли да штампамо пропагандни материјал итд. И све се то врло, врло штедљиво и

врло савесно користи. Све се то тако употребљава. Ја живим бвеома скромно, живим у предграђу Београда, 25. км удаљено од центра града, живим у једној породичној кући која је веома скромна.

Ништа преко ноћи

● **Када ће бити нормализоване плате у радним организацијама у Билећи, да ли када дођу радикали на власт?**

Др Шешељ: Ништа се не може преко ноћи разрешити, ми радикали не обећавамо да ће одмах потећи мед и млеко када преуземо власт. Биће још муке, биће још проблема али ће наша власт сигурно бити савесна, принципијелна, поштена.

Друго, видели сте ови који су давали обећања када они дођу на власт да ће им помоћи западне силе да од тога нема ништа. Ми Срби морамо да се уздамо једино у своје снаге. Ни у шта друго не можемо се уздати. Милорад Додик је обећавао и западне силе су му обећавале јавно, то су страни медији преносили пола милијарде долара помоћи за Републику Српску. Где су те паре? Нема их. Добио је неколико милиона. Шта је то, то су поделили људи око њега, привремено је поделио неке плате и пензије, и све је на томе стало. Нема ништа од тог великог новца и неће га ни бити.

Није циљ западних сила да се развија Република Српска него да што пре пропадне како би се лакше утопила у Унију Босне и Херцеговине.

● **Од када војвода даје изјаве о рату на Косову, а сећате ли се изјава о рату у Републици Српској и да ли сте тај опрез попримили од Милошевића?**

Др Шешељ: У Републици Српској у рату је српски народ победио, међутим, велике силе су нам отеле једну трећину ослобођене територије. Ја не зунам на које конкретно изјаве мисли ваш слушалац, али сви моји политички ставови су у принципу остали исти и у време рата у бившој Босни и Херцеговини и у време садашњих сукоба и терористичких активности на Косову. С тим што је Косово неупоредиво лакше бранити јер је и формално правно саставни део Србије. Чак и по авнојевским границама.

Босна и Херцеговина је издвојена из састава јединствене српске државе вољом комуниста 1945. године, и западне силе сада слепо следе те авнојевске границе када формирају нове независне државе на Балкану. Утолико је било теже борити се за одбрану Републике Српске односно српске Босне и Херцеговине, и још теже Републике Српске Крајине. Али, Запад не одустаје, њему је циљ да нам отме Косово и Метохију, да одвоји Црну Гору од Србије, да нам отме Рашку област или Санџак, да нам отме Војводину. Они од тога неће одустати док их ми уверљиво не убедимо да никада нећемо попустити да ћемо по сваку цену бранити оно што је наше.

● **По вашем мишљењу, да ли ће и када доћи до уједињења Републике Српске и Србије?**

Против границе на Дрини: српски радикали демонстративно прелазе из Србије у Републику Српску

Увек срдечно дочекан у свим српским местима

Др Шешел: Да. Ја сам у то убеђен. Промениће се однос снага међу великим силама, пажња Американаца ће бити закупљена неким другим кризним жариптима у свету. Овде ће бити очигледно да више није могућа заједничка држава Срба, муслимана и Хрвата. Видите, муслимани и Хрвати као савезници не могу да живе заједно, њихова територија је строго подељена у Муслиманско-Хрватској Федерацији колико ја знам. Између Херцег-Босне и муслиманског дела постоји полицијска контрола, а између Херцег-Босне и Хрватске нема никакве контроле, како сам обавештен. Ја додуше нисам тамо путовао. Немогућа је заједничка држава муслимана и Хрвата, зашто би била онда заједничка држава муслимана, Хрвата и Срба.

Друго, Република Српска ће кад тад стећи самосталност и независност. Тада ће се створити услови за уједињење са Србијом и Црном Гором, што је жеља целокупног српског народа.

● **Како коментаришете односе Хрватске и Херцег-Босне?**

Др Шешел: Херцег-Босна је практично саставни део Хрватске, формално правно још није, али у пракси јесте.

● **Како коментаришете изјаву потпредседника Српског народног савеза Републике Српске, господина Милорада Вујовића, и председника ове вишорне странке у Билећи да су у скупштини Републике Српске изабрали између два зла мање, уместо Србе изабрали су муслимане?**

Др Шешел: Да, њима је мање зло Са-

фет Бичо него Никола Поплашен или Драган Калинић. Тиме легитимишу своју политичку позицију. Је ли то онај Милорад Бојовић који је накада био наводни председник Владе аутономне области Херцеговине, је ли то тај? Ја га знам још из тог времена.

● **Не, Милорад Вујовић.**

Др Шешел: Вујовић?

● **Бивши председник Скупштине општине Билеће.**

Др Шешел: А председник Општине Билеће је био. Не знам да ли њега познајем лично. Можда сам га и упознао некада, али не могу сада да се сетим. Човек који даје такве изјаве јасан је свима. Не могу да кажем шта је радио и како је радио у Билећи, јер не знам детаље. Не знам ни да ли сам га некада и упознао или нисам. Али ова изјава сама по себи говори све. Њему је добар Сафет Бичо, њему је мање зло Сафет Бичо. Па ето му Сафета Биче нека онда дели политичку судбину са њим. Српски радикали неће у коалицију са Сафетом Бичом. Неће подршку Сафету Биче, не треба им. Ако не могу рачунати на подршку свога народа, не треба им ни Сафет Бичо.

● **Зашто се тако велики Србин у српској Билећи толико чува од стране телохранитеља када је то само радио покојни Броз?**

Др Шешел: А где су ти моји телохранитељи у Билећи? Да ли их је видео неко? Ми смо дошли са троје кола, у једном аутомобилу је возач, министар саобраћаја Драган Тодоровић и ја. Драган Тодоровић

поред тога што је министар за саобраћај, председник је Извршног одбора Српске радикалне странке за Србију. У другом аутомобилу је Мирко Благојевић председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Републику Српску и двојица чланова Извршног одбора, један од те двојице је војвода Василије Видовић, такође велики јунак из овог рата. У трећем аутомобилу је новинарка „Велике Србије“ и са њом су два члана обезбеђења и возач и то је све.

Иначе, ми с времена на време имамо овде у Херцеговни и у другим деловима Републике Српске понеког министра из Владе Републике Србије, заменика министра, помоћника министра, народног посланика. Ми с времена на време пошљамо да помогну око консолидације наше странке. Јер, знате, у страначком раду се дешавају различити проблеми и ми смо странку много боље развили у Србији него у Републици Српској. Тако да има још много да се ради овде. А и теже су околности. Тежи су услови. Док је трајао рат нисмо имали времена да се бавимо страначким пословима. Тако да нам ту помажу око предизборне кампање, око неких метода који до сада нису били примењивани у пропаганди, попут ових лајаваца које уводимо полако у употребу да бисмо сузбили медијску блокаду и слично. Ја не видим где су ти телохранитељи.

Уосталом, ја сам у стању да прошетам кроз Билећу, кроз Гацко, кроз Невесиње, кроз Требиње, кроз Љубиње без икакве бојазни и знам да ми никаква опасност и

не прети. И тамо где ми је претила велика опасност нисам се устручавао да излазим на прве борбене линије.

● **Ваш коментар о повратку Срба избеглица у долину Неретве?**

Др Шешел: По садашњим условима нема ништа од повратка. Може се евентуално говорити о вратку у некој даљој историјској перспективи. То ћемо тек да видимо. Сада је то немогуће и сви људи који су избегли са подручја Муслиманско-Хрватске Федерације треба да се скупе и да им држава помогне на подручју Републике Српске. Наравно, неки се људи враћају али само да би продали имовину, да би извукли неки динар да би могли лакше да се снађу у новим условима живота.

● **Уколико Српска радикална странка дође на власт, да ли ћемо имати боље услове?**

Др Шешел: Ми мислимо да хоћемо и радићемо у том правцу. Концентрисаћемо новац којим располаже држава, неће бити расипништва. У сваком случају неће бити расипништва. Ушли смо у Владу Србије пре пет месеци, ниједан министар није добио стан. Ниједан нов ауто није купљен. Крајње штедљиво се односимо према државној имовини.

● **Једног слушаоца интересује откуд право војводи Шешелу да прича да су у Српском народном савезу профитери и да ли знате да водећи људи у Српској радикалној странци из Билеће попут, Бојановића и Бабића, већ две године имају нерестрироване приватне фирме?**

Др Шешел: Ја то не знам а и не верујем. Знате, људи морају да се баве неким пословима. Поставља се само питање да ли се поштено баве тим пословима или непоштено. Убеђен сам да се наши активисти у Билећи баве само поштеним пословима. Дакле, да нису лопови, да не краду, да не пљачкају, да не отимају. Јер у противном не би могли опстати у Српској радикалној странци.

Први пут чујем за нерестрироване фирме, како нерестрирована фирма може уопште да послује, то је смешно. Не могу уопште да схватим. Нерестрирована фирма нема ни печат, нема ни отворен жиро рачун, она практично не може да послује као фирма. Може да послује човек појединац, није регистрован па знате бави се неком трговином али да има нерестрировану фирму, како та фирма може да послује? То је крајње неубедљиво и не верујем у то.

● **Поздрав за др Шешелу уз поруку да гласачима скренете пажњу да се на гласачком листићу налази више радикалних странака које су минорне, те да је Српска радикална странка на броју 23.**

Др Шешел: То сам на одређен начин већ рекао у току ове емисије. Ми ћемо штампати једно специјално издање наших новона где ћемо то посебно нагласити грађанима Републике Српске. Сврха постојања тих разних радикалних странака је да се само направи забуна у јавности. Тако нешто је правио режим и у Србији, тамо је било чак неких 10-15 разних радикалних странака.

На изборима 1996. године успели су

да неку забуну учесу да нам отму неких 50.000 гласова, то није било довољно да те измишљене полицијске радикалне странке добију иједан посланички мандат, али нама је смањило за једно два до три мандата коначни успех.

Значи, и овога пута то је сврха, ако отму 1000 гласова на брзоплетост људи који гласају, на њихово нестудиозно прилажење гласачком листићу итд. То је ипак за њих нека корист тиме се и служе.

Водитељ: Каква је улога Милорада Бојовића била за време рата, а какав је сада?

Др Шешел: Не знам, ја сам у тренутку заменио Бојовића и Вујовића.

● **Мисли се на Милорада Бојовића који је био председник Српске аутономне области.**

Др Шешел: Ја знам да је давао неке лоше изјаве, неке 1993-1994. године. После ништа нисам чуо за њега и не знам уопште где је и ништа ради.

Коалициони односи

● **Уколико српски радикали дођу на власт у Републици Српској какав ће однос бити према коалиционом партнеру, Српској демократској странци?**

Др Шешел: Биће крајње коректан однос. Ми ћемо бити коректни према свим српским партијама које пристану да делују по некој патриотској платформи. Чак ћемо свима нудити и поделу власти и одговорности. Гражићемо од свих да заједнички установимо минимум за-

једничког програма, и да реализујемо тај програм. Дакле, да поступимо на сличан начин на који смо поступили у Србији.

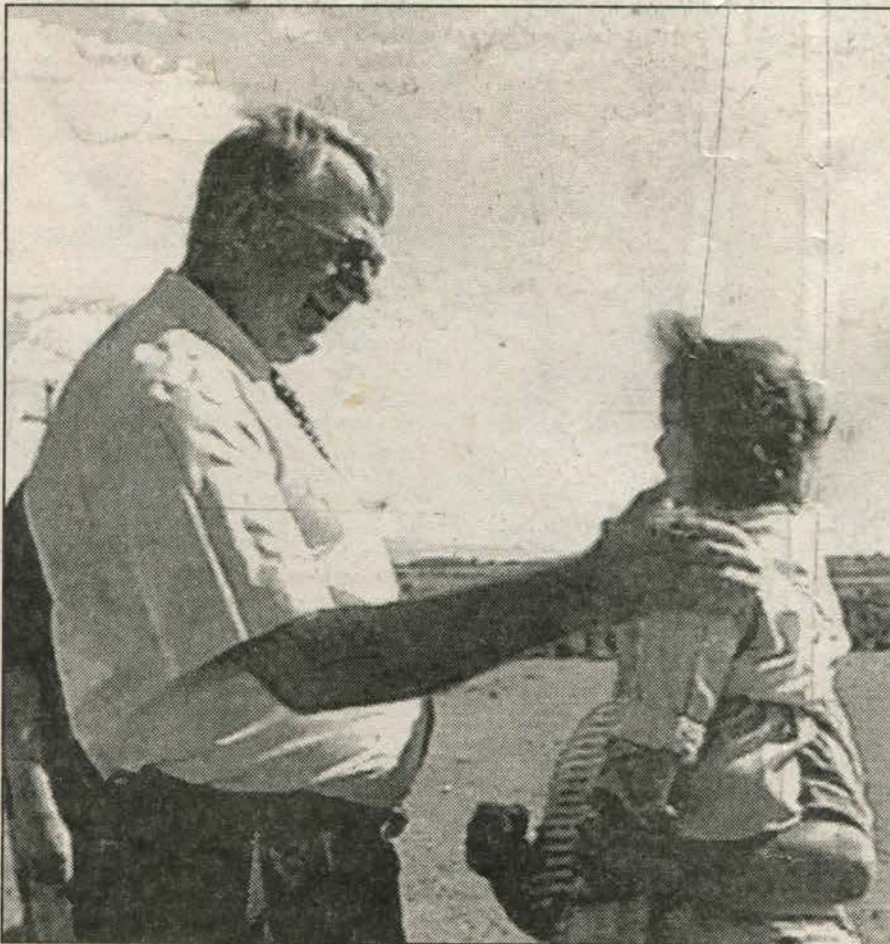
● **Пет минута до краја емисије, др Шешел ја бих вас замолила за једну поруку, за крај, слушаоцима радио Билећа.**

Др Шешел: Ја позивам све грађане Билећа и све грађане Републике Српске да изађу на септембарске изборе и да гласају по својој савести. По својим убеђењима. Ово су веома значајни избори за Републику Српску и веома је важно да заиста сви изађу. Да буде што мања апстиненција.

Ја позивам грађане да гласају за патриотске политичке партије. Нека сами процене која је најпатриотскија и која највише поверења заслужује. Ја лично мислим да сви грађани који верују у будућност Републике Српске, који се боре за њен опстанак, треба на овим изборима да гласају за заједничке кандидате Српске радикалне странке и Српске демократске странке на ове три најзначајније функције. За мр Момчила Крајинића, др Николу Поплаћена и господина Шаровића. А на изборима за Народну скупштину Републике Српске и представнички дом Уније Босне и Херцеговине да гласају за посланичку листу Српске радикалне странке.

● **Попитовани слушаоци, био је ово председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Србије др Војислав Шешел. Хвала вам на учешћу у нашој емисији.**

Др Шешел: Било ми је задовољство. **Водитељ:** Хвала.

**ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН**

**ЗА ПОТПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
МИРКО ШАРОВИЋ**

**ЗА СРПСКОГ ЧЛАНА ПРЕДСЕДНИШТВА БиХ
МР МОМЧИЛО КРАЈИШНИК**

**ГЛАСАЈТЕ ЗА ОНЕ
КОЈИ СУ УВЕК
УЗ СВОЈ НАРОД!**

